

**Viața dintre vieți:
hipnoterapie pentru regresie spirituală**
- Michael Newton -

După succesul repurtat prezentând studii de caz în primele două cărți (Călătoria Sufletelor și Destinul Sufletelor), Dr. Michael Newton revine în atenția atât a marelui public, cât și a celui de specialitate prezentând în cea de-a treia carte a sa, Viața dintre vieți: hipnoterapie pentru regresie spirituală, tehnicile pe care le folosește pentru regresia spirituală în viața dintre vieți.

„Viața dintre vieți: hipnoterapie pentru regresie spirituală reprezintă rodul a peste trei decenii de cercetări îndreptate în direcția dezvoltării metodei clinice de hipnoză și menite ajutorării clienților să ajungă la amintirile din viața lor ca suflete. Un element-cheie al cărții de față constă în modalitatea de atingere a stării transei supraconștiente pentru reamintirea existenței nemuritoare a clienților. Grație unei percepții înălțate, oamenii obișnuiți pot găsi propriile răspunsuri la întrebările imemorale „Cine sunt?”, „De ce sunt aici?”, „De unde vin?” Această carte este în primul rând un „ghid practic”, în care am reunit și explicat pas cu pas procedurile pe care le-am considerat a fi cele mai utile pentru atingerea amintirilor clienților din viața lor din lumea spiritelor. Iar dacă prezentul volum se dorește a fi un text metodologic util, ce se adresează profesioniștilor cu experiență în domeniul hipnozei, el conține și noi studii de caz, ce nu au fost cuprinse în precedentele mele lucrări Journey of Souls (Călătoria sufletelor) și Destiny of Souls (Destinul sufletelor). Aceste noi studii de caz, precum și întrebările pe care le-am folosit pentru a impulsiona procesul vizualizărilor spirituale, vor fi, poate, pe placul cititorilor care au apreciat celelalte două cărți amintite. Cele trei volume laolaltă reprezintă o trilogie dedicată cercetării vieții dintre vieți.

Speranța mea este că ne aflăm la începutul unei mișcări care va deveni mondială în secolul 21, oferind o metodă ce ne va permite o nouă înțelegere spirituală asupra propriei noastre ființe. Multiplele aplicații ale regresiei spirituale ne pot ajuta să înțelegem scopul existenței noastre și, atingând această cunoaștere, vom deveni mai buni.”

- Dr. Michael Newton

Dr. Michael Newton, are un doctorat în consilierie psihologică, este Master Hipnoterapeut, și a primit în 1998 recunoașterea Asociației Naționale a Hipnoterapeuților Transpersonali (National Association of Transpersonal Hypnotherapists) prin acordarea unui « Premiu pentru cea mai deosebită contribuție adusă de un hipnoterapeut ». Interesul foarte mare atât al publicului larg, din toată lumea, cât și interesul colegilor hipnoterapeuți în învățarea și folosirea metodei sale de regresie spirituală, de accesare a tărâmului spiritual, l-au determinat pe dr. Michael Newton să conducă formarea profesională a acelor hipnoterapeuți dornici să cunoască și să dezvolte pe mai departe tehnica sa. Astfel că, în anul 2002 a fondat Societatea de regresie spirituală (Society for Spiritual Regression) și a început să pregătească hipnoterapeuți atestați și dedicați perfecționării studiilor și practicii de regresionare a clienților în perioada petrecută în lumea spiritelor, între viețile lor pământești.

ISBN 973-87361-0-2

EL NEWTON PH. D. • VIATA DINTRE VIETI • HIPNOTERAPIE PENTRU REGRESIE SPIRITUALA

VIATA , DINTRE VIETI ,

**HIPNOTERAPIE
PENTRU REGRESIE SPIRITUALĂ**

MICHAEL NEWTON

Michael Newton, Ph.D.

Viata dintre vieți

*Hipnoterapie
pentru regresie spirituală*

Cartea Daath, 2005

**Cartea Daath
Publishing House**

Traducere din limba engleză
LIFE BETWEEN LIVES - HYPNOTHERAPY FOR SPIRITUAL REGRESSION

Copyright © 2004 Michael Newton Ph.D
Published by Llewellyn Publications
St. Paul, MN 55164 USA
www.llewellyn.com

Traducători: Robert Malischitz
Editor: Daniela Pascu
Tehnoredactare: Monica Hodor

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NEWTON, MICHAEL

Viața dintre vieți: hipnoterapie pentru regresie spirituală/

Michael Newton; trad. de Robert Malischitz. -

București: Cartea Daath, 2005

ISBN 973-87361-0-2

I. Malischitz, Robert (trad.)

159.962

615.851.2

DEDICAȚIE

Acest ghid practic al metodei de regresie hipnotică în viața dintre vieți este dedicat tuturor practicanților hipnoterapiei care accesează sufletele clienților lor prin intermediul regresiei spirituale, precum și tuturor celor aflați în căutarea iluminării în viața lor spirituală.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin în exclusivitate editurii Cartea Daath. Reproducerea integrală sau parțială a textului sau a ilustrațiilor din această carte poate fi făcută numai cu acordul editorului.

Cuprins

Cuvânt înainte.....	9
Introducere	11

PARTEA ÎNTÂI

INTERVIUL PRELIMINAR

Examinarea sistemului de credință al clientului.....	19
--	----

PARTEA A DOUA

PREGĂTIREA REGRESIEI SPIRITUALE

Cerințele necesare regresioniștilor spirituali	25
Importanța pregătirii și a experienței.....	27
Practicarea regresiei spirituale în viața dintre vieți	29
Interviul preliminar	32
Preconcepțiile clienților	36
Persoanele importante din viața clientului	40
Instrucțiuni finale adresate clientului	43

PARTEA A TREIA

ÎNCEPEREA SESIUNII DE REGRESIE SPIRITUALĂ ÎN VIAȚA DINTRE VIEȚI

Inducția cu subiectul regresiei spirituale în viața dintre vieți.....	47
Stadii ale hipnozei.....	49
Adâncire și vizualizare	52
Mentținerea ritmului adecvat și utilizarea vocii	56
Instrucțiuni finale înaintea regresiei	58
Întoarcerea în timp.....	60
În interiorul pântecelui mamei.....	63
Tranziția către o viață anterioară	66
Verificarea interferenței conștiente	72

PARTEA A PATRA
POARTA MENTALĂ
SPRE LUMEA SPIRITELOR

Scene ale morții din vieți anterioare.....	79
Desensibilizarea traumei.....	80
Vizualizările inițiale ale stării de suflet.....	82
Instrucțiuni înaintea părăsirii corpului de către suflet.....	86
Formularea întrebărilor la poarta de intrare în lumea spiritelor.....	88
Clientul apatic.....	93
Depășirea anumitor tipuri de blocaje ale clientului.....	96
Blocaje exercitate de ghidul clientului.....	98
Viziuni ale luminii și întunericului în timpul trecerii.....	104
Primele contacte cu spiritele.....	107
Interacțiunea cu spiritele venite în întâmpinare.....	111
Stații de oprire pentru sufletul care intră în lumea spiritelor.....	117
Orientarea alături de ghizi.....	120

PARTEA A CINCEA
VIAȚA DINTRE VIEȚI

Reîntoarcerea clienților la grupul lor de suflete.....	129
Identificarea sufletelor pereche.....	132
Recunoașterea culorilor sufletelor.....	136
Adunarea informațiilor referitoare la un grup de suflete.....	139
Sufletele Pereche Primare.....	140
Cercul interior și sufletele care lipsesc.....	144
Energia Sufletului.....	146
Examinarea tipurilor caracteriologice din grupurile de suflete.....	149
Clienții din nivelele intermediare și avansate.....	154
Prezentarea clienților înaintea Consiliului.....	156
Oportunități terapeutice pe parcursul vizitelor la consiliu.....	166
Analizarea încarnărilor din viețile anterioare.....	173
Trecerea în revistă a altor activități din lumea spiritelor.....	179

Alegerea vieții și a corpului.....	184
Legături între corp și suflet.....	190
Beneficiile terapeutice ale regresiei spirituale.....	198

PARTEA A ȘASEA
ÎNCHEIEREA SESIUNII

Pregătirea pentru îmbarcare.....	205
Încheierea regresiei spirituale.....	209
Trezirea clientului regresiei spirituale în viața dintre vieți.....	210
Interviul final.....	212
Concluzii.....	215
<i>Anexă</i>	217

Cuvânt înainte

În ultimii ani, Dr. Michael Newton a condus formarea profesională a hipnoterapeuților în domeniul tehnicii de regresie spirituală în viața dintre vieți. Am fost foarte norocos să mă număr printre membrii primului său grup de studenți ce au fost atestați în metoda detaliată de transpunere a clienților în existența lor nemuritoare ca suflete. Propria mea experiență profesională implica pregătirea în calitate de psihoterapeut tradițional și, mai târziu, de hipnoterapeut specializat în psihologia sănătății.

În urmă cu zece ani, am citit prima carte a doctorului Newton, *Călătoria Sufletelor* și, ulterior, și pe cea de a doua, *Destinul Sufletelor*, ambele volume conținând rapoarte detaliat despre tărâmurile spirituale cuprinse în spațiul dintre viețile noastre, rapoarte ce depășeau cu mult obișnuitele scrieri referitoare la regresia în viețile anterioare. Am încercat sentimentul că aceste cărți se numărau printre cele mai importante lucrări publicate vreodată în domeniul profesional al hipnoterapiei regresive și chiar în întreaga literatură circumscrisă problematicii metafizicii. Contribuțiile doctorului Newton nu sunt speculative. Concepțiile sale sunt derivate din faptul că a regresionat personal peste 7.000 de clienți, conducându-i în viața spirituală dintre încarnările lor fizice pe Pământ. În propria mea practică sunt uluit de revelațiile experimentate de clienții mei, precum și de efectul pe care aceste observații spirituale îl are asupra valorilor, alegerilor și modelelor de viață din încarnarea lor actuală.

După ce s-a retras din practica activă, doctorul Newton a scris o cronică detaliată a metodelor pe care le-a dezvoltat în cele peste trei decenii de practică a regresiei spirituale, pentru a se asigura că următoarea generație de terapeuți ai regresiei spirituale în viața dintre vieți este informată în mod adecvat și poate continua și dezvolta lucrarea sa novatoare. Dacă sunteți un consilier profesionist specializat în regresia hipnoterapeutică sau doar interesat în dezvoltarea activității dumneavoastră terapeutice cu clienții, dorind să includeți în aceasta cel mai

important aspect al ființei lor – spiritul - atunci această carte va constitui o resursă valoroasă.

Și dacă nu sunteți un terapeut, ci numai o persoană interesată de modul în care doctorul Newton a reușit să atingă remarcabilele rezultate descrise în cărțile sale (și probabil vă bate gândul să experimentați personal o sesiune de regresie spirituală în viața dintre vieți), veți găsi în volumul de față o sursă de percepții valoroase cu privire la metodele și procesele gândirii unui pionier în descoperirile spirituale. Fiind mult mai mult decât un manual tehnic metodologic, această carte va stimula reflexia personală cu privire la miracolele unei creații multidimensionale, precum și asupra locului nostru în aceasta, deopotrivă în calitate de suflete și de ființe umane încarnate.

DR. ARTHUR E. ROFFEY, Ph.D.D.D.
DIRECTOR AL INNERVISION, P.C.
VICEPREȘEDINTE AL SOCIETY FOR SPIRITUAL REGRESSION

Introducere

Viața dintre vieți: hipnoterapie pentru regresie spirituală reprezintă rodul a peste trei decenii de cercetări îndreptate în direcția dezvoltării metodei clinice de hipnoză și menite ajutorării clienților să ajungă la amintirile din viața lor ca suflete. Un element-cheie al cărții de față constă în modalitatea de atingere a stării de transă supraconștientă pentru reamintirea existenței nemuritoare a clienților. Grație unei percepții înălțate, oamenii obișnuiți pot găsi propriile răspunsuri la întrebările imemorale „Cine sunt?”, „De ce sunt aici?”, „De unde vin?”

Această carte este în primul rând un „ghid practic”, în care am reunit și explicat pas cu pas procedurile pe care le-am considerat a fi cele mai eficiente pentru accesarea amintirilor clienților despre viața lor din lumea spiritelor. Iar dacă prezentul volum se dorește a fi un text metodologic util ce se adresează specialiștilor cu experiență în domeniul hipnozei, el conține și noi studii de caz ce nu au fost cuprinse în precedentele mele lucrări *Journey of Souls (Călătoria sufletelor)* și *Destiny of Souls (Destinul sufletelor)*. Aceste noi studii de caz, precum și întrebările pe care le-am folosit pentru a impulsiona procesul vizualizărilor spirituale, vor fi, poate, pe placul cititorilor care au apreciat celelalte două cărți amintite. Cele trei volume laolaltă reprezintă o trilogie dedicată cercetării vieții dintre vieți.

Sper, totodată, că cititorii vor atinge o înțelegere mai profundă a procesului pe care l-am numit regresie spirituală și vor fi încurajați să se îmbarce ei înșiși într-o călătorie în viața dintre vieți, prin intermediul unei sesiuni de hipnoză alături de un profesionist talentat.

Mi-am început cariera ca terapeut tradițional. În cele din urmă, după ce am început să practic regresia în viețile anterioare, am descoperit și metodele necesare pentru efectuarea cu succes a regresiei în viața dintre vieți. Pe măsură ce se apropia momentul retragerii, după ce am condus mii de cazuri de regresie spirituală, am înțeles că venise timpul să împărtășesc și altor hipnoterapeuți arta terapiei regresiei în viața dintre

vieți, care-și dovedise aplicabilitatea în toți acești ani.

În 1999 am început să lucrez cu diferite asociații profesionale acreditate ale hipnoterapeuților, care mi-au dat acceptul de a conduce un atelier de câteva ore dedicat regresiei în viața dintre vieți. Am aflat foarte curând că, pentru a-i putea iniția pe cei interesați în această lucrare dificilă aveam nevoie de cel puțin trei sau patru zile. Apoi, Asociația Națională de Hipnoterapie Transpersonală (*National Association of Transpersonal Hypnotherapy*) s-a oferit să găzduiască o conferință dedicată în întregime metodei de regresie în viața dintre vieți, dacă eu aveam să accept să co-prezidez evenimentul.

În septembrie 2001, la numai o săptămână de la atacurile teroriste din America, s-a ținut în Virginia Beach prima conferință pe tema regresiei în viața dintre vieți. S-a dovedit a fi o perioadă de bun augur pentru un nou program de hipnoză menit explorării spirituale. Acest curs intensiv a constat din aproximativ 40 de ore de seminar, demonstrații și sesiuni practice, care au aprofundat multe aspecte importante ale studierii regresiei în viața dintre vieți. Datorz recunoștință Asociației Naționale de Hipnoterapie Transpersonală pentru previziunea și ajutorul pe care mi l-a oferit atât în organizarea acestei prime conferințe pe tema regresiei în viața dintre vieți, cât și celor care au urmat.

În timp, am înțeles că exista nevoia unei organizații al cărei unic scop să fie dezvoltarea metodei regresiei hipnotice în viața dintre vieți. În anul 2002 am fondat Societatea de Regresie Spirituală (*Society for Spiritual Regression*), având sprijinul unui grup de hipnoterapeuți dedicați. Această asociație este compusă din terapeuți atestați, dedicați perfecționării studiilor și practicii de regresionare a clienților în perioada petrecută în lumea spiritelor, între viețile lor pământești. Unul dintre obiectivele principale ale organizației este acela de a servi drept bază de referință pentru comunitatea națională și internațională. Site-ul nostru pe internet este www.spiritualregression.org

Dacă sunteți interesat de anumite informații legate de propria dumneavoastră istorie spirituală, vă sugerez să cereți recomandări, în sensul de a identifica un hipnotizator autorizat în tehnica regresiei spirituale în viața dintre vieți. Dacă o astfel de persoană nu există în zona în care locuiți, va fi probabil necesar să parcurgeți o anumită distanță. Credeți-mă! Merită efortul. Este important să găsiți un hipnotizator calificat și experimentat în regresia în viața dintre vieți, care să aibă o pasiune în a-i ajuta pe oameni să-și dezvăluie amintirile din viața lor ca suflete - și care, nu în ultimul rând, să fie sensibil la

nevoile dumneavoastră specifice.

Regresia spirituală reunește deopotrivă terapiile vieții anterioare și a vieții dintre vieți. Astfel, hipnotizatorul ar trebui să fie foarte versat în domeniul metafizicii, pentru a putea analiza influențele karmice din existența clientului atât din perspectivă psihologică, cât și istorică. Vă sugerez, de asemenea, să stabiliți un interviu preliminar înainte de a vă decide pentru un anumit hipnotizator.

Deși textul de față este destinat prezentării sistematice a fundamentelor cercetării mele în domeniul vieții dintre vieți, intenția mea nu este ca practicantii regresiei spirituale să se conformeze unei proceduri rigide. De fapt, consider că materialul de față se poate dovedi util și aceluia care doresc să aplice metode alternative pentru atingerea lumii spiritelor. Știu că fiecare facilitator aduce terapiei de regresie în viața dintre vieți propriile sale idei, talente și experiențe. Aplicarea diferitelor abordări nu poate decât să îmbunătățească cunoștințele și perspectiva asupra vieții noastre spirituale.

Voi oferi recomandări cu privire la anumite probleme în care cred cu tărie dar, departe de a fi prea teoretic, am făcut tot ce mi-a stat în putință pentru a susține respectivele informații la un nivel practic, și pentru a simplifica, pe cât posibil, cadrul conceptual al metodelor de hipnoză pe care le folosesc cu clienții mei. Speranța mea este că ne aflăm la începutul unei mișcări care va deveni mondială în secolul 21, oferind o metodă ce ne va permite o nouă înțelegere spirituală asupra propriei noastre ființe. Multiplele aplicații ale regresiei spirituale ne pot ajuta să înțelegem scopul existenței noastre și, atingând această cunoaștere, vom deveni mai buni.

*Tot ceea ce ne înconjoară
Tot ceea ce ștergem cu buretele fără să
cunoaștem
Tot ceea ce atingem fără să simțim,
Tot ceea ce întâlnim fără să băgăm de
seamă
Are un inexplicabil și surprinzător efect de
schimbare asupra noastră.*

- De Maupassant

PARTEA ÎNTÂI

INTERVIUL PRELIMINAR

Examinarea sistemului de credință al clientului

Înainte de a intra în detaliile metodei de hipnoză potrivite pentru practicarea regresiei spirituale, cred că ar fi bine să reflectăm puțin la modul în care abordați dumneavoastră chestiunea vieții dintre vieți. În calitate de regresionist spiritual, veți avea de-a face cu numeroși clienți aflați într-un impas personal cu privire la credințele lor, încă din clipa primului lor contact cu dumneavoastră. Modul în care veți răspunde respectivelor îngrijorări ar putea să fie un factor determinant pentru client în decizia sa de a vă alege sau nu pe dumneavoastră.

În vreme ce marea majoritate a oamenilor ce doresc să fie ajutați de dumneavoastră să acceseze amintirile sufletelor se simt bine cu credințele lor, alții sunt în conflict cu propriile credințe religioase, manifestă îngrijorări cu privire la procedeele de hipnoză și la momentul în care ating viața dintre vieți sau se pot arăta sceptici în a vă acorda încredere pentru a le facilita accesul mental în lumea spiritelor.

Îmi încep sesiunile explicând clienților potențial neliniștiți că este benefic pentru ei să intre în regresia hipnotică cu o minte deschisă. Le pot spune chiar că, indiferent de sistemul lor de credință, amintirile inconștiente ale oamenilor revelează același cămin în lumea spiritelor. Scepticii ar putea argumenta că acest tip de reasigurare este de fapt o precondiționare a subiectului. Chiar și așa, după ce am condus mii de sesiuni de regresie hipnotică în viața dintre vieți, consider potrivit să fac această afirmație dacă am de-a face cu un client cuprins de anxietate.

Discutând despre prejudecăți, trebuie amintit și faptul că au ajuns deja la cunoștința publicului cărțile mele referitoare la viața dintre vieți. Dacă un potențial client ridică posibilitatea de a fi influențat în vreun fel prin citirea acestor cărți, îi explic că, în timpul lungii perioade de practică scurse înaintea publicării cărților, nu obișnuiam să le spun prea multe clienților mei înaintea sesiunii propriu-zise. În orice caz, veți observa că acest lucru nu implică nici o diferență. De îndată ce un subiect intră, din punct de vedere mental, în lumea spiritelor prin hipnoză profundă, indiferent de ideologia sa sau de ceea ce i-aș fi spus eu în prealabil, relatările sale vor fi

similare cu cele ale tuturor celorlalți oameni care au fost acolo (în lumea spiritelor) înaintea lui.

Unii dintre hipnoterapeuții pe care i-am pregătit mi-au spus că au avut clienți care, deși nu auziseră niciodată de mine sau de cărțile mele, au relatat exact aceleași lucruri despre lumea spiritelor. Diferențele apar în ceea ce privește anumite activități ale sufletelor, pe care unii clienți le văd clar, iar alora le rămân nedesluite. Niciodată două sesiuni nu vor fi perfect identice, deoarece fiecare suflet are un anumit model energetic menit recuperării amintirilor sale nemuritoare, precum și propria sa istorie unică a existenței.

Dacă un potențial client manifestă rezerve față de filosofia metafizică din cauza unui sistem de credință rigid, acest fapt îi poate crea neliniște interioară. Respectiva persoană v-a contactat tocmai pentru că dorește să primească informații spirituale referitoare la sinele ei superior și, totuși, este trasă înapoi de rezervele pe care le are în plan ideologic. Adesea, când am avut de-a face cu asemenea cazuri, am descoperit că în spatele acestui conflict mental se găseau insatisfacția și nefericirea generate de felul în care respectivii indivizi priveau lumea și propria lor viață la nivel conștient. Acest tip de persoane v-au contactat pentru că au atins în cele din urmă un punct în care au devenit doritori să găsească răspunsuri prin intermediul unei noi abordări. În aceste circumstanțe, un terapeut eclectic poate fi un bun partener de discuții filosofice deschise, reflexive, interpretative și încurajatoare pentru potențialul client.

Spre exemplu, în America, dată fiind societatea preponderent puritană, este foarte posibil să auziți: „Aș vrea să văd cum este Paradisul, dar mi-e teamă să nu fac cumva vreun păcat prin faptul că am venit la dumneavoastră”. O altă reacție de același tip poate suna astfel: ”Cred în existența vieții de după, dar oare trebuie să fiu și un adept al reîncarnării pentru a putea fi un candidat optim pentru regresia spirituală?” Am avut o serie de clienți ce proveneau din anumite culturi în cadrul cărora există puternice convingeri că viața este deterministă și lasă oamenilor o mică posibilitate de control asupra propriului destin. Alte societăți manifestă o atitudine deschisă față de reîncarnare și destin, dar ritualurile lor implică existența unor zei mânioși, spirite rele și târâmurii astrale indezirabile după moarte. Unele sisteme de credință nu acceptă ideea conform căreia sufletul există într-o lume a spiritelor în perioada dintre viețile fizice. Desigur, ateii și agnosticii pot accepta anevoie existența unei puteri superioare și a unui model mai înalt al universului. După cum am menționat deja, indiferent de prejudecățile ideologice din mințile lor conștiente, odată ce acești oameni se află în stare de transă supraconștientă, ei vor avea aceleași amintiri despre viața lor sufletească dintre vieți ca toți ceilalți clienți ai dumneavoastră.

Oameni serioși, cu sisteme de credință diferite, vă vor contacta pentru că se află în căutarea sensului propriei lor vieți. Ei caută un tip diferit de spiritualitate, semnificativ și consecvent. Lăsând la o parte extremismii și doctrinele lor radicale, toate religiile conțin minunate mărturisiri ale compasiunii, carității și iubirii. Totuși, ele sunt ancorate de secole într-o serie de dogme instituționale ce nu se mai potrivesc gândirii moderne. După părerea mea, marile religii ale lumii sunt prea impersonale pentru mulți oameni. Într-un sens, aceste religii puternice au pierdut mult din esența contactului spiritual individual cu divinul care le-a motivat originile și ascensiunea. Oamenii sunt tulburați de această „evoluție”.

Istoricul Arnold Toynbee a afirmat că, de-a lungul istoriei umanității, atunci când un sistem de credință depășește faza în care constituie un model spiritual pentru oameni, este fie modificat, fie înlăturat. Trăim într-o lume percepută ca fiind haotică. Unii oameni consideră că haosul lumii contemporane constituie rezultatul propriilor noastre acțiuni, în vreme ce alții dau vina pe Sursa care ne-a creat și întorc spatele oricărei credințe. De-a lungul numeroșilor mei ani de practică privată am văzut că un număr tot mai mare de oameni se află în căutarea unei noi conștiințe spirituale care să fie individuală și unică pentru ei, fără intermediari care vor să-și impună voința asupra a ceea ce tot ei pretind a fi spiritual.

Cu toții avem tendința de a fi intoleranți cu oamenii care cred în altceva decât noi. Astfel, este normal să aveți unele înclinații personale spre adevărurile pe care le îmbrățișați, dar - ca regresioniști spirituali - acest lucru nu trebuie să vă afecteze receptivitatea spre ideile exprimate de clienți. În calitate de terapeut al regresiei în viața dintre vieți, menirea dumneavoastră este să ajutați clientul să atingă deopotrivă înțelegerea și echilibrul sufletesc cu privire la propria-i existență, însă fără a vă impune valorile. Tot ceea ce clientul trebuie să știe se află, de fapt, în propria sa minte. Pe cât posibil, trebuie să le permiteți să-și recunoască și să-și interpreteze singuri propriile amintiri. Înțelegerea și energia dumneavoastră pozitivă tămăduitoare sunt vitale atunci când lucrați asupra viziunii interioare a clientului cu privire la propria sa viață de suflet. În acest fel, facilitați, de asemenea, alinierea energiei vibraționale a sufletului clientului cu ritmul creierului său uman.

Încerc să le explic clienților mei (proveniți din numeroase sisteme de credință filosofice) că trăim într-o lume imperfectă, pentru ca ei să aprecieze perfecțiunea. Ne străduim din greu să ne îmbunătățim prin intermediul liberului arbitru și al schimbării. Căutarea înțelepciunii și înțelegerii interioare este esențială, deoarece până nu vom găsi o cunoaștere personală interioară în spatele doctrinelor instituționale dezvoltate de către alții cu multă vreme în urmă, nu vom putea fi cu adevărat înțelepți în ceea ce privește modul în care să ne trăim astăzi viețile pe Pământ.

Adevărurile actuale sunt urmate, odată cu fiecare generație, de o serie de adevăruri mai înalte. Tocmai această progresie a cunoașterii, laolaltă cu o conștiență acută a propriei noastre ființe constituie esența exprimării identității noastre personale. În calitate de regresioniști spirituali care utilizează puterea hipnozei, suntem binecuvântați astăzi cu un nou mediu al intervenției terapeutice. Dacă puteți ajuta oamenii să vadă lumina divinității din propria lor ființă, impulsionându-le astfel descoperirea de sine, atunci veți aduce o contribuție reală pe drumul iluminării supreme a rasei noastre.

PARTEA A DOUA

PREGĂTIREA REGRESIEI SPIRITUALE

Cerințele necesare regresioniștilor spirituali

Discutam la unul din seminariile mele despre efortul pe care îl presupune transpunerea oamenilor în viața lor dintre vieți. La prima pauză, un hipnoterapeut s-a îndreptat spre mine spunând: "Vă mulțumesc foarte mult pentru timpul acordat, dar eu plec. Acum înțeleg faptul că această muncă e mult prea dificilă. Am o practică normală și frumoasă. Nu cred că sunt echipat adecvat pentru cerințele presupuse de domeniul regresiei spirituale". I-am spus acestei persoane sincere că este un fapt pozitiv că a recunoscut aceste realități acum și nu mai târziu.

Fără îndoială, trei sau patru ore de muncă intensă și deosebit de complexă, fără nici o pauză pentru odihnă, pot fi extrem de solicitante. În esență, trebuie să vă ocupați de interacțiunile simultane ale sufletului nemuritor al clientului cu procesele mentale ale minții umane. Aceste două euri pot fi puse în conflict de o integrare defectuoasă. Facilitatorul regresiei spirituale în viața dintre vieți trebuie să țină seama de această dualitate a minții clientului său, reformulând și ajustând fazele lungi ale imagisticii spirituale, în scopul de a facilita o trecere confortabilă. Pentru a reuși să faceți aceste lucruri, trebuie să urmăriți constant călătoria mentală a clientului prin geografia lumii spiritelor. Aceasta se numește cartografiere.

Motivațiile, temerile, imaginea de sine, precum și așteptările clientului dumneavoastră vor fi determinate de modelul fizic, emoțional și mental al corpului său gazdă. Aceste trăsături temperamentale sunt influențate de ceea ce eu numesc "amprenta sufletului", care implică înțelegerea, intuiția și imaginația. Atunci când subiectul hipnozei vă vorbește despre viața sa spirituală, el comunică aceste informații prin intermediul corpului său muritor. Acest lucru poate genera o anumită stare de confuzie subiecților. Pe măsură ce povestea unei vieți anterioare se desfășoară în mintea clientului, perspectiva transpersonală a acestuia

asupra celeilalte lumi este influențată de cât de bine poate el să facă față adevărilor referitoare la sinele său real.

Pe lângă toate celelalte, va trebui să vă concentrați, de asemenea, pe multitudinea de experiențe karmice anterioare, pe care clientul dumneavoastră le-a trăit în alte corpuri, astfel încât acesta să înțeleagă modelele de cauză și efect care îi afectează viața curentă. Practicarea terapiei de regresie spirituală în viața dintre vieți va îmbunătăți substanțial aptitudinile voastre în ceea ce privește regresia în viețile anterioare, pe măsură ce veți tranzita de la o viață la alta folosind lumea spiritelor drept punte. Este posibil să fiți puși în situația de a alterna tehnici de hipnoză deopotrivă permissive și autoritare, în timp ce "navigați" prin viețile trecute ale clientului, experiențele acestuia ca suflet și viața actuală. Multe lucruri depind de receptivitatea clientului, care poate varia între o viață anterioară și condițiile lumii spiritelor.

Obiectivul dumneavoastră în calitate de regresioniști spirituali este acela de a ajuta clientul să-și gestioneze vizualizările, permițându-i să se concentreze asupra tuturor acestor informații, astfel încât să-și înțeleagă relațiile înțelegându-și propriul suflet și scopul în viață și să iasă întărit după respectiva sesiune. Din partea regresionistului spiritual, acest efort poate fi intens, necesitând deopotrivă talent și tenacitate. Desigur, nu ne vom angaja în atașamente personale, dar un terapeut rece nu va dovedi empatie și compasiune pentru un client care, în timp ce relatează toate motivele pentru care se găsește în actualul său corp, precum și tot ceea ce i-au spus ghizii și maestrul său, poate traversa o perioadă dificilă. Nici un hipnoterapeut motivat și grijuliu nu poate rămâne detașat față de problemele clienților săi. După o sesiune solicitantă de regresie spirituală, mă simt de obicei epuizat. Pentru a-mi reveni și a-mi clarifica gândurile, obișnuiesc să fac îndelungi exerciții fizice în munți.

Importanța pregătirii și a experienței

La cursurile mele de pregătire în domeniul regresiei spirituale în viața dintre vieți, asistența este compusă din terapeuți licențiați și hipnotizatori profesioniști. Pentru a practica regresia spirituală în viața dintre vieți este necesar un număr substanțial de ore de pregătire în hipnoterapie, pe lângă cel puțin câțiva ani de practică privată. A avea o oarecare experiență în cercetarea vieților anterioare este de mare ajutor pentru munca solicitantă de regresionist spiritual. Nu este neapărat necesar să fiți licențiat ca psiholog, psihoterapeut sau consilier pentru a fi un facilitator talentat al hipnozei. Cu toate acestea, atunci când aveți de-a face cu clienți tulburați, experiența în consiliere se dovedește inestimabilă.

Din punct de vedere etic este de așteptat ca terapeuții să-și recunoască propriul nivel de competență și calificare personală și să nu utilizeze proceduri terapeutice situate în afara pregătirii lor. Tuturor practicienilor regresiei spirituale, care își ajută clienții în căutarea adevărului despre ei înșiși, le pot transmite următoarele: cu cât sunteți mai pregătiți - atât din punct de vedere academic, cât și al experienței profesionale - cu atât mai bine.

Problema conștienței de sine este una importantă pentru terapeutul vieții dintre vieți, de vreme ce se leagă direct de influența acestuia asupra clientului. Energia dumneavoastră este influențată de propria intuiție, motivație și integritate. Personal, am un mare respect pentru filosofia Taoistă. Adepții acesteia cred că inspirația survine atunci când mintea conștientă se dă la o parte din calea energiei inconștiente naturale. Într-un fel, *Chi* (energia noastră cosmică) este acel ceva care aduce armonie și claritate corpului. Un alt aspect care vă poate ajuta să deveniți un terapeut mai bun este acela de a poseda o capacitate intensă de concentrare interioară.

Cei mai buni regresioniști au o percepție care le permite să cunoască ceva fără a-și folosi în acest scop gândirea conștientă. Acești terapeuți simt lucrurile la momentul potrivit atunci când lucrează cu oamenii. În timpul

terapiei vieții dintre vieți este posibil ca atât facilitatorul, cât și subiectul să fie ajutați de ghizii lor. Aceste momente ar trebui să fie recunoscute, mai ales atunci când implică domeniile comportamentale ale alegerii, luării deciziilor și rezolvării problemelor.

Cred că este posibil să vă antrenați pentru a cunoaște și a analiza simbolurile ce ilustrează acele experiențe din lumea spiritelor ce nu pot fi definite într-un fel material. Aceste metafore pot fi simboluri ale unor lucruri pământești ce se pot aplica unui anumit eveniment vizualizat din lumea spiritelor. Sincer vorbind, există momente în timpul unei sesiuni când mă simt oarecum telepatic. Însă, acest lucru poate fi și un neajuns în unele momente critice când, nereușind să-mi blochez gândurile la nivel conștient, anumiți clienți mi le pot intercepta.

Consider că meditația zilnică, precum și controlul respirației, îmi sunt de mare ajutor în practica regresiei spirituale. În cadrul filosofiei yoga, *prana* se referă la forța sau energia vieții ce se manifestă în fiecare dintre noi prin intermediul respirației. În calitate de regresionist spiritual, îmi manipulez respirația la anumite intervale în timpul unei sesiuni, în încercarea de a-mi extinde mintea spre o stare mai înaltă a conștiinței. Pot chiar să intru într-o ușoară stare de transă autoindusă, pentru a fi mai deschis la forțele spirituale pe care le simt prezente în jurul meu.

Vă rog să înțelegeți faptul că prana nu este respirația în sine și nici oxigenul implicat în acest proces, ci energia legată de respirație. Este vorba de o conexiune cu energia tuturor lucrurilor însuflețite, în forma unei forțe universale a vieții. Am lucrat intens pentru a mă antrena să caut căile energetice necesare pentru a ajunge la mintea unui anumit client, cerând ajutor deopotrivă de la propriul meu ghid, precum și de la cel al subiectului. Încep întotdeauna deschizându-mi mintea și cerând îndrumare. În acest fel, încerc să primesc și nu să transmit informații. Ceea ce transmit clienților mei sunt mesaje de încredere și încurajare.

Cheia faptului de a fi un bun terapeut rezidă în a asculta. O altă constă în a-i permite clientului să-și interpreteze la început singur propriile simboluri metaforice, pe baza experienței sale personale, înainte de a vă angaja în propriile dumneavoastră interpretări. Există un echilibru extrem de delicat între ascultarea spuselor clientului și interogarea acestuia. A ști când anume să vorbești, respectiv când să păstrezi tăcerea, nu este deloc un lucru ușor de transmis studenților. În lucrarea regresiei spirituale în viața dintre vieți trebuie învățat când anume să ajutăm clientul să înțeleagă o vizualizare (după ce el însuși a petrecut un timp analizându-și propriile viziuni). Această înțelegere vine cu timpul și presupune antrenament și practică. Totodată, practicarea acestui exercițiu, ajutată de propria dumneavoastră creativitate, vă pot face mai intuitivi.

Practicarea regresiei spirituale în viața dintre vieți

De la publicarea cărților mele, mulți practicieni ai hipnozei m-au contactat în legătură cu regresia spirituală. Există în rândul acestora impresia că, de vreme ce sunt deja oarecum familiarizați cu regresia în viața anterioară, este doar un pas simplu să se angajeze în cercetarea vieții dintre vieți. Acest lucru nu este adevărat.

Fapt este că majoritatea regresioniștilor în viața anterioară nu fac decât să-și transpună subiecții dintr-o viață anterioară în următoarea. Unii încă mai cred că perioada dintre vieți constituie o zonă gri, lipsită de consecințe majore. M-am întrebat adesea dacă nu cumva această perspectivă a provenit din cartea tibetană a morților, unde se poate citi că “perioada între reîncarnări este de maximum șapte săptămâni”.

În partea introductivă a cărților mele am explicat faptul că mi-a luat mult timp să învăț căile de acces în lumea spiritelor, căi care păreau firești majorității clienților mei. După ce primul meu client al regresiei în viața dintre vieți mi-a intrat pe ușă, am avut nevoie de multe cazuri pentru a trasa o hartă a lumii spiritelor, precum și de multe încercări până când am ajuns să stăpânesc procedeele pe care îl folosesc astăzi. Și, încă și acum, după ce am avut de-a face cu mii de cazuri, înțeleg că nu am făcut decât să scrijelesc la suprafața lumii noastre spirituale.

Fiecare nou terapeut în domeniul vieții dintre vieți își descoperă propriul stil. Dumneavoastră înșivă veți afla ce modalitate vă este optimă pentru a efectua o tranziție lină de la mintea subconștientă în căminul spiritual al supraconștientei, pentru a accesa amintirile nemuritoare ale fiecărui suflet. Cum anume veți încorpora noile aptitudini de regresioniști în viața dintre vieți în propria practică este un aspect pe care fiecare dintre dumneavoastră trebuie să îl experimenteze singur.

Am primit telefoane din toate colțurile țării de la o serie de regresioniști spirituali care m-au întrebat “Unde anume greșesc? De ce nu-mi pot aduce clienții în starea vieții dintre vieți?” Le răspund și eu,

tot printr-o serie de întrebări. Prima mea întrebare este “Cât de lungi sunt sesiunile tale cu clientul?” “Oh, ca de obicei, între patruzeci și cinci de minute și o oră” răspund ei. Fără să detaliez prea mult, le spun ca aceasta constituie o parte a problemei. Regresia în viața dintre vieți presupune o ședință de trei până la patru ore. Auzind acestea, mulți adaugă “Cum aş putea să-mi reduc într-atât numărul de clienți pe zi, chiar până la a programa numai una sau două ședințe?”

Încerc să fiu politicos, explicându-le că, probabil, nu ar trebui să-și pună problema abordării regresiei spirituale până ce nu sunt dispuși să rezerve exclusiv în acest scop una sau două zile pe săptămână. Acest sfat este util oricui dorește să evite un eșec în acest domeniu. Cu toate acestea, după cum le spun și studenților mei, trebuie să recunosc că nici eu însumi nu am urmat această recomandare cu ani în urmă, până când nu am devenit obsedat de puterea acestei lucrări și am decis să iau numai cazuri de regresie spirituală în viața dintre vieți. Unii oameni pe care i-am pregătit îmi urmează exemplul ca specialiști în viața dintre vieți și sper că nivelele lor energetice se mențin încă la cote înalte. Sincer vorbind, această muncă este atât de obositoare, încât ar fi de-a dreptul o prostie să programez mai mult de un client pe zi.

Ce se poate spune despre numărul de ședințe cu fiecare client? Înainte de a-mi începe cursurile de pregătire, clienții veneau din toate colțurile lumii pentru a fi regresionați, iar eu puteam să aloc o singură zi fiecăruia. Există și o modalitate mult mai bună. În anii dinainte de a fi realmente asaltat de clienți, obișnuiam să acord fiecărui client câte trei ședințe de regresie în viața dintre vieți, după cum urmează:

- A. Începeam cu un interviu preliminar și cu o ședință ușoară de hipnoză (nu mai mult de o jumătate de oră), pentru a determina gradul de receptivitate al clientului. Dacă eram nemulțumit de nivelul de transă atins, clientul urma să revină ulterior pentru a insista mai mult asupra acestui aspect.
- B. În mod tipic, cea de-a doua sesiune era dedicată transpunerii clientului înapoi în propria sa copilărie, în pânțelele mamei, precum și în proxima viață anterioară, dar fără a experimenta scena morții sau intrarea în lumea spiritelor.
- C. Ultima sesiune, și cea mai lungă, era cea în care îl regresionam propriu-zis pe clientul meu în viața dintre vieți. Astfel, îl duceam rapid la finalul vieții pe care o rememorasem în ședința

precedentă. După scena morții, intram în lumea spiritelor, pentru a păstra continuitatea viziunilor clientului ca suflet. Încerc să nu fragmentez niciodată această porțiune spirituală a amintirilor subiectului în mai mult de un segment.

Dacă vă angajați în practica regresiei spirituale, clienții dumneavoastră vor dori casete cu înregistrarea ședințelor lor. Vă recomand să folosiți două reportofoane pentru situația în care unul dintre ele se defectează în timpul ședinței. De asemenea, să păstrați o copie pentru cazul în care caseta clientului se deteriorează. Mai mult, este esențial să folosiți microfoane de mare fidelitate, deoarece oamenii supuși hipnozei vorbesc de cele mai multe ori încet.

Puteți decide să începeți înregistrarea fie imediat după inducție, fie în punctul în care clientul dumneavoastră începe să-și rememoreze viața trecută, fie imediat după scena morții. Personal, prefer să încep înregistrarea după scena morții, deoarece apoi pot rezuma aceste vieți trecute în așa fel încât întreaga casetă va fi dedicată vieții clientului meu în calitate de suflet.

Interviul preliminar

La prima dumneavoastră întâlnire cu clientul este necesar să stabiliți atât scopurile lui, cât și obiectivele dumneavoastră în vederea obținerii unei experiențe substanțiale. Cele mai eficiente ședințe sunt acelea în care clientul dumneavoastră cunoaște dinainte procedura pe care o veți folosi pas cu pas. Acest lucru nu știrbește cu nimic misterul și venerarea experienței de regresie spirituală în viața dintre vieți. În ceea ce mă privește, le explic clienților că asocierea noastră va fi un parteneriat, în care amândoi vom face o călătorie împreună în lumea spiritelor.

Desigur, veți dori să revedeți trecutul clienților dumneavoastră, mai cu seamă orice altă experiență hipnotică anterioară. În calitate de specialiști ai regresiei în viața dintre vieți, majoritatea regresiiilor spirituale pe care le veți conduce vor fi cu oameni din afara orașului dumneavoastră. Dacă subiectul afirmă că experiențele sale anterioare de hipnoză au fost mai puțin decât se aștepta sau nesatisfăcătoare în orice alt fel, vă recomand să-i cereți să vă explice circumstanțele acestora. Dacă ei au vreo inhibiție cu privire la hipnoză, va trebui s-o clarificați imediat, pentru că altminteri riscați să vă confrunțați cu așa-numita auto-sabotare din partea clientului însuși. Sugerez de obicei noilor clienți ce locuiesc departe de mine și care nu au fost niciodată supuși regresiei hipnotice să viziteze în prealabil un hipnotizator din apropierea zonei în care locuiesc pentru o scurtă ședință, doar pentru a vedea dacă sunt capabili să atingă starea de transă. Acest lucru economisește atât timpul, cât și banii tuturor celor implicați. Unii vor dori să vină oricum, ceea ce este bine.

Unii dintre clienții care au deja experiențe hipnotice anterioare și vin la mine, îmi spun: "Când am fost hipnotizat anterior, nu cred că am fost adormit cu adevărat". Nimeni nu s-a obosit să le explice acestor oameni că nici nu trebuia să fie adormiți de fapt, pentru că altminteri nu ar fi fost în stare să răspundă la întrebări. Pare atât de simplu dar, cu toate acestea, nimeni nu le-a spus că există o diferență între o stare modificată a

conștiinței în transă, pe de o parte, și somnul delta, pe de alta. Îi explic clientului fiecare stadiu al hipnozei, precum și cât de adânc îl voi cufunda. Acest aspect este cu deosebire relevant în domeniul regresiei hipnotice în viața dintre vieți, care va constitui o nouă experiență în ceea ce privește adâncimea transei chiar și pentru aceia care au fost hipnotizați anterior.

Vreau de la clienți să înțeleagă câte ceva din procesul mecanic al hipnozei, fără a-i încărca însă cu detalii clinice. Prea multe informații tehnice despre adâncimea transei înclină să creeze o preocupare anumitor clienți cu privire la unde anume ar trebui să fie în timpul stadiilor timpurii ale ședinței. Pe de altă parte, vreau ca subiectul să fie conștient, încă înainte de a începe, de ce vom petrece o bucată bună de timp făcând exerciții de relaxare psihică și vizualizare, menite pregătirii adâncimii adecvate a transei regresiei spirituale. În esență, îmi rezum discuțiile referitoare la stările modificate ale conștiinței la următoarele:

1. Starea Beta este o stare de conștiință completă.
2. Starea Alpha implică nivele de transă ușoare, medii și adânci.
  - a. Stadiile mai ușoare sunt acelea pe care le folosim pentru meditație.
  - b. Stadiile medii sunt în general asociate cu retrăirea amintirilor din copilărie, precum și a celor post-traumatice. Acest stadiu este util pentru modificările comportamentale precum renunțarea la fumat sau creșterea și scăderea din greutate.
  - c. Stadiile Alpha mai adânci implică retrăirea vieților anterioare.
3. Starea Theta este la fel de adâncă ca aceea care survine înaintea pierderii cunoștinței. Ea dezvăluie zona minții supraconștiente, care revelează activitatea noastră spirituală din viața dintre vieți.
4. Starea Delta este aceea a somnului adânc.

Rezum aceste informații spunându-i clientului că toate aceste stadii implică un proces natural al somnului, prin care trecem în fiecare noapte și care este parcurs în sens invers în dimineața următoare. Evit să complic lucrurile, așa că nu le mai explic faptul că aceste stadii pot, de fapt, să acționeze simultan una cu cealaltă în diferitele părți ale

creierului pentru a facilita răspunsurile verbale. Prin urmare, vă recomand să evitați explicațiile referitoare la fluctuațiile undelor cerebrale, deși este interesant de menționat că în mintea inconștientă, undele mai adânci Alpha și Theta implică fluctuații energetice mai mari și mai deschise, care ne dezvăluie amintirile noastre ca suflete.

Încerc să prezint o versiune simplificată a stadiilor de transă modificată, sub forma unei conversații ușoare menite a îndepărta orice sentiment de anxietate pe care îl poate încerca clientul din cauza faptului că ar considera hipnoza drept ceva "nenatural sau misterios". Sugestiile indirecte sub forma unor scurte istorisiri sunt de mare folos. Știu că există hipnoterapeuți care doresc să păstreze misterul asupra procesului transei pentru asigurarea efectului. Cu toate acestea, după cum am spus deja, doresc ca subiectul regresiei spirituale în viața dintre vieți să simtă că acesta este un efort al amândurora. Dacă ei devin implicați în mod activ și acceptă faptul că au un control asupra adâncimii necesare a transei, veți genera mai mult angajament din partea lor în lungile faze ale cufundării.

În cazul regresiei spirituale este foarte important ca în timpul interviului preliminar să stabiliți un grad înalt de încredere împreună cu subiectul vostru, în timp ce acesta află cum anume conceptualizați călătoria sufletului său. În timp ce dumneavoastră observați locul lor pe drumul vieții, ei vă analizează cunoștințele, încrederea în sine, sensibilitatea și perceptivitatea. Chiar dacă au mai trecut anterior printr-o regresie în viața anterioară, ceea ce vor experimenta în cadrul ședințelor de hipnoză în viața dintre vieți va fi mult mai intens, deoarece implică propria lor nemurire.

În timpul interviului preliminar vreau să calmerez orice sentimente de anxietate pe care le-ar încerca clientul cu privire la ce va descoperi despre el însuși. Le explic așadar că înaintea lor mulți alții au trecut prin această experiență și au ieșit din ea întăriți. Nu vreau ca subiectul să se gândească prea mult la posibilitatea de a experimenta scene cu încărcătură emoțională prea mare. În fiecare ședință vor exista momente când clientul vostru se va lovi de unele blocaje emoționale.

Unele dintre acestea se vor petrece în stadiile în care clienții descoperă cine sunt ei cu adevărat, greșelile pe care le-au făcut și nivelul lor de dezvoltare. În vreme ce oamenii pot fi descurajați în aceste momente, de-a lungul întregii ședințe experiența devine din ce în ce mai mult o iluminare pentru ei. Ei înțeleg faptul că failibilitatea este parte a dezvoltării.

Clienții dumneavoastră vor înțelege seninătatea existenței lor în lumea spiritelor când vor deveni conștienți de compasiunea, iertarea și

iubirea care îi înconjoară acolo. Această experiență este atât de mângâietoare și înălțătoare, încât atunci când veți da subiectului sugestii post-hipnotice, ei își vor aminti frumoasele viziuni din lumea spiritelor și vor părăsi cabinetul dumneavoastră cu speranțe reînnoite cu privire la viața lor.

În timpul interviului preliminar îi spun clientului că îl voi duce înapoi acasă într-un mod foarte relaxant. În timp ce sunt conectați din punct de vedere mental la viața dintre vieți, ei sunt eliberați temporar de marasmul lumii noastre materiale. Acesta este motivul pentru care subiecții chiar opun rezistență ieșirii din starea hipnotică la sfârșitul regresiei spirituale. Îi spun clientului că intrarea și periplul său în lumea spiritelor vor fi asemănătoare cu vizionarea unui film despre ei înșiși. Atunci când intrăm într-o sală de cinematograful și nu cunoaștem acțiunea filmului, este ca și cum cadrele fiecărei scene se succed mai încet. Mai târziu, în același film, când suntem mai familiarizați cu ceea ce se întâmplă, totul va părea că se mișcă mai repede, ca și cum proiectivistul accelerează filmul. Acest lucru se petrece deoarece subiecții devin curând parte a scenelor și sunt prinși de acțiune.

Discuțiile pe care le aveți cu clientul dumneavoastră înaintea sesiunii propriu-zise de regresie în viața dintre vieți sunt importante deoarece doriți ca subiecții să se simtă cât se poate de confortabil în acest proces. Rețineți că succesul mecanic al hipnozei însăși nu depinde de intensitatea motivației sau dorinței subiectului. Astfel, în ciuda intensității dorinței sale, o persoană mai puțin predispusă la hipnoză nu va atinge transa profundă la fel ca un subiect foarte receptiv.

Preconcepțiile clienților

Am discutat despre preconcepțiile clienților privitoare la ideologie în Partea Întâi, la secțiunea dedicată sistemelor de credință ale acestora. Cu toate acestea, există și alte influențe ce pot împiedica intrarea clientului dumneavoastră în sesiunea de regresie spirituală cu o minte deschisă. Momentul optim pentru a vă ocupa de aceste influențe este în timpul interviului preliminar. Adesea, noii dumneavoastră clienți vă vor spune că au fost deja la o serie de psihologi, astrologi, vindecători, mediumi și alți practicieni metafizici, care le-au vorbit despre nivelul lor de avansare, despre locul lor în lumea spiritelor, despre suflete pereche, ghizi și multe alte lucruri legate de problemele spirituale.

Nu încerc niciodată să denigrez sursele de cunoaștere situate în afara specialității mele, deși adesea clienții pot căpăta unele prejudecăți despre ei înșiși în urma acestor informații. Nu de puține ori, odată intrați în stare supraconștientă, clienții înșiși vor descoperi că multe dintre aceste date sunt incorecte. Așa cum se întâmplă și în domeniul hipnozei, unii practicieni spirituali sunt foarte bine pregătiți, iar alții mai puțin. Clientul va afla singur diferența atunci când va înțelege lumea spiritelor cu propria sa minte. Am menționat deja că noii clienți pot avea, de asemenea, anumite preconcepții spirituale în urma citirii propriilor mele cărți. Iată un exemplu tipic în acest sens:

Domnule Newton, veți afla că sunt un suflet de nivel 6, care răspândește o lumină albastră. Știu (sau mi s-a spus) că sunt foarte aproape de a deveni un maestru superior, deoarece aceasta este ultima mea viață pe Pământ.

Desigur, fiecare dintre aceste declarații ale clienților trebuie tratate ținând seama de contextul lor. Sincer vorbind, consider că asemenea afirmații pot fi foarte bine doar expresii ale unui mod de gândire îmbibat de speranță, mai cu seamă în ceea ce îi privește pe clienții care nu

excelează prin smerenie. Pe de altă parte, am avut, de asemenea, o serie de clienți care mi-au spus că, în urma citirii cărților mele, se consideră a fi suflete începătoare. Și această modestie cu privire la propria persoană se poate dovedi la fel de neadevărată. Trebuie, în același timp, să-mi păzesc atent propriile mele preconcepții. Îmi amintesc de Harriet, o chelneriță ce lucra într-un orașel din deșert, în apropiere de Death Valley, California. Ea a ajuns la biroul meu într-o mașină veche, purtând o rochie ecosez foarte demodată. Am fost indus în eroare de comportamentul ei modest și nepretențios, până în momentul în care m-a îmbrățișat. Energia ei interioară practic m-a ridicat de la pământ. Mai târziu, am aflat că era unul dintre cele mai avansate suflete cu care am avut de-a face vreodată.

Harriet era un suflet hibrid, ale cărui prime încarnări fizice avuseseră loc într-un deșert, cu foarte mult timp în urmă. Ființele de acolo practicau o formă de schimbare a personalităților, printr-un fel de transfer mental între mințile lor. La restaurantul din parcare pentru tiruri unde lucra, ea oferea cafea, conversație și alinare șoferilor osteniți și descurațați, care traversau deșertul în timpul nopții. Am descoperit chiar că Harriet a venit la mine pentru a mă ajuta în căutarea spirituală, după ce m-a ascultat la o emisiune radiofonică de la un post național.

Îmi amintesc și despre un caz opus celui de mai sus. Este vorba de cel al lui Andy, băiatul cu așteptări prea mari. Unii dintre criticii regresiei hipnotice își argumentează poziția prin faptul că oamenii vin la ședințele lor cu o serie de idei preconcepute și, odată ajunși în stare de transă, construiesc scenarii imaginare foarte elaborate pentru susținerea propriului sistem de credință. Cazul lui Andy constituie un exemplu care respinge acest argument.

Andy a fost trimis la mine de mama sa (o persoană foarte perceptivă), ca un cadou la împlinirea vârstei de 21 de ani, în zilele dinaintea deciziei mele de a înceta să primesc clienți sub vârsta de 30 de ani. Un băiat înalt și bine făcut, purtând bermude și sandale, Andy a intrat în cabinetul meu plin de încredere, spunând cu glas puternic: „Salut omule, sunt gata, hai să începem!” Pe când discutam despre procedurile hipnotice pe care urma să le folosim, incluzând viața sa imediat anterioară, nerăbdarea lui Andy creștea. Mi-a spus că era foarte popular la școală și că se aștepta ca viața lui imediat anterioară să fi fost una în care a exercitat o influență profundă și puternică asupra unor mase mari de oameni.

Pe parcursul sesiunii noastre, în momentul în care i-am cerut lui Andy să intre în cea mai semnificativă scenă a vieții sale anterioare, fața

lui s-a întunecat. Agitându-se în scaunul său, mi-a vorbit pe un ton scăzut, aproape amenințător.

Andy: Oh! Nu!

Dr. N: Explică-mi, te rog, ce anume vezi.

Andy: Oh, Doamne-nu! Nu! Nu! Nu! - acesta nu sunt eu - nu este adevărat...în nici un caz nu sunt eu acesta! Nu voi accepta deloc asta...

Dr. N: Încearcă să te relaxezi și urmărește desfășurarea scenei fără a analiza prea multe în acest moment. Putem să ne deplasăm oricât de repede sau încet îți dorești.

Andy: (resemnat): Eu *sunt*...

Dr. N: Cine anume ești? Să începem prin a-mi spune cum arăți, pentru ca apoi să-mi spui și unde te afli.

Andy: (mâhnit): Sunt...un vagabond negru ce umblă de-a lungul unei șosele...uh! sunt atât de murdar...flămând...numele meu este Otis...port o cămașă din flanelă veche, pantofi scâlciți, o haină și pantaloni maro soioși...și tușesc foarte mult.

În urma continuării investigațiilor, s-a dovedit că Otis era un dijmaș sărac dintr-o zonă rurală a Georgiei, în 1934, care a murit în acea noapte, la vârsta de 45 de ani. Odată ajunși în lumea spiritelor, am aflat că Andy a experimentat multe vieți în care fusese arogant și abuziv cu oamenii din jurul său. I se oferise așadar o viață extrem de modestă (cea în care fusese Otis). La sfârșitul ședinței sale am discutat împreună cu Andy foarte serios despre atitudinile sale actuale, precum și despre lipsa de toleranță față de ceilalți, amândouă legate de vechile sale modele comportamentale.

Sunt foarte atent la sensibilitățile clienților mei. Nu am deloc intenția de a contrazice credințele clienților mei înaintea sesiunii; prefer să las autodescoperirea să-și urmeze propriul curs. Clienții vor experimenta anumite scene în mințile lor la care vor opune rezistență, cel puțin la început. Dincolo de avantajele oferite de desfășurarea naturală a vizualizărilor, vreau ca subiecții să știe că ghidul lor personal îi ajută să afle ceea ce au nevoie. Acest lucru poate fi dureros, după cum am văzut mai sus în încercările lui Andy de a se disocia de viața sa anterioară ca Otis.

Periodic, un client va întreba în timpul interviului preliminar: „Ce-ar fi dacă aș începe să fabulez în timpul sesiunii?”. Încep prin a explica

subiecților că faptul de a construi fantezii cu privire la lumea spiritelor pe când se află în stare de hipnoză profundă este foarte improbabil, de vreme ce subiecții aflați în transă hipnotică profundă sunt foarte sinceri și relatează exact ceea ce văd și simt. Fac apoi apel la partea practică a clienților, întrebând: ”Ce motiv ai avea și la ce ți-ar servi să fabulezi, ținând seama de faptul că ai parcurs o distanță lungă pentru a mă vedea și, nu în ultimul rând, că plătești o taxă pentru sesiune? Nu ai face decât să te înșeli pe tine însuți”. În cele din urmă, voi sublinia ideea că adevărul emanat din amintirile minții inconștiente este susținut de abilitatea de raționament și gândire a minții conștiente, care este încă activă. Întrebările puse de facilitator stimulează capacitatea de a raționa a clienților, de vreme ce angajează deopotrivă mintea lor conștientă și cea inconștientă.

În timpul sesiunii propriu-zise, clienții pot fi copleșiți de informațiile referitoare la viața lor spirituală care le parvin din starea supraconștientă. Unii clienți vor spune: ”Credeti cumva că fabulez?” Există mai multe moduri de a răspunde la această întrebare. În ceea ce mă privește, întreb la început: ”Tu ce crezi?” Apoi continuu cu următoarea interogație: ”Ai încredere în capacitatea ta de a fi total deschis cu mine în ceea ce privește scenele pe care le vezi și le simți, știind faptul că acest lucru este în propriul tău beneficiu?” În cazul în care un client are dubii cu privire la o anumită scenă, aș putea spune: ”Întrebă-ți, te rog, ghidul (respectiv consiliul sau sufletele din grupul tău) cu privire la dreptul tău de a accepta ceea ce ți s-a spus”. La sfârșitul unei ședințe de regresie spirituală în viața dintre vieți, majoritatea clienților vor remarca faptul că *simt* că vizualizările lor sunt reale.

Când pregătiți un client pentru regresia spirituală este imperativ să nu faceți nici un fel de promisiuni specifice asupra a ceea ce va vedea în timpul ședinței. Nu aveți de unde să știți ce este în mintea clienților și nici cum își vor accepta amintirile. Explic dinainte acest lucru fiecărui client. Majoritatea oamenilor îmi spun că ședința lor de regresie spirituală în viața dintre vieți a fost una dintre cele mai profunde experiențe mentale din întreaga lor viață. Chiar și așa, uneori veți putea avea de-a face cu unii clienți care să-și exprime insatisfacția cu privire la faptul că nu au descoperit ceea ce doreau sau că viața lor nu s-a schimbat în bine după ce au părăsit cabinetul dumneavoastră. Există în lume unii oameni nefericiți, care așteaptă de la facilitatorii hipnozei să le ofere unele informații care fie nu se află în mintea lor, fie au fost blocate. În esență, aceste persoane doresc ca dumneavoastră să îndreptați ceea ce este greșit în viețile lor, pe care le trăiesc fără prea multă responsabilitate personală.

Persoanele importante din viața clientului

În timpul interviului preliminar, recitesc scrisorile pe care mi le-a trimis clientul și în care mi-a vorbit despre viața și obiectivele sale, cerându-i totodată acestuia să mă pună la curent cu posibila apariție a unor aspecte noi. Vreau să știu în mod special de ce își doresc să fie duși în viața dintre vieți. Cu mulți ani în urmă, când mi-am început cercetările în acest domeniu, presupuneam că principala motivație a majorității oamenilor era aceea de a afla unele lucruri despre ghizii lor, despre grupurile lor de suflete, precum și despre ce anume fac ei ca suflete între vieți. Toate aceste informații sunt semnificative, dar majoritatea oamenilor își doresc o ședință de regresie spirituală cu un scop precis. Ei vor să știe de ce sunt aici și care sunt realizările pe care trebuie să le îplinească.

În această privință, o posibilă cale de investigare este aceea de a trece în revistă oamenii cei mai importanți din viața clientului. Acești indivizi au de jucat cu toții un anumit rol în viața clientului, rol care se poate întâmpla să nu fie revelat pe deplin până în momentul în care îi identificăm în lumea spiritelor. Le cer noilor clienți să-mi aducă o listă care conține numele și o descriere sumară a fiecărei persoane. Apoi înregistrez toate rudele și prietenii acestuia în ordinea cronologică în care au apărut în viața clientului. Folosesc aceste însemnări în scopul de a-mi forma un sistem de referință ce se poate dovedi extrem de util ulterior, pe parcursul sesiunii. O mare parte a solicitărilor mele în acest sens au forma de mai jos.

Pentru a mă ajuta în lucrarea de a identifica membrii grupului dumneavoastră de suflete pe parcursul ședinței, ar fi bine să-mi aduceți o listă cu numele și relațiile pe care le-ați avut cu oamenii cu un impact semnificativ în viața dumneavoastră. Această listă ar putea include părinții,

bunicii, mătușile, unchii, frații, surorile, partenerul/partenera de viață, copiii, iubiții/iubitele, precum și prietenii cei mai apropiați. Lista ar trebui să fie cât mai condensată cu putință, incluzând numai oamenii cei mai importanți. De asemenea, notați câteva cuvinte cu privire la personalitatea acestora. De exemplu: Bill – cel mai bun prieten, plin de umor, spiritual, tolerant, aventuros.

Înainte de a începe propriu-zis ședința, atunci când revăd această listă a persoanelor apropiate clientului, folosesc adesea o metaforă spunându-le subiecților că se află pe scena unui teatru. Le explic totodată că persoanelor apropiate le-au fost încredințate roluri pe scena marii piese a vieții și că acești actori și actrițe îi ajută să-și joace propriul rol principal în piesa vieții lor. Lista de persoane apropiate pe care le-am cerut-o constituie programul piesei pe care o urmăresc așezat în primul rând al sălii.

Îi spun clientului că, deși el nu are nevoie de această listă a actorilor, mie îmi face trebuință. În situația în care, în timpul ședinței, subiecții mei văd pe cineva important, dar care nu se află pe listă, acest lucru nu va conta, deoarece oamenii cu adevărat importanți vor apărea indiferent de opiniile clientului cu privire la cine ar trebui să fie sau nu pe listă. De exemplu, dacă subiecta mea, Jane, se apropie din punct de vedere mental de grupul ei de suflete și exclamă pe neașteptate: ”Oh, îl văd pe Jim cum se apropie”, nu trebuie decât să arunc o privire asupra listei pentru a ști că acest suflet era prima iubire a lui Jane din liceu. În același fel, nu trebuie să aflu nimic despre mătușa Millie din viața actuală a lui Jane, dacă această persoană nu are un impact semnificativ asupra clienței mele.

Discutând despre acest subiect al oamenilor importanți din viețile clienților dumneavoastră, mai trebuie amintit un aspect legat de modul în care vă abordați noii clienți. Uneori veți fi întrebat: ”Soțul meu (respectiv soția, iubita sau prietenul) dorește să asiste la ședința mea de regresie spirituală în viața dintre vieți. Este în regulă acest lucru?” Vă recomand să nu permiteți niciodată asistența unei terțe părți, din mai multe motive. În primul rând, așa cum am descoperit chiar de la începuturile practicii mele, acest lucru inhibă sesiunea. În timpul regresiei spirituale, mintea conștientă are cunoștință despre prezența unei a treia părți în cabinetul dumneavoastră.

Intimitatea constă în dreptul clientului de a dezvălui sau ascunde anumite aspecte pe care le-a aflat pe parcursul sesiunii. Subiectul

hipnozei nu trebuie grevat cu povara suplimentară de a fi asistat și verificat de o a treia parte pe parcursul regresiei spirituale, deoarece poate încerca sentimente conflictuale atunci când unele persoane cunoscute îi ascultă cele mai intime gânduri. Acest lucru este mai cu seamă adevărat atunci când este prezent partenerul de viață. Confidențialitatea trebuie asigurată. După o ședință, mulți clienți (chiar și aceia care inițial doriseră să vină împreună cu cineva) vă vor spune: "Sunt atât de fericit(ă) că am fost singur(ă) astăzi. Voi împărtăși unele informații, dar nu voi încredința nimănui caseta cu înregistrarea ședinței mele."

Instrucțiuni finale adresate clientului

După ce am aflat câteva ceva despre trecutul clientului meu, precum motivația venirii sale și oamenii care l-au influențat de-a lungul vieții, a venit momentul de a-i da acestuia o idee generală asupra modului în care vom călători până la poarta de intrare în lumea spiritelor. Întâi de toate, îi explic că, deși va intra relativ repede în procesul hipnozei, secretul succesului stă în adâncimea adecvată a transei. De asemenea, îi explic dinainte că vom face unele exerciții de încălzire împreună, care vor implica tehnici de respirație, relaxare a corpului și vizualizare.

Dat fiind că vizualizările îndelungate sunt extrem de benefice în lucrarea de regresie spirituală în viața dintre vieți, mă voi ocupa mai pe larg de acest aspect în partea a treia, în secțiunea dedicată cufundării și vizualizării. Cu toate acestea, înainte de a începe propriu-zis procesul hipnozei, vreau ca subiecții la care predomină emisfera cerebrală stângă să înțeleagă de la început că pe toată durata angajării în această activitate nu vor fi necesare nici un fel de interpretări analitice din partea lor. Cu toți subiecții mei stabilesc dinainte preferințele lor cu privire la anumite scene pe care ar dori să le vizualizeze. Intenția mea este aceea de a stabili o relație de încredere și de a le consolida impresia că dețin controlul. Subiectul va fi mai receptiv dacă nu va exista nimic neprevăzut înainte de a-l cufunda în stadiul adecvat al hipnozei.

Deși mă zbat pentru spontaneitate, nedezvăluindu-i clientului prea multe dintre procedurile mele de regresie spirituală în viața dintre vieți, vreau totuși ca subiectul să nu fie tulburat de apariția unor surprize. Prin urmare, le spun dinainte oamenilor că regresia spirituală implică o călătorie înapoi în timp și că ne vom angaja într-o serie de exerciții mentale de încălzire, ca și cum ne-am pregăti să luăm parte la un maraton împreună. Explic apoi subiecților că, după aceste exerciții de visare și imagistică, îi voi coborî în propria lor copilărie.

Este vital ca ei să înțeleagă faptul că această tranziție nu va implica nici o amenințare. În timp ce clientul se găsește într-o stare pe deplin conștientă, vreau ca el să știe că nu vom merge acolo pentru a dezgropa o serie de traume din copilărie, adăugând și faptul că acest tip de terapie îmi este familiar și îl stăpânesc foarte bine. Pentru a îndepărta orice posibile temeri referitoare la dezgroparea vreunor abuzuri psihice sau emoționale suferite în copilărie, îi voi explica mai departe clientului că nu vom face decât să discutăm despre amintirile sale simple și frumoase care implică, de exemplu, jucăriile, animalele și anumite aspecte legate de casa lui. Metodele pe care le folosesc în acest punct vor fi explicate pe larg mai târziu, în partea a treia, la secțiunea dedicată călătoriei înapoi în timp.

Îmi închei recapitularea procesului inițial al regresiei spirituale spunându-i clientului că, după o serie de opriri în copilăria sa, vom merge împreună în pântecul mamei sale (vezi partea a treia, secțiunea dedicată regresionării clientului în pântecul mamei sale). Subliniez faptul că, deși acesta pare a fi un salt major, constituie în realitate o tranziție foarte ușoară, deoarece în momentul în care executăm această regresie, clientul este deja un copil foarte mic. Apoi îi explic faptul că vom petrece câteva minute acolo, timp în care îi voi pune câteva întrebări foarte simple, iar după aceea îl voi transporta rapid într-o viață anterioară.

În realitate, întrebările prilejuite de regresia în pântecul mamei pot evolua în adevărate revelații cu privire la modul în care sufletul s-a alăturat creierului, dar aceste detalii nu constituie un aspect pe care să-l discut cu clienții mei în această fază incipientă. Le spun tuturor clienților mei că sunt pe deplin conștient de faptul că ei nu au venit să vadă un specialist în regresie spirituală în viața dintre vieți numai pentru a fi regresionați într-o viață anterioară. Doresc ca ei să înțeleagă faptul că revederea vieților trecute constituie o etapă necesară, dar pe care o vom prescurta, de vreme ce scopul nostru principal este acela de a ne îndrepta cu repeziciune spre o experiență a morții, pentru a intra în lumea spiritelor în mod natural. Atunci când toate procedurile interviului preliminar sunt încheiate, dorința mea este de a consolida atitudinea cooperantă a clientului meu cu privire la ceea ce va urma să experimentăm împreună.

PARTEA A TREIA

ÎNCEPEREA SESIUNII DE REGRESIE SPIRITUALĂ ÎN VIAȚA DINTRE VIEȚI

Inducția cu subiectul regresiei spirituale în viața dintre vieți

Nu voi pierde prea mult timp cu recapitularea tehnicilor de inducție, de vreme ce practicienii hipnozei, chiar necunoscători ai regresiei spirituale în viața dintre vieți, au o experiență considerabilă în acest domeniu. Cu toate acestea, voi face o serie de observații referitoare la modul în care se raportează inducția la regresia spirituală.

În mod normal, decizia dumneavoastră de a opta pentru o inducție lentă ori rapidă, precum și în ceea ce privește folosirea unei abordări mai autoritare sau mai permissive, depinde de evaluarea receptivității clientului dumneavoastră. În general, inducțiile rapide sunt potrivite în cazul subiecților care colaborează bine și care pot fi sugestionați ușor, clienților care, fiind hiperactivi, nu se pot relaxa și necesită astfel o abordare mai rapidă, precum și persoanelor care înainte de ședința cu dumneavoastră au mai fost hipnotizate. Metoda mai lentă și mai permisivă de inducție se potrivește mai bine persoanelor mai inflexibile și mai analitice, care nu doresc să fie controlate, precum și subiecților care reacționează mai bine la o abordare mai blândă.

Menționez aceste principii generale ale inducției și aplicabilitatea acestora asupra clienților regresiei hipnotice deoarece doresc să subliniez faptul că, personal, recomand în cazul tuturor tipurilor de regresie spirituală o inducție lentă și regulată. O asemenea abordare se potrivește bine și cu tehnicile de cufundare prelungită. În vreme ce stadiile superioare Alpha se potrivesc foarte bine în cazul regresiei în viețile anterioare, în mod tipic starea mai profundă Theta este necesară în lucrarea de regresie spirituală în viața dintre vieți. Desigur, ritmul inducției și al cufundării constituie o decizie personală, dar motivul pentru care fac totuși aceste recomandări este acela că, în regresia spirituală în viața dintre vieți, fiecare stadiu al hipnozei trebuie monitorizat cu atenție.

Pe lângă acestea, mai există un motiv pentru care consider potrivit să mă mișc mai lent. Astfel, doresc să creez o scenă eterică în biroul meu,

pentru a impulsiona ocurența unei dispoziții transcendente în mintea conștientă a clientului meu. De regulă, realizez acest lucru asigurând un fundal sonor adecvat (o muzică celestă) și utilizând flacăra unei lumânări pentru a capta privirea subiectului. Am avut subiecți care mi-au spus ulterior că flacăra aurie din camera întunecată a reprezentat pentru ei un fel de 'far al lumii spiritelor'. Încurajez aceste percepții și în timp ce îi dau clientului meu instrucțiunile necesare hipnozei, și atunci când piramidez efectele unor exerciții progresive, menite relaxării corpului acestuia. Acesta este momentul în care subiectul se va obișnui, de asemenea, cu tonalitatea și cadența vocii dumneavoastră, dar despre acest aspect vom avea ocazia să discutăm mai târziu.

Stadii ale hipnozei

În timpul interviului preliminar, i-am oferit deja noului meu client o scurtă prezentare a nivelelor de conștiință Beta, Alpha, Theta și Delta. Pentru terapeuții regresiei în viața dintre vieți, aș dori să întăresc opinia devenită tradițională în profesia noastră, conform căreia, în starea Beta micile fluctuații ale energiei undelor emise de creier sunt strânse și compacte, deoarece ele sunt suprimate de către mintea conștientă. În stările Alpha și Theta, aceste unde implică fluctuații energetice mai mari și mai deschise. Consider că undele mai largi expun amintirile adânc înrădăcinate, care nu prezintă nici o interferență cu conștiința. În același timp, noile informații scoase la iveală de aceste unde mai mari sunt integrate în mintea conștientă, probabil datorită faptului că o parte a creierului rămâne în starea Beta pe parcursul hipnozei.

Atunci când mi se cere să fac o descriere mai plastică a zonelor de stocare pentru amintirile sufletului, folosesc o diagramă simplă menită a ilustra stadiile trecerii prin mintea conștientă, subconștientă și supraconștientă. Imaginați-vă mintea ca și cum ar avea trei cercuri concentrice, aflate unul în interiorul celuilalt, de la mare la mic. Cele trei inele nu constituie niște diviziuni rigide sau separate unele de altele, cu toate că pe hârtie ele așa arată. Eu le văd mai degrabă ca pe niște straturi poroase aflate într-un sistem de filtrare al gândirii umane. Încercați să vizualizați o piatră aruncată în apă, cu undele care pornesc dinspre centru spre margine.

Primul strat, cel din exterior, reprezintă mintea conștientă, centrul nostru critic, analitic și pe care îl folosim în raționamentul cotidian. Al doilea, stratul de mijloc, este mintea subconștientă, unde sunt stocate toate amintirile noastre fizice, inclusiv cele din viețile anterioare. Acesta este totodată și centrul emoției și imaginației. Persoanele creative, la care primează emisfera cerebrală dreaptă, par a fi capabile să pătrundă cu mai multă ușurință în această zonă decât cele care au emisfera cerebrală stângă dominantă. Adânc în interiorul nucleului central al acestor inele concentrice este situată mintea supraconștientă, care adăpostește amintirile divine ale sufletului.

Utilizarea diferitelor stadii ale hipnozei ne oferă capacitatea de a pătrunde în interiorul, în afara, precum și între aceste nivele mentale, care leagă amintirile noastre conștiente, nemuritoare și divine. Mîntea eternă a sufletului nostru a evoluat de la o sursă de energie aflată la un nivel superior al gândirii conceptuale, mult dincolo de ceea ce noi ne-am putea imagina. Mîntea supraconștientă revelează caracterul nostru nemuritor precum și lunga istorie a acestuia. Astfel, în starea Theta, obținem o perspectivă asupra originilor noastre, asupra tuturor vieților noastre anterioare, asupra vieții dintre vieți, precum și asupra ființelor care ne-au ajutat să evoluăm. Experiența este sublimă.

Hipnoterapeutul regresiei spirituale în viața dintre vieți, conducând cu grijă subiecții în stadii tot mai adânci de hipnoză, va descoperi că, la anumite nivele, unele persoane necesită o cufundare mai adâncă decât altele. Nu este deloc recomandabil să o luați înaintea subiectului dumneavoastră, dar nici să rămâneți în urma lui. Nu există nici o formulă universal valabilă în ceea ce privește receptivitatea clientului. Unele persoane vor avea nevoie să ajungă mult mai adânc decât altele pentru a dobândi informații despre viețile lor anterioare și despre lumea spiritelor. Efectele subtile ale diferitelor stadii de hipnoză variază în funcție de subiect.

Aspectul extraordinar al acestui domeniu este acela că, grație ajutorului dumneavoastră, majoritatea subiecților vor fi capabili să-și găsească propriul nivel de transă, necesar pentru a accesa amintirile din viața anterioară, precum și pe cele din viața dintre vieți. Este ca și cum acești oameni ar fi dotați cu un fel de telemetru interior. Fiecare subiect posedă un mod propriu de a se acorda pe diferite nivele de hipnoză, de a se „pune” pe frecvența acestora. Deținem o serie de date statistice care indică în linii mari nivelul de receptivitate la hipnoză. Astfel, numeroase sondaje de opinie realizate la nivel național ne arată faptul că aproximativ 10 până la 15 procente din totalul populației sunt puternic receptivi la regresia hipnotică, în timp ce 70 până la 80 de procente se găsesc la un nivel de receptivitate moderat. Rezultă de aici că 10 până la 15 procente dintre respondenți sunt nereceptivi sau receptivi într-un grad minimal la hipnoză. În ceea ce-i privește pe clienții care provin din acest ultim grup (dar care, cu toate acestea, pot fi hipnotizați în cele din urmă), trebuie spus că majoritatea va necesita o anumită formă de adâncire continuă până în momentul în care veți ajunge împreună la poarta de intrare în lumea spiritelor.

Oricum, odată aflat în stare de hipnoză adâncă, succesul unui subiect de a-și accesa amintirile spirituale nu pare să depindă de gradul său

inițial de receptivitate la hipnoză sau de viteza cu care atinge anumite nivele de profunzime în cadrul diferitelor stadii ale hipnozei. Există indicatori mai importanți ai unei ședințe reușite. Dacă putem să presupunem că adâncimea transei este corelată în mod direct cu gradul de detașare față de mediul exterior pe care-l arată subiectul, atunci clienții aflați la un nivel care li se potrivește vor fi mai implicați în vizualizările lor interioare. Aceștia vor avea o focalizare mai directă atunci când vor răspunde la întrebări. Lucrul acesta este foarte dezirabil pentru concentrare.

De regulă, atunci când subiectul se dovedește a fi unul care face asocieri libere sau oferă răspunsuri vagi, indicând o prea mare conexiune conștientă, cauza trebuie căutată în adâncimea transei. Studenții mei de la cursurile de regresie în viața dintre vieți (dar care sunt hipnoterapeuți profesioniști încă dinaintea frecventării acestui curs), îmi pun următoarea întrebare: „Din moment ce în cazul regresiei în viețile anterioare retrăirea anumitor evenimente generează o angajare mai mare a subiecților, este oare acest lucru valabil și în cazul regresiei în viața dintre vieți?” Le răspund că nu întotdeauna și le explic și de ce. Mai degrabă decât simpla observare, reînvierea înseamnă retrăirea efectivă a unui eveniment trecut. Atunci când un subiect este absorbit în participarea activă la evenimentele unui corp anterior, toate cele cinci simțuri ale acestuia sunt implicate total în respectivul proces de reamintire.

Consider că reexperimentarea unei existențe în lumea spiritelor nu necesită (și, de altfel, nici nu garantează prin aceasta obținerea unor rezultate mai bune) retrăirea efectivă a evenimentelor, deoarece ne aflăm într-o stare non-fizică, a sufletului. Cu siguranță, simplul fapt de a te afla în starea somnabulistică adâncă de tip Theta poate spori revelația. Chiar și așa, nu cred că o minte care poate observa ceea ce se petrece (fapt caracteristic unor stadii mai ușoare ale hipnozei), ar fi restrictivă în ceea ce privește receptarea informațiilor referitoare la lumea spiritelor. În opinia mea, subiecții aflați în starea supraconștientă, starea de suflet, observă și participă mental în același timp. Cu toate acestea, repet încă o dată faptul că regresionistul spiritual trebuie să acorde mare atenție profunzimii transei.

Adâncire și vizualizare

În ceea ce privește inducția, există numeroase texte despre hipnoză care acoperă foarte bine diferitele metode de cufundare, motiv pentru care nu le voi mai detalia aici, cu excepția situațiilor în care aceste metode au aplicabilitate pentru regresia spirituală. În cazul subiecților regresiei spirituale în viața dintre vieți, de regulă fac apel la imagistica ghidată. Prin urmare, nu recurg la cufundarea clientului în transă prin metoda fracționării (care presupune trezirea și reinducția), nici la piramidarea sugestiilor, pentru a nu crea dezorientare și supraîncărcare senzorială prin instrucțiuni greșite. Decât să mă implic în tehnici creatoare de confuzie orientate împotriva reacțiilor defensive, voi lansa câteva provocări prin intermediul unor exerciții de motricitate, lucrând prin relaxarea progresivă a clientului.

Pe parcursul acestor stadii de adâncire, voi încerca să stimulez experiența de decorporalizare a clientului, pregătindu-l astfel pentru ceea ce va găsi în starea lui de suflet. Din moment ce în psihicul clientului dumneavoastră există deja o parte care aparține caracterului său nemuritor (ca suflet), indiferent de profunzimea hipnozei, voi utiliza o afirmație de genul: „Ca ființă nemuritoare a unei inteligențe de lumină pură, lasă-ți conștiința umană să plutească spre această lumină, care constituie de fapt adevăratul tău sine.”

Pot să petrec până la patruzeci și cinci de minute în exerciții de cufundare, ce implică îndelungi și ample vizualizări de munți superbi sau de scene cu plaje. Astfel, recurg adesea la utilizarea într-o manieră progresivă a unei imagistici vizuale cât mai detaliate, cu scopul de a modifica dimensiunile cognitive ale experienței și de a intensifica atașamentul emoțional. Ceea ce caut eu este absorbția totală a subiectului în aceste scene fermecătoare, unde poate să se vadă pe sine înaintând către un țel, în același mod în care, mai târziu, va experimenta călătoria sa spirituală spre casă. Utilizez cărări, scări, scări rulante, scufundări în nisipul cald, în iarba fină sau în lacuri, aducând întotdeauna subiectul într-o stare de plutire, cu scopul de a-l pregăti

pentru intrarea în starea de suflet. Aceste vizualizări progresive sunt în același timp auditive și chinestezice, iar rolul lor este atât de aprofundare a transei, cât și de pregătire a subiectului pentru ceea ce urmează.

Astfel, dincolo de aprofundare, vizualizările mele se doresc a fi simbolice în sensul Ericksonian al termenului, deoarece sunt concepute pentru a facilita trecerea înspre domeniul etern al lumii spiritelor. Întrucât am fost expus pregătirii Ericksoniene, consider că tehnicile de hipnoză mai formale (și chiar mai autoritare), sunt eficiente în regresia spirituală în viața dintre vieți. Cu toate acestea, folosesc adesea o abordare metaforică și permisivă pentru vizualizare. Încerc să-mi integrez povestirile cu personalitatea, interesele, atitudinile și nivelele emoționale ale subiecților mei, pentru a le transmite mesaje de maximă semnificație. Întrucât nu întotdeauna reușesc acest lucru pe deplin, dezideratul meu este ca descrierile să se potrivească cu obiectivele de securitate, pace și vindecare ale vieții dintre vieți, utilizând în acest scop ghidarea imagisticii lor atât prin sugestii directe, cât și indirecte. Iată două exemple sugestive în acest sens:

Acum, aș vrea să simțiți că ieșiți din această încăpere, că vă îndepărtați de ea din ce în ce mai mult și vă îndreptați spre un lanț muntos. Simțiți curenții calzi de aer care vă înconjoară în timp ce plutiți peste norii albi și pufoși, într-o zi liniștită și calmă. Vă simțiți imponderabil, în timp ce plutiți și sunteți dus de vânt din ce în ce mai aproape de munți, purtat mai departe fără nici un efort. În curând, treceți de primul lanț muntos și coborâți din ce în ce mai jos, unde puteți să vedeți o pajiște frumoasă, într-o vale ce se află chiar sub dumneavoastră. (pauză). Mai jos, mai jos, iar acum vedeți cum pajiștea este complet înconjurată de copaci foarte înalți, maiestuoși. Pajiștea constituie un sanctuar complet protejat. Când atingeți nivelul solului și vă apropiați de pajiște, începeți să plutiți în jurul acestui cerc de copaci căutând o cărare pentru a putea pătrunde în interiorul cercului și a ajunge în centrul acestui loc senin și magic.

Voi continua această relatare, lucrând în sensul descoperirii cărării care duce în interiorul cercului, ca și când o putere nevăzută l-ar direcționa pe clientul meu. După această pătrundere în interiorul pajiștii

(reprezentând intrarea în lumea spiritelor), voi introduce și alte simboluri, cum ar fi razele aurii ale soarelui, care formează un scut protector de lumină caldă, din înaltul cerului (siguranță), neuitând să menționez culorile și miresmele puternice ale florilor, precum și păsările care cântă (farmec, vrajă).

Pot decide să îl poziționez pe clientul meu într-o scenă pe malul oceanului, cu nesfârșiții kilometri de nisip cald (liniște netulburată de nimic), pescărușii ce se rotesc deasupra (libertate) și spuma albă (puritate) a valurilor ce se rostogolesc (sunete reconfortante). În cazul în care clientul meu se simte confortabil în preajma apei, îl pot introduce într-o scenă în care se găsește un lac cu apă proaspătă (purificare). Utilizarea timpului într-o scenă denotă infinitul. Ceea ce urmează este un scurt fragment dintr-o asemenea metodă de vizualizare:

Simțiți-vă din ce în ce mai detașat pe măsură ce plutiți în jos, fiind capabil să respirați cu ușurință, deoarece este ca și cum ați pluti prin timp și spațiu fără nici un efort. Simțiți curenți blânzi, calzi în jurul dumneavoastră, îngrijindu-vă cu blândețe corpul, în timp ce sunteți purtat în jos, tot mai jos, și vedeți balonașe de o rotunjime albă și translucidă care plutesc peste dumneavoastră, înălțându-se din ce în ce mai sus și mai departe, pe măsură ce dumneavoastră coborâți din ce în ce mai jos. În curând, sunteți complet cufundat, din creștetul capului până la picioare, în propria dumneavoastră lumină interioară, în timp ce vă mișcați prin apă și în vidul spațiului și timpului. Timpul trece ca un râu care se scurge pe lângă noi în timp ce înaintăm prin el... uneori în direcția cursului... alteori în direcția opusă lui...nu rezistați curgerii sale... ci mai degrabă te lași dus de ape fără nici un țel, fără grijă sau preocupare, mergând către acel loc special unde trebuie să fii... ca într-un vis.

În timp ce tehnicile de adâncire extensivă constituie un factor important în terapia regresiei spirituale în viața dintre vieți, vreau să subliniez faptul că o sesiune care durează trei până la patru ore crează un grad ridicat de detașare și neimplicare. Minte subiectului devine tot mai disociată de corp, manifestându-se o creștere a distorsiunii timpului liniar. Dacă înainte de regresia spirituală efectivă ați realizat împreună cu subiectul dumneavoastră o sesiune mai scurtă (sau chiar două), este cu atât mai bine, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să grăbiți secvențele

de vizualizare din sesiunea de regresie în viața dintre vieți (care este prin definiție mai lungă) doar pentru a economisi timp.

În timpul fazei de regresie spirituală este preferabil să treceți încet de la o scenă la alta, înainte de a ajunge la momentul morții subiectului dintr-o viață anterioară. În tot acest interval de timp, veți simți nevoia de a continua să cufundați tot mai adânc subiectul. De asemenea, o modalitate foarte eficientă este aceea de a combina tehnicile numărării și respirației. Un exemplu în acest sens poate fi oferit de pregătirea pentru trecerea într-o viață anterioară:

Deveniți din ce în ce mai conștient de respirația dumneavoastră lentă. Fiecare respirație vă poartă mai adânc. În timp ce număr de la zece până la unu, inspirați la fiecare număr și simțiți cum înaintați tot mai mult, cu fiecare număr, din ce în ce mai aproape de tunelul timpului care vă așteaptă.

Am menționat anterior cum propria busolă mentală a unui subiect, aflată în sinele spiritual mai înalt al acestuia, îl poate ajuta la atingerea profunzimii necesare pentru accesarea anumitor amintiri ale sufletului. De asemenea, am menționat că întotdeauna trebuie să se țină cont de cele două câmpuri magnetice de energie care se activează între mintea clientului și cea a facilitatorului regresiei hipnotice, în timpul când aceștia lucrează împreună. Readuc în discuție acest concept, cu scopul de a reaminti practicienilor regresiei spirituale că vocea constituie un alt mijloc de a pătrunde în câmpul energetic al subiectului, fiind utilă atât pentru înlăturarea blocajelor emoționale, cât și pentru aprofundarea transei acestuia.

Mentținerea ritmului adecvat și utilizarea vocii

Încerc întotdeauna să potrivesc rezonanța vibrațională a vocii mele cu tonalitatea vocii subiectului, pentru a reflecta starea lui de spirit, pentru a mă conecta cu acesta și a-l asista în procesul de intrare în starea adecvată de transă. Intensitatea și cadența vocii dumneavoastră încep să-și joace rolul esențial încă din momentul inducției și îl continuă (ca puternic instrument sonor) pe parcursul întregii sesiuni de regresie spirituală în viața dintre vieți, oferind clientului atât ritm, cât și impuls. Menținerea unui ritm corespunzător al sesiunii și utilizarea diferitelor inflexiuni ale vocii (implicând aplicarea unor accente pătruzătoare, moi, de încurajare și de calmare) capătă o și mai mare importanță hipnotică pe parcursul unei lungi călătorii mentale.

Cu toate că s-ar putea să nu fiți pe deplin conștienți de ceea ce experimentează subiectul la un anumit moment pe parcursul regresiei spirituale, veți dori cu siguranță să-i transmiteți faptul că sunteți întotdeauna implicați și interesați de ceea ce se întâmplă în acest proces. Eu încerc să fac în așa fel încât să-mi intensific tonurile vibraționale ale vocii pentru a se potrivi atât cu sunetul, cât și cu tipul de răspunsuri pe care le primesc de la subiectul meu. Acest lucru începe de la primele instrucțiuni adresate clientului și este accelerat pe parcursul aprofundării. Unele rafinări ale tonului pot fi necesare pe măsură ce sesiunea progresează și reacțiile subiectului se modifică. Înainte de sosirea clienților mei, îmi rezerv câteva minute pentru a-mi exersa registrul vocal și a menține anumite note, în special în registrele mai joase. Calibrându-mi din când în când vocea cu cea a clientului, întăresc îmbinarea energiei noastre vibraționale.

Manipularea sunetelor în vederea sincronizării cu ideile pe care le transmiteți se dovedește de un real folos mai cu seamă în ceea ce privește imaginarul vizual. Eu cred că acest procedeu ajută prin faptul că face ca imaginile să fie mai ușor de identificat, devenind astfel mai

semnificative pentru client. În timp ce scenele se desfășoară în mintea subiectului, facilitatorul regresiei hipnotice trebuie să încerce să țină pasul cu tranzițiile vizuale și emoționale ale acestuia de la scenă la scenă. Deoarece subiectul dumneavoastră face conexiuni cu scenele spirituale și în același timp se integrează în acestea, el se poate mișca fie foarte rapid, fie moderat, fie foarte încet. Eu consider că este de dorit potrivirea tempo-ului și volumului vocii subiectului cu ale dumneavoastră. Cel mai bine este să fiți răbdători și să așteptați până ce subiectul a răspuns în mod complet la o întrebare, înainte de a trece mai departe la următoarea.

Instrucțiuni finale înaintea regresiei

După o cufundare considerabilă, realizată prin intermediul unei vizualizări îndelungate, îi dau clientului regresiei spirituale în viața dintre vieți următoarele serii de instrucțiuni:

Vreau să aveți încredere în capacitatea dumneavoastră de a privi imaginile despre propria persoană, pe care le veți vedea în timpuri și locuri diferite. Vreau, de asemenea, să simțiți emoțiile asociate acestor scene și să îmi comunicați tot ceea ce doresc să aflu, fără nici o cenzură. Eu voi fi ghidul dumneavoastră în călătoriile pe care le vom face împreună, iar alții pe care i-ați cunoscut și iubit ne vor însoți, inclusiv propriul dumneavoastră ghid spiritual, care va veni să mă ajute, pentru a vă putea ajuta la rândul meu, oferindu-vă liniște și putere.

Pentru început, doar priviți scenele și spuneți-mi ceea ce puteți cu încredere deplină. Pe măsură ce progresăm, memoria dumneavoastră va deveni din ce în ce mai bună. Veți vedea mai mult, veți accepta mai mult și veți avea o mai bună înțelegere a ceea ce vedeți și simțiți, astfel încât în curând mă veți putea ajuta să evaluez ceea ce vedeți și simțiți.

Pe măsură ce retrăiți sentimentele și emoțiile legate de istoria dumneavoastră anterioară, de celelalte corpuri și de tot ceea ce ați mai fost înainte, veți începe să simțiți o eliberare pozitivă de toate poverile mentale din trecut. Toate amintirile dumneavoastră vor fi poziționate într-o perspectivă adecvată și integrate în viața dumneavoastră de astăzi, pentru a vă aduce într-o stare de perfectă armonie cu dumneavoastră înșivă.

Acum, înainte de a trece mai departe, aș vrea să vizualizați faptul că poziționez în jurul dumneavoastră un scut de aur, puternic și translucid, care vă înconjoară din cap până-n picioare, protejându-vă de toate forțele externe și dându-vă căldură, strălucire, lumină și putere. Dacă vreo amintire negativă din trecut se apropie de dumneavoastră, aceasta va fi respinsă de către scutul dumneavoastră de lumină protectoare.

Bineînțeles, există numeroase variații posibile ale acestor instrucțiuni și sunt convins că și dumneavoastră înșivă veți dezvolta pentru clienții regresiei în viața dintre vieți unele mecanisme protective, potrivite propriului dumneavoastră stil. De exemplu, există, în acest punct, o altă instrucțiune care poate fi luată în considerare. O sesiune de regresie în viața dintre vieți care durează circa trei sau patru ore implică o serie de conversații îndelungate între dumneavoastră și subiect. A vorbi nu este întotdeauna un lucru ușor pentru unii clienți, mai cu seamă atunci când starea lor de transă este profundă. Există clienți care întâmpină dificultăți în menținerea prfunzimii stării de hipnoză atunci când sunt puși să vorbească în mod extensiv. Sugestia mea ar fi să precizați tuturor clienților următoarele:

Veți fi capabil să vorbiți cu mine în mod liber despre orice fără să vă treziți. De fapt, conversațiile îndelungate pe care le vom purta împreună vor servi doar la menținerea și sporirea prfunzimii transei dumneavoastră. Pe toată durata sesiunii, îmi veți auzi foarte clar vocea și veți fi capabil să-mi vorbiți clar. Discuția noastră privată vă va reconforta și vă va ajuta să vă detașați de lumea exterioară.

Întoarcerea în timp

Unul dintre motivele pentru care este bine să începem cu copilăria clientului este acela de a 'încălzi' memoria acestuia, în așa fel încât aceasta să fie pregătită în mod adecvat pentru aducerile-aminte mai dificile din etapele următoare. Fiecare terapeut își dezvoltă propria metodă. Eu încep prin a-l face pe subiect să vizualizeze o scară aurită, lungă și curbată, care urcă spre cer, unde fiecare treaptă reprezintă un an din viața subiectului. Trebuie să verificați în prealabil care este vârsta subiectului dumneavoastră. Instrucțiunile mele sunt următoarele:

Vom începe să ne întoarcem în timp, an cu an, până la copilăria dumneavoastră, ca să vedem doar amintirile fericite. Minteă dumneavoastră păstrează toate amintirile a tot ceea ce ați experimentat la vârsta la care acestea au fost înregistrate. Purtați cu dumneavoastră toate aceste amintiri, în mintea de adult (mai cunoscătoare și mai comprehensivă) pe care o aveți astăzi.

În timp ce coborâm aceste trepte, mergând înapoi în timp către copilăria dumneavoastră, veți simți cum ajungeți tot mai adânc și tot mai departe înapoi în timp, cu fiecare an pe care-l numărăm. Va fi ca și cum eu aș întoarce paginile unui album de fotografii, în care vă vedeți devenind din ce în ce mai tânăr, iar apoi din ce în ce mai mic, pe măsură ce înaintați. Ori de câte ori mă voi opri, la oricare dintre trepte, veți avea exact vârsta pe care o aveți atunci.

Dacă simt că subiectul nu este atât de profund implicat cum ar trebui să fie în acel moment, pot să îi dau o serie de exerciții suplimentare care implică numărarea:

În timp ce număr de la cinci la unu, ne vom apropia de treapta de sus a acestei scări lungi, timp în care

dumneavoastră veți continua să vă detașați din ce în ce mai mult de propriul corp. *Cinci* . . . acum vă detașați din ce în ce mai mult de corpul dumneavoastră fizic, într-o manieră sigură și relaxantă. Din ce în ce mai adânc. *Patru* . . . transcedeți în sferele mentale adânci ale minții dumneavoastră . . . *trei* . . . îi dați drumul . . . plutiți . . . plutiți . . . înspre treapta din vârful . . . *doi* . . . simțiți luminozitatea . . . în timp ce vă lăsați purtați și plutiți . . . plutiți liber . . . acum foarte aproape de treapta din vârful . . . *unu*.

Înainte de a începe numărătoarea descrescătoare de la vârsta curentă a clientului, în jos pe scara vieții sale, obișnuiesc să-i cer un semnal ideomotor de genul:

Ridicați degetele de la mâna dreaptă atunci când sunteți gata să părăsiți treapta cea mai de sus a scării și să începeți (împreună cu mine) coborârea și întoarcerea în timp.

Dacă subiectul manifestă vreo ezitare, pot să transform scara amintită mai sus într-o scară rulantă, care se mișcă mai rapid, subiectul văzându-se purtat în jos fără efortul presupus de coborârea unor trepte.

În timp ce număr în sens descrescător, deseori sar peste anumite numere și ajung rapid la vârsta de douăzeci de ani, unde încep să încetinesc considerabil. Pot apoi să mă opresc la vârsta de doisprezece ani și să îi sugerez subiectului că plutește dinspre scară înspre curtea din fața casei (sau apartamentului) unde a locuit la acea vârstă. Le cer clienților să descrie dimensiunea și culoarea casei lor și îi întreb dacă văd copaci înalți la stânga, la dreapta sau în spatele lor. Intrând în casă, aleg o cameră familiară, cum ar fi dormitorul lor și îi întreb despre poziția pieselor de mobilier, cum ar fi patul, șifonierul, în raport cu ușa. Privim apoi în interiorul dulapului lor cu haine și îi întreb despre articolul de îmbrăcăminte preferat pentru școală sau joacă. Îi transport după aceea înapoi la scară, pentru a ajunge la vârsta de șapte ani, plutind apoi din nou către casa lor (deseori o altă casă) unde îi voi întreba doar despre animalele și jucăriile lor favorite.

Acest prim exercițiu de aducere aminte este focalizat pe dezvoltarea capacității clientului de a identifica obiectele și poziția sa fizică în raport cu aceste obiecte, precum și de a se vedea pe sine schimbându-se în funcție de vârstă. În timp ce îl pregătesc pe subiect pentru tipul de vizualizare spațială din viețile anterioare și din amintirile spirituale, pe

care le vom întâlni în curând, verific în același timp și profunzimea transei. Spre exemplu, dacă îi cer unei cliente, la vârsta de doisprezece ani, să identifice bijuteria sa favorită și ea spune: „lăsați-mă să mă gândesc – nu-mi pot aminti dacă am avut ceva ce îmi făcea plăcere să port”, atunci știu că își folosește mintea conștientă pentru a încerca să-și amintească aceste informații din trecut (și nu memoria inconștientă, de unde mi-ar raporta direct de la fața locului, oferindu-mi răspunsuri rapide și precise).

Voi vorbi despre interferența conștiinței și lipsa de reacție a clientului în alte secțiuni, pe măsură ce mergem mai departe. În acest moment, trebuie să fiți conștienți de faptul că incapacitatea de a răspunde în mod adecvat la întrebări în stadiul aducerii-aminte al unor evenimente din copilărie poate fi un prim semn clar al lipsei de profunzime adecvată a transei, indiferent de testarea anterioară a hipnozei și de performanțele atinse până în acest moment.

Dacă totul merge bine, îl întorc pe client în timp până la primele sale amintiri de copil și, în cele din urmă, până în pântecul mamei sale, în perioada chiar de dinaintea nașterii lui. Îl asigur pe subiect că aceasta este o tranziție ușoară, deoarece în momentul în care facem această transcendere în pântec, el este deja foarte mic (având numai doi sau trei ani).

În interiorul pântecului mamei

Există clienți care au doar amintiri vagi despre existența lor ca bebeluși în pântecul mamei. Această lipsă de conștientizare are puțin de-a face cu profunzimea transei. Cu aceste persoane petrec doar câteva minute, întrebându-i dacă mâinile, picioarele și capul le sunt așezate suficient de confortabil, precum și ce anume aud și simt. „Puteți să auziți bătăile inimii mamei dumneavoastră?” este un posibil exemplu. Dacă subiectul nu este capabil să răspundă pe larg din starea de fetus, nu îl presez, pentru că s-ar putea să fie un suflet fie prea tânăr, fie insuficient dezvoltat.

Feedback-ul pe care-l primesc din interiorul pântecului mamei constituie contactul meu inițial cu sufletul clientului și primul semn pe care îl am despre stadiul de dezvoltare al respectivului suflet. Există o mare diferență între o persoană care îmi explică cum încearcă să calmeze o mamă îngrijorată și ceea ce gândește referitor la provocările din viața care urmează și o altă persoană, al cărei unic răspuns este că se află într-un purgatoriu întunecat, în care nu face nimic și nu se gândește la nimic înaintea nașterii sale.

Dacă am de-a face cu un suflet experimentat, îmi orientez atenția către o serie de întrebări detaliate ce implică integrarea sufletului cu creierul. Iau notițe cu mare grijă, notițe pe care mă aștept să le utilizez mai târziu, în părțile mai terapeutice ale sesiunii. În cele ce urmează, redau succint întrebările pe care le-am creat special pentru aceste cazuri care vizează direct relația minte- suflet a subiectului:

1. În a câta lună v-ați unit pentru prima oară cu fetusul?
2. Care a fost impresia inițială pe care ați avut-o despre creierul pe care acum îl ocupați?
3. A fost dificil sau ușor pentru dumneavoastră să urmați circuitele electrice ale acestui creier?
4. Ce anume este specific acestui creier?

5. Ce anume ați învățat despre felul în care sistemul emoțional al acestui corp influențează creierul?
6. În ansamblu, cum a acceptat acest corp integrarea sufletului dumneavoastră; a fost greu sau ușor?
7. Cum este acest corp comparativ cu celelalte pe care le-ați ocupat?
8. Minte sufletului dumneavoastră simte că acest corp i se potrivește sau nu și de ce?
9. De ce ați ales acest corp?

Ultima întrebare o adresez doar dacă primesc anumite răspunsuri specifice la celelalte interogații, altminteri discut chestiunea așteptărilor referitoare la alegerea corpului mai târziu în cadrul sesiunii. Spre sfârșitul sesiunii de regresie în viața dintre vieți, atunci când clientul privește către corpul său de adult pentru prima oară în camera de selecție a vieții, este bine să faceți referire la răspunsurile lui anterioare, din momentul când se afla în pântecul matern, pentru a dobândi o înțelegere mai profundă.

Veți descoperi deseori că există o serie de factori inhibitori pentru integrarea sufletului în pântecul mamei. În afara unei minți rigide a corpului sau – după cum spun unii clienți – o minte grea, densă, există și un al doilea factor care acționează restrictiv asupra sufletului în stadiul de fetus. Minte mamei poate fi opacă față de copilul ei, fie din cauza unei traume emoționale sau psihice (care implică anxietatea, teama, depresia ori furia), fie pur și simplu din lipsa dorinței de a avea copilul. Acești factori negativi pot fi prezenți mai cu seamă în cazul primului copil al unei mame foarte tinere, în special în situația când aceasta nu este căsătorită. Sau ar putea fi vorba de unele sentimente de nemulțumire legate de faptul de a fi însărcinată cu un copil nedorit la o vârstă mai înaintată. De asemenea, dacă mama are o căsnicie lipsită de iubire, acest lucru îi poate provoca o anumită închidere sau decuplare mentală.

Bineînțeles, sufletele mai experimentate pot trece peste mare parte din negativitatea emoțională a mamei (și mai târziu a lumii, tocmai din acest motiv) prin utilizarea câmpurilor lor energetice. În calitate de regresionist spiritual, este indicată investigarea din timp a dinamicii familiale incipiente a clienților. Aceste date pot să vă ajute în căutarea aspectelor (fie ele pozitive ori negative) legate de integrarea energetică dintre suflet și creier, care începe încă din pântec.

În *Destinul sufletelor* am trecut în revistă câteva exemple de informații pe care mi le-au furnizat clienții aflați în pântecul matern. Pentru îndeplinirea obiectivelor acestei cărți, ofer în continuare o altă selecție de cazuri, pentru a demonstra calitatea informațiilor pe care un facilitator o poate obține de la anumiți clienți. Notele de mai jos reprezintă un extras din cazul lui Nancy, pe care o consider a fi o adevărată artistă a integrării sufletului:

Înainte de a intra în fetus, obișnuiesc să observ corpul mamei din luna a treia până în luna a șasea. Îmi las energia să se infiltreze în interior în etape, pentru a atinge mai întâi mintea ei și de-abia apoi mintea bebelușului. Fac acest lucru pentru a armoniza vibrațiile mele cu ambele minți. Acesta este modul meu de a mă pregăti pentru o integrare lină. În viața mea actuală, mama mea s-a aflat într-o teribilă stare de anxietate, fiind înnebunită emoțional în legătură cu nașterea mea, deoarece eram primul său copil, așa că am trimis energie către stomacul și pieptul ei, pentru a relaxa modelele energetice împietrite pe care le-am perceput în aceste zone. Se pare că a ajutat. Când mă conectez la orice copil, încep prin a mă concentra pe impulsurile electrice și chimice din creierul acestuia.

Nancy mi-a spus că potrivirea cu corpul său actual este bună, iar mintea nu este deloc una leneșă, așa că am întrebat-o dacă s-a conectat vreodată la minți leneșe în viețile ei anterioare și ce părere are despre acele corpuri. Iată răspunsul ei:

Bineînțeles, am avut creiere leneșe în trecut. În aceste vieți, sufletul meu a trebuit să fie mai dominant, eu putându-mă impresiona mult mai ușor în cazul unui asemenea tip de minte. În asemenea cazuri, tot jocul constă în a construi putere, aptitudini și influență într-un copil leneș. Pe de altă parte, provocarea pentru un suflet care are un copil cu o minte rapidă constă în a sta focalizat pe toate impulsurile și gândurile acestui copil și de a rămâne în același timp flexibil.

Tranziția către o viață anterioară

Există motive semnificative pentru a transpune un client al regresiei spirituale în viața dintre vieți din interiorul pântecelui matern într-o viață anterioară, înainte de a intra pe poarta lumii spiritelor. Cea mai profundă justificare pentru aceasta este necesitatea ca o persoană să experimenteze în prealabil o scenă a morții, pentru a putea trece dincolo în mod natural. *Studentii mă întreabă: „Trebuie ca viața aceasta să fie neapărat viața imediat anterioară a clientului?”* Răspunsul meu este că nu, dar aș prefera să folosesc viața imediat anterioară acolo unde este posibil, în principal deoarece sfârșitul acelei vieți reprezintă ultima dată când clientul a intrat în lumea spiritelor. Astfel, amintirile sale înclină să fie mai proaspete.

Un alt motiv pentru care îmi place să folosesc viața imediat anterioară se datorează relevanței pe care aceasta o are pentru viața actuală a clientului. Ar putea exista astfel unele aspecte karmice care să-l afecteze în mod direct pe clientul dumneavoastră în ziua de azi, cum ar fi, de exemplu, o amprentă negativă a corpului său anterior. A merge la sursa amprentei supărătoare v-ar permite să neutralizați reziduurile fizice și emoționale ale acesteia. Cu toate că este adevărat că acest lucru îl puteți face și mai târziu, după intrarea în lumea spiritelor, o intervenție directă survenită pe parcursul retrăirii efective a acestei vieți imediat anterioare ar putea face ca reîncadrarea să fie mai eficientă.

În ciuda intențiilor dumneavoastră de a intra în lumea spiritelor prin intermediul vieții imediat anterioare, clientul dumneavoastră ar putea să nu țină cont de această sugestie și să vă ducă într-o viață anterioară mai timpurie, dar care are o mai mare semnificație pentru el. Cu toate că nu este un lucru obișnuit, aceasta se poate totuși întâmpla. I-am spus deja clientului, înainte de a începe să-l hipnotizez, că deplasarea într-o viață anterioară face parte din planul meu secvențial pentru regresia sa spirituală. În mod obișnuit, nu insist prea mult pe motivarea acestei opțiuni, cu excepția situațiilor în care clientul are de făcut vreo obiecție. Din când în când, un client ar putea spune: „Uitați, pot să am parte de

ședință de regresie într-o viață anterioară și în zona în care locuiesc (sau, „Am mai făcut obiectul unei ședințe de regresie în viața anterioară”). Am venit la dumneavoastră pentru că sunteți un specialist al regresiei în viața dintre vieți, de ce nu puteți să mă duceți din pântecelul mamei mele direct în lumea spiritelor, pentru a economisi timp?”

Știu că unii hipnoterapeuți vor fi tentați să încerce să-i ducă pe oameni direct în lumea spiritelor, fără să mai treacă printr-o viață anterioară, în special dacă subiectul le-a cerut să facă acest lucru. Eu am experimentat această abordare și vă îndemn să nu faceți astfel, cel puțin din cauza următoarelor obstacole:

- A. Trecerea clientului direct din viața sa actuală în lumea spiritelor poate crea confuzie și dezorientare în mintea unui subiect obișnuit. Acest lucru se întâmplă deoarece el a ajuns în interiorul casei sale spirituale pe ușa din dos, ca să spunem așa, mai degrabă decât să intre pe ușa din față. Sufletele noastre intră în lumea spiritelor prin intermediul experienței morții și orice altceva este nenatural. Cu toate că este adevărat că eu pot să îl reîntorc mental pe client la poarta principală, această procedură bizară presupune, de asemenea, ceva timp. Până la urmă, în cadrul procedurii de regresie hipnotică în viața dintre vieți experiența vieții anterioare este una prescurtată.
- B. Grăbindu-l pe client direct spre lumea spiritelor, acesta va rata toată frumusețea pe care o presupune ieșirea dintr-un corp și trecerea dincolo (înspre sfera celestă) în mod natural. El ar putea să se simtă destul de pierdut, neavând pe cineva care să-l aștepte. El nu va descoperi nici care sunt stațiile ce reprezintă opririle sale obișnuite, nici modul în care se realătură în mod normal grupurilor sale spirituale. Din scenele anterioare de moarte, vedem cum sufletul individual intră în mod normal în lumea spiritelor. Oare acest proces este rapid sau lent? Se învâрте oare clientul de obicei în jurul scenei proprii sale morți pentru o vreme, cu scopul de a ajunge la cei dragi? Există vreun prim contact cu un ghid sau cu sufletele-pereche?
- C. Nu în ultimul rând, revederea unei vieți anterioare permite o încălzire mai bună a memoriei, înainte de a face marele pas al imersiunii totale în mintea supraconștientă. Un client care nu a mai făcut niciodată obiectul regresiei în viețile sale anterioare

poate fi destul de lent în privința răspunsurilor la întrebările referitoare la ceea ce vede și simte. Expunerea sa la o experiență a unei vieți anterioare pe parcursul ședinței de regresie hipnotică în viața dintre vieți îi va permite să se familiarizeze cu procesul. Astfel, clientul respectiv va deveni mai receptiv la întrebările care i se pun cu privire la intrarea în lumea spiritelor.

Desigur, poate fi pusă întrebarea: „Nu este la fel de brusc pentru client să fie dus din starea de fetus direct într-o viață anterioară ca și să meargă direct din pântec în lumea spiritelor?”. Răspunsul meu este că există o diferență aici, deoarece printr-un transfer din fetus într-o viață anterioară ducem o ființă dintr-o încarnare fizică într-o altă încarnare fizică, cei mai mulți dintre clienți nefiind încă într-o stare supraconștientă a sufletului. Luați, de asemenea, în considerare faptul că implicarea într-o scenă de moarte fizică oferă subiecților mai mult timp pentru a se adapta la stadiul de suflet, în timp ce plutesc în afară și planează deasupra corpurilor lor, spre deosebire de intrarea imediată din pântec în lumea spiritelor. În timp ce o alegere între aceste două tehnici poate să nu fie o problemă chiar atât de mare în cazul sufletelor cu adevărat avansate, nu se poate spune același lucru și despre majoritatea clientelei dumneavoastră.

Din momentul în care încep să-l duc pe client din pântecul mamei înspre o viață anterioară, îl pun să vizualizeze un tunel lung, care îl va transporta în viața lui imediat anterioară (sau într-o altă viață mai semnificativă, dacă preferă acest lucru). Clientul va fi transportat din întunericul pântecului mamei sale într-un tunel temporal al întunericului. Instrucțiunile mele sunt următoarele:

Vă rog să vă imaginați că intrăm acum într-un tunel lung, care vă va duce în viața dumneavoastră imediat anterioară. Acest tunel al timpului arată ca un tunel de cale ferată, dar este mult mai neted și mai curat. Încercați să vizualizați un cilindru perfect, prevăzută cu o intrare și o ieșire. În timp ce intrăm acum prin această intrare largă și rotundă, veți observa că tot ceea ce ne înconjoară este negru. În timp ce număr rapid de la zece la unu, dumneavoastră veți vedea cum pereții curbați devin gri iar apoi, când ajung la cinci, cum devin albi. Apoi veți vedea o deschizătură luminoasă, rotundă, uriașă, la celălalt capăt, prin care vom trece când ajung la numărul unu și vom pătrunde într-o scenă

semnificativă din viața dumneavoastră anterioară. Nu știți care este aceasta în momentul de față, dar în clipa în care voi rosti cifra *unu* veți fi într-un alt timp și spațiu, într-un alt corp – dar veți ști că sunteți aceeași persoană.

Dacă am de-a face cu un subiect sensibil, dar care nu produce un imagină vizual prea bun, mă concentrez pe atingerea, simțirea și emoția legată de trecerea printr-un tunel întunecat. Dacă există totuși dificultăți cu un client ezitant, pot să-i solicit acestuia (ca și în cazul scării, copilăriei și scenelor din pântecul mamei) anumite semnale tactile ideomotorii, cum ar fi:

Ridicați degetele mâinii drepte dacă sunteți gata să treceți împreună cu mine, în acest moment, prin tunelul timpului. Ridicați degetele mâinii stângi dacă doriți să așteptați până ce încep să număr ca să începeți această fascinantă experiență.

Deoarece voi începe numărătoarea aproape imediat, aceste două oportunități înguste permit clientului meu un timp foarte scurt pentru a opune rezistență.

Ultimele mele instrucțiuni legate de tunel sunt următoarele:

Zece...în afara pântecului, în tunelul întunecat...și... acum prindem viteză...nouă...din ce în ce mai repede...opt...observați pereții cum devin gri...șapte...șase...cinci...pereții sunt acum albi...și puteți vedea o deschizătură uriașă, albă și rotundă, aflată în fața noastră, care vă va duce într-o scenă importantă din viața anterioară...patru...trei...doi...unu! Suntem acum în afara tunelului!

Pentru îndeplinirea obiectivelor acestui manual, doresc să mă concentrez pe metodologia regresiei în viața dintre vieți mai degrabă decât pe cea care implică exclusiv viețile anterioare. Prin urmare, voi descrie doar sumar setul de întrebări pe care le pun în continuare subiectului, odată ce acesta a ajuns deja, din punct de vedere mental, în viața sa anterioară.

1. Spuneți-mi mai întâi dacă este zi sau noapte?
2. Este cald sau frig?

3. Sunteți afară sau înăuntru?
4. Sunteți într-un oraș, orașel sau undeva la țară?
5. Sunteți singur sau împreună cu cineva?
6. Cum sunteți îmbrăcat?
7. Sunteți bărbat sau femeie?
8. Sunteți o persoană de statură mică, medie sau înaltă?
9. Ce anume faceți în acest moment?

Datorită instrucțiunilor dumneavoastră, majoritatea clienților vă vor duce spre o scenă semnificativă din viața pe care dumneavoastră (sau ei) ați ales-o și care, de obicei, este viața imediat anterioară. Trebuie să fiți pregătiți pentru dezvoltarea unor evenimente emoționale în această scenă. Deseori este vorba despre o scenă a morții. Veți dori să cunoașteți numele lor, vârsta și circumstanțele familiale, precum și data și poziționarea geografică din acea viață și dacă este posibil, evenimentele care au condus la această scenă a morții.

Îi întreb apoi pe clienți despre persoanele importante din această viață. Dacă subiectul răspunde bine, dovedind un imaginar vizual lărgit și un grad înalt de implicare, pot de asemenea să îl întreb care sunt personajele majore din această viață anterioară care îi sunt alături și în viața de acum. Răspunsurile adecvate în acest punct nu depind de nivelul de dezvoltare a sufletului ci, mai degrabă, de gradul de implicare în hipnoză. Astfel, în cazul unora dintre clienți, această întrebare trebuie să aștepte până când aceștia ajung în lumea spiritelor. Încerc să nu petrec mai mult de cincisprezece până la treizeci de minute în această viață anterioară, deoarece doresc să-l duc pe subiect la experiența morții sale cât de repede posibil.

De la scena de început (exceptând situația când aceasta este o scenă a morții), pot să-l mut pe subiect înainte, cu creșteri de cinci sau zece ani, pentru consolidarea amintirilor sale.

La momentul oportun, îi voi spune:

În ordine, acum aș vrea ca până număr la trei să vă mutați la ultima zi din viața dumneavoastră— *unu, doi, trei!*
 Descrieți ce anume se întâmplă.

Dacă moartea subiectului survine la o vârstă înaintată, îl întreb despre ceea ce se petrece în jurul său, dacă îl îngrijește cineva și cum anume se simte. În cazul unor scene de deces mai traumatice, îmi voi trece clientul foarte repede prin această scenă.

Verificarea interferenței conștiente

Mai devreme, atunci când am discutat despre transportarea clientului în copilăria sa, am afirmat că trebuie verificat dacă subiectul simte realmente și gândește că *este* persoana tânără care a fost altădată sau se chinuiește să-și amintească în mod conștient acele vremuri și locuri trecute. În acel stadiu problema este una legată de profunzimea transei. Cu toate acestea, când ajungeți într-o viață anterioară poate să apară și o altă problemă legată de reamintire. Aceasta are de-a face cu acei câțiva clienți care produc amintiri defectuoase, din cauza interferenței fâțișe a conștiinței. Această problemă a raportărilor contaminate trebuie clarificată înainte de a începe propriu-zis regresia spirituală.

După ce îl aduceți pe subiect într-o viață anterioară, prin intermediul regresiei hipnotice, trebuie să fiți precaut și să verificați dacă nu cumva clientul își amintește această viață numai prin prisma detaliilor istorice înmagazinate pe parcursul vieții sale actuale. S-ar putea ca acesta să-și folosească imaginația din cauza unei atracții conștiente față de anumite evenimente și mituri familiare. Aici intervin tendințele și prejudecățile. Eu denumesc acest fenomen *Atracția Atlantidei*, deoarece foarte mulți oameni sunt atrași de această legendă. Puteti să întâlniți acest gen de situații încă din momentul admisiei, când clientul spune: „știu că vom descoperi faptul că am trăit cândva în Atlantida.” Această convingere a lor se centrează în jurul dorinței de a fi făcut cândva parte dintr-o civilizație legendară și străveche de pe Pământ.

Nu este nimic în neregulă ca subiectul dumneavoastră să aibă unele cunoștințe conștiente cu privire la istoria lumii, deoarece acest lucru ajută în identificarea unor scene din trecut. Cu toate acestea, trebuie să fiți conștienți de faptul că anumite aspecte ale trecutului, chiar și cele care sunt mitologice, pot fi atât de atractive, încât pot dirija memoria subiectului, distorsionându-i prin aceasta aducerile aminte. Utilizarea

semnalelor ideomotorii ale clientului, pentru a întrerupe discursul acestuia (și, pentru a decupla astfel interferența cu gândirea sa conștientă) este extrem de productivă. Voi ilustra în cele ce urmează un caz al Atracției Atlantidei:

Facilitator: Unde sunteți acum?

Subiect: Sunt în Atlantida.

Facilitator: În regulă – haideți să ne oprim pentru un moment. V-aș ruga să faceți o pauză acum și să vă gândiți cu mare atenție la ceea ce tocmai mi-ați spus. Nu ne vom mai vorbi unul altuia decât după ce vă veți recapitula toate amintirile, pentru a verifica dacă sunteți realmente în Atlantida. După ce terminați cu examinarea legată de locul unde vă aflați, v-aș ruga să mă anunțați ridicând degetele de la mâna dreaptă. Nu voi mai vorbi decât după ce voi vedea degetele.

Subiect: (după o lungă pauză, urmată de ridicarea degetelor) Oh...cred că am greșit în ceea ce privește Atlantida, dar sunt totuși de părere că sunt un nativ al unei insule superbe, aflată în mijlocul oceanului.

Voi spune mai multe despre Atlantida în secțiunea intitulată *Recapitularea Încarnărilor din Viețile Anterioare*, referindu-mă în mod special la sufletele hibride.

Un alt termen pe care îl folosesc pentru a defini acest gen de raportări defectuoase este *Sindromul Persoanei Celebre*. Clienții din această categorie își doresc să fie oameni celebri. Majoritatea practicienilor regresiei în viețile anterioare au avut un număr de clienți care au susținut că au fost persoane celebre înainte ca examinarea ulterioară să scoată la lumină faptul că acest lucru nu era adevărat. Într-unul dintre cele trei cazuri Marilyn Monroe pe care le-am avut, clienta mea a descoperit ulterior că fusese menajera actriței. Prejudecățile acestei cliente au fost deconspirate atunci când i-am cerut să se întoarcă la o scenă în care erau și alți oameni în jurul lui Marilyn Monroe, cerându-i să identifice fiecare persoană în parte. Spre surprinderea sa, clienta mea a descoperit că luase și ea parte la respectiva scenă, în calitate de menajeră a actriței.

În cazul regresiei spirituale în viața dintre vieți, vestea bună este că, odată ajunși în lumea spiritelor, mintea conștientă nu pare a mai interfera într-o măsură semnificativă cu supraconștientul, excepție

facând momentul în care are loc recapitularea încarnărilor din viețile anterioare. Un exemplu fundamental de interferență a minții conștiente (cu care mă confrunt în regresia spirituală în viața dintre vieți la un procent redus de clienți) sunt raportările din apropierea primei opriri din lumea spiritelor, unde clientul susține în mod spontan că radiază o lumină albastră, fiind astfel un suflet foarte avansat. Nu am avut niciodată această problemă înainte să mi se publice cărțile.

Adevărurile pot fi umbrite inițial de fantezii și dorințe, de sisteme de credință foarte puternice sau, pur și simplu, de nefericirea dintr-o viață curentă pe care clientul o consideră plictisitoare. Amintirile pe care le suspectați a fi defectuoase (sau cauzate de unele neînțelegeri conștiente) pot fi gestionate printr-o provocare ușoară sau interogație critică. Atât în ceea ce privește regresia în viețile anterioare, cât și în cazul regresiei spirituale în viața dintre vieți, trebuie să evitați să adresați subiectului întrebări prea lungi și complexe. Cu toate că veți dori să vă încurajați subiecții să dezvolte afirmațiile referitoare la ceea ce văd și simt, în calitate de facilitator, întrebările dumneavoastră trebuie să fie scurte, simple și la obiect.

Secretul obținerii unor informații coerente constă în stăruință și verificare. Mișcarea clienților înainte și înapoi, în cadre temporale variate, dar mergând deasupra aceluiași teren, se poate dovedi extrem de eficientă. Apoi, verificarea și recapitularea raportărilor subiectului este folositoare și acestuia. Dacă vă conduceți subiectul cu grijă prin stările modificate ale conștiinței sale și lucrați cu percepțiile și interpretările survenite pe parcursul reamintirii evenimentelor din viața sa anterioară, în momentul în care subiectul va ajunge la poarta lumii spiritelor, va fi mult mai bine pregătit pentru o raportare plină de acuratețe.

Comentariile mele referitoare la raportările defectuoase ale subiecților i-ar putea face pe unii dintre dumneavoastră să pună chiar sub semnul întrebării validitatea întregului proces al hipnoterapiei. Aceasta ar fi o prezumție greșită, deoarece în cadrul întregii mele experiențe doar o parte foarte redusă dintre clienți au manifestat o interferență conștientă reală. Oamenii nu mint în mod deliberat atunci când se află sub hipnoză. Unii, totuși, pot să interpreteze greșit ceea ce cred ei că este adevărat.

În cele mai multe cazuri, gândirea conștientă lucrează în favoarea noastră. Luați cazul reamintirii locațiilor geografice și a datelor. Criticii regresiei în vieți anterioare se întreabă cum poate cineva, retrăind o viață din vremuri străvechi, să ne ofere informații exacte legate locul unde se află, pe o hartă actuală a lumii. Răspunsul rezidă în faptul că mintea conștientă reține o cunoaștere modernă, atât a cadrelor

geografice, cât și a celor istorice. Prin aceasta, nu spun însă că amintirea acestor informații este facilitată de mintea conștientă. În ceea ce privește datele, le cer deseori clienților mei să vizualizeze numerele și apoi să mi le citească unul câte unul.

Cazul următor demonstrează un exemplu de confuzie a datelor, care s-a centrat pe o interferență mentală ce implica sentimente de rușine și vinovăție dintr-o viață anterioară. Am avut o clientă de treizeci și doi de ani, evreică, născută în 1964. În viața sa imediat anterioară, ea fusese un soldat austriac care persecuta evreii într-un lagăr de concentrare din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. În acea viață, ea a fost născută în anul 1920. Când am întrebat: „Câți ani ați avut când ați murit?” ea a răspuns (mult prea repede), „optzeci și șase”. Am realizat atunci că, în conformitate cu acest răspuns, ea ar fi trebuit să fie în viață și în 2006, an aflat mult după momentul în care avea loc ședința noastră. După ce am insistat și am provocat-o, am aflat că după război acest fost soldat nazist s-a sinucis la vârsta de patruzeci și doi de ani (în 1962), din cauza remușcărilor resimțite față de actele sale sălbătice orientate împotriva evreilor. Doi ani mai târziu, sufletul său s-a reîncarnat în persoana care, în cele din urmă, a devenit clienta mea.

Reversul medaliei este că există unele semne pozitive care pot da credibilitate amintirilor clienților dumneavoastră și pe care vă recomand să le căutați în timp ce vă desfășurați investigațiile. Iată trei exemple în acest sens:

- A. Are oare subiectul dumneavoastră vreo experiență neobișnuită și tulburătoare legată de sexul său? Un subiect bărbat poate să retrăiască o viață anterioară în care era femeie și viceversa. Lupta anterioară a clientului dumneavoastră conferă validitate întregii experiențe.
- B. Manifestă subiectul vreo incertitudine la începutul reamintirii unei vieți anterioare și care apoi se transformă într-o convingere fermă? Dacă da, acesta este un indicator al faptului că subiectul deliberează foarte atent în timp ce își procesează propria incertitudine (așa cum au stat lucrurile în cazul lui Andy și Otis, citat mai devreme).
- C. Există cumva vreo schimbare emoțională, de la o raportare de suprafață spre sentimente mai intense sau implicare personală? Acest transfer înseamnă că subiectul dumneavoastră se deplasează de la detașare înspre o stare de participare efectivă.

PARTEA A PATRA

**POARTA MENTALĂ
SPRE LUMEA SPIRITELOR**

Scene ale morții din vieți anterioare

În momentul în care se produce moartea, fiind deja în stadiul unei vieți anterioare, îmi așez mâna pe fruntea clientului meu și spun:

Tocmai ați murit și, deoarece ați mai trecut prin această experiență de foarte multe ori înainte, aș vrea să vă îndepărtați de corpul dumneavoastră, să vă simțiți liber, fără a încerca nici o durere sau disconfort fizic.

Contactul stabilit prin mâna mea se dorește a fi un transfer rapid de energie, cu scopul de a genera acceptare și încredere.

Fac apel la observatorul calm, la aspectul mai detașat al minții sale, amintindu-i subiectului că această moarte a trecut, iar viața s-a încheiat. În același timp, nu intenționez să liniștesc prea mult subiectul în privința sentimentelor încercate de el prin faptul de a fi într-un corp la un moment dat și apoi în afara acestuia în momentul imediat următor, deoarece doresc ca subiectul meu să experimenteze sentimente cât mai intense în prima scenă în care se vede pe sine plutind, în starea de suflet liber. Nu numai că fiecare client este diferit în ceea ce privește felul în care își exprimă vizualizările, sentimentele și emoțiile din scenele morții, dar chiar și aceiași oameni pot avea senzații diferite cu privire la aceste scene, în funcție de viața pe care tocmai au încheiat-o.

Înainte de a trece dincolo de scena morții, consider că este adecvat să luăm în discuție problema posibilei necesități de a desensibiliza (sau de a decupla) subiectul care participă emoțional și care simte efectiv o moarte dureroasă și violentă într-un asemenea grad, încât aceasta ar putea inhiba dorința sa de a merge mai departe.

Desensibilizarea traumei

Din moment ce desensibilizarea este predată în cele mai multe dintre cursurile de hipnoterapie a traumelor din viețile actuale sau anterioare, mă voi concentra mai mult pe aplicațiile acesteia pentru terapia vieții dintre vieți. Traumele emoționale dintr-o scenă a morții, cum ar fi situația de a fi ucis brusc, pot determina refuzul subiectului de a se îndepărta de corpul său. În mod surprinzător, majoritatea clienților dumneavoastră nu vor fi inhibați în acest fel. Grație ajutorului dumneavoastră, clientul obișnuit realizează că se află în stadiu de suflet și că nu mai poate fi rănit. Astfel, el va dori să meargă mai departe. Acest lucru se întâmplă deoarece majoritatea clienților își doresc o eliberare cât mai rapidă dintr-o scenă a morții, așteptând din partea dumneavoastră să fiți capabil să îi mutați rapid cât mai departe de corpul lor. Dar dacă acest lucru nu se întâmplă totuși?

Scopul desensibilizării este acela de a izola un eveniment traumatic sau un incident reprimat și a permite minții să îl digere încet, pentru ca persoana în cauză să poată trăi ulterior fără panică, teamă, anxietate sau disconfort. În hipnoterapia tradițională, evenimentul din viața curentă care produce aceste probleme psihologice este abordat în etape, pornindu-se de la versiuni mai blânde. Clientul este deplasat apoi, în mod progresiv, către versiuni mai puternice și, în final, chiar la sursa anxietății. Conceptul implică retrăirea evenimentului, pentru a inhiba reflexul emoțional de tipul „luptă sau fugi”, generându-se astfel o reîncadrare emoțională care-i permite clientului să dobândească un sentiment de securitate personală în prezent.

Cu siguranță, în calitate de terapeut al regresiei spirituale în viața dintre vieți, veți întâlni situații în care deprogramarea unei amprente corporale negative dintr-o viață anterioară va constitui o parte importantă a serviciului pe care îl puteți oferi clientului. De exemplu, am avut o clientă care era incapabilă să poarte un ceas sau o brățară pe încheietura mâinii, deoarece în ultima ei viață a fost legată cu niște curele de piele de un stâlp aflat în mijlocul deșertului și lăsată apoi să

moară acolo. Înainte de a muri, fiind în agonie, s-a luptat atât de tare pentru a se elibera, încât oasele de la încheieturile mâinilor sale au ieșit literalmente prin piele, sfâșiindu-i carnea. Am desensibilizat această scenă teribilă. Acest lucru nu era necesar pentru a o convinge să își părăsească trupul în favoarea lumii spiritelor ci, mai degrabă, pentru a alina sursa disconfortului ei fizic din viața actuală.

Nu sunt unul dintre acei terapeuți care cred că este obligatoriu ca subiectul să fie reîntors la o scenă de groază, fiind făcut să sufere prin retrăirea aceluși eveniment. Abordarea mea este aceea de a permite clientului să vizualizeze aspectele negative generale ale evenimentului în calitate de observator detașat, recunoscându-și totodată și sentimentele. Am descoperit că acest lucru este suficient, deoarece detaliile incidentului au fost aduse la un nivel la care pot fi analizate rațional pentru a înlătura trauma. Cred că această metodă este în mod special potrivită pentru terapia vieții dintre vieți. Deseori, trec repede printr-o scenă a morții dintr-o viață anterioară și îl fac pe client să plutească deasupra corpului său în stare de suflet. Clientul este capabil apoi să integreze mult mai eficient elementele dureroase legate de respectiva scenă traumatică, deoarece în stadiul de suflet are conștiința sinelui său nemuritor. De asemenea, din lumea spiritelor este mai ușor și mai eficient să privești celelalte vieți. Dacă este necesar, putem să ne întoarcem la o viață mai timpurie care este mai semnificativă pentru client, pentru a localiza originile unui model karmic generator de frică.

Voi relua subiectul aspectelor terapeutice ale vindecării sufletului mai târziu, în secțiunea dedicată Oportunităților Terapeutice din cadrul Vizitelor la Consiliu, în partea a cincea a acestei cărți. Este suficient să spunem că aducerea aminte a unor evenimente fizice și emoționale din viețile anterioare (atunci când subiectul este, din punct de vedere mental, în afara corpului), îi permite acestuia să atingă chestiuni de esență în legătură cu karma, să le disece și să le expună pentru examinarea înțelesului și scopului lor. Regresia spirituală este un foarte puternic mecanism de eliberare a traumelor latente, deoarece o parte semnificativă a existenței noastre implică alegerile personale pe care le facem în calitate de suflete și rațiunile ce se ascund în spatele acestor alegeri.

Vizualizările inițiale ale stării de suflet

Pe parcursul unei scene dificile a morții sau în momentul când un subiect îmi spune că tocmai a murit într-o viață anterioară, deseori plasez mental în jurul lui un câmp energetic de o lumină aurie protectoare. În același timp, îl anunț pe client că propriul său ghid spiritual este perfect conștient de moartea sa și că se află prin apropiere. Apoi îi spun:

Tocmai ați murit din punct de vedere fizic și, pe măsură ce vă deplasați în afara corpului dumneavoastră, veți fi capabil să continuați să vorbiți cu mine și să răspundeți întrebărilor mele, deoarece acum sunteți în contact cu adevăratul dumneavoastră sine interior. Simțiți cum mintea dumneavoastră se extinde spre cele mai înalte nivele ale ființei dumneavoastră. Uitându-vă în jos la trupul dumneavoastră, veți putea percepe o scurtă tristețe în acest moment, dar spiritul dumneavoastră a mai trecut prin această experiență și înainte – iar acum sunteți capabil să vă întoarceți acasă. Puteți, pur și simplu, să plutiți mai departe când sunteți pregătit, lăsând în urmă orice durere fizică sau disconfort.

În acest punct, schimb ritmul întrebărilor mele și îmi reduc tonul vocii. Mă mișc acum mult mai încet, în special în cazul în care am de-a face cu un suflet mai tânăr, iar întrebările mele sunt foarte precaute. La urma urmei, subiectul tocmai a ajuns față în față cu eul său nemuritor și are nevoie de ceva timp pentru a se adapta la stadiul de ființă descarnată. Țineți minte faptul că în regresia într-o viață anterioară este mai ușor pentru subiect să fie deplasat dintr-un corp în altul, dintr-o viață în altă viață, spre deosebire de situația actuală, în care nu are parte de nici un

corp în viața sa dintre vieți. Aceasta este din cauză că subiectul dumneavoastră este încă, până la urmă, o ființă fizică.

Dacă un client vă va spune: „Ies din corpul meu, dar nu știu unde sunt!” asigurați-l că totul este normal. Aș adăuga apoi următoarele: „Cât timp rămân tăcut, priviți doar în jur și comunicați-mi care este primul lucru pe care îl vedeți”.

Veți descoperi că majoritatea sufletelor se află de obicei pe tavanul camerei în care au murit sau plutesc deasupra corpului, dacă moartea a survenit undeva afară.

Următorul set de întrebări reprezintă un exemplu de interogare a clientului într-o scenă a morții:

1. Unde sunteți acum în raport cu corpul dumneavoastră?
2. Mai este cineva în cameră (sau lângă corpul dumneavoastră, dacă momentul morții survine afară)?
3. (dacă răspunsul este da) Spuneți-mi câte ceva despre această persoană (sau persoane) de lângă dumneavoastră. Cine este (sunt) ea (ele)?
4. Ce vedeți în jurul dumneavoastră? (sau de ce anume sunteți conștient?)
5. Ce anume simțiți?
6. Ce se întâmplă acum? Apoi ce se întâmplă? Se petrece oare ceva despre care nu mi-ați spus încă?
7. Ce simțiți în legătură cu moartea dumneavoastră?

După cum am mai spus, dacă subiectul nu se așteaptă să moară în acel moment, s-ar putea să se opună ieșirii din corpul său din cauza tristeții sau a unor chestiuni lăsate neterminate. Poate că a murit prea tânăr, sau a fost luat prin surprindere de un accident brusc, sau a fost omorât. Cu toate acestea, deseori desensibilizarea nu este necesară. În aceste cazuri, îi reamintesc subiectului că, probabil, a știut dinainte că această viață va fi scurtă, iar când va ajunge acasă va putea vorbi cu ghidul său despre aceste circumstanțe. Exceptând sufletele neexperimentate, clienții obișnuiți se adaptează relativ rapid la orice tip de moarte fizică.

În cazul majorității clienților, consider că este cel mai bine să îi țin suspendați în apropierea corpului lor și să le ofer timpul necesar pentru a-și aduna gândurile. Acesta este momentul potrivit pentru a oferi

asigurări clientului dacă pare confuz sau dezorientat. O dată ce un suflet este orientat către întreaga scenă a morții sale, fac rapid un rezumat a ceea ce am aflat despre viața sa imediat anterioară. Clientul s-ar putea să dorească să corecteze ceva din ceea ce mi-a spus despre viața sa și despre persoanele implicate în aceasta. Tot acum avem șansa de a discuta despre scopul ultim al acestei vieți. Sigur că ați putea aștepta până mai târziu pentru a recapitula viața tocmai trăită, dar consider că acesta este un moment adecvat pentru a discuta dacă el simte că viața a fost un succes sau nu, în termenii respectării obiectivelor prestabilite. Din moment ce tocmai a încetat să se mai afle mental într-o viață anterioară, scenele sunt încă vii și pot avea ramificații în viața sa actuală.

Va exista mai mult timp disponibil pe parcursul orientării și interogării clientului pentru a surprinde în detaliu viața care tocmai a fost trăită, în caz că se dorește acest lucru. Eu îmi propun să revăd progresul general pe care l-a făcut clientul meu în toate viețile sale anterioare, precum și în alte locuri din lumea spiritelor, în special pe parcursul apariției sale în fața consiliului. Nu doresc să prelungesc ședința foarte mult cu această scenă a morții, cu toate că acest moment de reflecție oferă subiectului posibilitatea de a se adapta și a se vizualiza pe sine în calitate de suflet, în timp ce se află încă lângă corpul său. Consider că acesta este un beneficiu suplimentar al procedurii de a revedea o viață imediat anterioară.

După ce un client vizualizează cum propriul său suflet părăsește corpul, dar pe când se află încă în planul astral al Pământului, poate apărea un fenomen extrem de rar în regresia spirituală, cunoscut sub numele de atașament spiritual. Sunt întrebat deseori de către practicienii regresiei spirituale în viața dintre vieți cu privire la acest fenomen al „atașamentului sufletului și eliberării”, deoarece s-au scris foarte multe lucruri despre acest subiect în lucrările de metafizică, iar unele chestiuni au fost făcute să pară senzaționale în mod inutil.

În situații foarte rare, primele vizualizări ale sferei spiritului pe care le are clientul dumneavoastră vor implica observarea unui suflet tulburat, aflat în apropierea lui. Clientul dumneavoastră l-ar putea denumi „suflet întunecat”. În general, acest spirit nefericit este legat de clientul dumneavoastră prin legături de sânge, sau poate să fie o nevastă sau un prieten apropiat. S-ar putea ca acesta să nu aibă de-a face cu viața anterioară a clientului, din moment ce am trecut deja în timpul de etern acum al lumii spiritelor. Majoritatea clienților care au această experiență neobișnuită sunt, mai degrabă, doar curioși cu privire la ce se întâmplă.

Cu toate acestea, alți oameni, care sunt foarte suspicioși – majoritatea dintre ei având prejudecăți (deseori din cauza îndoctrinării religioase din copilărie) legate de existența „forțelor demonice și malefice” în jurul nostru – pot să reacționeze în mod negativ la această experiență.

În acele situații rare în care devine necesar să acționați pentru a gestiona o situație care implică un „suflet pierdut” ce interferează cu deplasarea clientului dumneavoastră către lumea spiritelor, trebuie să începeți cu unele tehnici de calmare. Voi explica în primul rând faptul că acest spirit nu îl va „poseda” pe subiectul dumneavoastră și că nici nu este vreoa forță demonică sau diabolică. Acest suflet este nefericit și are nevoie de ajutor, deoarece nu este încă pregătit să părăsească Pământul. Veți descoperi că acesta este obsedat de un anumit eveniment legat de moartea sa și de care nu s-a eliberat încă, cum ar fi faptul că a fost omorât, că s-a sinucis sau că a fost profund tulburat din cauza unei persoane iubite aflate în pericol. Părerile mele despre această chestiune sunt exprimate în *Destinul Sufletelor*, în secțiunea dedicată demonilor.

Într-un asemenea caz, i-aș da clientului meu o serie de sugestii blânde, dar potrivite cu situația, precum următoarele:

Hai deți să ne punem în legătură cu acest spirit tulburat, conectându-ne la câmpul său energetic, astfel încât să putem afla cine este, ce vrea, de ce îl vedeți în acest moment și ce puteți face pentru a-l ajuta să se deplaseze spre lumină.

Unul dintre colegii mei hipnoterapeuți a afirmat într-o manieră foarte înțeleaptă că „în timp ce aceste entități privesc, simt și acționează ca entități empirice, în majoritatea cazurilor ele reprezintă personificări sau arhetipuri din propria istorie personală a clientului ca suflet.”

Instrucțiuni înaintea părăsirii corpului de către suflet

În pregătirea clientului pentru îndepărtarea sa de Pământ, fiecare terapeut va dori să stabilească niște instrucțiuni care să se potrivească propriilor sale gusturi și metode. Poate că veți constata că se impun unele variații față de procedura dumneavoastră standard, menite a fi mai utile unor clienți aparte. Mai jos sunt redată o parte dintre propriile mele instrucțiuni în acest sens. De asemenea, subliniez faptul că și momentul în care alegeți să le folosiți în această fază a sesiunii are o mare importanță. De obicei, eu le comunic subiectului în preajma porții de intrare în lumea spiritelor. Dar cu anumiți clienți veți descoperi că instrucțiunile care se adresează stării lor de suflet sunt mai eficiente dacă le veți comunica puțin mai târziu în timpul fazei de traversare. Depinde cât de mult este implicat subiectul în respectivul moment. Instrucțiunile sunt structurate în trei părți:

Vă aflați acum pe deplin în starea de suflet, conectat direct la cea mai înaltă conștiință a minții dumneavoastră, care este precum un computer foarte vast, ce conține toate cunoștințele despre întreaga dumneavoastră existență. În calitate de ființă eternă și atemporală, vă veți aminti detalii incredibile despre viața dumneavoastră nemuritoare dintre vieți și astfel veți putea răspunde destul de ușor întrebărilor mele despre viața dumneavoastră ca suflet.

Vom merge acum într-un loc al conștientizării crescute, deplasându-ne în sus, către domeniul plin de iubire al unei puteri spirituale atotcunoscătoare. Cu toate că nu sunteți decât la poarta acestui domeniu sublim, sufletul dumneavoastră poate simți bucuria de a fi eliberat. Totul vă va deveni foarte familiar pe măsură ce mergem mai departe, deoarece această sferă plină de pace întrupează o acceptare atotștiutoare.

Vă veți îndepărta acum de corpul dumneavoastră într-o stare de perfectă relaxare. În curând veți primi ajutor să vă eliberați de orice energie negativă din viața dumneavoastră fizică. Veți intra în casa dumneavoastră eternă, unde vom putea discuta cu înțelegere și obiectivitate atât despre viața dumneavoastră nemuritoare, cât și despre toate viețile pe care le-ați trăit anterior, deoarece aceasta este o sferă spirituală a planificării și armoniei.

Formularea întrebărilor la poarta de intrare în lumea spiritelor

Subiectul dumneavoastră a avut timp să proceseze într-o oarecare măsură viața sa anterioară, condițiile morții sale și a ascultat instrucțiunile dumneavoastră pentru desprinderea de corp. Dar dacă este posibil ca subiectul să realizeze rapid că este mort din punct de vedere fizic, adaptarea la starea de suflet, precum și trecerea sa prin poarta lumii spiritelor constituie un proces care presupune un timp mai îndelungat. O parte din această incertitudine rezidă în faptul că, în timp ce subiectul este din punct de vedere mental un spirit, el vă comunică informațiile solicitate prin corpul său fizic actual.

Pentru clientul obișnuit, raportarea pentru prima dată a informațiilor din mintea sufletului său necesită o anumită perioadă de timp, menită unei clarificări a lucrurilor. Am amintit mai devreme că subiecții mai sensibili (reprezentând probabil cam 15 procente dintre clienții dumneavoastră) au anumite dificultăți în ceea ce privește vizualizarea, deoarece ei percep cu preponderență prin simțuri. Se poate să aveți rezultate mai bune cu tipul de persoană chinestezică sau auditivă, formulând întrebările dumneavoastră în felul următor: „Ce anume simțiți, auziți sau experimentați?”. Oricum, odată ce se află total în starea de suflet, comunicând din afara corpului lor, veți descoperi că multora dintre aceste persoane le este mai ușor să răspundă la întrebările ce gravitează în jurul mult mai obișnuitei interogații: „Ce anume vedeți?”.

Regresia spirituală presupune utilizarea unor aptitudini creative adecvate momentului. În ciuda indicațiilor pe care le adresați clientului, acesta s-ar putea să nu fie pregătit să se deplaseze până la un anumit punct sau, dimpotrivă, poate că a mers deja mai departe, luând-o înaintea dumneavoastră. După momentul morții fizice și după o recapitulare rapidă a vieților anterioare, adresez clienților următorul set de întrebări referitor la opțiuni:

1. În timp ce ne pregătim să părăsim corpul dumneavoastră și să pornim în călătoria de reîntoarcere acasă, doriți să pornim chiar în acest moment sau să mai stăm o vreme, pentru a vă lua rămas bun de la cineva și a vă soluționa problemele rămase nerezolvate pe Pământ?

Această primă întrebare este semnificativă, deoarece subiectul dumneavoastră s-ar putea să nu fie pregătit să părăsească Pământul. Alegerea între a merge mai departe sau a mai rămâne o vreme îl face pe subiect să se focalizeze imediat asupra unei acțiuni careia trebuie să-i dea curs. În timp ce unele suflete s-ar putea să vrea să-și ia mental rămas bun de la o persoană iubită pe care au lăsat-o în urmă, majoritatea aleg să plece imediat, spunând: „nu vreau decât să plec”. Un suflet mai bătrân și mai experimentat ar putea remarca: „Oh, sunt liber din nou! Grozav – sunt în drum spre casă.”

Chiar și în acest stadiu timpuriu de decorporalizare, sufletele sunt conștiente că au capacitatea de a-i contacta oricând pe cei dragi. Dacă subiectul dumneavoastră va alege să mai rămână puțin pentru a-și lua rămas bun de la cineva, veți dori probabil să călătoriți împreună cu el, pentru a afla cum intră în contact cu această persoană. Există multe tehnici disponibile sufletelor și am detaliat câteva dintre ele în capitolul doi al cărții *Destinul sufletelor*. În esență, motivul acestui contact este acela de a încerca să îi asigure pe cei dragi că eul sufletesc al persoanei care tocmai a plecat este încă viu. Sufletele nu simt aceeași durere copleșitoare legată de moartea fizică cum o fac cei rămași în urmă, dar multe dintre ele simt că au datoria de a-i liniști pe cei rămași.

De îndată ce subiectul îmi spune că este pregătit să plece, îi adresez următoarele întrebări:

2. În timp ce vă îndepărtați de corpul dumneavoastră (prin acoperiș – dacă moartea survine în interiorul unei clădiri - sau direct spre cer, dacă survine afară), vă rog să-mi descrieți tot ceea ce vi se întâmplă, pentru ca eu să pot rămâne alături de dumneavoastră (pauză). Ați început să vă deplasați?

Există clienți care s-ar putea să nu răspundă la această întrebare sau să răspundă mai degrabă vag și superficial. Din nou, pentru a încuraja răspunsurile, întrebările dumneavoastră trebuie să ofere alternative:

3. Spuneți-mi, în timp ce vă îndepărtați de Pământ, puteți vedea întinderi mari de pământ, orașe (sau marea) sub dumneavoastră - sau totul este încetșat?

4. Puteti vedea cu claritate pamantul curbat de sub dumneavoastra sau totul in jurul dumneavoastra este confuz?
5. Aveți senzația, în timp ce va îndepărtați, că sunteți atrași spre ceva? Dacă da, este o senzație blândă sau puternică?
6. Vă deplasați și priviți în sus sau vă simțiți ca și cum ați coborî, uitându-vă în jos? (Dacă este vorba de a doua variantă, subiectul se va răsuci în cele din urmă și va experimenta deplasarea normală, în care privirea îi este orientată în sus.)

Am descoperit că, în timp ce oamenii călătoresc la nivel mental departe de planul astral al Pământului, este necesar să îi ținem angrenați și în permanentă mișcare, pentru că, altminteri, fluxul de informații tinde deseori să se reducă considerabil. Criticii oricărei forme de ghidare și direcționare atenționează asupra pericolului de a lăsa ghida pe client. Acestea sunt temeri justificate dar, cu toate acestea, sunt de părere că în această perioadă a sesiunii unui subiect au tendința să piardă vremea la nivel mental. Există numeroase motive pentru care nu vor să vorbească cu dumneavoastră. Uneori este vorba despre o anumită lipsă de încredere în a vă raporta din starea de suflet. Probabil că, în calitate de suflete, sunt uimiți și un pic dezorientați de această experiență. Este foarte posibil și faptul ca ei să nu fie capabili să vă răspundă așa cum trebuie, deoarece ceea ce văd ei reprezintă de fapt nemurirea divină, iar aceasta este atât de minunată, încât au dificultăți în a o comunica într-o manieră coerentă. Există, de asemenea, o serie de persoane care nu vor să își întrerupă senzațiile spirituale și emoționale cu o conversație. Cel mai bun mod în care pot explica eu aceste sentimente de uimire este că subiectul dumneavoastră se află în plin proces de trezire la un nou nivel de cunoaștere.

Mulți clienți par pasivi în acest stadiu dar, în realitate, ei sunt puternic prinși în acțiunea traversării în spațiul de dincolo. Oricum ar fi, trebuie să știți exact ce anume se întâmplă. Mai mult chiar, clientul va fi dezamăgit dacă experiența sa nu este înregistrată pe casete audio. Un alt avantaj pe care-l prezintă menținerea dialogului în momentul scenelor de la poarta de intrare în lumea spiritelor rezidă în încrederea pe care clienții o dobândesc ascultându-vă. Ei capătă senzația că dumneavoastră știți ce li se întâmplă și că totul este foarte normal. Este imperativ ca dumneavoastră să le transmiteți cât mai din timp ideea că dumneavoastră cunoașteți drumul în lumea spiritelor și că sunteți familiarizat cu ceea ce i se întâmplă subiectului.

În vederea stabilirii unei relații spirituale cu subiectul dumneavoastră, îi veți cere să explice ceea ce experimentează cât mai pe larg posibil, evitând, în același timp, să puneți vreo barieră în calea intimității. Ocazional, în stadiile incipiente, clientul va simți că prin revelarea informațiilor s-ar putea să violeze vreun cod divin și secret. Acesta este încă un motiv pentru care este liniștitor pentru sufletul călător să creadă că ați mai fost pe acest drum și mai înainte, cu mulți alții. Întrebările dumneavoastră trebuie adresate cu încredere dar, în același timp, ele trebuie formulate respectuos și cu deferență față de caracterul sacru al lumii spiritelor.

Ca să fim sinceri, în cazul unor subiecți există tendința de nu se strădui prea mult la reamintirea aspectelor spirituale în stadiul traversării în lumea de dincolo, deoarece ei se așteaptă ca acest fapt să se petreacă ușor și de la sine. Dacă lucrurile nu stau astfel, va trebui ca dumneavoastră să materializați scenele pentru ei. Dacă un client susține: „Nu văd nimic în acest moment”, trebuie să stabiliți dacă el este în ceață din cauza lipsei de efort sau din cauza unor probleme legate de vizualizare. Acest tip de răspuns trebuie evaluat prin utilizarea unor interogații blânde, dar stăruitoare.

Am afirmat deja că, limitele între a fi un participant mai degrabă decât un observator sunt uneori mai puțin evidente, spre deosebire de modul în care se întâmplă lucrurile în cazul rememorării unei vieți anterioare. În starea de suflet există un amestec al timpurilor eterne, iar întrebările dumneavoastră ar trebui să-l elibereze pe subiect în așa fel încât să își poată proiecta în mod clar propriile asociații. Există trei tipuri de întrebări ce se pot dovedi utile în acest punct:

- A. Întrebarea deschisă: „Spuneți-mi care este prima dumneavoastră impresie despre locul unde vă aflați, în raport cu împrejurimile?”
- B. Întrebarea elaborată: „Ce simțiți în legătură cu toate acestea? Sunteți fericit sau trist? Sunteți extaziat sau nesigur de ceea ce simțiți? Ce înseamnă aceasta pentru dumneavoastră? Ce încercați să îmi spuneți? Ajutați-mă să înțeleg ceea ce vedeți și simțiți.”
- C. Întrebări recapitulative și centralizatoare: „Acum că mi-ați spus toate aceste lucruri, permiteți-mi să recapitulez cele relatate de dumneavoastră. Am înțeles corect? Ar mai fi ceva ce ați dori să adăugați?”

În încheiere, trebuie să subliniez încă o dată faptul că este necesar să îi acordăm subiectului suficient timp pentru a răspunde complet la

întrebări dar, în același timp, să-l menținem activ și să-l încurajăm. Aceasta este o acțiune care presupune un echilibru delicat, care se îmbunătățește odată cu experiența. Totodată, le spun studenților mei să nu cadă în capcana de a se blaza după ce dobândesc experiență. Întotdeauna să manifeste entuziasm și să trateze fiecare persoană ca și cum ar fi captivați de povestea acesteia. Clienții trebuie să simtă că sunteți complet absorbiți de vizualizările lor, prin faptul că vă aud spunând lucruri cum ar fi: „Oh, într-adevăr, sună extraordinar. Vă rog, spuneți-mi mai multe.” Personal, sunt fascinat de raportările din lumea spiritelor, indiferent de câte ori aud aceleași descrieri. Mă interesează experiența fiecărui client și așa ar trebui să fie pentru toți profesioniștii implicați în regresia spirituală.

Clientul apatic

Există subiecți care, deși pot fi purtați pe toată durata unei vieți anterioare, se închid exact când se ajunge la poarta de intrare în lumea spiritelor. Totuși, dacă urmează să apară un asemenea blocaj, el se va petrece cel mai probabil atunci când clientul încearcă să ajungă la unele amintiri din copilărie sau pe parcursul încercării dumneavoastră de a-l muta într-o viață anterioară – și nu la poarta de intrare în lumea spiritelor. Subiecții care blochează continuarea hipnozei în oricare dintre aceste momente ale ședinței s-ar putea să aibă nevoie să fie aduși într-o stare de trezire completă. Trebuie întotdeauna tratați cu grijă. Facilitatorii regresiei hipnotice trebuie să fie foarte amabili și înțelegători cu aceste persoane, în cazul în care sesiunea lor eșuează.

Înainte ca acești oameni să părăsească biroul, petrec cu ei o perioadă de timp discutând toate posibilele ramificații ale incapacității lor de a merge mai departe și îi asigur că nu au ratat nimic, pentru că există o serie de motive în spatele a tot ceea ce se întâmplă în viață. Este posibil ca, la un anumit moment în viitor, ei să aibă mai mult succes în acest sens.

Astfel, există o tehnică bine stabilită, legată tocmai de situațiile care pot surveni în cadrul regresiei într-o viață anterioară și în care un subiect nu este capabil să vizualizeze o scenă în care se găsește într-un alt timp și într-un alt corp. Facilitatorul elimină presiunea ce apasă asupra subiectului prin simpla rostire a următoarelor cuvinte:

Nu încercați să analizați nimic, doar inventați o poveste pentru mine. Aș dori să începeți prin a-mi spune primul lucru care vă vine în minte. Pur și simplu, alegeți un loc și un timp și inventați lucruri pe măsură ce înaintați în poveste.

Invariabil, dacă subiectul este capabil să urmeze aceste instrucțiuni, viața sa anterioară reală va începe să se ivească încet, dar într-o manieră

foarte naturală. Se pare că se realizează o anumită eliberare la nivelul minții clienților, în condițiile în care ei se simt mai confortabil odată ce le dau permisiunea de a crea orice fantezie doresc. Din nefericire însă, am constatat că această tehnică nu este deloc eficientă în lumea spiritelor, deoarece în acest caz nu există parametri solizi care să implice povestirea unor evenimente pământești, cu ființe umane.

În rememorarea vieților anterioare lucrăm cu mintea subconștientă. În stare de suflet însă, mintea subconștientă este și mai distanțată față de nivelele conștiente. Un aspect-cheie în cazul opoziției și al blocajelor clientului față de regresia spirituală este acela că, pentru a ajunge la sufletul său nemuritor, trebuie să lucrați atât la nivelul minții conștiente, cât și al celei subconștiente. În combaterea blocajelor, ar fi mult mai simplu pentru regresionistul spiritual dacă diferitele nivele ale minții ar putea fi izolate și oprite atunci când se opun regresiei spirituale. Bineînțeles, acest lucru nu este posibil.

Ce legătură există oare între opoziția pe care subiectul o manifestă și faptul că se află în stare de suflet? Temperamentul emoțional și creierul intelectual al corpului actual al clientului pot să acționeze prin inhibarea caracterului său nemuritor de suflet, într-un punct situat între moartea acestuia și traversarea spre lumea spiritelor. O opoziție inconștientă poate să se nască din dificultatea subiectului de a face diferența între personalitatea sa umană temporară și caracterul său etern, pe care-l posedă în calitate de suflet. În acest punct există o dualitate, iar pentru unii clienți este mai dificil decât pentru alții să se descurce între aceste două forțe.

Dacă observați că personalitatea curentă a subiectului încearcă să răspundă la întrebările dumneavoastră în locul identității sufletești a acestuia, precum și în cazul în care clientul prezintă unele dificultăți în a-și exprima propria identitate în perioada imediat următoare decesului, vă stau la dispoziție câteva modalități de a-l ajuta în traversarea acestui moment dificil. Firește, primul lucru care trebuie să vă vină în minte este să măriți profunzimea transei. Aș sugera, de asemenea, să-i spuneți subiectului următoarele:

V-ați deplasat într-un loc aflat dincolo de personalitatea dumneavoastră curentă, unde caracterul dumneavoastră este mai permanent. Totuși, sunteți încă aceeași persoană. Inspirați de trei ori adânc, iar la a treia inspirație veți ajunge la nivelul necesar pentru a vă aminti cine sunteți în realitate, ca suflet, precum și toate informațiile legate de identitatea dumneavoastră nemuritoare.

Voi avea mai multe de spus pe această temă în secțiunea dedicată conexiunilor dintre corp și suflet. În ceea ce privește traversarea prăpastiei dintre cele două *huri*, al sufletului și al creierului, mai există încă o metodă care merită luată în considerare. Imediat după moartea dintr-o viață anterioară, îi permit clientului să-și compare temperamentul și personalitatea din viața sa curentă cu cele din viața anterioară. Ambele opțiuni care-i stau la dispoziție implică o existență într-un corp fizic. Conștientizarea bruscă a diferențelor dintre aceste vieți îl poate ajuta pe subiect să treacă peste orice bariere de identitate aducătoare de confuzie asupra corpului și sufletului său.

Este de înțeles că acei clienți care ajung la poarta lumii spiritelor și nu pot merge mai departe sunt cei mai dezamăgiți. Unii manifestă sentimente de furie, în timp ce alții au o atitudine resemnată. Există și clienți care devin foarte emoționați și încep să plângă. Destul de des, dacă blocajele generează terminarea prematură a sesiunii, clientul va spune: „Am simțit tot timpul că vor exista piedici și că nu mi se va permite să primesc informații despre mine însumi.”

După cum am menționat deja în secțiunea dedicată prejudecăților clienților, există oameni care se pregătesc singuri pentru asemenea dezamăgiri. S-ar putea să aibă unele temeri nerezolvate cu privire la sesiune, cum ar fi cele legate de descoperirea unor detalii neplăcute despre ei înșiși, pe care, de fapt, nu vor să le cunoască. Sau le lipsește încrederea în sine și, poate, în dumneavoastră. Cu siguranță, nici un hipnoterapeut nu poate garanta succesul unei sesiuni de regresie spirituală în viața dintre vieți. Putem doar să afirmăm că vom lucra cu sârguință, asigurându-ne de elementul esențial al participării active a clientului, pentru a extrage informațiile spirituale căutate de acesta. Le spun studenților mei că vor întâlni cazuri în care vor trebui să întrerupă sesiunea din cauza blocajelor clientului. De asemenea, trebuie să spun că veți întâlni clienți cu care pur și simplu nu veți putea să vă conectați personal în nici un fel. Există o serie de motive pentru lipsa acestui raport, aceasta putând fi cauzată, nu în ultimul rând, de o polaritate energetică negativă între dumneavoastră și client.

Continuarea discuțiilor cu un client dezamăgit se poate dovedi esențială pentru confortul acestuia. Sincer vorbind, aceste discuții ulterioare sesiunii, implicând toate ramificațiile posibile ale cazului său, pot stimula conștientizarea de sine, aprofundarea și înțelegerea clientului. Aceste aspecte sunt atât de importante și valoroase pentru un client dezamăgit și tulburat, încât acesta va considera chiar și o sesiune întreruptă un succes parțial.

Depășirea anumitor tipuri de blocaje ale clientului

Evident, veți încerca să faceți tot ceea ce este posibil pentru a preveni întreruperea sesiunii din cauza blocajelor, în special dacă acestea survin din modul greșit de abordare al clientului însuși. Studenții mei sunt profesioniști ai hipnozei, având la activ o mare varietate de experiențe în acest sens. Majoritatea acestora sunt de părere, ca și mine de altfel, că pot fi utilizate o multitudine de abordări pentru a limpezi câmpul energetic al subiectului (precum tehnicile șamanice și reiki). Am folosit deseori atingerile și luarea de mână, combinate cu anumite vibrații ale vocii mele, pentru a interacționa cu energia blocată a subiectului. Am menționat deja despre plasarea mâinii mele pe fruntea clientului, procedeu menit generării unui transfer energetic pozitiv.

Redau mai jos o serie de exemple referitoare la unele afirmații pe care s-ar putea să le auziți de la subiecții aflați la poarta de intrare în lumea spiritelor și care manifestă o anume împotrivire. Alături de fiecare dintre aceste afirmații am adăugat un exemplu de răspuns metaforic sau simbolic al facilitatorului, care descrie o imagine cunoscută, aplicând-o uneia încă necunoscută. Aceste imagini reprezintă spațiul spiritual care este umbrat de subiect în timpul traversării. Comparațiile simbolice servesc deseori drept mecanisme de eliberare din blocaje.

1. **Subiect:** Nu am încredere în ceea ce văd.

Facilitator: Permiteți imaginației dumneavoastră să preia controlul și nu încercați să înțelegeți nimic în acest moment. Imaginația dumneavoastră este cheia de acces la suflet. Ea constituie calea prin care sufletul comunică cu dumneavoastră.

2. **Subiect:** Nu văd nimic, decât întuneric.

Facilitator: Sunteți o formă de energie. Există o lumină din energia dumneavoastră care se extinde din mâini. Eliberați-vă puterea cu ajutorul minții și țineți mâinile în fața dumneavoastră. Acestea ne vor arăta calea, iar eu vă voi urma (sau luați-mă de mână și conduceți-mă), deoarece ați mai fost pe acest drum și înainte.

3. **Subiect:** Nu știu ce anume ar trebui să fac.

Facilitator: Aș dori să vorbiți încet cu ghidul dumneavoastră personal, care se află în apropiere. Cereți sfatul acestei ființe înțelepte, iar apoi spuneți-mi ce anume v-a spus și unde veți fi dus după aceea.

4. **Subiect:** Se pare că plutesc în derivă într-un vid care este luminos în anumite locuri și întunecat în altele. Sunt blocat.

Facilitator: Aș vrea să considerați că acest vid este o uriașă tablă de șah în alb și negru, pe care se găsesc și piese, iar dumneavoastră sunteți purtat de curent peste ea. Sunteți una dintre acele piese care se poate mișca în orice direcție. O mână nevăzută vă direcționează acum spre un loc anume. Priviți-vă cum vă deplasați într-acolo. (pauză) Acum descrieți-mi unde ați fost dus.

5. **Subiect:** Nu sunt sigur dacă ar trebui să vă spun ceva.

Facilitator: Puteți să spuneți sau să faceți orice doriți, deoarece aceste amintiri vă aparțin, din moment ce se află în mintea sufletului dumneavoastră. Puteți să vă dați singur permisiunea de a răspunde întrebărilor mele, în orice fel considerați că vi se potrivește. Eu sunt aici, cu dumneavoastră, deoarece doriți să vă ajut. Gândiți-vă la dumneavoastră ca la un operator de film care are abilitatea de a-mi arăta imaginile și de a le mișca repede sau încet, în funcție de cum are loc acțiunea în mintea dumneavoastră.

Observați că în răspunsul meu la această ultimă întrebare legată de intimitate nu i-am sugerat subiectului că am putea opri efectiv această linie de investigație, ci doar că putem să ne mișcăm fie încet, fie mai repede. Dacă preocupările privind intimitatea sufletului revin, voi încerca să lucrez în jurul acestui subiect prin persuasiune. Întreaga idee este aceea de a evita confruntarea directă, acordând subiectului permisiunea de a-mi spune ceea ce consideră potrivit din amintirile sale.

Blocaje exercitate de ghidul clientului

Aceasta este o zonă foarte delicată pentru regresionistul spiritual. Atunci când clientul declară cu convingere „Sunt blocat, nu pot să merg mai departe”, suspectez imediat că la mijloc este un ghid. Dacă sunteți de părere că informația este blocată în vreun fel de către un ghid spiritual, înseamnă, în general, că această persoană nu a progresat până la acel stadiu din viață în care se presupune că ar trebui să dețină anumite informații. Acest ghid personal s-ar putea să nu dorească să faciliteze descoperirea de sine a subiectului. Probabil că încă nu a fost atinsă o răscruce importantă a vieții, iar un ghid simte că deciziile aferente trebuie luate fără a exista o pregătire prealabilă în acest sens. Acesta este unul din motivele pentru care, în cele din urmă, am renunțat să mai primesc clienți sub vârsta de treizeci de ani. Mai mult, există unii ghizi personali care doresc ca blocajul amnezic care ni se instituie la naștere cu privire la cine suntem cu adevărat și care este scopul nostru, să rămână la locul său pe parcursul întregii vieți, deoarece servește propriilor noastre interese.

Oricum, deoarece sunt încăpățânat, nu cedez prea ușor atunci când presupun că blocajul provine de la un ghid. Încerc să descopăr zona specifică pe care ghidul clientului meu vrea să o evite și lucrez mai degrabă în acest sens decât să presupun că acest profesor vrea ca studentul său să nu vadă nimic. Pot să mă plasez într-o stare de transă ușoară și, ținându-mi ochii închiși, să-mi chem propriul ghid spiritual pentru a mă ajuta în relaționarea cu ghidul clientului, în vederea eliminării măcar parțiale a blocajelor din zonele corespunzătoare.

Fac acest lucru în situația în care consider că subiectul meu, din rațiuni ce țin de bunăstarea sa mentală, are neapărată nevoie să obțină informațiile respective. Pot simți sau nu că propriul meu ghid mă ajută în respectivul caz. Astfel, apelez întotdeauna în mod direct la ghidul care produce blocaje și îi spun clientului să facă la fel. O tehnică de

permisiune pe care o consider eficientă este să-i solicit clientului meu să repete după mine, cu voce tare, fiecare rând din această 'petiție':

Îți cer să desfaci barierele minții mele astfel încât prin această cunoaștere, să îmi pot asuma o mai mare responsabilitate pentru viața mea. Sunt pregătit să mă confrunt cu adevărul despre mine însumi. Îți cer să ai încredere în Michael (folosiți-vă propriul nume) ca în cineva care dorește să mă ajute să înțeleg care este potențialul meu real și care va respecta și proteja informațiile pe care alegi să mi le dai despre viața mea în lumea spiritelor.

Din fericire, blocajele totale din partea ghizilor nu sunt prea frecvente. Este bine să cunoașteți din timp adevăratele origini ale blocajelor. Provin ele oare de la subiect sau de la un ghid, manifestându-se doar prin intermediul subiectului? Deși blocajul poate să apară în orice moment pe parcursul sesiunii, din clipa în care clientul dumneavoastră trece, din punct de vedere mental, în lumea spiritelor, de regulă se termină și îngrijorările majore. Am descoperit că ghizii care produc blocaje se manifestă puternic în acest sens imediat după momentul morții dintr-o viață anterioară, dar înainte ca trecerea în lumea spiritelor să fie completă. Astfel, dacă există vreun impediment, deseori se va produce la poarta de intrare în lumea spiritelor. Când îi pregătesc pe studenții mei în tainele regresiei spirituale în viața dintre vieți, le place să audă exemple concrete ale unor astfel de situații dificile, precum și soluțiile aplicabile acestora. Pentru a ilustra o asemenea situație în care un ghid produce blocaje, am ales următorul caz (pe care îl numesc Cercetașul Apaș). Acest caz îi implică pe subiectul meu, Kyle și pe ghidul său, Adia.

Unul dintre aspectele cele mai derutante ale vieții este dificultatea de a lua decizii cu privire la relațiile noastre de dragoste. De regulă, aceste alegeri sunt mult mai complexe decât deciziile legate de carieră sau situația financiară. Plasez durerea suferită la pierderea unei iubiri în vârful ierarhiei traumelor emoționale. Destul de des, imediat după momentul morții, contopirea deplină a clientului dumneavoastră cu sufletul său va produce o adevărată vânătoare de răspunsuri despre oamenii pe care i-a cunoscut și iubit. E posibil ca sesiunile de hipnoză să ajungă la un moment de întrerupere bruscă în timp ce subiectul procesează informațiile legate de aceste aspecte. În plus, aceste

informații pot genera o serie de imagini de sine negative, precum și descoperirea faptului că o misiune personală vitală a fost dislocată. Aceasta a fost situația și în cazul lui Kyle.

În vârstă de 37 de ani, Kyle era un instructor de canotaj a cărui istorie personală includea o mare dorință de libertate și aventură, alături de pasiunea sa de a lucra în aer liber. Pe parcursul interviului preliminar s-a instalat nervos la mine în birou, exprimându-și dorința ca sesiunea noastră să fie una la limita rezistenței fizice și nu doar menită „spălării negativității din mintea mea”, după cum s-a exprimat el. Pumnii lui Kyle erau strânși în timp ce îmi spunea despre un divorț iminent de Diane, dragostea lui din liceu. Ea îi spusese lui Kyle că s-a săturat ca el să fie plecat tot timpul în excursii de canotaj cu clienții săi. Diane își dorea ca el să „se maturizeze, să se așeze la casa lui, să-și ia o slujbă în localitate și să înceteze a mai fi un tată și un soț absent”. Obiceiul său de a bea din ce în ce mai mult s-a adăugat și el la conflictul marital.

Separarea a fost foarte dificilă de ambele părți, implicând furie intensă și învinovățiri legate de bani, stil de viață și copii. De curând, Kyle începuse să se întâlnească cu Linda, o femeie pe care a cunoscut-o la *Alcoolicii Anonimi*. În timp ce relația lor se dezvolta, Kyle devenea din ce în ce mai confuz și frustrat în legătură cu schimbările din viața lui, deoarece încă o iubea pe Diane. Soția sa i-a spus că nu va înceta niciodată să-l iubească, dar a refuzat să se împace cu el, din cauza frecvențelor sale absențe de acasă.

Cu toate că sesiunea de hipnoză a lui Kyle decurgea conform planului, nu a mers prea ușor din cauza nelinștii și preocupării sale. Odată ajunși în viața anterioară a lui Kyle, am aflat că a fost cercetaș pentru cavaleria armatei Statelor Unite în deșertul Arizona. Numele său era Hal și a fost ucis în timpul unui raid, la vârsta de treizeci și nouă de ani, în 1873, de către indienii apași. În momentul în care Kyle a vizualizat moartea sa ca Hal, a început să tremure incontrollabil. Încercările mele de a-l calma au fost lipsite de orice succes.

Dr. N: Spune-mi ce te frământă cel mai mult în acest moment. Este durerea morții tale și faptul că ai doar trezeci și nouă de ani – sau altceva?

Kyle: (printre lacrimi, respirând rapid și sacadat) Nu, nu, este Jane...LA NAIBA, A AVUT DREPTATE! Știa că voi fi ucis de apași.

Dr. N: Cine este Jane?

Kyle: Soția mea...ea nu a vrut ca eu să merg în această călătorie...iar

acum uite...AM ABANDONAT-O – și pe cei trei copii ai mei.

Dr.N: Dar explorarea teritoriilor indienilor nu este meseria ta? Felul în care îți câștigi existența? A fost ceva diferit legat de această misiune?

Kyle: Nu, toate sunt periculoase – dar, de curând am devenit un mic fermier, doar pentru a-i face plăcere lui Jane. I-am promis că mă voi așeza la casa mea și nu voi mai lucra pentru armată. Numai că mi-a lipsit această viață atât de mult – să nu fiu legat de nimic, aventura, lucruri noi care se întâmplă în fiecare zi, camaraderia dintre oameni...

Dr.N: Deci, de ce te-ai hotărât să lucrezi pentru armată încă o dată în această expediție?

Kyle: Maiorul Henderson a venit la mine, cerându-mi ajutorul și mi-a oferit bani în plus. Jane s-a certat cu mine. Mi-a spus că are o premoniție legată de ceva rău ce se va întâmpla. Mi-a reamintit de promisiunea pe care i-am făcut-o...dar tot am plecat.

Dr.N: Putea maiorul Henderson să găsească pe altcineva?

Kyle (pauză lungă): Da, presupun că da, dar eu eram bun și maiorul era presat de timp. Oh, Jane...Îmi pare rău...

Dr.N: Cine este Jane în viața de acum?

Kyle (cu ochii în lacrimi): Ea este Diane.

În momentul în care mi-am început instrucțiunile pentru ca Hal să se îndepărteze de corpul său din deșertul Arizona și să se îndrepte înspre poarta de intrare a lumii spiritelor, acesta a strigat: „Sunt blocat – simt că ceva mă oprește – mă reține...”

Când am văzut că îmi este imposibil să îl mut pe Hal de la scena morții sale, am suspectat că, în timp ce refuza să o părăsească pe Jane, subconștientul clientului meu combina această rezistență conștientă cu faptul că nu voia să o părăsească pe Diane, în viața lui actuală. Atât memoria conștientă, cât și cea subconștientă îl opreau de la a se deplasa înspre o stare supraconștientă din cauza puternicelor sentimente de remușcare și vinovăție. Eram undeva între deșertul Arizona și poarta de intrare în lumea spiritelor. Am decis să cer ajutor din partea ghidului clientului meu. După câteva momente de meditație, am continuat:

Dr.N: Voi începe să îl chem pe ghidul tău pentru a ni se alătura în acest moment de răscruce. Imaginează-ți că atunci când te uiți în

jos vezi deșertul Arizona, dar când întorci privirea în sus vezi o lumină protectoare așteptând. Aș vrea să te imaginezi plutind, în timp ce această cameră este suprapusă peste întreaga scenă, astfel încât să putem participa cu toții. Voi chema acum această lumină protectoare aflată deasupra ta, să coboare și să ne ajute. Aceasta este propriul tău ghid spiritual - iubitor și iertător. Îmi permiți să fac asta și mă ajuți?

Kyle: (șovăitor) Da, dar nu știu...

Dr.N: (după încurajări continue) Bine. Acum, până număr la trei, ghidul tău va coborî la tine și vei fi capabil să-mi descrii această ființă foarte clar. *Gata!* (Pun mâna pe fruntea lui Kyle) *Unu, doi, trei!* Ce vezi?

Kyle: (pauză lungă) Oh...este aici...un om mai în vârstă...subțire...cu păr lung și cărunt...

Dr.N: Cum arată fața lui?

Kyle: Înțeleaptă...pare încruntat – nu, provocator.

Dr. N: Cum îl cheamă?

Kyle: A...Adia. Este aici.

Dr.N: Îi simt și eu prezența și asta e bine, deoarece putem folosi ajutorul lui chiar în acest moment. Vreau să te concentrezi puternic. Ce mesaj telepativ îți transmite Adia în minte?

Kyle: Vă rog, nu vorbiți pentru un minut.

Dr.N: (după o așteptare moderată) Ei bine...?

Kyle: Eu...nu pot...(subiectul începe să tremure)

Dr.N: (tare, pe un ton autoritar, neacordând timp subiectului, pentru dezangajare) *Vorbește în numele lui Adia folosindu-ți propria voce, acum!*

Kyle: (cu o voce ciudată, încet și foarte controlat) Ai fost adus aici în acest moment pentru a lucra cu acest om (eu) pentru a înțelege ce alegeri ai făcut (ca Hal și Kyle). Te voi lăsa să știi anumite lucruri (în acest moment) dar nu și altele, deoarece alegerile tale (cu sufletul lui Jane și Diane) sunt încă deschise pentru tine.

Pentru concizie am condensat o bună parte din această fază a cazului. Am putut afla că Diane este sufletul pereche primar al lui Kyle. Foarte

puține alte lucruri i-au fost revelate lui Kyle despre viața sa spirituală. Sesiunea lui Kyle a fost totuși de neprețuit, pentru că acum el înțelegea că decizia Diane de a-l părăsi implica toate aspectele mai vechi ale abandonării ei anterioare, pe când era Jane. Lecția karmică de aici nu este una de pedepsire ci, mai degrabă, de a oferi înțelegere despre consecințele alegerilor noastre și a felului cum acestea îi afectează pe alții pe parcursul mai multor vieți. Obiectivele pe termen lung ale lui Kyle din această viață, viața sa spirituală, precum și viitorul său cu Diane – toate aceste aspecte au fost blocate, pentru că el se afla în mijlocul unei perioade de testare – la această răscruce a vieții sale actuale.

Toate blocajele provocate de ghizi au un scop. A-i fi permis lui Kyle să vadă alți membri ai grupului său spiritual, să experimenteze o întâlnire cu consiliul său sau să-și revadă alegerea corpului actual în camera de selecție a vieții ar fi dejucat o serie de elemente cruciale care implică luarea deciziilor în acest moment din viața sa. Observați că vârstele marilor decizii referitoare la abandon (trezeci și șapte, respectiv trezeci și nouă de ani), sunt aproximativ aceleași atât în ceea ce privește viața sa imediat anterioară, cât și cea de acum. Liniile temporale reprezintă o cauzalitate multiplă.

Momentele temporale din existența noastră poartă ecouri de oportunitate. Fiecare cale are propriul potențial de a ne învăța ceva, cu privire la sarcinile majore din viață. Kyle a ieșit din sesiunea noastră cunoscând problema, fără însă a-i fi oferite răspunsuri pentru această problemă. El a dobândit mai multă acceptare asupra faptului că toate experiențele de viață au o semnificație. Kyle avea încredere în faptul că ghidul său care l-a blocat nu a vrut decât ca el să afle singur care este cea mai bună cale de urmat în acest moment din viață.

Viziuni ale luminii și întunericului în timpul trecerii

Să ne întoarcem la acei clienți care s-au descurcat bine cu îndepărtarea de planul astral al Pământului și au plutit dincolo de poarta de intrare în lumea spiritelor. În acest stadiu, veți dori să verificați în permanență ceea ce îi înconjoară. În timpul trecerii, următorul set de întrebări începe astfel:

1. În timp ce vă deplasați din ce în ce mai sus și din ce în ce mai departe de Pământ, spațiul din jurul dumneavoastră devine mai luminos sau mai întunecat?

Cu toate că această întrebare ar putea părea simplă, ea este una plină de ramificații, în funcție de experiența sufletului implicat. Când un client îmi spune „Am intrat de îndată într-o lumină puternică”, pot, de obicei, să prezic că am de-a face cu un suflet matur, care se mișcă repede și care abia așteaptă să ajungă acasă. În același timp, presupun că forța inteligentă care atrage sufletul știe exact care este viteza de deplasare care se potrivește cel mai bine abilității acestui suflet de a se adapta schimbărilor rapide care urmează morții fizice. Sufletele care sunt mai puțin sigure de locul unde se află se mișcă mult mai încet. Pe de altă parte, există și unele suflete care doresc să se deplaseze gradual în lumea spiritelor, indiferent de nivelul lor de avansare.

Nu pot oferi nici o formulă prestabilită care să explice diferitele viziuni ale sufletelor. Astfel, unele suflete văd un portal sau un tunel prin care trebuie să treacă, în timp ce altele se îndreaptă direct spre lumină. Știu însă, că rata de transmigrație este corelată cu circumstanțele morții și cu gradul de familiaritate cu lumea spiritelor. Există foarte puține informații primite de la oamenii care au trecut printr-o experiență negativă de moarte clinică, deoarece pe parcursul acesteia nu au văzut decât întuneric. Aceștia mărturisesc că erau blocați într-un tunel și s-au

întors înapoi la viață fără a vedea nici măcar o singură lumină iubitoare venind înspre ei. Acest lucru se poate întâmpla atunci când experiența morții este foarte scurtă la poarta de intrare, fiind urmată imediat de reîntoarcerea la viață. Majoritatea informațiilor primite de la oamenii care au trecut printr-o experiență de moarte clinică implică sentimente de dragoste și experimentarea exclusiv a unei lumini puternice.

Lucrul important în acest punct este să rețineți următorul aspect: atunci când clientul dumneavoastră vă spune că este purtat în derivă prin întuneric sau plutește printre valuri gri, neguroase sau printr-o atmosferă lănoasă, înnorată, unde nu poate vedea nimic, faceți în așa fel încât să se miște cu calm și asigurați-l că totul este normal. Indiferent de răspunsul pe care-l primesc de la clienții mei la întrebarea anterioară (în sensul de lumină sau întuneric), le spun:

2. Ați mai fost pe aici și înainte. Mergeți înainte și acceptați faptul că o putere iubitoare vă duce într-un loc sigur.

Îi explic subiectului că în curând va experimenta scene în care va lua parte la acțiune, la fel cum s-a întâmplat și în perioada de rememorare a vieții anterioare. Diferența este că acum are un corp eteric de energie pură, dar posedă aceeași abilitate de a-mi oferi informații cu privire la amintirile sale prin intermediul corpului său fizic actual. Pentru mai multe detalii, vă sugerez să consultați capitolul doi din *Călătoria Sufletelor* unde am citat trei cazuri de suflete care trec în lumea spiritelor. Relatările lor variază de la uimire la raportarea unor fapte exacte, iar marea diversitate a acestor intrări ne oferă posibilități și perspective variate. În acest punct, îl întreb pe subiect:

3. Spuneți-mi când anume puteți vedea la distanță, dincolo de ceea ce vă înconjoară.

Acesta este unul din acele momente în care tăcerea dumneavoastră se poate dovedi extrem de utilă subiectului. Pot să îi cer apoi un răspuns ideomotor cum ar fi:

4. Luați-vă tot timpul necesar. Mișcați-vă degetele mâinii drepte atunci când puteți să vedeți la distanță.

Vreau ca acest semnal să vină spontan și direct din mintea supraconștientă, fără nici o analiză critică conștientă. Trebuie să

așteptați până ce subiectul este pregătit să comunice, fiindcă altminteri ar putea interveni tendința de a continua doar pentru a-l satisface pe facilitator.

De îndată ce subiectul îmi spune că a pluit într-un spațiu unde poate să privească la distanță, nu mai contează dacă vede luminozitate în jurul său sau o strălucire întunecată, încețoșată. Îi întreb pe toți același lucru cu privire la luminile individuale:

5. Vedeți un glob mare de lumină în preajma dumneavoastră sau vedeți puncte de lumină în depărtare?

Încă o dată, utilizarea opțiunilor alternative diminuează opoziția clienților și, în cazul unora, chiar și puțin din anxietatea de a fi oarecum pierdut în spațiu. Cu toate acestea, subiecții vor răspunde în mod sincer și în cazul că vor vedea ceva diferit de sugestiile dumneavoastră. Acesta este un lucru pozitiv, deoarece veți dori, firește, să-l mențineți pe subiect vorbind și pe drumul cel bun.

Mai devreme sau mai târziu, majoritatea subiecților vă vor raporta că au văzut lumini. Pot sau nu să le explic faptul că aceste lumini reprezintă ființe inteligente. Numai dacă am de-a face cu un client foarte nesigur mă voi angaja în antrenamente aici. Un glob de lumină mai mare, singular, aflat în apropierea sufletului, reprezintă de obicei un ghid spiritual, în timp ce punctele de lumină din depărtare sunt deseori colegii din grupul spiritual al clientului. Clienții pot experimenta vizualizări destul de diferite după fiecare viață. De exemplu, un ghid poate să aștepte lângă poartă după o anumită viață, dar să fie localizat undeva mai adânc în lumea spiritelor după o altă viață. Sau, după o anumită viață, sufletele pereche pot fi prezente la intrarea în lumea spiritelor, pentru ca după o alta să nu mai apară.

Primele contacte cu spiritele

A tunci când clienții văd pentru prima dată lumini în depărtare, exclamă deseori: „Văd stele!”. Aceasta deoarece viziunile lor par să reprezinte cerul nopții de pe Pământ. Voi continua apoi cu seria mea de întrebări legate de lumini:

6. Câte lumini vedeți? Numărați-le.
7. Sunt ele oare apropiate unele de altele sau dispersate?
8. Pare vreuna dintre ele mai mare decât restul?

Subiecții răspund deseori, „Văd un glob mare de lumină undeva departe”. Acesta reprezintă de regulă un ghid. Indiferent de tipul de răspuns pe care-l primesc despre lumini, următoarea mea întrebare este întotdeauna aceeași:

9. Simțiți nevoia să vă mișcați înspre dreapta, să continuați să mergeți drept înainte sau să vă întoarceți la stânga, pentru a intersecta această lumină (sau lumini)?

În afară de faptul că le oferă alternative, această abordare are rezultate excelente, pentru că acum se 'naște' busola de direcționare a subiectului dumneavoastră, iar el devine conștient de faptul că are abilitatea de a-și gestiona propriul progres în lumea spiritelor. Invariabil, clientul va răspunde că luminile se găsesc într-o anumită direcție și atunci îi spun pur și simplu:

10. Pluțiți (la dreapta, la stânga sau drept înainte) înspre lumină, în timp ce lumina plutește înspre dumneavoastră.

Cu siguranță, poate apărea nevoia de a face o pauză aici, pentru a vă lăsa clientul să se obișnuiască puțin, dar este important să nu-l lăsați să se împotmolească, petrecând un timp prea îndelungat până la conectarea cu punctele de lumină. Următoarea mea întrebare este:

11. Pe măsură ce lumina se apropie de dumneavoastră și dumneavoastră vă îndreptați spre ea, aș vrea să știu dacă este strălucitoare sau întunecată, precum și ce culori vedeți.

Dacă răspunde, îl voi întreba despre culorile din centru și cele ale haloului, care se corelează cu nivelul de avansare și caracterul sufletului. Acest subiect este detaliat în *Destinul Sufletelor* (capitolul cinci). Voi recapitula informațiile referitoare la culori mai în detaliu când ajungem la secțiunea dedicată în mod special acestui subiect: Recunoașterea Culorilor Sufletului. Dacă subiectul vede doar un glob strălucitor sau o coloană luminoasă în fața sa, vreau să știu în mod special dacă lumina are o nuanță de alb strălucitor, galben, albastru sau purpuriu deschis, pentru a-mi da indicații dacă în respectiva scenă avem de-a face cu un ghid senior sau junior. Două sau mai multe lumini de diferite culori adunate laolaltă indică deoseori niște suflete-companion.

La cursurile mele despre regresia spirituală în viața dintre vieți, în cadrul cărora studenții își realizează regresii spirituale unii altora, observ că există o confuzie cu privire la culoarea alb, care apare deopotrivă ca aparținând ghizilor și sufletelor-companion. Studenții mă întreabă: „De ce oare apare culoarea alb atât la sufletele mai tinere, cât și la ghizi?”. În primii mei ani de muncă cu viața dintre vieți, mi-a luat ceva timp pentru a descoperi răspunsul. Culoarea reprezintă o vibrație energetică, iar albul constituie fundamentul întregului spectru de culori.

Clienții care vorbesc despre lumini ce se mișcă înspre ei din depărtare spun de obicei „Văd lumini albe ieșind dintr-un semi-întuneric”. Acesta este motivul pentru care – la prima vedere – ei se referă deseori la aceste lumini ca la niște stele. Pe măsură ce îl duc pe client mai aproape de luminile respective, scena se schimbă și îl întreb:

12. Vă rog, descrieți-mi forma și felul în care arată lumina care a venit în întâmpinarea dumneavoastră.

Dacă se apropie un ghid, subiectul aflat sub hipnoză vede cel mai adesea fie o minge mare de lumină albă, fie o formă alungită, fie o figură umană. După o scurtă perioadă de timp, clientul dumneavoastră ar putea să vă spună că lumina albă s-a transformat într-o culoare galbenă sau albăstrie. Cu toate acestea, acest gen de raportare despre transformările coloristice de la un alb strălucitor la o altă nuanță poate să nu apară decât mai târziu în cadrul sesiunii, atunci când aduceți subiectul la locul menit orientării sau în propriul său grup spiritual.

Dacă subiectul dumneavoastră vă raportează despre o lumină constantă de un alb strălucitor, aceasta indică o puritate a energiei vibraționale, denotând claritatea gândirii și intențiilor. Acestea - alături de cunoașterea și înțelepciunea care emană din nuanțele albastre și violete – constituie emblemele distinctive ale unui suflet avansat. În timp ce unele nuanțe de alb pot să apară cu o serie de pete roșii, galbene, verzi și albastre, veți descoperi că sufletele mai tinere prezintă doar un alb constant. Aceste tonuri de alb pot apărea ca fiind ori întunecate, fie într-o luminozitate și strălucire fluctuantă. Luminile licăritoare reprezintă deseori o formă de neliniște și entuziasm, precum și năzuința spre armonie atât de caracteristică sufletelor mai puțin avansate.

Atunci când există o convergență între suflet și lumina care vine în întâmpinarea sa, voi întreba:

13. Plutește oare această lumină în apropierea dumneavoastră, ca și cum v-ar lua de mână sau pare să vă învăluie cu o energie iubitoare?

Vă rog să consultați *Destinul Sufletelor*, capitolul patru, secțiunea dedicată tratamentului sufletului în preajma porții de intrare în lumea spiritelor. Există astfel mai multe tehnici diferite în această privință, de exemplu atunci când un ghid învăluie sufletul într-o energie vindecătoare sau, pur și simplu, se focalizează pe terminațiile corpului eteric al acestui suflet (o acțiune obișnuită fiind aceea de a-l lua de mână). Învăluirea (unde sufletul simte că este învăluit într-un balon) este aproape întotdeauna executată de către un ghid spiritual și mai puțin de un suflet pereche primar sau de un suflet-companion.

În continuare, pot să pun o serie de întrebări referitoare la felul în care energia ghidului îl face să se simtă pe clientul meu. Aici este momentul în care sufletului reîntors îi este aplicat tratamentul de reîntinerire a energiei, printr-un proces pe care eu îl numesc permeare și grație căruia energia vindecătoare pătrunde în suflet. Recapitulez diversele forme de vindecare a energiei spirituale în capitolul patru din *Destinul Sufletelor*. Pe parcursul acestei faze din cadrul sesiunii veți descoperi că majoritatea clienților vor începe să se relaxeze. Răspunsurile lor sunt marcate de o profundă pace și venerație. Subiecții încearcă sentimentul că, deodată, energia lor este mai puțin densă. Acest fapt constituie un indiciu că s-au separat din punct de vedere mental de corpul lor fizic.

Atunci când oamenii își văd pentru prima oară ghizii spirituali pe parcursul ședinței ce se desfășoară în biroul dumneavoastră, fiți

pregătiți pentru un răspuns emoțional din partea lor. Mulți încep să plângă sau chiar își pierd controlul, fiind în prezența acestui mentor venerat. Alți clienți vor râde de plăcerea a ceea ce văd și simt după recunoașterea ghidului lor. Sincer vorbind, acesta este unul dintre cele mai profunde momente ale sesiunii, așa că vă recomand să le permiteți clienților să-l savureze în tăcere. Păstrați la îndemână câteva bastiste. În ceea ce mă privește, obișnuiesc să dau clienților o serie de sugestii post-hipnotice, astfel încât amintirea imaginii mentale a ghidului lor să-i însoțească pentru tot restul vieții.

Interacțiunea cu spiritele venite în întâmpinare

Recunoașterea și dinamica personală a spiritelor care au călătorit în apropierea porții pentru a întâlni sufletul care tocmai pătrunde în lumea spiritelor au o importanță majoră. Încep această etapă adresând clientului o întrebare deschisă:

1. Aveți vreun gând cu privire la această entitate care a venit să vă întâlnească și pe care încă nu l-am discutat?

Cei mai mulți dintre clienții mei au nevoie de câteva momente pentru a-și putea identifica ghizii, precum și celelalte suflete din grupul lor, răspunzând abia apoi la întrebările mele referitoare la aceste ființe. Pe parcurs, în contextul chestionării clientului în această privință, ar trebui să întrebați:

2. Aveți cumva sentimentul că ființa din fața dumneavoastră apare sub forma unui persoane de gen masculin sau feminin?

Consider că sufletele care continuă și în acest punct să perceapă o masă de lumină asexuată sunt adeseori mai experimentate, neîncercând nici o nevoie de a simți confortul oferit de vederea unei figuri umane. Veți avea clienți care relatează că multe spirite par a fi androgine.

Dacă lumina percepută aparține unui suflet din propriul lui grup, acesta se va înfățișa sub o formă care să-i permită clientului dumneavoastră o recunoaștere imediată, revelând un corp fizic dintr-o viață anterioară (sau chiar pe cineva din viața prezentă a clientului). Ori de câte ori clienții mei văd o formă umană, indiferent dacă aceasta aparține spiritului unui ghid sau unui suflet pereche, voi adresa subiectului respectiv următoarele tipuri de întrebări:

3. Poți distinge trăsături faciale?
4. Dar culoarea și lungimea părului? Culoarea ochilor?
5. Are cumva această ființă un contur întreg al corpului care seamănă cu cineva cunoscut?
6. Îmi dau seama că nici un sunet de vorbire pământească nu există în acest loc, dar interceptezi oare vreun fel de comunicare telepatică despre care crezi că ar trebui să vorbim, prin cuvinte sau prin imagini vizuale transmise minții tale?

În *Călătoria Sufletelor*, capitolul trei (dedicat întoarcerii acasă), citez o serie de cazuri care explică ce înseamnă pentru un client să întâlnească membrii grupului său de suflete în apropierea porții de intrare în lumea spiritelor. În mod normal, asemenea întâlniri implică doar un suflet pereche primar. În cazul în care o asemenea întâlnire are loc totuși, se pare că ea nu durează niciodată prea mult, deoarece în mod normal ghidul este pregătit să preia și să conducă sufletul care se reîntoarce spre următoarea sa escală. În cazul în care are loc totuși o celebrare care să implice mulți alți membri ai grupului de suflete al clientului, aceasta se va desfășura în mod obișnuit mai târziu, când sufletul care se reîntoarce realizează primul contact cu întregul lui grup-matră. Orice fel de întâmpinare a sufletului ce se reîntoarce acasă și care-i implică pe colegii acestuia, fie că se petrece în dreptul porții de intrare în lumea spiritelor, fie în interiorul grupului, este proiectată în așa fel încât să onoreze sufletul cu dragoste și bucurie.

Întâmpinările sufletului în momentul reîntoarcerii sale acasă, pe lângă faptul că pot constitui un bun prilej pentru distracție și jocuri, au adesea semnificații mai profunde. De exemplu, am avut un client a cărui viață imediat anterioară implica o asociere strânsă cu patru dintre prietenii săi, în aceeași unitate a armatei britanice, care fusese trimisă în Franța la începutul Primului Război Mondial. La sfârșitul lunii august 1914, acești patru prieteni au luat un ultim prânz împreună la o cafenea din Paris care se afla pe malul stâng al Senei. Era o seară frumoasă, cu muzică, vin, cântare și chef, încercând să uite ce îi aștepta. În dimineața următoare, acești sodăți au fost detașați în primele linii ale frontului, iar la începutul lunii septembrie, în aceeași zi și la aceeași oră, toți, cu excepția unuia singur, au murit pe câmpul de luptă al primei bătălii de pe Marna. Singurul supraviețuitor a fost grav rănit și trimis acasă. Tot

restul vieții sale, copleșit de durere, el a jelit pierderea prietenilor săi și s-a simțit vinovat că el a fost singurul care a supraviețuit. Acest soldat a fost clientul meu, iar în acea viață anterioară a murit în anul 1936.

Odată cu reîntoarcerea la grupul său de spirite, prietenii l-au întâmpinat îmbrăcați în uniforme din Primul Război Mondial, realizând o 'petrecere' de bun venit în cadrul unei scene re-create a cafenelei din Paris. Această proiectare a întoarcerii sale acasă s-a dorit în mod special pentru a aduce alinare subiectului față de tragedia suferită în viața anterioară, intensificând totodată procesul său de vindecare. Deși este adevărat că sufletele au la dispoziție posibilitatea de a se reîncărca cu energie în apropierea porții de intrare în lumea spiritelor, se pare că aceasta este oferită mai ales sufletelor care se reîntorc acasă după anumite evenimente traumatizante. Consider că acest lucru este adevărat mai ales în cazul în care în respectivele vieți survine pierderea unor persoane iubite sau a unor prieteni. Astfel, chiar dacă scenele de întâmpinare a sufletelor ce se reîntorc acasă pot fi utilizate doar pentru plăcere, trebuie conștientizat faptul că ele pot fi simbolice pentru anumite evenimente karmice importante, care au o semnificație deosebită pentru clientul dumneavoastră. Există și posibilitatea ca aceste evenimente din viețile sale anterioare să aibă un impact asupra clientului și în prezent.

Vă rog să rețineți că nu contează dacă o persoană iubită dintr-o viață anterioară, pe care tocmai ați revăzut-o împreună cu clientul dumneavoastră, mai trăiește încă pe Pământ, în același cadru temporal cu viața actuală a subiectului. Aceasta se datorează faptului că o parte a energiei noastre nu părăsește niciodată lumea spiritelor. De exemplu, dacă mama dumneavoastră a murit cu treizeci de ani înaintea dumneavoastră – și chiar dacă s-a reîncarnat apoi într-o nouă viață – o parte a energiei ei rămase în lumea spiritelor este mereu disponibilă pentru a vă întâmpina. Acest proces este descris pe larg în *Destinul Sufletelor* la secțiunea destinată diviziunii sufletelor.

În timpul identificării spiritelor (indiferent în ce parte a sesiunii de regresie spirituală are loc acest lucru), este de preferat să vă mișcați încet, pentru a-i da subiectului suficient timp să-și recunoască prietenii. Atunci când vine momentul comunicării cu ghizii lor, trebuie să fiți pregătiți pentru răspunsuri schițate mai sumar. Deoarece relația dintre clientul dumneavoastră și mentorul său este una extrem de intensă, subiecții pot să devieze pur și simplu de la întrebările dumneavoastră, răspunzând: "Nu avem nimic să ne spunem unul altuia." Acest lucru înseamnă de fapt că ei nu au nimic să vă spună *dumneavoastră*.

Conversația este percepută ca fiind mult prea intimă sau clientul dumneavoastră consideră că nici un cuvânt nu este necesar pentru a descrie ceea ce transpare din această experiență.

Nu accept în mod pasiv nici o reticență a clientului. Treaba mea este să aflu cât mai multe aspecte sugestive pentru actuala viață a clientului. Pot, așadar, să le reamintesc cu grijă subiecților mei că am cunoștință despre faptul că aceste conversații cu ghidul lor sunt privilegiate - și că onorez această sancțiune. Cu toate acestea, aș putea adăuga:

Este important să îmi descrii tot ceea ce recepționezi, astfel încât să mă pot asigura că totul este în regulă.

În anumite condiții, aș putea folosi o abordare puțin mai dură:

Ai venit la mine pentru a accesa informații spirituale importante pentru viața și bunăstarea ta actuală și am nevoie de ajutorul și cooperarea ta în această sarcină, astfel încât ședința ta să poată fi înregistrată (pe casete audio).

Dacă subiectul meu încă se opune ideii de a-mi dezvălui informații referitoare la ghidul său spiritual, voi continua pur și simplu pe linia principală de întrebări. Astfel, acesta ar putea fi un moment bun să întreb:

7. Care este numele ghidului tău spiritual?

În timpul interviului preliminar, am explicat clienților că, din când în când, le voi atinge fruntea cu degetele, generând un transfer de energie cauză-efect care să ajute procesului de anamneză. Înainte să încep propriu-zis ședința de hipnoză, îl preconditionez pe client, explicându-i totodată că această procedură este foarte utilă în cazul numelor. La acest moment al sesiunii, în timp ce execut această manevră, le spun clienților că pot să pronunțe pe litere numele spirituale, pentru ca eu să îi pot ajuta ulterior în procesul de reamintire.

A lucra la determinarea numelui unui ghid în apropierea porții de intrare în lumea spiritelor reprezintă o etapă pregătitoare utilă pentru momentul în care îmi voi întreba clienții despre numele spiritelor din grupul-matcă. Câteodată, subiecților le este mai ușor să silabisească numele spiritelor decât să le pronunțe. Dacă subiectul are un lapsus cu privire la numele ghidului său, voi face următoarea remarcă: "Nu îți face griji în acest sens, când îți vei aminti numele său, poți să mi-l spui."

Dacă subiectul este capabil să răspundă la orice întrebare despre gândurile pe care i le transmite ghidul său spiritual, continui investigația astfel:

8. Ce anume ți se comunică?

S-ar putea să vreau să fiu mai clar, așa că insist cu următoarea întrebare:

9. Ce părere are ghidul tău despre realizările tale din ultima viață anterioară?

Liniile de întrebări și răspunsuri diferă în acest punct de la client la client. Totuși, ar trebui să știi că, în mod normal, nu se pot obține decât relativ puține informații în apropierea porții de intrare în lumea spiritelor. Răspunsurile obișnuite sunt: "Ghidul meu îmi spune că am făcut ceea ce trebuia să fac" sau "El spune: 'Bine ai revenit, vom vorbi în curând.'"

Cu toate acestea, va trebui să pregătiți dinainte aceste scene, pentru ca mintea conștientă a clientului să accepte faptul că va fi chemată ulterior să răspundă la astfel de întrebări mai în detaliu, după intrarea în lumea spiritelor.

Nu zăbovesc niciodată prea mult în apropierea porții de intrare în lumea spiritelor, deoarece vreau să-l îndemn pe clientul meu să se îndrepte alături de ghidul său spiritual spre următoarea sa oprire, unde vor fi disponibile mai multe informații. Este posibil ca această primă oprire să fie într-un un loc de reîncărcare a energiei sufletului dar, cel puțin la început, încerc să nu-i sugerez clientului nici o zonă spre care s-ar putea îndrepta, exceptând cazul în care clientul se îndepărtează de traseul normal. În acest punct, îmi pot întreba subiectul:

10. Ce anume se întâmplă acum?

Clientul răspunde adesea: "Mă mișc din nou." Dacă mi se pare că în mintea subiectului nu se desfășoară nimic, pot sugera următoarele:

11. Te simți pregătit pentru a fi dus într-un anumit loc?

Una dintre întrebările cele mai obișnuite pe care le pun pe tot parcursul sesiunii este:

12. Unde urmează să fii dus acum?

Doar în cazul în care toate celelalte opțiuni eșuează, voi decide să fiu mai specific, precum:

Nu crezi că este timpul să te îndrepti spre locul menit orientării, alături de ghidul tău?

Mai există încă un aspect referitor la deplasarea sufletelor pe care trebuie să-l amintesc. Unii clienți care sunt prinși în acțiunea de a fi transportați dintr-un loc în altul în lumea spiritelor nu trebuie decât să-și formuleze un gând și deodată se și află acolo unde voiau să ajungă. Aceasta este esența a ceea ce pare a fi adevărata natură a modului în care călătoresc sufletele. Mai mult, puteți descoperi că acești subiecți sunt predispuși să o ia înaintea instrucțiunilor primite de la dumneavoastră cu privire la deplasarea lor.

Stații de oprire pentru sufletul care intră în lumea spiritelor

În principal, există trei stații de oprire pentru sufletul care intră în lumea spiritelor:

- A. Poarta de intrare în lumea spiritelor, unde are loc primul contact cu alt spirit.
- B. Locul menit orientării, care constituie un spațiu în care sufletul este dus de către ghidul său pentru o primă analiză a vieții sale imediat anterioare.
- C. O oprire finală, unde sufletul este readus la propriul său grup-mată.

Veți întâlni variații ale acestui format standard în cazul anumitor clienți. Acestea nu depind numai de gradul de avansare al sufletului, ci și de numărul de provocări sau traume existente în viața sa imediat anterioară. Un suflet se poate îndrepta direct spre grupul său de spirite sau spre Consiliul Bătrânilor, ocolind astfel etapa orientării preliminară. Sufletul poate, de asemenea, să experimenteze o perioadă de solitudine și reflecție într-un spațiu liniștit, în care are doar un contact redus cu alte spirite. Sufletele mai experimentate, care sunt implicate în anumite grupuri independente de studiu, se pot reuni cu aceste grupuri imediat după reîntoarcerea dintr-o încarnare. De asemenea, există și acele suflete care se reîntorc dintr-o viață și intră imediat într-o scenă de învățare sau într-o bibliotecă de studiu. Ceea ce sufletele care se reîntorc nu fac niciodată este să se reîncarneze imediat într-o altă viață.

Pentru sufletul proaspăt discarnat, cea mai obișnuită deviere de la primele trei opriri standard este de departe călătoria sa imediată către un loc menit reîncărcării cu energie. Există suflete care necesită un

tratament de urgență pentru a-și reface energia afectată cât mai curând posibil. Deși majoritatea primelor întâlniri și orientări cu ghizii spirituali implică și un fel de revigorare a energiei, acest proces de vindecare are multe proceduri alternative în lumea spiritelor.

Câteodată, un client care tocmai a pătruns în lumea spiritelor vă va spune că sufletul său epuizat energetic se află într-un loc care arată ciudat. De exemplu, v-ar putea spune că se află într-un spațiu închis sau într-o încăpere cristalină, care pare să îl ajute în vindecarea și echilibrarea energiei sale. Ar putea menționa necesitatea de ajustare fină a nivelelor sale vibraționale cu ajutorul acestor împrejurimi, precum și faptul că are nevoie de solitudine înainte de a se reuni cu grupul său de spirite. Este posibil ca subiecții dumneavoastră să nu dorească să comunice mental cu nimeni pentru o perioadă de timp. S-ar părea că după câteva vieți, sufletele au nevoie de un sanctuar menit reflecției tăcute înainte de a putea înfrunta alte activități. Clienții menționează totuși faptul că, adesea, ghizii le supraveghează acest proces.

Adeseori, clienții amintesc despre cristale ca despre un simbol al revigorării. Fiți pregătiți să auziți de la subiecții dumneavoastră că aceste spații destinate vindecării energiei par să se asemene unor prisme de sticlă sau unor pereți cu mai multe fețe, care reflectă lumini colorate împrejurul lor. Astfel de spații pot funcționa ca niște generatoare vibraționale pentru reîncărcarea energiei naturale a sufletelor prin intermediul unei energii tămăduitoare universale. Ocazional, voi plasa un cristal de quartz în mâna unui client care încearcă să descrie ceea ce i se întâmplă, deoarece cred că acest cristal ne poate servi drept conductor al unor modele de gândire.

În viața pământească, ca de altfel și în viața dintre vieți, beneficiile solitudinii constau într-o perioadă menită auto-evaluării și inspirației, prin reîncărcarea (și vindecarea) energiei personale. În timpul vieții putem deveni atât de distrași de rolurile pe care le interpretăm, încât nu descoperim niciodată cine suntem cu adevărat. După o viață deosebit de grea, ne trezim deodată în lipsa corpului care ne lega de toate circumstanțele provocatoare prin care am trecut. Ne putem imagina, așadar, necesitatea unei perioade de liniște, premergătoare momentului în care un suflet își continuă călătoria în lumea spiritelor și intră în contact cu alte spirite.

În *Destinul Sufletelor*, la capitolul patru, dedicat reîncărcării și vindecării energiei spirituale, discut despre varietatea modalităților de vindecare a energiei, aflate în strânsă legătură cu starea în care se află sufletul reîntors. Această listă include trei categorii generale.

- A. Tratamentul standard premergător orientării (destinat majorității sufletelor).
- B. Tratamentul de urgență (destinat sufletelor a căror energie a fost distrusă de o moarte violentă).
- C. Tratamentul special în anumite zone de recuperare (destinat sufletelor care au fost contaminate grav pe parcursul unei întregi vieți).

Vreau să subliniez faptul că subiectul dumneavoastră nu va fi dispus să vă ofere multe detalii despre spațiile de recuperare în care merge după o viață chinuitoare. Cu excepția cazului în care simt că există o relevanță directă pentru viața lor prezentă, eu nu îi împing să facă acest lucru, deoarece această experiență (sau mai exact retrăirea ei fidelă) nu constituie o condiție sine qua non a succesului ședinței noastre. În aceste cazuri, filozofia mea terapeutică este aceeași cu cea exprimată mai devreme, în capitolul referitor la desensibilizarea traumelor.

Poate că blocarea amintirilor referitoare la aceste tratamente de vindecare și reîncărcare a energiei, precum și celor legate de recuperarea după viețile anterioare, implică și o amnezie protectivă generată de ghizii noștri. În rarele ocazii când aud despre suflete afectate radical, evocările acestea îmi sunt oferite de o a treia parte implicată (care a cunoscut asemenea suflete), sau de către un suflet specialist în aceste pregătiri de reabilitare. Remodelarea drastică a energiei spirituale dintr-un suflet grav contaminat poate avea ca rezultat faptul ca respectivul suflet să nu se mai întoarcă niciodată pe Pământ. Dacă asupra clientului dumneavoastră s-a folosit vreodată o procedură de remodelare radicală după una din viețile sale anterioare, rememorarea acestei experiențe este blocată ca urmare a unui act de bunăvoință. Cred că este cel mai bine să nu se intervină în aceste cazuri.

Orientarea alături de ghizi

Din moment ce majoritatea cazurilor dumneavoastră vor implica un anumit fel de orientare alături de un ghid, trebuie să fiți conștienți de diversele aspecte ale acestei prime opriri în lumea spiritelor. Am vorbit deja despre profundul sentiment de smerenie pe care clientul dumneavoastră îl resimte în timpul hipnozei la primul contact vizual cu ghidul său. Aceste sentimente prind glas atunci când sufletul călătorește alături de ghidul său dinspre poarta de intrare în lumea spiritelor spre un loc în care are loc acomodarea și trecerea în revistă a vieții sale anterioare.

Cred că ar fi de ajutor terapeutului regresiei spirituale în viața dintre vieți să reexamineze ceea ce am scris despre orientare și ghizi în capitolele cinci și opt din *Călătoria Sufletelor*. Iau în discuție chestiuni precum așezările spirituale și rolurile ghizilor juniori și seniori. Aceste informații sunt pertinente pentru multe din cazurile dumneavoastră. Deși nuanțele fiecărui caz diferă, veți găsi multe similitudini. De exemplu, la primul contact cu ghidul său, un client care este și un creștin devotat ar putea exclama: „Oh, îl văd pe Isus!” O variațiune a acestei teme poate fi o afirmație de genul „Un înger tocmai a venit să mă întâlnească.”

Există unii clienți cu convingeri teologice ferme, care cred că ședințele lor constituie mai degrabă experiențe religioase decât spirituale. Astfel, aici se manifestă din plin preconcepțiile conștiente despre doctrinele religioase. Încerc să fiu precaut în ceea ce privește sensibilitățile clienților în acest sens și în general spun: „Este în regulă, dar hai să ne apropiem mai mult, astfel încât să ne putem uita mai bine la această figură.” În curând, ei realizează că această ființă superioară nu este altcineva decât propriul lor mentor particular care le-a fost desemnat de la începuturi, și nu un mare profet aparținând uneia din marile religii ale lumii.

Nu este de mirare că unii oameni își denumesc ghizii personali „îngeri păzitori.” Aceste ființe plutitoare nu au aripi dar, câteodată, aura

de lumină albă strălucitoare care îi înconjoară crează această impresie. Odată ce clienții dumneavoastră se află în drum spre un proces de orientare, mulți dintre ei vor evoca robele ghizilor și figurile acestora, care prezintă trăsături faciale distincte, precum și caracteristici ce indică apartenența lor la un sex sau altul (detalii pe care anterior nu le remarcaseră).

Locul de orientare este proiectat de obicei într-un cadru confortabil și familiar de pe Pământ. Destul de des, subiecții mei povestesc că se află într-o grădină unde stau așezați pe o bancă din marmură albă și vorbesc cu mentorul lor. Acest cadru s-ar putea regăsi și într-o cameră cunoscută cu o masă și scaune, într-un spațiu deschis sau chiar într-un spațiu aerian compus din nori.

Tocmai ați revăzut viața imediat anterioară a clientului și sunteți conștient de diferitele circumstanțe cu privire la scopurile care au fost sau nu atinse în respectiva viață. Astfel, este posibil să puteți asista la procesul de orientare, ajutându-vă de aceste amintiri ale clientului ajuns înapoi în lumea spiritelor. Orientarea constituie un proces de vindecare mentală și este posibil să aflați multe despre atitudinile prezente ale subiectului, precum și despre conflictele sale din viață - jucând cu grijă rolul celei de-a treia părți în aceste discuții dintre suflet și ghid. Voi relua ulterior pe parcursul textului, modalitatea în care puteți folosi realitatea prezentă a lumii spiritelor ca pe o terapie aplicabilă vieții curente a clientului dumneavoastră.

În cele ce urmează vă prezint o serie de întrebări, pe care le adresez în mod obișnuit clienților în timpul orientării, și care s-ar putea dovedi utile:

1. În timp ce vorbești cu ghidul tău, treci în revistă țelurile pe care le-ai fixat dinainte pentru viața ta anterioară? Dacă da, câte din aceste scopuri au fost atinse?
2. În legătură cu aceste țeluri, îmi poți spune care a fost cea mai mare realizare și cea mai mare dezamăgire în viața ta anterioară?
3. Cum ai caracteriza ultimele tale câteva vieți anterioare în comparație cu toate viețile trăite, în termenii dezvoltării tale continue?
4. Vorbește-mi despre rolul ghidului tău în ce privește ajutorul pe care ți l-a oferit înainte, în timpul și după viețile tale?

5. Ghidul tău își exprimă vreo opinie despre progresul tău general în timpul acestei orientări?
6. Ce sfat îți este oferit în această etapă a călătoriei tale spre casă?
7. Poți explica ce alte chestiuni importante pentru tine transpar în urma acestei discuții?

Orientarea reprezintă un moment în care clienții încep să capete o cunoaștere mai profundă despre propria lor persoană. De aceea este o idee bună să încercați să legați întrebările dumneavoastră de ceea ce se petrece în viața lor prezentă. Veți observa că în aceste împrejurări spirituale, sufletele sunt foarte cinstite cu privire la propriile defecte. Autocritica atinge un grad înalt pe parcursul orientării care urmează unei vieți încheiate. Deși ghizii spirituali au stiluri diferite, am observat că majoritatea pleacă de la premiza: „Nu fi așa de dur cu tine, te-ai descurcat foarte bine.”

Din poziția cuiva care a ascultat mii de orientări coordonate de ghizi, pot să afirm că aceștia nu sunt niciodată rigizi și nici nu încearcă să controleze. Veți avea sentimentul general al unei ascultări empatică din partea ghizilor, deoarece aceștia cunosc deja totul despre sufletul clientului. Nimic nu poate fi ascuns și sufletul știe acest lucru. Este crezul meu că acești ghizi le sunt atribuiți sufletelor pentru că au o afinitate deosebită față de punctele tari și slabe ale caracterului nemuritor al respectivului suflet. E ca și cum caracterul mentorului este similar cu cel al studentului sau că ghizii s-au confruntat la un moment dat cu aceleași misiuni și obiective.

Dragostea pe care ne-o poartă ghizii este covârșitoare. Adesea, în timpul vieților noastre, ceea ce considerăm a fi intuiție și instinct este de fapt propriul ghid care încearcă să ne transmită ceva. După o ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți, clientul dumneavoastră v-ar putea explica faptul că acum realizează că anumite mesaje simbolice i-au fost transmise în etape anterioare ale vieții, pentru a genera mai multă conștiință de sine și a-l face să atingă o concentrare maximă. Este adevărat că nu există doi ghizi identici. Toți sunt diferiți. Unii dintre ei par să fie mentori foarte apropiați, care ne asistă mental în momentele grele prin care trecem în timpul vieții, în timp ce alții sunt mai distanți în abordare și par să lipsească din viața noastră până în momentul în care îi strigăm din adâncurile disperării provocate de o criză.

În timp ce clienții dumneavoastră vă vorbesc despre frustrările provocate de neîmplinirile din viața lor imediat anterioară, puteți

observa relația dintre aceste neîmpliniri și anumite provocări pe care subiecții le întâmpină în viața prezentă. În această etapă, încerc să mă concentrez mai degrabă asupra acumulării unor informații generale cu privire la sufletul cu care lucrez, decât să mă focalizez asupra prea multor aspecte specifice. Din ceea ce am descoperit, orientarea nu este menită a fi o perioadă intensă de chestionare a sufletului de către ghid ci, mai degrabă, una de consiliere grijulie și iubitoare. Analiza mai profundă care implică percepția și comportamentul sufletului în viața tocmai încheiată devine mai evidentă în mod normal de-abia mai târziu pe parcursul călătoriei în lumea spiritelor.

Există unele perioade mai îndelungate în timpul unei ședințe de regresie spirituală în viața dintre vieți, în care perseverența în chestionarea clientului este avantajoasă, dar etapa orientării nu este una dintre acestea. Dacă încurajările de a obține mai multe informații nu sunt productive, aveți în vedere faptul că cea mai semnificativă perioadă pentru psihoterapie este de obicei aceea când îl aduceți pe client în fața consiliului. Bineînțeles, există mereu problema intimității, precum și cea a sentimentelor încercate de unii clienți cu privire la faptul că nu trebuie să dezvăluie nimănui aspectele sacre ale experienței lor sufletești. Poate părea ciudat, dar observ mai multe manifestări ale unei atitudini rezervate în perioada orientării decât în alte puncte importante din timpul ședinței de regresie spirituală în viața dintre vieți. Pe parcursul anilor, am ajuns la anumite concluzii referitoare la acest fenomen.

Este adevărat că orientarea reprezintă prima oportunitate pentru suflet de a-și prezenta impresiile despre ultima încarnare, întâlnindu-se față-n-față cu ghidul său. Totuși, unele suflete s-ar putea să nu fie complet pregătite, deoarece ele trebuie mai întâi să se descopere (în sensul de a se dezveli, adică de a se acomoda pe deplin cu faptul că au părăsit lumea formei și se află în căminul lor spiritual). Există și alți factori care îl pot determina pe client să fie reticent în a vorbi liber în această etapă. În afară de problemele legate de intimitate, consider că acest fenomen are mai mult de a face cu lipsa unei înțelegeri complete.

Deoarece oprirea pentru orientare are loc devreme în cadrul călătoriei spre lumea spiritelor după moarte, sufletul mai are încă legături puternice cu corpul fizic pe care tocmai l-a părăsit. Unele rămășițe ale temperamentului și personalității biologice ale corpului rezidă încă un timp după încetarea vieții. Acest lucru se întâmplă în ciuda faptului că sufletul nou-sosit este acum în posesia caracterului său nemuritor. Din cauza acestor factori, amintirile sufletului din etapa

orientării pot genera inițial multă confuzie în mintea unui client care face această evocare dintr-o stare biologică complet nouă, cea a corpului lui prezent.

Durează ceva timp să începeți să vă descurcați prin hățișul transformărilor pe care clientul le experimentează în starea sa mai profundă și mai pură – cea a sufletului din viața dintre vieți. În timp ce ședința progresa, veți observa că întreaga realitate psihologică a vieții spirituale devine mai precisă și mai grafică pentru subiect. Dacă aveți răbdare cu abordările terapeutice în perioada orientării, veți avea de câștigat mai târziu, când subiecții se percep în întregime ca ființe spirituale.

Deoarece orientarea este menită să fie o trecere în revistă pentru sufletul reîntors, deseori timpul spiritual poate părea scurt pentru acesta. Clienții menționează frecvent faptul că nu-și amintesc toate detaliile despre ultima orientare (și poate că nici nu trebuie să-și amintească prea mult din această experiență câtă vreme se află în corpul actual). Astfel, din multe motive, clientul obișnuit nu va fi deranjat de intenția dumneavoastră de a-l îndrepta spre următoarea stație, atunci când relațiile și informațiile referitoare la perioada de orientare încep să se rărească. La momentul potrivit, îmi întreb subiectul:

Este oare timpul să te îndrepti spre următoarea ta stație?

În cazul unui răspuns nepotrivit aș putea fi mai specific:

Crezi că e timpul să te alături prietenilor tăi?

De obicei, răspunsul este pozitiv.

Ca facilitatori ai hipnozei, exercităm un control mare asupra programului și ritmului ședinței. De fapt, în mod inconștient, clientul este cel care caută îndrumările dumneavoastră. Totuși, trebuie să vă avertizez asupra faptului că unii clienți vor avea preferințe pentru anumite imagini spirituale în defavoarea altora. Din rațiuni terapeutice, pot să consider la un moment dat în timpul ședinței că trebuie să întreb:

Există oare în lumea spiritelor un loc anume spre care doriți să mergem chiar acum și care ar fi benefic propriei dumneavoastră bunăstări mentale?

Ei pot sau nu să fie de acord cu sugestia dumneavoastră. Totuși, simplul fapt că dumneavoastră considerați la un moment dat că este potrivit să introduceți un anumit cadru spiritual, aceasta nu înseamnă că

subiectul va fi de aceeași părere. Poate va dori să viziteze alte locuri din lumea spiritelor înainte de a urma sugestia dumneavoastră. Mai mult, există clienți care nu vor vizualiza aceleași scene spirituale tipice pentru majoritatea clienților dumneavoastră. Întotdeauna utilizați propria busolă direcțională a clientului (dacă aceasta este intactă). Clienții dumneavoastră s-ar putea să-și dorească să reviziteze unele locuri din memoria lor spirituală care au o legătură strânsă cu necesitățile lor prezente și astfel, mai degrabă ei vor fi în stare să vă ghideze pe dumneavoastră, decât invers. Dacă întâmpinați orice fel de rezistență la mișcare într-o anumită etapă a regresiei spirituale, puteți întreba pur și simplu:

Vreți să continuăm examinarea sau sunteți pregătit să călătoriți cu mine spre alt loc?

Întotdeauna fiți flexibili și deschiși în ceea ce planificați, încurajând în același timp reacția subiectului. Fiți pregătiți pentru perioade îndelungate de liniște din partea subiectului în timp ce procesează mintal. Consider că oamenii primesc o serie de informații spirituale care nu vă sunt revelate dumneavoastră prin intermediul cuvântului rostit. Deși presupune un anumit efort din partea dumneavoastră, va trebui să acceptați totuși aceste goluri informaționale. Ele vor fi evidente mai ales la derularea casetei înregistrate. O ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți reprezintă cu adevărat un parteneriat client-terapeut. Cu cât lucrați mai mult în acest domeniu, cu atât mai mult vă veți simți ghidați spiritual spre cel mai bun curs al acțiunilor.

PARTEA A CINCEA

VIAȚA DINTRE VIETI

Reîntoarcerea clienților la grupul lor de suflete

Această ultimă oprire este în mod special plăcută sufletelor de nivel mediu. Prin intermediul hipnozei, clientului i se oferă posibilitatea de a vizita acele suflete-companion de care se simte apropiat. Sincronicitatea face parte întotdeauna din metoda hipnoterapeutică a regresiei în viața dintre vieți. În cadrul ședințelor conduse de dumneavoastră, clientul poate avea nevoie să ia contact cu un anumit suflet. După prima întrevedere a sufletului cu prietenii săi, care sunt adunați într-un fel de grupuri matcă, cred că ghizii devin mai greu de găsit. Ei par a pluti prin preajmă în acest stadiu dar, cu toate acestea, mulți subiecți afirmă că nu sunt însoțiți de ghizi, nici măcar în timpul ultimei părți a acestei călătorii. Oricum ar fi, sufletele nu încearcă nici disconfort și nici nu se simt abandonate de către ghizii lor.

În timpul etapelor finale ale călătoriei spre casă, trebuie să fiți pregătiți pentru o varietate de rapoarte din partea diferiților clienți. Anumiți subiecți vor descrie câmpuri frumoase în aer liber și așezări pastorale, unde sunt așteptați de prietenii și companionii lor. Alții văd structuri, cum ar fi temple, biblioteci sau instituții școlare. Tranzițiile spre aceste locuri variază în funcție de client și de viețile acestuia. În capitolul șase din *Călătoria sufletelor*, discutând despre tranziție, am descris amintirile sufletelor care mi-au relatat că au călătorit către anumite puncte centrale de activitate, înainte de a se muta spre zone mai liniștite, unde au văzut baloane transparente conținând grupuri de suflete aflate la o anumită distanță unul de altul.

În capitolul cinci din *Destinul Sufletelor*, discutând despre centrele comunității, am amintit despre un eveniment vizual foarte răspândit în rândul clienților. Aceștia văd un mare hol recreațional, plin de grupuri de suflete, printre care și cel de care aparține sufletul clientului în cauză. Capitolul cinci conține o serie de studii de caz referitoare la acest hol de întâlnire compus din grupuri secundare de până la o mie de suflete.

Grupul primar de suflete al clientului, prezent și acesta în holul amintit, variază de la zece la douăzeci de suflete (vezi figura 1, reprodusă în anexă).

De ce se întâmplă ca anumiți clienți să-și găsească sufletele pereche în locuri de la țară și în așezări pastorale, și nu în spații care presupun o structură de un anumit tip? De ce unele suflete abia ajunse în lumea spiritelor văd multe grupuri de suflete adunându-se în holuri comunitare, în timp ce altele abia sunt conștiente de existența câtorva prieteni care se adună pentru a le întâlni? Acestea nu sunt lucruri pe care să le putem cunoaște în mod absolut, dar, din experiența mea de mulți ani, am ajuns la câteva concluzii. Putem începe în mod logic prin a presupune că durata deplasării de la Pământ, imediat după moarte, ar putea influența momentul de intrare al unui suflet într-o succesiune continuă a activităților spirituale. Știu că aceleași suflete pot avea experiențe de intrare diferite după fiecare viață trecută.

Un înțeles mai subtil referitor la diferitele vizualizări ale așezărilor spirituale în momentul reîntrării în lumea spiritelor ar putea fi legat în mod simbolic de viața tocmai parcursă. Astfel, acestea pot fi relaționate în mod direct cu anumite trăsături de caracter ale sufletelor și cu personalitatea temporară dobândită în viața ce tocmai s-a încheiat. Întrebarea pe care ar trebui să vi-o puneți este însă următoarea: „Ce semnificație are faptul că acest suflet își dorește cel mai mult să se întoarcă în lumea spiritelor?”. Terapeutul ar trebui să ia în considerare atât identitatea personală, cât și povestea vieții clienților. Totodată, se pune problema credințelor împărtășite de clientul dumneavoastră, care și ele au darul de a putea influența într-un fel sau altul vizualizarea. Nu în ultimul rând, nivelul de dezvoltare a sufletului în cauză trebuie luat, de asemenea, în considerare.

Când examinez semnificația simbolică a anumitor scene, pot spune că sufletele care tocmai au trecut dincolo își vor relaționa experiențele vieții pământene pe care au încheiat-o cu descoperirile spirituale care par a le fi familiare. Mai mult, cred că asemănările și comparațiile metaforice, în care o anumită idee sau imagine este folosită pentru a oferi un adevăr înțeles, pot fi dirijate de către ghizi. Atunci când mintea încearcă să proceseze interpretările imaginilor spirituale, se pot genera metafore care au darul de a face informațiile mai ușor de asimilat în realitatea fizică. Indiferent de condițiile accederii în lumea spiritelor, trebuie mereu luat în considerare următorul aspect: în ce măsură scena reprezintă sufletul. Iată câteva exemple în acest sens:

- A. Grădinile reprezintă spații de securitate și pace, în care se desfășoară și consilieri din partea ghizilor.
- B. Templele (inclusiv holurile de întâlnire) reprezintă spații de comuniune spirituală cu ceilalți.
- C. Școlile și sălile de clasă reprezintă spații asociate cu activitățile de învățare din cadrul unui grup de suflete.
- D. Bibliotecile constituie spații liniștite, menite studiului personal și reflecției individuale.
- E. Așezările grupurilor primare de suflet constituie locuri pe care sufletele nou-sosite le asociază cu intimitatea casei și a familiei.

Mai devreme sau mai târziu în timpul sesiunii, dar de cele mai multe ori imediat după momentul orientării, este momentul potrivit să vă duceți clienții în spațiul în care își pot vedea companiile. Se poate întâmpla și ca subiectul dumneavoastră să vă ducă acolo fără a vă avertiza în prealabil sau va trebui să întrebați dumneavoastră:

Este oare momentul să ne alăturăm prietenilor tăi?

De obicei, veți auzi descrieri ale unui grup de suflete care indică un fel de spațiu aflat în interiorul unui alt spațiu, unde aceste suflete tovarășe se adună. Acest spațiu (nu e vorba despre un hol recreațional) este considerat un soi de port ori refugiu spiritual. În ceea ce privește sufletele tinere, o încăpere transparentă poate reprezenta de fapt o frontieră care le separă de alte grupuri matcă.

Pe tot parcursul acestei scene de reluare a legăturii cu ceilalți membri ai grupurilor lor de suflete, clienții răspund bine la întrebările referitoare la perceperea anumitor nivele vibraționale ale sufletelor. Frecvența vibrațională individuală și colectivă a sufletelor tovarășe se mărește cu cât clientul se apropie de grupul său de suflete, unde există sentimente reciproce și o așteptare voioasă.

Identificarea sufletelor pereche

Înainte de a merge mai departe cu identificarea sufletelor din interiorul unui grup-mată, ar fi bine să recunoaștem cele trei categorii principale ale sufletelor din viața noastră eternă:

- A. *Suflete pereche primare*: Frecvent, dar nu mereu, acest tip de suflet este un partener profund angajat, ca de exemplu o soție/un soț. Acest suflet poate fi, de asemenea, un frate, o soră, cel mai bun prieten și, în cazuri rare, chiar un părinte.
- B. *Suflete pereche-companion*: Acestea sunt sufletele din interiorul grupului matcă care ne formează familia spirituală. În mod normal, în viața noastră fizică, aceste suflete sunt frații și surorile, copiii și prietenii apropiați.
- C. *Sufletele afiliate*: Acestea reprezintă sufletele care formează grupurile secundare de suflete aflate în jurul grupului nostru matcă. De obicei, se reîncarnează ca părinți și ca oamenii care ne învață anumite lecții karmice. În mod tipic, ele reprezintă acele persoane pe care le întâlnim în viața noastră și care se asociază cu noi pentru un motiv. Cu toate acestea, multe dintre sufletele aflate în aceste grupuri învecinate ne rămân necunoscute atât în viață, cât și în lumea spiritelor.

În practică, există unele variații cu privire la aceste trei categorii generale de suflete. De exemplu, este foarte posibil ca un client să aibă în viață numai o asociere de scurtă durată cu un suflet ce provine din propriul său grup, nefiind doar un suflet afiliat. Motivul poate avea o anumită semnificație karmică legată de o viață anterioară.

Cu cât aduceți subiectul mai aproape de zona în care poate vedea forma de energie luminoasă a unei adunări de suflete, răspunsurile sale devin mai degrabă ezitante. Am menționat importanța mișcării lente în

anumite perioade ale sesiunii, la capitolul dedicat coordonării ritmului cu cel al subiectului. Identificarea sufletelor reprezintă una dintre acele etape în care trebuie să acordați clientului suficient timp pentru a răspunde la întrebările dumneavoastră. Când un subiect îmi spune „Vin de la mare distanță și nu pot să-mi dau seama prea bine de ceea ce văd”, obișnuiesc să-i spun:

Te descurci foarte bine; liniștește-te și apropie-te. Ai răbdare și totul îți va deveni clar.

Pe măsură ce clientul vostru se apropie, el va spune ceva de genul „Văd niște puncte de lumină adunate laolaltă.” Aceste vizualizări sunt similare cu informațiile despre lumini pe care le dau subiecții în timpul fazelor de trecere în lumea spiritelor pe timpul sesiunii. În general, le răspund prin trei întrebări simple:

1. Spune-mi ce anume vezi că fac ei.

Un răspuns standard ar putea fi „Cred că ei mă așteaptă.” Următoarea mea întrebare este una care reclamă o examinare mai amănunțită:

2. Cum sunt ei aranjați în fața ta?

Dacă subiectul nu răspunde sau este nesigur, voi continua cu o serie de alternative:

3. Vezi aceste lumini mișcându-se singure, în perechi, sau într-o matcă mare și luminoasă?

Aducerea subiecților în apropierea grupului lor de suflete este descrisă de asemenea în *Destinul Sufletelor*, în capitolul cinci, unde am detaliat două dintre cele mai comune poziții ale grupului-mată (vezi figura 2 și 3, reproduse în anexă): falanga-diamant și poziția în semicerc. Observați poziția sufletului reîntors față de ghidul lui, care, în aceste figuri se află în spatele său. După cum am mai spus, în majoritatea cazurilor, ghidul clientului dumneavoastră nu se va afla lângă sufletul nou-venit. Am menționat și faptul că, de-a lungul întregii faze a revenirii sufletelor la grupul lor, majoritatea ghizilor înclină să rămână cât mai neobservați.

În realitate, sufletele nu par a avea nevoie deloc să converseze cu ghizii lor în acest stadiu. Atunci când sufletul vine mai aproape de grupul său matcă în timpul fazei de recunoaștere, mulți clienți abia dacă sunt vag conștienți de faptul că ghizii sunt poziționați undeva în jurul lor. În alte cazuri, puteți avea clienți care-și recunosc ghizii care, pe tot parcursul identificării individuale a membrilor unui grup matcă, sunt plasați în spatele lor sau de-a lungul unei linii de suflete. Vă puteți da seama de acest lucru din remarcile clienților: "Una dintre lumini este mai puternică și are o culoare diferită de celelalte."

Consider că ar fi de ajutor dacă aș oferi un exemplu (un caz concret) al tehnicii mele de folosire a cadranului ceasului, pe care o găsesc utilă pentru identificarea membrilor grupului de suflete. Clientul din acest caz se numește Susan. Ea se vizualizează pe sine ca un suflet reîntors în lumea spiritelor, care tocmai a întâlnit un semicerc de lumini pe care ea le recunoaște ca fiind prietenii ei.

Dr. N: Pe măsură ce te apropii de luminile prietenilor tăi, vreau să-mi spui cum sunt ei aranjați în fața ta – în linie, cerc, semicerc sau sunt grupați?

Susan: Ah... într-un fel de semicerc.

Dr.N: Bine. Acum numără câte lumini vezi? Gândește-te și spune-mi câte sunt.

Susan: (pauză) Oh...văd... nouă.

Dr.N: Și unde te afli pe măsură ce te apropii de ei, în centru, la dreapta sau la stânga acestor nouă linii?

Susan: (mai încrezătoare) În centru.

Dr.N: OK, acum, pentru a mă ajuta, imaginează-ți că toate aceste suflete se află așezate în jurul tău în genul numerelor de pe cadranul unui ceas. Ești în centru, acolo de unde pornesc limbile ceasului. Așadar, lumina din fața ta se află la ora douăsprezece, cea din stânga este la ora nouă și lumina din dreapta este la ora trei. Pe măsură ce te apropii, dacă o lumină s-ar mișca în spatele tău, ea s-ar găsi la ora șase. Restul prietenilor tăi se pot afla oriunde între aceste ore. Înțelegi?

Susan: Da.

Dr.N: Bine. Acum spune-mi din ce poziție de pe ceasul nostru se mișcă spre tine primul suflet?

Susan: Oh...din față – de la ora douăsprezece.

Dr.N: Figura care apare este bărbat sau femeie?

Susan: Bărbat.

Dr.N: Cine este această persoană în viața pe care tocmai ai părăsit-o?

Susan: Soțul meu, Jim.

Notă: Dacă am de-a face cu o reuniune prea emoțională, mă voi opri pentru a-i da clientului meu timp să îmbrățișeze această persoană și să-mi spună ce așteptări are de la comunicarea dintre ei.

Dr.N: Și cine este această persoană în viața actuală?

Susan: Dumnezeu! Este soțul meu, Bill.

Dr.N: Care este numele de spirit al lui Bill?

Susan: Sha...ah...Shamo...

Dr.N: Și care este numele tău în viața dintre vieți? Cum te strigă Shamo?

Notă: Probabil că ați mai întrebat subiectul cu privire la numele său de spirit și mai devreme în cadrul sesiunii, dar dacă nu ați făcut acest lucru sau nu ați primit un răspuns corespunzător, acesta este un moment prielnic pentru a-i afla numele.

Susan: Lila...Mă numesc Lila.

Dr.N: Bine, Lila, ce culoare îți proiectează Shamo?

Susan: Mmm...galbenă și albă.

Dr.N: Dacă aș sta unde se află Shamo acum și aș ține în fața ta o oglindă, ce culori ai radia tu?

Susan: Aceleași culori.

Prin utilizarea numelor sufletelor cât mai devreme posibil în sesiune, se poate stabili o mai mare identificare personală între clienți și sufletele lor. De asemenea, în acest fel, ei se vor simți mai conectați la acțiunea care se desfășoară în mințile lor și care implică activitățile din lumea spiritelor.

Recunoașterea culorilor sufletelor

Aș fi putut să o întreb pur și simplu pe Susan: „Ce culoare a Aluminiilor proiectezi?”. Cu toate acestea, am aflat că printr-o abordare ilustrativă (prin care sufletele se văd pe ele însele într-o oglindă reflectorizantă) se pot obține răspunsuri mai obiective atunci când sufletele vorbesc despre culoarea lor personală. Mai mult, atunci când clienții dumneavoastră vor vizualiza un anumit tip de configurație a grupurilor de suflete, care implică mai multe culori, aceasta va trebui verificată împreună cu ei și notată atent în însemnările dumneavoastră. De obicei, clienții vor vedea pozițiile sufletelor din jurul lor așezate într-un semicerc. Ar fi mult mai ușor pentru clienți să-și vadă sau să-și simtă vecinii dacă i-ați mișca în jurul cercului, identificând fiecare membru al grupului după nume, culoare și caracteristici personale. Dacă sufletele sunt grupate sau se află într-o formă-diamant, veți putea pur și simplu să le identificați pe cele din față, continuând apoi căutarea în rândurile din spate.

În figura 4 din anexă am înfățișat spectrul de culori al aurei spirituale asociate cu nivelele observabile ale sufletelor. Înțelesul general acceptat al acestor culori ale sufletelor, bazat pe însumarea informațiilor clienților, este detaliat în *Destinul Sufletelor*, la capitolul dedicat sistemelor grupurilor de suflete. În figura 5 din anexă, vă ofer un exemplu al culorilor energiilor expuse de către un grup tipic de suflete compus din 11 membri. De asemenea, sunt identificate rudele și prietenii din viața actuală a subiectului, ce provin din acest grup de suflete.

La secțiunea referitoare la acest aspect din capitolul *Primul Contact cu Spiritele* din cartea de față (Partea a Patra), am precizat că aceste culori sunt generate de anumite vibrații energetice specifice fiecărui suflet. Sufletele expun atât culori ale aurei, cât și ale nucleului. Culoarea primară a nucleului, emanată din însuși centrul sufletului, denotă nivelul de dezvoltare a sufletului, în timp ce culoarea care înconjoară sufletul sau aura, indică trăsăturile de caracter ale acestuia. Uneori, culorile

nucleului și aurei sunt aceleași, alteori sunt diferite. Puteți avea ca subiect un suflet de nivel II, ce are o culoare roșu-orange și al cărui caracter reprezintă intensitate și pasiune. Acest suflet arată numai o singură culoare. Pentru a explica mai detaliat nuanțele caracteriologice, galbenul este în mod tipic culoarea perseverenței, puterii și curajului, verdele semnifică vindecare, albastrul denotă cunoaștere și violetul înțelepciune.

Referitor la energia sufletelor, trebuie să fiți atent să nu confundați relatările clienților despre culorile galben-aurii cu tonurile obișnuite de galben. Multe suflete de Nivel III au o culoare galbenă, care este adesea mai puțin vivace decât galbenul strălucitor. Sufletele foarte avansate pot afișa o nuanță de galben strălucitor, deseori cu pete mixte de albastru și violet. Culoarea galben - auriu reprezintă un model energetic foarte rafinat și, în același timp, denotă caracteristici asemănătoare cu cele ale galbenului primar - putere protectoare și influență asupra altor suflete mai puțin avansate. Este o culoare foarte puternică și activă.

Deoarece nuanțele deoptrivă închise și deschise de albastru și purpuriu reprezintă sufletele mai avansate, adesea sunt întrebate: ”Care este diferența dintre cunoaștere și înțelepciune?” Sufletele mai analitice și mentale (ce sunt foarte devotate detaliilor care implică elementele de cauză și efect în ceea ce privește karma) sunt de regulă albastre. Anumite suflete albastre sunt mai detașate în domeniul lumii spiritelor, fiind predispușe la călătorii interdimensionale. În acest caz, albastrul constituie nivelul de avansare și poate fi amestecat cu argintiul, o culoare eterică, asociată mai mult cu natura individuală a sufletului.

În ceea ce privește culorile apropiate de purpuriu închis, caracteristice sufletelor foarte evolute, precum ghizii seniori și membrii consiliului, putem găsi cunoștințe care s-au transformat într-o înțelepciune variată și eclectică în scop și legată de experiență și talent. Toți indicatorii arată că membrii consiliului nostru sunt responsabili de următorul nostru corp și, de aceea, ei trebuie să-și folosească marea înțelepciune și originalitate în rezolvarea problemelor. Îmbinarea caracterului sufletului cu un creier uman este ingenioasă – sau poate ar trebui să spun divină. Bineînțeles, atât ființele ce radiază albastrul închis, cât și cele care afișează o nuanță purpurie sunt foarte principiale, hotărâte și organizaționale, exprimând în același timp o mare creativitate și o infinită răbdare, iubire și putere de a ierta.

În calitate de facilitator al regresiei spirituale în viața dintre vieți, cel mai bine este să fiți precaut în ceea ce privește regulile inflexibile legate de semnificația culorilor sufletului. Am descoperit că un procent foarte

mare dintre clienți sunt de acord cu faptul că anumite atribute se potrivesc cu unele culori, precum și cu nivelul de dezvoltare al sufletelor. Chiar și așa, întotdeauna există excepții, pentru că vibrațiile energetice sunt subtile și anomaliile pot apărea. Mai mult, nu putem avea întotdeauna încredere în faptul că fiecare observator ar fi consecvent cu toate detaliile pe care vi le dă de-a lungul sesiunii. Pentru facilitator, este mai prudent să nu tragă concluzii pripite în ceea ce privește culorile înainte de a analiza toate rapoartele clienților lor.

Pe măsură ce îl mișc pe clientul meu în jurul grupului, fac însemnări despre fiecare poziție a sufletelor și întreb:

Ce culoare vezi că radiază din acest suflet?

Chiar dacă un suflet afișează mai mult de o singură culoare pe parcursul activității grupului, un subiect se poate regăsi într-o singură culoare dominantă. Mult mai des, dacă este văzută o singură culoare, mai ales de la distanță, aceasta reprezintă de obicei nivelul de evoluție. De asemenea, eu țin o evidență exactă a gradului de luminozitate a fiecărei lumini în parte. Oare sufletul în chestiune expune o lumină strălucitoare și constantă, care aparține unui suflet dotat cu energie înaltă sau una slabă și pâlpâitoare, trădând un suflet mai pasiv sau mai tânăr? Aceste rapoarte oferă o serie de indicii menite trasării atributelor sufletului.

Adunarea informațiilor referitoare la un grup de suflete

Colectarea informațiilor despre fiecare suflet dintr-un grup presupune timp, pentru că mulți subiecți își identifică foarte lent sufletele din grupul lor. Trebuie să acordați clienților dumneavoastră tot timpul de care au nevoie, pentru ca nici un membru al grupului matcă să nu fie omis. De aceea, strângerea de observații cât mai detaliate este importantă. În ceea ce mă privește, încep să-mi notez unele observații încă din momentul în care intrăm în viața anterioară a clientului, așa încât pot întotdeauna să fac referire la aceste declarații exprimate mai timpuriu în cadrul sesiunii, din rațiuni de coroborare. De exemplu, aș putea să comentez: "Când ne-am apropiat de grupul tău matcă, mi-ai spus că sunt zece suflete, dar acum ai menționat numai nouă. Ai omis cumva un suflet?" Dacă este necesar, voi merge mai departe, menționând: „Am observat că există suflete la ora două și ora patru; este cineva la ora trei?"

Pe tot parcursul acestei scene, este foarte util să aveți undeva la îndemână o listă cu toate personajele din timpul vieții actuale a subiecților. De asemenea, se poate dovedi utilă și o listă cu observațiile adunate în timpul interviului preliminar, referitoare la dinamica socială dintre membrii familiei. Atunci când clientul identifică fiecare suflet din grupul său, există, de obicei, două nume, numele lor pământesc și numele de spirit. Cât privește numele ghizilor, câteodată, numele spiritual poate fi dificil de pronunțat. Când subiectul pronunță aceste nume, așa cum i-am instruit mai devreme să facă cu cel al ghidului lor, le cer, de asemenea, să încerce să spună pe litere numele fiecărui suflet din grupul lor, pe care le notez apoi. Dacă aceste nume sunt incomplete, voi spune: „Folosesc doar ceea ce avem acum. Poți să mă corectezi dacă este necesar, pe măsură ce înaintăm.”

De obicei, corecțiile vin la puțin timp după aceea, după ce clientul m-a auzit pronunțând greșit numele de câteva ori. Acest procedeu merge foarte bine cu propriul nume de spirit al subiectului.

Sufletele Pereche Primare

Pe măsură ce subiectul dumneavoastră începe să identifice fiecare membru al grupului său de suflete, invariabil veți fi martorul unei scene cu un grad înalt de emoționalitate, survenită atunci când ei își vor zări sufletul pereche primar. În mod frecvent, această ființă este chiar prima cu care se întâlnesc și o identifică, deoarece este normal pentru un suflet primar să ajungă înaintea oricărui altcuiva. Cărțile mele anterioare conțin mai multe informații despre sufletele pereche. Pentru scopurile acestui text, aș dori să ating o problemă terapeutică, ce implică suflete pereche care pot fi extrem de tulburătoare pentru clientul dumneavoastră în acest punct al sesiunii.

Oricine a avut experiența unei relații de mare iubire în timpul vieții sale știe că simbioza dintre mental și psihic este capabilă de a transforma spiritul. Esența acestei energii unificatoare constă în sentimentul că toate părțile din tine se regăsesc în celălalt. Sufletele pereche care sunt împreună se completează unul pe celălalt printr-o validare reciprocă. Atunci când este momentul, dragostea adevărată transformă vechea persoană într-o forță mai puternică decât cea anterioară. Una din motivațiile fundamentale ale încarnării sufletelor pereche primare rezidă tocmai în posibilitatea de a se exprima pe ele însele în formă fizică și de a se întâlni. Oamenii sunt îngrijorați de faptul că 'urmărind' o persoană „greșită” în timpul vieții, pot pierde posibilitatea experimentării iubirii adevărate. Cu toate acestea, nici acest lucru nu este un simplu accident.

Unul dintre cele mai minunate momente din timpul sesiunii de regresie spirituală este acela când un client se vizualizează pe sine împreună cu sufletul său pereche primar în lumea spiritelor. Chiar și așa, vreau să fiți pregătiți pentru acei clienți care vor susține pe un ton depresiv, „Sufletul meu pereche nu este cu mine în această viață.” Poate că ei nu au intenționat niciodată să fie împreună în această viață, sau poate că respectiva persoană a fost o iubire de tinerețe pe care au pierdut-o. În aceste împrejurări, reacția clientului dumneavoastră va fi, cel puțin la început, doar anevoie una de înțelegere și acceptare.

Mult mai des, impresia inițială a clientului este că a fost tras pe sfoară. Acest lucru se datorează feedback-ului negativ care provine de la mintea conștientă. În ciuda faptului că se află într-o stare supraconștientă, clienții pot fi invadați deodată în această porțiune a minții de sentimentul că au pierdut un sprijin esențial. Ei dau vina pentru o viață lipsită de satisfacții pe faptul că sufletul lor pereche primar este absent. În mod natural, impactul în acest punct este chiar mai mare, dată fiind conștientizarea vieților trecute pe care le-au trăit împreună. În fine, aceste amintiri sunt încă și mai puternice în cazul în care clientul dumneavoastră tocmai și-a revăzut mai devreme, în timpul sesiunii, o viață anterioară în care s-a întâlnit cu sufletul său pereche primar.

Toate sufletele au posibilitatea de a alege în timpul vieților lor, pentru că fără liberul arbitru, lecțiile noastre nu înseamnă nimic. Pe durata unei sesiuni de regresie în viața dintre vieți, în timp ce un client interacționează emoțional și se recontopește cu un suflet pereche primar care nu se află în actuala sa viață, remarc că în spatele acestei absențe poate sta un anumit aspect de învățare pe care ei însșiși l-au ales în avans. Vreau ca subiecții mei să proceseze singuri această informație, pentru că auto-descoperirea este întotdeauna cea mai bună unealtă de învățare. Este vital să știți să ascultați și să nu o luați înaintea clientului cu propriile dumneavoastră interpretări atâta timp cât nu se clarifică motivele care stau în spatele evenimentelor. Le reamintesc clienților în mod discret că liberul arbitru vine cu un preț, care este dreptul de a face greșeli – și astfel învățăm.

Când oamenii mă întrebă în forumurile publice de ce nu și-au găsit sufletele pereche în timpul vieții, le explic că au făcut acest lucru dar, din mai multe motive, oportunitatea a fost pierdută. Aduș că este posibil, de asemenea, ca ei să nu fi intenționat să fie împreună cu sufletul lor pereche primar în tot acest timp. Pentru a ilustra acest lucru, voi cita în cele ce urmează cazul Catherinei, care a venit să mă vadă și și care m-a întrebat: „De ce nu-mi pot găsi iubirea adevărată?”

Catherine avusese o viață dificilă din punct de vedere al relațiilor interumane, începând cu niște părinți distanți emoțional, doi soți care nu fuseseră lângă ea și n-o sprijiniseră și o serie de bărbați cu care nu a reușit să închege o relație dintr-o mulțime de motive. În ziua de azi, ea trăiește cu un bărbat protector din punct de vedere emoțional, care este și partenerul ei de afaceri. Țin unul la celălalt, dar nu se iubesc. Pe parcursul ședinței Catherinei, am aflat că acest bărbat este un membru puternic al grupului lor de suflete, dar nu este sufletul ei pereche primar.

Aceste două suflete au fost de acord să se întâlnească la mijlocul vieților lor și să lucreze unul cu celălalt.

În ultima sa viață, Catherine a avut o căsnicie lungă și fericită cu sufletul ei pereche primar, din 1874 până în 1927, în Savannah. Au fost inseparabili timp de peste 50 ani și au murit în același an. A fost o viață frumoasă, liniștită și odihnitoare, fără multe încercări exterioare, pentru că le-a fost dat ceea ce se numește un „răgaz” în acea viață, din cauza a două vieți anterioare în care nu au fost împreună. Amândoi au cerut o viață ușoară în doi și au primit-o. Catherine a înțeles necesitatea vieții sale actuale când a descoperit că după sute de ani de conviețuire împreună cu sufletul ei pereche primar (nu întotdeauna în calitate de soție), deveniseră dependenți unul de celălalt și excludeau alți oameni. Pentru a se strădui mai mult cu provocările vieții și pentru a se putea dezvolta, ei aveau nevoie să fie despărțiți mai des.

Când este vorba de a lucra cu un client care este trist pentru că nu se află împreună cu sufletul său pereche, cred că terapeutul regresiei în viața dintre vieți ar trebui să clarifice faptul că oamenii pot avea relații productive și bogate și cu bărbați sau femei care nu le sunt suflete pereche. Am descoperit că pot exista alianțe strânse și pline de dragoste atât în rândul sufletelor din același grup matcă, cât și cu suflete ce provin din grupuri afiliate. Aceste suflete lucrează împreună în scopuri karmice benefice ambelor părți. Atunci când clientul descoperă că toate acestea au fost plănuite dinainte, îi este simțitor ușurată povara pe care o resimte căutându-și mereu și mereu persoana potrivită.

Am o întrebare standard, pe care o pun tuturor clienților care afirmă că sunt împreună cu persoana nepotrivită sau că au petrecut mulți ani alături de cineva dificil sau abuziv:

Ce anume ați învățat de la această persoană și v-ar fi rămas necunoscut dacă nu ați fi întâlnit-o niciodată?

Vreau să știu dacă această experiență i-a făcut mai puternici și mai înțelepți. Ne întâlnim în timpul vieții cu persoane care au ceva să ne învețe, așa cum și ele au de învățat ceva de la noi. Lecțiile sunt nenumărate, implicând subiecte ca: gelozia, lăcomia, aroganța, intoleranța și lipsa de compasiune. Karma influențează acțiunile noastre pe parcursul mai multor vieți, nu numai a uneia singure. Pentru aceste lecții, sufletul nostru pereche primar poate să-și asume rolul unei rude de sânge sau a celui mai bun prieten. Câteodată, clientul dumneavoastră poate descoperi că a avut o relație de dragoste cu sufletul său pereche

primar numai pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a învăța o anumită lecție înainte de a se despărți. Este de sperat că acest aspect descoperit în timpul ședinței de regresie în viața dintre vieți va permite clienților să capete o apreciere și o perspectivă mai bună în ceea ce privește motivele din spatele experienței lor. La sfârșitul ședinței, majoritatea clienților își dau seama că viața nu constituie numai o amestecătură capricioasă de evenimente aleatorii.

Cercul interior și sufletele care lipsesc

În calitate de terapeuți, trebuie să fim conștienți de conexiunile interpersonale din viețile clienților cu oamenii din jurul lor. Regresia spirituală mărește percepțiile clienților cu privire la faptul că anumite suflete din propriul lor grup le influențează viețile, atât pozitiv cât și negativ. În timp ce lucrați împreună cu clientul dumneavoastră la procesul de identificare a sufletelor din cadrul grupului matcă, veți fi pus în fața unui „cerc interior.” Această desemnare este folosită pentru a descrie un grup mic de suflete mai intime, care se încarnează adesea în soți, frați, surori și buni prieteni. Ele pot fi, de asemenea, mătuși, unchi și veri. Este posibil să găsiți și un părinte, dar acest lucru este destul de neobișnuit, deoarece cel mai adesea părinții noștri provin din cadrul unor grupuri afiliate din apropiere. Un cerc interior este format de obicei din trei până la cinci suflete, care își asumă invariabil roluri apropiate în timpul vieții.

Câteodată, unii clienți vă vor cere să programați ședințe atât cu ei, cât și cu amicii, frații, surorile și cei mai buni prieteni ai lor. Păstrarea unor înregistrări detaliate ale sesiunilor își dovedește utilitatea și valoarea atunci când doi clienți care se cunosc unul pe celălalt vor dori să-și compare ședințele de regresie în viața dintre vieți. Este adevărat că ei au la dispoziție înregistrările de pe casete, dar va trebui să faceți unele note adiționale, menționând informații care nu sunt cuprinse pe aceste casete. Având la îndemână notițele prealabile de la ședința cu primul client în timpul unei ședințe ulterioare cu o nevastă, frate, soră sau prieten al acestuia, aveți posibilitatea de a pune întrebări cât mai relevante. Aceste informații sunt confidentiale și se adresează exclusiv uzului regresionistului spiritual.

În ceea ce privește perioada de timp scursă între cele două ședințe, se vor ivi ocazii când unul dintre acești subiecți apropiați va zări un membru al cercului lor interior, iar celălalt nu. Acest lucru ar putea

cauza multă suferință, mai ales dacă survine în cadrul unui cuplu care se iubește mult și e fericit. De exemplu, dacă Jane își vede soțul, pe John, în grupul ei de suflete, dar John nu o vede pe Jane când este rândul lui, acest lucru nu invalidează oare vizualizarea lui Jane? Răspunsul meu este că nu. Putem argumenta acest lucru prin faptul că, probabil, sufletul lui John este mai semnificativ în viața lui Jane decât invers, dar în multe cazuri chiar și acest lucru constituie o presupunere greșită.

Cred că există trei motive principale pentru această disparitate dintre vizualizările hipnotice a două suflete din același grup, care sunt împreună în viață:

A. Timpul în care cele două suflete ajung în cadrul grupului, după o viață anterioară, este diferit.

Folosindu-i pe Jane și John ca exemplu, dacă am dori să mergem mai departe, John ar putea spune, „Nu o văd pe Jane chiar acum, pentru că este departe și angajată în alte activități, dar îi simt prezența.”

B. E posibil ca un suflet să nu-și dorească să se arate imediat altui suflet datorită unei probleme karmice survenite între ei în viața anterioară petrecută împreună.

Numesc acest lucru „sindromul ascunderii”. Acesta presupune că, până la un moment dat, un suflet se ascunde în spatele altuia în timpul procesului de identificare a membrilor grupului. În *Destinul Sufletelor*, capitolul șapte, la cazul 47, există o secțiune referitoare la regăsirea sufletelor care și-au făcut rău unul altuia. În cazul în speță, este vorba de un tată și fiul său. Amintiți-vă că nu contează dacă sufletul unui părinte s-a reîncarnat din nou, după un număr de ani, înainte de venirea copilului în lumea spiritelor, pentru că o parte din energia sa nu a plecat niciodată. Diferențele de generație nu afectează reuniunile spirituale tocmai datorită acestei capacități a diviziunii sufletelor.

C. Diferențele dintre vizualizările a doi clienți pot fi datorate naturii energiei rămase în lumea spiritelor, ce poate fi influențată de procesul de diviziune al sufletelor.

Energia Sufletului

În contextul relațiilor dintre unii clienți strâns legați pe Pământ care doresc să se revadă în lumea spiritelor, problematica diviziunii sufletelor (ce implică energia încarnată) reprezintă un element ce se impune a fi luat în considerare. În exemplul lui John și Jane pe care tocmai l-am discutat, John poate să nu o vadă pe Jane pentru că Jane expune doar o lumină slabă, ce provine din energia ei din lumea spiritelor. Dacă un suflet-companion nu este clar sau nu este văzut deloc pe parcursul identificării inițiale a sufletelor din grup, acest lucru se poate datora „inactivității luminii difuze”, un termen utilizat de subiecți pentru a explica mai degrabă un procentaj energetic scăzut decât o energie inactivă. Motivul acestui lucru poate fi acela că sufletul a avut nevoie de multă din energia sa pentru o reîncarnare dificilă – să zicem 80% - așa încât lumina care rămâne este slabă. Lumina slabă (a nu se confunda cu cea a sufletelor tinere) este evidentă în cazul sufletelor care au ales să trăiască vieți paralele, în două corpuri și în aceeași perioadă de timp. Această metodă, proiectată pentru a accelera procesul de învățare, nu este încurajată de ghizi în cazul sufletelor de nivel mediu, pentru că acest lucru poate cauza epuizarea lor energetică.

Pe de altă parte, am avut clienți care nu trăiesc vieți paralele și care au decis să aducă mai puțină energie (sub 30%) într-un corp gazdă, pentru că erau foarte încrezători în capacitatea lor de a face față vieții. Mulți din acești clienți au resimțit o lipsă de energie în viață fără să știe de ce. Motivația lor era aceea de a lăsa un procent semnificativ de energie în lumea spiritelor pentru a se asigura că munca lor acolo este mai fructuoasă. Această energie rămasă în lumea spiritelor ar putea părea mai luminoasă. Există oameni care, prin această decizie a lor, se fac mai puțin eficienți pe Pământ. Un suflet obișnuit ia aproximativ 50 până la 70 procente din energia sa într-o încarnare fizică. Acest procent poate varia de la viață la viață, în funcție de alegerile trupurilor precum și de nivelul de avansare. Ce s-ar întâmpla dacă unui suflet i s-ar permite să aducă prea multă energie într-un corp? Un client a răspuns la această întrebare astfel: „Prea multă energie de încarnare, adică într-un procent

de minimum 90%, ar putea suprasolicita creierul, făcându-l nefuncțional – iar unul de 100% ar putea spulbera circuitele.”

Referitor la diviziunea sufletului, aș putea să adaug că, odată decizia luată (pentru a lua o anumită cantitate de energie pe Pământ), sufletele nu vor putea să mai primească energie pe parcursul vieții lor, indiferent de câtă au nevoie. Pe lângă posibilitatea de a tulbura creierul uman prin această nouă încărcare energetică, cred că acest lucru nici nu ar fi posibil din punct de vedere fizic. Se spune că suntem capabili să pătrundem în întreaga noastră energie spirituală în timpul perioadelor de stres numai prin rugăciune și meditație. Atunci când un facilitator al regresiei spirituale în viața dintre vieți își asistă clientul să se conecteze cu toată energia sa, în starea supraconștientă, acest proces pare ca și cum ar implica o transfuzie de energie nouă. Veți observa o reacție de reunire a energiei în cazul unor clienți, atunci când aceștia experimentează o conștientă a întregii lor ființe. Cu toate acestea, mi s-a spus adesea că, atâta timp cât se află într-un corp fizic, mintea sufletului nu poate să retragă pur și simplu din rezervele sale de energie din lumea spiritelor și să păstreze această energie. Trăim prin deciziile făcute de noi între vieți exact așa cum procedăm și pe parcursul încarnărilor noastre; este ca și cum te-ai afla pe perioada unui contract. Următoarea perspectivă referitoare la conectarea cu rezerva de energie spirituală mi-a fost dată de către Evan, un suflet de Nivel V:

Este vorba de o relație direct proporțională între creierul meu și energia sufletului meu. Acest lucru a fost stabilit încă din pânțele mamei. Este adevărat că aș putea să atrag temporar toată energia mea în lumea spiritelor, dacă energia mi-ar fi spulberată în timpul unei crize. Aș putea, de asemenea, să acționez invers, trimitând porțiuni din energia mea din lumea spiritelor în propriul meu corp. Această reținere se poate petrece în timpul somnului sau în cazul în care corpul meu se află sub anestezie sau în comă. Restricția existentă este că acest transfer de energie nu poate fi permanent, pentru că altminteri mi-ar modifica undele cerebrale, transformându-le într-o stare nefamiliară. În cel mai bun caz, acest lucru mi-ar cauza o tulburare de personalitate. În cel mai rău, nebunia.

Deoarece doresc să cunosc echilibrul delicat care există între energia sufletului și creier, îmi întreb adesea clienții despre energia cu care s-au încarnat:

1. Ce procent din energia ta totală ai adus în corpul tău actual?
2. Crezi că ai adus destulă energie pentru a atinge scopurile pe care le-ai stabilit pentru corpul tău?
3. Ești în stare să folosești temporar această porțiune de energie care rămâne în lumea spiritelor, dacă îți este necesară pe Pământ?

În calitate de facilitator al regresiei spirituale în viața dintre vieți, aveți posibilitatea să vă încurajați clienții ca în timpul tulburărilor și crizelor emoționale din viață să fie mult mai conștienți de resursele lor energetice interioare.

Examinarea tipurilor caracteriologice din grupurile de suflete

În timpul examinării unui grup-macă există o serie de întrebări standard pe care trebuie să le puneti clienților. Iată câteva exemple în acest sens:

1. Dintre toate sufletele pe care le vezi, care dintre ele se află în viața ta actuală?
2. Dintre sufletele pe care le-ai identificat, care sunt acelea cu care te-ai încarnat cel mai adesea în viețile tale anterioare și de ce?
3. Începând cu sufletul tău pereche primar, spune-mi rolurile semnificative pe care anumite suflete din grupul tău le joacă cu mare plăcere?
4. Identifică diferitele tipuri de caractere ale celor mai apropiați prieteni din cadrul cercului tău interior.
5. După părerea ta, care este stadiul general de avansare al grupului tău? Avansați toți în același ritm?

Odată ce identificarea sufletelor din grupul primar s-a realizat, aş putea pune o serie de întrebări deschise, cum ar fi:

6. Ce gânduri primești de la grupul tău?
7. Se petrece oare ceva semnificativ între tine și grupul din care faci parte și despre care ai vrea să-mi povestești?

Poate că se desfășoară o petrecere de „Bun venit!” sau o altfel de activitate, care mi-ar putea scăpa dacă nu-i permit subiectului să exploreze complet vizualizarea acestei scene. Este posibil ca subiectul

însuși să deschidă o serie de noi dimensiuni, spunând: „Cred că acum trebuie să plec în altă parte.” Acest lucru ar putea însemna o vizită la consiliul său, menită unei revederi și evaluări a ultimei vieți, un drum la bibliotecă pentru studiu, o participare la activități de învățare în clasă, sau pur și simplu o angajare în anumite activități recreative. Dacă se întâmplă acest lucru, tot ce aveți de făcut dumneavoastră este să urmați înclinațiile clientului și să-l aduceți apoi înapoi la grup, dacă investigațiile de aici sunt încă neterminate.

Dacă subiectul nu manifestă nici o grabă în a-și părăsi grupul-macă, ați putea începe un nou șir de întrebări pe următoarele teme:

8. Dacă aș fi un vizitator al grupului tău, ce impresie mi-aș putea face despre voi toți?
9. De ce crezi că ați fost aduși împreună pentru a forma acest grup încă de la început?
10. Există vreo valoare comună între voi? (talente, interese sau scopuri) Aspirați cu toții să vă specializați în același domeniu? (Bineînțeles că nu este așa, dar această întrebare ar putea genera un răspuns cel puțin interesant.)

Clientul dumneavoastră ar putea începe de oriunde, cu răspunsuri cum ar fi, „Mulți dintre noi sunt vindecători. Cei mai mulți dintre noi vor să fie profesori. Suntem orientați mai mult spre plăcere și nu atât spre studiu.” Aceste rapoarte conduc la alte întrebări care vă pot spune mai multe despre caracteristicile sufletului nemuritor al subiectului, precum și despre cum anume se integrează acesta cu alte suflete din grupul lui. Majoritatea grupurilor au anumite dispoziții comune care le țin împreună, pentru că puteți fi siguri că există motive întemeiate pentru care un grup primar a fost format din aceste suflete și nu din altele. În *Călătoria sufletelor*, la capitolul șapte, vorbesc despre aspectele omogene ale membrilor unui grup, cum ar fi interesele mutuale și conștiința cognitivă. Aud adesea că majoritatea sufletelor dintr-un grup macă par să crească în același ritm, dar veți afla că există și unele suflete mai încete, care vor părăsi grupul ultimele.

Cu toate acestea, trebuie să fiți conștient de faptul că majoritatea grupurilor de suflete sunt astfel proiectate încât să conțină diferite tipuri de caractere. Subliniez această dihotomie în capitolul nouă din *Călătoria sufletelor*. De exemplu, există supraviețuitorii curajoși și

tenace; suflete tăcute și mai pasive; suflete calculate; suflete care iubesc distracția și sunt pline de umor. Acest sistem este planificat astfel încât fiecare suflet să fie capabil să le ajute și să se completeze cu celelalte din grupul său, pe tot parcursul vieții. Fiecare suflet din grup împrumută puterea sa pentru a echilibra neajunsurile altuia. De exemplu, puteți întâlni două suflete pereche care să lucreze împreună pe Pământ, adică un soț foarte analitic și atent și o soție mai emoțională și care își asumă riscuri. În parte datorită corpurilor pe care le ocupă, precum și datorită energiilor lor, cele două suflete se completează unul pe celălalt.

Comparând trăsăturile de caracter ale sufletului clientului dumneavoastră cu cele ale restului sufletelor din grupul său, îi veți ajuta să înțeleagă ce anume există dincolo de atitudinile și dinamicile sociale ale relațiilor sale cu oamenii care joacă un rol important în viața sa actuală. Este recomandabil, de asemenea, să verificați aceste informații prin compararea energiei vibraționale a culorilor fiecărui membru individual al grupului, pentru a putea observa și alte contraste. Adunând toate informațiile despre culori, inclusiv relațiile clienților despre densitatea luminii acestora, veți afla noi indicii despre grup, mai cu seamă în ceea ce privește caracterul, relațiile actuale precum și ratele individuale de creștere și dezvoltare, lucruri care pot fi utile în terapia clientului dumneavoastră.

Pe măsură ce explorați grupul macă, veți cunoaște un profesor senior și, destul de des, și un ghid tânăr sau un student care se specializează. Aceștia pot fi identificați imediat de clienții voștri, sau informația poate reieși dintr-o întrebare:

Vezi pe cineva prin preajmă care conduce grupul?

De cele mai multe ori, un ghid junior este însărcinat cu acest lucru, în timp ce ghidul senior este plecat. Acesta din urmă se poate încarna din timp în timp, dar rămâne totuși un profesor.

După cum am menționat mai devreme, veți avea cazuri când după o viață anterioară, subiectul dumneavoastră va intra în lumea spiritelor, alăturându-se imediat prietenilor săi în mijlocul unei activități (scene) de învățare în clasă. Sunt mereu interesat de aceste aspecte ale pregătirii grupului, spre exemplu în domeniul creării energiei. Nivelul acestor pregătiri vă poate oferi date și indicii despre abilitățile și obiectivele grupului. Este posibil ca sufletele din această clasă să fie implicate într-o psihodramă legată de unele performanțe din viețile lor trecute. Această activitate este instructivă cu privire la capacitățile grupului. Voi reveni

asupra psihodramei unui grup de suflete în Partea a Cincea, discutând despre alte activități din lumea spiritelor.

Am menționat în cărțile mele că, în ciuda tuturor diferențelor dintre suflete, nici unul nu este catalogat ca având o valoare mai mică doar fiindcă nu progresează la fel de repede ca altele din același grup. Toate au contribuții și toate se află într-un proces de tranziție. Există suflete care doresc ca fiecare viață să fie dificilă, în timp ce altele preferă mai multe vieți ușoare, alternate cu vieți care presupun un mare grad de efort. Cu toții avem la dispoziție posibilitatea de a alege. Faptul că în lumea spiritelor există ordine și control, iar îndeplinirea sarcinilor este venerată, nu înseamnă că viața de după este un loc al ierarhiilor, dominat de un set rigid de reguli birocratice. Acestea sunt capcane ale conviețuirilor din societățile noastre pământene. Sufletele nu sunt forțate să se reîncarneze la intervale regulate și să trăiască anumite vieți. Înaintea fiecărei vieți există opțiuni și sufletele nu resimt nici un fel de presiune autoritară care să conducă la anumiți parametri în care să se încadreze pe Pământ. Dorința de dezvoltare și creștere în timpul numeroaselor vieți provine din noi înșine.

După ce ați terminat întrebările specifice cu privire la grupul primar, propun ca întrebările dumneavoastră să țintească și spre grupurile vecine. Bineînțeles, acest lucru depinde mult de nivelul responsivității clientului în acest stadiu. Dacă obțin rezultate bune, aș putea continua cu această întrebare:

Acum, că știu majoritatea diferențelor de caracter dintre sufletele din grupul vostru, poți să-mi spui dacă ești conștient de existența unui suflet în apropiere, într-un grup vecin, al cărui caracter este foarte asemănător cu al tău și care se află la același nivel de dezvoltare cu tine?

În mod sigur, veți bloca mulți dintre clienți cu acest tip de întrebări, dar din când în când veți reuși să descoperiți anumite informații. Am avut cândva o clientă, Laura, care se afla într-o viață care fusese dintru început în așa fel proiectată încât să conțină probabilitatea ca Laura să-și piardă al doilea fiu, Jason, (în vârstă de 18 ani), într-un accident nautic. Sufletul lui Jason era un membru din grupul primar de suflete al Laurei, un suflet-companion care era foarte apropiat de ea. Acest suflet s-a oferit voluntar să trăiască numai 18 ani, pentru că acea perioadă de timp era suficientă atât ca Jason să-și îndeplinească anumite obiective, cât și pentru a urma o lecție karmică alături de Laura.

În timpul procesului de selecție a vieții Laurei, s-a decis că ea are nevoie pe parcursul întregii sale vieți de suport emoțional din partea unui suflet puternic, al cărui caracter imortal să fie foarte asemănător cu al ei. A fost ales astfel un suflet dintr-un grup secundar aflat la o oarecare distanță de grupul ei primar. Acest suflet afiliat a luat rolul fiului mai mare al Laurei, Steve. Deși Steve și mama sa s-au certat mult în timpul adolescenței lui pentru că se asemănau foarte mult, el a fost cel care i-a oferit sprijin Laurei în momentele de traumă și durere, atunci când a murit Jason și tatăl său și-a părăsit familia. Percepțiile Laurei cu privire la această schemă a lucrurilor și la rolul lui Steve au fost îmbunătățite foarte mult grație acestor revelații.

Mai jos ofer și alte exemple de întrebări referitoare la sufletele din grupurile afiliate:

1. Care sunt legăturile tale cu sufletele din alte grupuri aflate în vecinătatea grupului tău primar?
2. Personal, ai vreo asociere cu unele suflete din alte grupuri matcă?
3. Grupurile din jurul tău au o natură mai avansată sau sunt mai puțin dezvoltate decât propriul tău grup?
4. Poți să-mi spui dacă originile grupului tău sunt comparabile cu cele ale altor grupuri aflate în cadrul spațiului tău general?
5. Știi cumva dacă ghidul tău participă împreună cu ghizii altor grupuri la anumite activități mutual benefice grupurilor?

Clienții din nivelele intermediare și avansate

Absența orientării constituie unul din primele semne ale faptului că subiectul dumneavoastră a avansat dincolo de grupul său original de suflete. Un alt semn al faptului că aveți de-a face cu un suflet avansat survine încă de la momentul reintrării, atunci când le cereți clienților să identifice luminile aflate la distanță. În secțiunea dedicată Primului Contact cu Spiritele (în Partea a Patra), am discutat despre luminile de culoare albă care aparțin sufletelor tinere. Ocazional, veți avea un client care va spune, „Văd o matcă formată din lumini mici și albe, care clipeșc și mă așteaptă”. Această declarație denotă un singur lucru. Aveți de-a face cu un suflet-profesor mai avansat, care dorește să-și vadă studenții mai mult decât orice altceva.

În mod tipic, aceste lumini reprezintă suflete foarte tinere care încă nu și-au început încarnările, iar clientul dumneavoastră este unul dintre studenții-profesori. Sufletele jucăușe și pline de umor, care sunt considerate a fi suflete copii, apar de obicei sub forma unor luminițe albe și mici care dansează. Aceste suflete tinere afișază inocență și exuberanță și pot fi ușor distrase. A fi un profesor-student înseamnă de cele mai multe ori că subiectul dumneavoastră face parte dintr-un grup de studiu independent, destinat dezvoltării profesorilor care vor deveni mai târziu ghizi cu drepturi depline.

Cu toate acestea, dacă aveți de-a face cu un client mai avansat care nu este însă un profesor-student, el nu va vedea aceste lumini ale sufletelor tinere, nefiind nevoie de nici o abatere a călătoriei sale. Acest client avansat (dar care nu este profesor) va merge direct în locul unde se poate alătura colegilor săi, adică în grupul lor independent de studiu. Dacă vreunul din clienții dumneavoastră este nou-venit într-un nivel de dezvoltare, să zicem în Nivelul III, ar putea exista anumite confuzii inițiale în mintea lui, cu privire la sufletele din grupul său primar care ar trebui să-l întâmpine. Acest lucru se petrece datorită faptului că el nu

vede pe niciunul dintre vechii săi colegi, cu o posibilă excepție a unuia sau doi prieteni.

Fiți conștient de faptul că sufletele aflate în tranziție spre Nivelul III pot vedea atât grupul lor primar, cât și noul lor grup independent specializat de studiu. Discuția despre caracterul fiecăruia dintre aceste grupuri vă va ajuta atât pe dumneavoastră, cât și pe client să le diferențiați unul de altul. Grupurile primare de suflete aflate la Nivelul I și II sunt formate din ființe care se deosebesc prin talent, interes și motivația față de anumite activități. Cu toate acestea, odată ce sufletul evoluează într-un nivel intermediar sau superior prin cunoștințe, înțelepciune și experiență, el se va alătura de cele mai multe ori unor suflete asemănătoare, provenite din alte grupuri matcă primare.

Pentru sufletele care se pregătesc pentru activitățile de profesori și creatori de forme de viață, precum și pentru cele care vor deveni suflete-exploratori și arhivari în biblioteci, specializarea începe la Nivelul III. În cazul în care clientul dumneavoastră este nou-venit în aceste nivele intermediare, el își poate împărți timpul în mod egal între vechiul și noul său grup. Un grup de studiu independent, focalizat asupra unei singure abilități, este format de obicei din mai puține suflete în comparație cu primul grup. În ciuda acestui lucru, un proaspăt suflet de Nivel III ar putea să nu-și recunoască noii colegi imediat. Cu toate acestea, dacă clientul dumneavoastră a progresat spre Nivelul IV, el ar trebui să recunoască mai repede sufletele avansate alături de care lucrează. Aș adăuga că sufletele avansate continuă să mențină contactul cu sufletele din vechiul lor grup primar, pe parcursul perioadelor de activitate care nu presupun o pregătire specială.

Pentru mai multe informații cu privire la sufletele mai avansate, recomand o recapitulare a capitolelor 10 și 11 din *Călătoria Sufletelor*, precum și a capitolului 8 din *Destinul Sufletelor*. Am descoperit că, în cazul sufletelor mai evolute, acest moment al sesiunii este potrivit pentru abordarea unor subiecte referitoare la natura studiului lor, înainte de a-i duce la scena în care se înfățișează înaintea consiliului. Este un moment potrivit și pentru a vorbi cu acești clienți evoluți despre aspirațiile, idealurile și țelurile lor ca spirite.

Prezentarea clienților înaintea Consiliului

Există multe întrebări deschise care pot fi puse sufletelor ce vizitează grupurile matcă cu scopul de a afla care va fi următoarea lor oprire. În funcție de gradul de rezistență al clientului, va fi necesară probabil numai prima sau a doua dintre următoarele întrebări:

1. Unde ai vrea să mergem acum?
2. Ai vrea să rămâi cu grupul tău matcă și să te angajezi în anumite activități alături de el?
3. Ești gata să treci la cea mai importantă activitate?

Ultima întrebare este o invitație deschisă către discuția referitoare la prezentarea sufletului înaintea consiliului. Nu există reguli sau proceduri spirituale rigide cu privire la momentul acestei vizite. Imediat după reintrarea în lumea spiritelor, la scurt timp după reîntoarcerea în grupul-matcă, clientul obișnuit va fi gata să viziteze o colectivitate de ființe superioare. Chiar și așa, trebuie să fiți pregătit pentru unele variații ale acestui model obișnuit. Întâlnirile consiliului pot avea loc înainte sau după întâmpinarea sufletului de colegii săi, alteleori după un răstimp de reflecție solitară sau studiu în bibliotecă, respectiv după o vizită în sala de clasă. Același client se poate înfățișa în momente diferite înaintea consiliului, în funcție de viața pe care tocmai a parcurs-o.

Fiți conștient de faptul că veți avea de-a face cu unii clienți care ar putea fi dezorientați într-un fel de succesiunea de evenimente spirituale care urmează vieții. Am comentat mai devreme despre subiecții care se blochează la poarta de intrare în lumea spiritelor și au nevoie de un impuls pentru a merge mai departe. Dar, dacă poarta constituie o etapă specifică

în care clienții pot încerca sentimente de dezorientare sau chiar blocare, confuzia poate surveni oricând în timpul sesiunii. De exemplu, dacă subiectul pare a fi blocat imediat după vizitarea grupului său primar, așa putea spune:

Există oare ceva care te dezorientează și despre care ai vrea să-mi povestești?

Dacă o pauză lungă nu aduce nici un rezultat, următoarea mea întrebare ar fi probabil mai specifică:

Crezi că ar fi un moment bun pentru noi să ne îndreptăm către locul unde ai onoarea să apari înaintea unor ființe înțelepte, care te așteaptă și doresc să te ajute?

Majoritatea oamenilor încuviințează din cap și spun, „Da.” Într-adevăr, prin această întrebare știu că pare ca și când așa îndruma oarecum clienții. Din lunga mea experiență, am învățat că, măcar în cazul unora dintre clienți, este nevoie de încurajare în anumite stadii ale sesiunii. Cred că subiecții mei consideră aceste afirmații ale mele ca o confirmare a propriilor lor cunoștințe și capacități de a povesti despre lumea spiritelor. Am menționat mai devreme că o direcționare ușoară la momentul oportun oferă, de asemenea, clientului încrederea că sunteți un cunoscător al celor spirituale.

Un client poate spune: „Nu, nu sunt gata să merg în fața consiliului” sau „Nu mă văd deloc în stare să mă înfățișez înaintea consiliului.” Pot exista nenumărate motive pentru această rezistență. De obicei, acest lucru înseamnă că au existat probleme majore de ordin karmic în timpul ultimei vieți. Cea mai bună strategie pentru facilitatorul regresiei spirituale în viața dintre vieți este aceea de a încuraja clientul fără să-l forțeze. Alt motiv pentru care clientul nu dorește să recapete amintirea ultimei înfățișări înaintea consiliului este acela că știe că nu și-a îndeplinit angajamentele convenite până la această ședință.

Dat fiind că lumea spiritelor există în cadrul timpului prezent – sau a momentului *acum* - subiecții care reintră prin intermediul regresiei hipnotice în acest tărâm se pot judeca pe ei înșiși cu privire la actuala lor viață, devenind reticenți în fața ideii unei alte vizite înaintea consiliului. Acesta nu este însă un lucru obișnuit. Din fericire, am descoperit că din totalul clienților care opun o oarecare rezistență la ideea apariției în fața consiliului, numai puțini își păstrează această poziție pentru o perioadă

lungă de timp. Atracția spre înfățișarea înaintea consiliului este puternică; mulți clienți sunt atât de captivați de aspectele pozitive pe care le primesc întotdeauna la ședințele consiliului, încât refuză să facă orice altceva sau să meargă în altă parte până nu au șansa unei recapitulări înaintea acestuia.

Aparent, toate sufletele își vizitează membrii consiliului cel puțin odată între două vieți și acest lucru se întâmplă de obicei la scurt timp de la întoarcerea din reîncarnare. Această primă întâlnire are un efect profund asupra unui suflet, pentru că implică evaluările dezvoltării sale. Cu toate acestea, trebuie să fiți pregătiți ca unii clienți să mai facă și o a doua vizită, chiar înainte sau după momentul selectării corpului, în vederea pregătirii lor pentru o nouă viață.

Nu pare a exista nici un indiciu determinant al numărului acestor vizite pentru un suflet. În cazul în care survin totuși două înfățișări înaintea consiliului, este posibil ca sufletul să fi avut o viață trecută dificilă, dar eu bănuiesc că severitatea sau complexitatea karmică a vieții următoare este cea care joacă un rol major în decizia consiliului de a invita sufletul să facă o a doua vizită. Este posibil ca istoria sufletului să repete aceleași greșeli și de aceea o discuție suplimentară în cadrul consiliului ar putea fi dorită de membrii acestuia, cu puțin înainte de re-naștere. Nivelul sufletului este de asemenea de luat în considerare, pentru că sufletele tinere necesită mai mult sprijin din partea ghizilor și a consiliului lor.

Majoritatea clienților mei au sentimente profunde față de membrii consiliului lor. Adesea aud termenul de „Bătrân” folosit pentru a descrie un membru al consiliului, dar alte identificări comune sunt Cei Înțelepți, Comitetul Sacru, Planificatorii și așa mai departe. Întotdeauna încep seria de întrebări referitoare la ședințele consiliului astfel:

1. Cum vrei să mă adresez acestor ființe?

Când un client îmi spune că este gata să se înfățișeze înaintea acestei structuri, îl întreb:

2. Mergi cu cineva sau singur?

Majoritatea clienților, în special sufletele de Nivel I și Nivel II, răspund că ghidul lor îi va însoți. Apoi întreb:

3. Te rog, descrie-mi drumul. Aș vrea să știu ce vezi și ce faci de-a lungul drumului și ce anume se întâmplă atunci când ajungi.

Călătoria nu pare niciodată prea lungă și clienții simt că locul în care se află consiliul nu este departe de grupul lor matcă. O recitare a capitoului

șase din *Destinul Sufletelor*, intitulat chiar „Consiliul Bătrânilor”, va demonstra descoperirile mele în ceea ce privește așezările tipice ale consiliului, precum și metoda prin care aceștia apar oamenilor aflați în transă (vezi, de asemenea, figura 6, reproducă în anexă).

De obicei, clienții vor descrie o structură în formă de dom sau cupolă, care cred că este simbolul pământesc al unui templu sau chiar al unei curți cu juri. Oricum, în nici un caz oamenii nu-și văd consiliul ca pe o sală de tribunal populată de judecători. Aceasta este o distincție importantă, dat fiind că subiecții își descriu viziunile asupra unor structuri spirituale folosind comparații cu imagini familiare de pe Pământ. În mințile clienților mei, camera de consiliu reprezintă un loc sfânt și venerat. Nu dramatizez nicidecum atunci când spun că sufletele care încă se reîncarnază cred că atunci când se află în camera de consiliu, sunt aproape de Dumnezeu (sau de Sursă).

Pornind de la o bază teoretică, găsesc că nu este deloc o coincidență faptul că majoritatea oamenilor văd o cameră mare, sferică, destinată întrunirilor consiliului. Această formă circulară și continuă folosește un câmp energetic concentrat, format din gânduri superioare, din care nu poate scăpa nici o fărâamă de energie. Energia rafinată pe care o conține încăperea este radiată de către Bătrâni și înconjoară sufletul încă încarnat cu sentimente de încurajare și iluminare. Sunt de părere că modelul sferic al locului în care se selectează viețile are proprietăți similare în domeniul energiei puternice pe care o conține, dar pentru un alt fel de utilizare, care implică linii directe ce fixează imagini în timp pentru suflete.

În momentul în care sufletul intră în camera de consiliu, ghidul său apare alături, de obicei în spatele său. În anumite ocazii, am avut suflete avansate care au intrat singure în cameră. Ghidul lor era deja acolo. Sufletele consideră că un membru al consiliului (sau un Bătrân) este cu un pas sau doi înaintea ghidului senior. Clientul dumneavoastră va simți venerație față de aceste ființe înțelepte. Câteodată puteți sesiza însă puțină anxietate în vocea clientului dumneavoastră, în timpul călătoriei către locul în care va avea loc ședința. Dacă unele suflete sunt foarte neliniștite și se agită neîncetat în anticiparea momentului în care se vor înfățișa înaintea consiliului lor, altele se apropie de consiliu în liniște și într-o stare de contemplație calmă. Atunci când clientul intră în camera de consiliu, îi pun următoarea întrebare:

4. Câte ființe vezi că te așteaptă?

Este un lucru normal pentru clienți să răspundă printr-un număr între 3 și 10. Media este de la 5 la 7. Ocazional, un client poate spune că vede mai

mult de 10 Bătrâni. Acest lucru se întâmplă rar. Deoarece un număr mare de Bătrâni în componența consiliului poate însemna faptul că vine în fața lor un suflet mai avansat, trebuie să fiți foarte atent în acceptarea unui număr mai mare de 10.

Pe lângă o simplă greșeală vizuală, o adunare numeroasă de membri ai consiliului poate, de asemenea, să indice faptul că aceștia poartă un fel de dialog între ei, probabil despre un suflet ce li s-a înfățișat mai înainte, care nu are vreo legătură cu cazul clientului dumneavoastră. Chiar dacă trebuie să fiți atenți să nu invalidați declarațiile clienților dumneavoastră, găesc că repetarea întrebării patru, atunci când un suflet vine mai aproape, poate revela faptul că anumiți Bătrâni pleacă. Chiar și în cazul în care ar rămâne cu toții, câțiva vor părea că nu participă la procedurile destinate clientului dumneavoastră.

Pe măsură ce clientul se apropie mai mult de spațiul unde va fi interviuat, voi continua cu seria mea de întrebări despre consiliu. Aceste întrebări nu se află într-o succesiune optimă pentru fiecare client și, inevitabil, vor exista variații care depind de circumstanțele fiecărei întâlniri a consiliului individual.

5. Aș dori să-mi descrii cum te simți acum.

Această întrebare generală trebuie pusă de mai multe ori dacă este necesar și în orice moment al procedurii.

6. Ghidul tău se află în cameră? Dacă se află, unde este poziționat în raport cu tine?

Majoritatea ghizilor stau în spate și ușor la dreapta sau la stânga clienților. Câteodată, în cazul unui client mai avansat, ghidul este mai apropiat de consiliu sau chiar se alătură lui.

7. Unde te poziționezi tu în raport cu consiliul tău?

Majoritatea sufletelor par că sunt plasate chiar în fața acestuia.

8. Vei sta în picioare sau te vei așeza?

Aproape totdeauna, sufletele vor sta în picioare înaintea Bătrânilor.

9. Hai să verificăm încă o dată câte ființe se află aici pentru a te ajuta. Te rog, numără-i de la stânga la dreapta.

10. Stau în picioare sau așezați?

11. Dacă stau jos, te rog descrie orice mobilă pe care o vezi în fața lor.

Clientul obișnuit vede Bătrânii stând așezați la o masă lungă, curbată sau rectangulară.

12. Consiliul se află ușor deasupra ta, pe un fel de pedestal, sau se află la nivelul ochilor, chiar în fața ta?

Cel mai adesea, Bătrânii se află la nivelul ochilor. Motivul pentru care intru în astfel de detalii mărunte este acela că doresc să-mi obișnuiesc clientul să observe și să raporteze pas cu pas tot ceea ce se întâmplă. Această etapă constituie încălzirea pentru o întâlnire foarte importantă și întrebările mele vor deveni mai riguroase.

13. Privește mai atent, vezi vreo caracteristică deosebită în rândul membrilor consiliului, care să poată denota sexul acestora? Poți identifica numărul ființelor care apar sub formă de bărbat sau femeie sau sunt cu toții androgini?

Sincer vorbind, mulți clienți își văd consiliul compus din bărbați în vârstă, fapt ce reprezintă un stereotip cultural al înțelepciunii. Sufletele mai avansate vor raporta că membrii consiliului sunt asexuați. Ei pot apărea de asemenea sub forme de lumini alungite și translucide.

14. Descrie-mi cum este îmbrăcat fiecare membru al consiliului.

Atunci când membrii consiliului apar sub forme umane, poartă în general robe. Îi întreb pe clienți despre semnificația pe care o asociază culorii acestor vestminte. Câteodată sunt îmbrăcați în alb (claritatea gândurilor) sau purpuriu (înțelepciune), dar pot fi îmbrăcați într-o varietate de culori individuale ce ar putea indica un talent particular, cum ar fi verdele în cazul unui Bătrân care este vindecător. Semnificația anumitor culori ale robelor poate avea legătură directă cu caracterul unui suflet sau chiar cu lipsa unei trăsături individuale, a cărei dobândire este importantă pentru dezvoltarea ulterioară a sufletului.

15. Ai cumva sentimentul că un Bătrân ar putea îndeplini funcția de președinte, moderator sau conducător al acestor proceduri?

Toți ar putea participa în mod egal la discuții, dar le va conduce un singur membru al consiliului. Dacă subiectul îmi spune că există un director, îl voi întreba, „Unde se află acesta în raport cu ceilalți?” Aproape mereu răspunsul este: „În centru.” Dacă există un director, unul sau doi membri ai consiliului ar putea face unele comentarii adresându-se sufletului, dar rareori i se adresează toți membrii consiliului, cu excepția cazului în care sunt mai puțin de patru. Mai mult, veți avea clienți care-l văd pe conducător radiind o lumină mai intensă și mai strălucitoare decât ceilalți membri ai consiliului. Dacă lucrurile stau astfel, pot întreba: „Faptul că radiază o lumină mai intensă și mai strălucitoare înseamnă cumva că acest Bătrân este mai puternic decât ceilalți?” Vi se va spune ceva de genul: „Nu, este astfel numai pentru ca eu să acord mai mare atenție acestei ființe și celor ce îmi transmite ea.”

16. Poartă vreun membru al consiliului orice fel de ornament sau emblemă pe care ai putea să le identifici?

Această întrebare se referă la faptul că mulți clienți văd că unul sau mai mulți membri ai consiliului poartă medalioane în jurul gâtului sau inele cu pietre prețioase. Culorile pietrelor denotă concepte diferite legate de suflet. M-am referit la acestea în *Destinul Sufletelor*, în capitolul șase, unde discut despre semnele și simbolurile din lumea spiritelor. Dacă numai un singur membru al consiliului poartă un medalion sau ornament, acela este de cele mai multe ori moderatorul.

17. Vreau să descrii desenul acestui medalion și să-mi spui semnificația celor văzute.

Unii clienți vă vor spune că nu pot să deslușească nici o linie sau desen pe aceste embleme. Explic întotdeauna clientului că membrii consiliului nu poartă aceste ornamente din vanitate sau pentru a indica un anumit fel de autoritate, nici pentru a impresiona sufletul. Aceste simboluri au semnificații pentru suflet și-i reamintesc acestuia de propria sa putere, potențialul și obiectivele karmice.

Prin urmare, îmi voi instrui clientul să privească mai atent, pentru a-mi putea spune dacă medalionul (de cele mai multe ori rotund și din metal) este din aur, argint sau bronz și dacă este de mărimea unei prune, a unei portocale sau a unui grapefruit. Apoi le cer încă o dată să descrie forma și semnificația respectivei embleme.

Alte întrebări suplimentare care ar putea fi puse în această fază sunt:

18. Numărul și componența membrilor consiliului tău se schimbă după fiecare viață?

19. Este ceva diferit în împrejurimile de aici de la ultima ta vizită?

20. Ai senzația că membrii consiliului vor fi blânzi cu tine de data asta sau par a fi destul de severi?

Această ultimă întrebare referitoare la atitudinea Bătrânilor este una conducătoare și menită a încuraja un contra-răspuns puternic. Nu am avut niciodată dovada vreunui tratament rău sau dureros din partea Bătrânilor. Câteodată, un membru al consiliului ar putea părea inițial clientului meu ca fiind foarte serios în întrebările pe care le pune, dar el nu va fi niciodată auster sau dictatorial. Membrii consiliului pot fi provocatori, dar nu sunt niciodată înclinați spre a judeca sau a condamna. Impresia mea este că membrii consiliului sunt conduși de dorința de a ajuta sufletul într-o atmosferă de iubire, compasiune și înțelegere. Sper că un contra-răspuns venit din partea unui client „protestatar” la întrebarea 20 (cea referitoare la severitatea membrilor consiliului) va genera mai multe informații din partea acestuia decât aș putea obține în vreun alt fel.

Când știu că întrunirea consiliului este gata să înceapă, pun următoarea întrebare:

21. Care este primul lucru pe care-l auzi în minte și care dintre Bătrâni ți se adresează?

În mod normal, în acest stadiu va fi rostită o formulă de bun venit din partea directorului sau a persoanei care conduce discuțiile, urmată de un schimb de formule de deschidere, ce se vor derula într-un mod tandru și lent, ca în exemplul de mai jos:

Bătrânul: Deci, ești din nou alături de noi; bine ai revenit.

Sufletul: Mă bucur că m-am întors.

Bătrânul: Bine, acum spune-ne ce sentimente încerci cu privire la viața ta trecută.

Sufletul: Cred că lucrurile au mers bine... dar cred că aș fi putut face mai mult.

Bătrânul: Cum crezi că ai fi reușit să faci mai mult bine pentru tine și pentru ceilalți?

În *Călătoria Sufletelor* este citat un caz pe care încerc să-l reamintesc mereu atunci când clienții mei sunt în fața consiliului lor:

Bătrânii sunt atotcunoscători în ceea ce privește întregul meu șir de vieți, dar nu sunt atât de autoritari pe cât s-ar putea crede. Ei doresc ca eu să mă implic făcând uz de toată puterea și motivația mea în vederea rezolvării problemelor.

Exemplul unui alt caz indică felul în care se desfășoară evaluările consiliului:

Atunci când Bătrânii încep să-mi vorbească, o fac prin adresarea unei formule de salut, apoi îmi cer să-mi exprim gândurile în legătură cu progresul meu. Ghidul mă ajută mental, dar nu intervine în vreun fel. Participarea mea la evenimentele ultimei vieți este revăzută și comparată cu acțiunile mele în fața unor evenimente similare din alte vieți. Bătrânii par să evalueze modul cum au lucrat corpurile mele gazdă, dacă m-au ajutat sau, dimpotrivă, au constituit un impediment. Poate că se gândesc la ce tip de corp ar fi cel mai potrivit pentru următorul meu test. Sunt întrebat în legătură cu motivațiile și țelurile mele și dacă sunt sau nu fericit. Există un schimb între noi, deoarece nimic nu poate fi ascuns în fața lor. Consiliul este conștient de toate trăsăturile mele de caracter, fie ele bune sau rele. Ei mă încurajează și mă sfătuiesc să nu fiu prea aspru cu mine însumi.

Pe lângă multitudinea de întrebări pe care veți dori să le puneți subiectului în timpul schimbului pe care-l poartă sufletul său cu Bătrânii, voi enumera câteva din propriile mele întrebări, pe care vă recomand să le luați în considerare:

22. Există vreun motiv pentru care un anumit Bătrân se află în componența consiliului tău?
23. Vreun membru al consiliului manifestă un interes special în timpul discuțiilor, interes legat de propriile tale priorități și experiențe?
24. Ce spun Bătrânii referitor la progresul tău, ating ei vreun aspect ce nu a fost discutat cu ghidul în timpul orientării sau altcândva?

25. Pe parcursul acestor proceduri, ghidul tău are vreo intervenție referitoare la progresul tău?
26. Ce părere ai despre atitudinea generală a Bătrânilor cu privire la felul în care ți-ai trăit ultima viață?
27. Membrii consiliului fac vreun comentariu despre stadiul tău actual de evoluție în comparație cu celelalte vieți ale tale?
28. În ceea ce privește evaluarea, îți oferă cineva din consiliu vreo formă de critică constructivă sau o anumită încurajare?
29. Sfaturile pe care le primești de la acest consiliu sunt diferite în vreun fel de cele primite la celelalte întâlniri la care ai participat după viețile tale anterioare?
30. Care sunt sentimentele tale generale cu privire la concluziile pe care consiliul le-a tras în ceea ce te privește?
31. Mai este ceva ce ai vrea să-i spui moderatorului consiliului tău înainte de a părăsi camera de consiliu? Ce mesaj ți-a fost transmis, care să-ți poată fi de folos în viața actuală?

Nu închei niciodată o ședință a consiliului fără a pune întrebarea numărul 31, pentru că sunt foarte multe lucruri de învățat despre viața actuală a clientului dumneavoastră în momentele de atmosferă spirituală aflate în afara timpului acestei vizualizări.

Pe drumul de întoarcere la grupul-mată, am adesea schimburi de păreri foarte interesante cu clienții mei. Este momentul procesării și ei se află într-o stare de reflecție. Pare straniu, dar foarte des ghizii nu-și conduc sufletele înapoi la grupul-mată. Subiecții mei nu par să știe de ce, dar eu bănuiesc că ghizii lor sunt angajați în discuții referitoare la întâlnirea care tocmai s-a încheiat. Câteodată, în aceste călătorii de întoarcere îmi întreb clientul: „Vreun alt membru al grupului tău merge în fața aceluiași consiliu?” În mod normal, sufletele din același grup merg înaintea unor consilii diferite. Acest lucru are probabil de-a face cu diferențele existente între caracterele, talentul și motivația sufletelor, în special la nivelele incipiente de dezvoltare. Un alt punct pe care ar trebui să-l menționez este că sufletele nu par a discuta ulterior aceste proceduri cu prietenii lor. Ele sunt considerate a fi o problemă privată, nepotrivită pentru a fi discutată în public, chiar ca o violare a încrederii dintre suflete și consiliile lor.

Oportunități terapeutice pe parcursul vizitelor la consiliu

În timp ce clientul dumneavoastră se află în camera de întâlnire a consiliului, ați putea întreba:

Crezi că în această cameră se află vreo ființă superioară aflată la un nivel mai înalt decât al Bătrânilor?

Am avut clienți care au descris o „Prezență”, pe care o considerau a fi o sursă superioară, divină, ce monitoriza însuși consiliul. Clienții care au încercat această conștientă intensă au fost profund mișcați. Dau ca exemplu o serie de cazuri ce conțin raportări despre Prezență în capitolele șase din *Destinul Sufletelor*.

Momentul în care clientul dumneavoastră discută cu aceste ființe înțelepte, care probabil sunt responsabile cu plasarea lui pe Pământ, constituie unul dintre cele mai importante aspecte ale întregii sesiuni. Beneficiile psihologice sunt enorme. Aceasta pentru că subiectul este atât un observator care folosește mintea corpului în care se află, cât și un participant care-și utilizează mintea sufletului nemuritor. Veți descoperi și alte oportunități similare (dar nu cu același impact) care se ivesc în spațiul de selecție a vieții, atunci când clientul dumneavoastră își alege corpul.

Îndrumarea individuală oferită de către ghizii noștri este vitală pentru starea de bine a unui suflet. Cred totuși că discuțiile purtate într-o singură ședință a consiliului depășesc cu mult sesiunile de orientare ce urmează imediat unei vieți pe pământ, deoarece aceste întâlniri sunt extrem de profunde în ceea ce privește planificarea și managementul spiritual. Atunci când Bătrânii recapitulează progresele sufletelor care se înfățișează înaintea lor, evaluările lor binevoitoare învăluie și înalță întreaga existență a sufletelor. Mai mult, aveți posibilitatea de a privi momentele esențiale ale celorlalte vieți trecute prin prisma interacțiunii dintre client și membrii consiliului său. Dat fiind că vechile amintiri se

deșteaptă, percepțiile clientului dumneavoastră cu privire la ce anume este el în realitate, ca ființă nemuritoare, se vor dovedi de mare însemnătate în procesul de autocunoaștere.

După părerea mea, există o anumită intimitate a minții, ce este eliberată dintr-o stare supraconștientă a sufletului, care transcede alte forme de terapie. În timpul stării de transă adâncă ce survine în fața consiliului, mintea conștientă este mult mai puțin inhibată. Acest lucru se întâmplă deoarece mintea sufletului interacționează cu creierul uman pentru a-i furniza acestuia adevărurile fundamentale despre sinele real. Clienții sunt mai puțin temători să recunoască secretele pe care le știu a fi adevărate despre caracterul lor atunci când vă povestesc despre experiențele lor trăite în fața unui grup de sfătuitori înțelepți și binevoitori.

Oricum, spunând toate acestea, vreau să clarific faptul că subiectul dumneavoastră nu va fi capabil să-și amintească detalii prea intime despre întâlnirea consiliului. Cred că aceste blocaje în calea unei reamintiri totale sunt normale și programate, deoarece clientul nu este pregătit din punct de vedere spiritual să le primească în viața sa actuală. Alte aspecte ale întâlnirii cu consiliul ar putea să nu fie dezvăluite deoarece clientul nu este pregătit din punct de vedere psihologic. Terapeutul regresiei în viața dintre vieți ar trebui să încerce să determine dacă rezistența clientului la reamintirea detaliilor din timpul ședințelor consiliului este dirijată de către Bătrâni sau constituie o manifestare pornită din propria dorință a clientului de a evita durerea provocată de analiza greșelilor și lipsurilor.

Fiți conștient de faptul că atât Bătrânii, cât și ghizii, par capabili să ecranizeze gândurile pe care le transmit sufletelor care se reîntorc. Acest lucru va reduce abilitatea clientului dumneavoastră de a reconstrui o imagine completă a ceea ce se petrece în fiecare moment al întrunirii consiliului. Am avut doar câțiva clienți avansați care au fost capabili să analizeze conversațiile dintre membrii consiliului. Iată un exemplu mai puțin obișnuit:

Dr.N: În timp ce tu comunică cu directorul consiliului tău, ce crezi că discută ceilalți membri?

Subiect: Ei comunică între ei pentru a compara exemplele altor cazuri asemănătoare cu al meu.

Dr.N: Te rog să explici acest lucru mai amănunțit.

Subiect: Nu pot desluși prea mult, dar ei par să compare metodele care au funcționat în cazul altor suflete pentru a determina care ar fi cea mai bună abordare pentru mine, în următorul meu corp.

Dr.N: Pe măsură ce ascuți, găsești că această informație îți este de ajutor într-un fel?

Subiect: Nu chiar. Comunicarea este prea abstractă și rapidă și nu pot prinde decât fragmente între barierele mentale. Pe lângă aceasta, trebuie să mă concentrez asupra directorului.

În lumea spiritelor, puterea sufletului de a bloca comunicarea telepatică, precum și capacitatea acestuia de a citi printre blocajele altora pare a spori odată cu gradul de avansare al sufletului. În mod cert, Bătrânii blochează majoritatea comunicărilor produse între ei față de sufletele care li se înfățișează. Pentru mine, acest lucru pare a fi puțin nedrept pentru sufletul încă încarnat, dar clienții mei sunt liniștiți în această privință, considerând că lucrurile pe care trebuie să le cunoască le vor fi dezvăluite în cele din urmă.

Nu este ușor pentru regresioniștii spirituali să determine dacă anumite detalii sunt blocate de către client sau chiar de Bătrâni. Amnezia selectivă există în fiecare client. Am ajuns să cred că ceea ce un client trebuie să afle cu privire la această răscruce a vieții sale îi va fi revelat pe parcursul sesiunii. Restul trebuie să vină din interiorul fiecărui client pentru a fi eliberat mai târziu în viață, la momentul potrivit.

Deși cred cu tărie că rolul terapeuților regresiei în viața dintre vieți este să se străduiască din toate puterile pentru a obține informații atunci când clienții se află în prezența profesorilor, nu pot ascunde faptul că există limite. La intervale mari de timp, aflu despre un hipnoterapeut fără experiență sau neprofesionist, care încearcă să obțină răspunsuri de la un subiect (care nu bănuiește nimic despre aceasta) prin încurajarea improprie a transferului afectiv și angajarea în proiecții și contra-transferuri. Transferul afectiv înseamnă procesul prin care, în timpul hipnozei, subiectul experimentează o proiecție temporară a sentimentelor sale asupra terapeutului. Există clienți predispuși la aceasta, în special aceia care prezintă stări și atitudini emoționale nerezolvate, datorate unor experiențe de atașament din copilărie, care doresc să facă pe placul terapeuților și să-i transforme în părinți. Astfel, acest transfer devine o dependență.

De exemplu, un client poate proiecta următoarele: „Te văd (pe facilitator) în grupul meu de spirite!” Dat fiind că șansele acestui lucru sunt astronomice, sugestia mea este să plecați întotdeauna de la premisa că o astfel de declarație nu este decât un reflex al sentimentelor pe care clientul le încearcă față de terapeutul său. În

calitate de regresionist spiritual în viața dintre vieți, dumneavoastră reprezentați un sfătuitor spiritual de încredere, angajat în conectarea oamenilor cu istoria lor spirituală. Sfatul meu este să-i reamintiți cu blândețe clientului dumneavoastră că faptul că v-a găsit în cadrul grupului său spiritual este îndoielnic, măcar și numai pentru faptul că există miliarde de grupuri de suflete care îi implică pe oamenii de pe Pământ. Mulțumiți-i pentru compliment și explicați-i faptul că ați mai auzit acest lucru și înainte, din partea altor persoane. Spuneți-le apoi că ar fi o idee bună să privească mai îndeaproape fiecare membru al grupului său de suflete. Este de preferat ca această interpretare greșită să fie eliminată cât mai repede cu putință.

Contra-transferul intervine atunci când un terapeut inapt hrănește această nevoie de dependență, prin încurajarea activității de transfer a subiectului și prin propria sa proiectare în vizualizările clientului. Cel mai nociv exemplu al acestui tip de practică în regresia în viața dintre vieți ar fi întrebarea: „Mă vezi cumva în consiliul tău?” Altul este, „Mă vezi ca fiind unul dintre ghizii tăi spirituali?” Probabil că un facilitator cu o structură săracă a eului se simte nesatisfăcut de răspunsurile clienților, sau poate că dorește să-și proiecteze propriile dorințe în subiect, ori simte în vreun fel că subiectul își dorește acest lucru.

În orice caz, acest tip de abordare nu numai că denotă ignoranță profesională, dar nu este deloc etică și reprezintă chiar o violare a încrederii. Din fericire, aceste circumstanțe sunt rare și marea majoritate a subiecților sunt atât cognitivi, cât și suficient de independenți din punct de vedere spiritual pentru a nu-i permite unui facilitator să-i proiecteze în diverse scene. Regresia spirituală conectează ambele părți implicate la diferite nivele energetice și, de aceea, atunci când se ivesc aceste probleme de transfer, aceste fluxuri energetice inhibă fluxul liber de informații sau îl întrerup brusc.

Cu toate acestea, nu există nici un motiv pentru care un terapeut al regresiei spirituale în viața dintre vieți să renunțe complet la anumite întrebări personale ce au rolul de a avansa sesiunea de regresie spirituală. Astfel, referitor la momentul în care se desfășoară o întâlnire a consiliului, aș putea întreba:

De ce crezi că acești profesori înțelepți te-au încurajat mental să-mi ceri să te ajut în acest moment din viața ta pe Pământ pentru a te ajuta să accesezi informațiile despre viața ta ca suflet?

Această întrebare are darul de a facilita ocurența unor gânduri de sincronicitate – adică a unor evenimente care se întâmplă concomitent, la un anumit moment și cu un scop anume. Majoritatea clienților fac o pauză înainte de a răspunde la această întrebare și eu nu voi vorbi din nou până când nu o fac ei. Am menționat deja faptul că subiecții aflați în hipnoză răspund mai încet la anumite întrebări, pentru că primesc mai multe gânduri și experimentează mai multe imagini decât vă relatează apoi dumneavoastră. Cel mai bine este să fiți răbdător. Este adevărat că îl puteți întreba pe clientul conștient, în timpul interviului preliminar, ce anume dorește el de fapt să afle de la consiliu în legătură cu viața sa actuală. Cu toate acestea, cred că motivul mai adânc pentru care clientul caută îndrumare spirituală prin intermediul asistenței pe care i-o puteți oferi dumneavoastră în acest moment al vieții sale va avea mai mare relevanță dacă această întrebare este adresată pe când se află în fața Bătrânilor.

Bineînțeles că fiecare client are propriile sale probleme, dar mulți se află la o răscruce atunci când vin să vă vadă. Vor continua ei același mod de viață sau sunt gata să facă anumite schimbări mentale pozitive? În propria mea practică, aud adesea remarca: „Credeam că am cu adevărat nevoie să vă întâlnesc anul trecut, când am avut o criză, dar acum este un moment mai bun, pentru că sunt mai calm și mai reflexiv.” Clienții simt că există un anumit motiv pentru care se desfășoară sesiunea. Acest lucru devine evident pe parcursul întâlnirilor cu consiliul, la care sunt prezenți atât Bătrânii cât și ghizii, deoarece aceștia din urmă sunt primii păzitori ai sufletelor. De asemenea, aș adăuga că mulți clienți au observat că propriul meu ghid s-a aflat în birou, ajutându-mă din spatele scaunului. Au fost momente când eu însumi am simțit acest lucru.

Pentru a vă putea adresa în mod adecvat problemelor din viața curentă a clientului dumneavoastră, trebuie înțeles pe deplin faptul că în lumea spiritelor, sufletele există în cadrul timpului *acum*, care nu este limitat de termene și de aceea nu constituie o valoare absolută. Acest lucru vă va fi în mod special de ajutor în timpul ședințelor consiliului. Le reamintesc subiecților mei că frumusețea timpului *acum* din lumea spiritelor constă în faptul că pot să-i transpun înainte și înapoi sau să suspend temporar lucrările consiliului. Aceasta este o unealtă terapeutică excelentă în timpul regresiei spirituale.

De exemplu, în mijlocul unei întâlniri a consiliului, noi putem discuta despre alegerile făcute în viață. Pot să îngheț acțiunea cât timp îl duc pe client în locul de selecție a vieții pentru a discuta despre alegerile făcute în ceea ce privește corpul său actual, iar apoi să-l întorc

la consiliu. Acest lucru oferă întâlnirii mai multă profunzime. De asemenea, puteți dori suspendarea întrunirii consiliului pentru a vă conduce clientul spre anumite evenimente semnificative, atât din viața lor curentă, cât și din oricare altă viață ce are relevanță directă cu subiectul în discuție.

Dat fiind că întâlnirile consiliului au loc după o viață trecută, evenimentele care au determinat clientul să vină la dumneavoastră nu s-au întâmplat din punct de vedere practic în timpul liniar curent. Însă acest lucru nu limitează terapia vieții actuale. Pentru că lumea spiritelor ființează într-un domeniu atemporal, în care toate momentele *acum* posibile sălășluiesc împreună, succesiunea evenimentelor fizice și biologice de la un corp trecut la unul actual nu impune nici un fel de restricții analizei. Spun adesea:

Uită-te bine la consiliul tău chiar în acest moment și spune-mi ce părere au membrii acestuia despre cum te descurci în timpul acestei vieți.

Dat fiind că sufletul subiecților este complet expus analizei Bătrânilor, întrebarea de mai sus constituie o oportunitate pentru regresionistul spiritual pentru a dezvălui problemele mai adânci aflate în jurul conceptului de sine. În acest moment, este potrivit să încercăm să clarificăm percepțiile greșite, să-i ajutăm pe clienți să identifice ceea ce este unic în ei, să înțeleagă mai profund tiparele de comportament și să le impulsionez conștiința pentru a-și folosi în mod optim punctele tari și slabe.

Sunt de părere că subiecții aflați în stare de transă superconștientă sunt mai capabili să-și interpreteze propriul lor comportament, grație unei înțelegeri crescute. Știu că sunt numai un intermediar al unor forțe spirituale mult mai puternice din existența clientului meu. Oamenii mă întrebă, „Dacă timpul din lumea spiritelor nu este absolut, aflați în stare supraconștientă, putem vedea în viitor la fel de bine ca și în trecut?” Acest lucru este posibil, dar numai în cazul a foarte puțini clienți. Cu toate acestea, din punctul meu de vedere, nu se poate pune bază pe aceste viziuni. Motivul pentru care nu este posibil să vedem viitorul dintr-o viață curentă ține de descoperirea de sine, liber arbitru și căile non-deterministe ale alegerii. Voi spune mai multe despre întrezărirea viitorului în Partea a Cincea, la capitolul dedicat alegerii vieții și corpului.

Înainte de a încheia acest capitol dedicat întrunirilor consiliului, aș mai adăuga că și în situația în care luați hotărârea de a vă duce clientul

în locul de alegere a vieții chiar în mijlocul unei ședințe a consiliului, aceasta nu vă va opri să repetați acest lucru cu mai multe detalii și mai târziu, când sesiunea se apropie de final. În multe cazuri, veți găsi că este important pentru client să-l duceți din nou în locul de selecție a vieții, pentru a avea discuții mai profunde despre alegerea corpului său actual. Cum am spus și mai înainte, subiecții regresiei spirituale în viața dintre vieți nu vizualizează în mod necesar o trecere progresivă și ordonată spre lumea spiritelor, constând din orientări, întâlniri cu prietenii și cu membrii consiliului lor. Flexibilitatea și creativitatea în a vă muta clientul înainte și înapoi, precum și în diverse zone spațiale în momentele potrivite ale sesiunii, vă poate fi de mare folos.

Analizarea încarnărilor din viețile anterioare

În multe din cazurile de regresie în viața dintre vieți, cel mai bun moment pentru a discuta despre reîncarnările trecute ale clienților este fie acela al întrunirii consiliului, fie imediat după acesta. Totuși, ce se întâmplă dacă subiecții dumneavoastră se vor trezi singuri într-o bibliotecă, o clasă sau un loc singuratic? Și locurile de acest gen sunt la fel de potrivite pentru a discuta despre momentele esențiale ale vieților lor anterioare. Analizarea și recapitularea anumitor aspecte din viețile anterioare semnificative din istoria clienților dumneavoastră, alături de înțelegerea adecvată a caracterului sufletului, reprezintă un aspect terapeutic esențial. Clientul este adus la o mai mare conștientizare atât a propriei identități, cât și a faptului că reprezintă o ființă unică. Caracterul nemuritor al sufletului este modelat prin intermediul voinței, dorinței și imaginației, în timp ce este influențat în acțiunile și faptele sale de multe corpuri. Vreau să aflu cât mai multe atât despre efectele, cât și despre rezultatele finale ale comportamentului din viețile anterioare.

Societatea umană, cu precădere în zonele dens populate, ne poate determina să ne simțim izolați, goi și incapabili să acționăm dacă nu suntem siguri de locul real pe care-l ocupăm în schema lucrurilor. Un element vital în analiza vieților anterioare constă în descoperirea adevăratei identități a clientului, prin analizarea unei varietăți de corpuri. În această privință, obișnuiesc să pun o serie de întrebări clienților:

1. Cât de mult este influențat eul sufletului tău de creierul fiecărui corp pe care îl alegi? Fac unele corpuri mai dificilă păstrarea identității tale permanente decât altele?
2. Care este cea mai importantă dintre caracteristicile tale individuale ca suflet, care îți definește adevăratul sine ce va călători de la o viață la alta?

3. Alegi cumva în viețile tale să aparții preponderent unui anumit sex?
4. Ești cumva atras să te încarnezi în corpuri aflate în anumite părți ale lumii, din motive culturale sau geografice?
5. Ce fel de viață îți place cel mai mult să trăiești?
6. Spune-mi, dintre toate viețile tale anterioare, care viață a fost cea mai semnificativă și mai productivă?

Prin aducerea în discuție a identificării personale a clientului dumneavoastră cu corpurile sale trecute este mai ușor să înțelegeți de ce au fost făcute anumite alegeri în alte vieți și cum anume pot fi ele legate de viața actuală. Caut expresia satisfacției atunci când în cadrul acestor vieți este îndeplinit un anumit aspect și, respectiv a dezamăgirii, atunci când el nu este realizat. Puteți descoperi că acelor clienți care vin la dumneavoastră după o regresie în viețile trecute probabil nu le-au fost adresate întrebări relevante cu privire la identitatea sufletului lor în toate aceste trupuri diferite. O ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți va da o dimensiune în plus acestor sesiuni anterioare de regresie în viețile trecute.

Grație unei abordări generale (care condensează revederile unor vieți anterioare), într-o ședință completă de regresie spirituală în viața dintre vieți, pot atinge o serie de vieți semnificative. În acest context, există o întrebare pe care o adresez întotdeauna tuturor subiecților mei:

8. Când ai avut prima viață pe Pământ?

Este esențial așadar să fiți familiarizați într-o oarecare măsură cu istoria civilizațiilor lumii, cu creșterea și decăderea acestora. Clientul poate răspunde la această întrebare referitoare la prima sa viață printr-o descriere a perioadei în care făcea parte dintr-un trib din Epoca de Piatră, cu circa 50.000-100.000 de ani în urmă, în era Paleolitică. Un alt client s-ar putea vizualiza în epoca Neolitică, adică cu circa 5.000-10.000 de ani în urmă. Mulți clienți își amintesc o primă viață trăită în civilizația timpurie a Egiptului și Mesopotamiei, în urmă cu probabil 3.000 până la 5.000 de ani. Exceptând ipoteza că aveți de-a face cu un suflet foarte tânăr, care are la activ un număr restrâns de vieți anterioare, este foarte posibil ca subiecții dumneavoastră să nu-și amintească

majoritatea vieților din trecut, ci numai pe acelea în care au experimentat cele mai mari realizări. Chiar și așa, cei mai mulți oameni își pot aminti prima lor viață pe Pământ.

Dar ce se poate spune despre vizita pe Pământ a unor suflete (reîncarnate în prezent în clienții dumneavoastră), care au trăit cândva în trupuri nepământene? Deși veți întâlni așa-numitele suflete hibride, ale căror prime încarnări fizice au avut loc pe alte planete înainte de a veni pe Pământ, este un lucru foarte rar să aveți de-a face cu un client care a vizitat Pământul într-un trup extraterestru. Totuși, este posibil ca aceste suflete să fi fost implicate într-un fel de tentativă de colonizare, în perioada de început a istoriei noastre sau să se fi aflat numai într-o scurtă vizită pe Pământ. Din toate cazurile mele, am avut numai foarte puține de acest gen. Am scris un articol despre aceste anomalii survenite în practica mea, publicat în numărul din Martie 2001 al revistei *Fate*.

Când puneți întrebarea 'Unde te aflai în timpul primei tale vieți pe Pământ?' trebuie să fiți pregătiți ca unii clienți să spună: 'În Atlantida'. Am mai discutat despre Sindromul Atracției Atlantidei mai devreme, în Partea a Treia, la capitolul dedicat verificării interferențelor conștiente. Acest 'al optulea continent pierdut' se crede că ar fi existat cu adevărat în urmă cu 10.000 de ani. Și eu sunt curios despre această legendă, dar sunt și sceptic. Deși trebuie să accept faptul că există posibilitatea ca Atlantida să fi existat pe Pământ sub o formă sau alta, existența acesteia rămâne totuși în zona mitologiei nedovedite.

Fără a nega dintru început reacțiile avute de unii clienți în legătură cu o viață trăită în Atlantida, aș vrea ca terapeutii regresiei spirituale în viața dintre vieți să știe că în aceste situații există și posibilitatea de a avea de-a face cu suflete hibride. Am făcut multe referiri la aceste suflete hibride în *Destinul Sufletelor*. Clienții care au senzația că primele lor vieți au fost în Atlantida, pot fi de fapt suflete hibride care au avut încarnări anterioare cu mii de ani în urmă, într-o lume fizică asemănătoare legendei geografice a Atlantidei. Ele și-au încheiat respectivul șir de încarnări înainte de a începe să vină pe Pământ. Nu am descoperit că am avea vieți intermediare pe alte planete între viețile noastre de pe Pământ.

Atunci când lucrați cu un suflet hibrid, puteți întâlni provocări psihologice. Este posibil ca aceste persoane să nu se fi adaptat în mod adecvat vieții pe Pământ. Asocierea cu un creier uman, precum și densitatea ridicată a corpului omenesc pot fi încă înfricosătoare pentru ei. Am avut de-a face cu unii clienți care își considerau corpul pământesc ca fiind străin. Mai mult, incidența sinuciderilor în timpul

primelor vieți pe Pământ este mai crescută în rândul sufletelor hibride decât în cazul celor non-hibride. Dacă aveți un client care este un suflet hibrid, există unele întrebări esențiale pe care ați dori să i le adresați în legătură cu experiențele lor într-o lume nepământeană:

1. Poți să-mi spui dacă această planetă face parte din universul nostru sau este din altă dimensiune?
2. Dacă se află în universul nostru, această planetă ar putea fi în galaxia noastră (Calea Lactee) sau chiar în apropierea Pământului?
3. Mai există încă – și care este numele ei?
4. Este o lume fizică sau mentală?
  - a. (dacă este o lume mentală) Descrie această lume și locul tău în ea.
  - b. (dacă este o lume fizică) Poți să-mi spui dacă această lume era mai mare sau mai mică decât Pământul?
5. Te rog să compari topografia acestei lumi cu cea a Pământului, făcând referire la munți, deșerturi, oceane și atmosferă.
6. Dacă pe această planetă există viață organică, care era cea mai inteligentă formă de viață? (de obicei, această formă de viață era cea din care făcea parte și corpul clientului în timpul încarnării.)
7. Spune-mi cum arătai pe această planetă, ce gândeai și care era gama activităților tale.
8. De ce ai încetat să te încarnezi în această lume și ai decis să vii pe Pământ?
9. Explică-mi diferențele existente în modelul mental al corpului tău din această lume nepământeană și corpul uman de pe Pământ.
10. Fă o comparație între tehnologia din această lume și cea de pe Pământ.
11. Există cineva care e cu tine în viața de pe Pământ și care te-a însoțit și în acea lume?

În timpul trecerii în revistă a vieților anterioare, uneori vă veți întreba dacă nu există cumva posibilitatea unei influențe exterioare asupra

acelor clienți care pretind că s-au încarnat exclusiv pe Pământ. Iată două cazuri sugestive în acest sens:

- A. În primele mele vieți pe Pământ, am vrut să produc o schimbare a conștiinței, la acest creier primitiv, pe care doream să-l fac mai uman.
- B. Una dintre cele mai semnificative vieți pe care am trăit-o în cadrul încarnărilor mele timpurii a avut loc chiar înaintea ultimei Perioade Glaciare (cu 25.000 de ani în urmă). Pe parcursul acestei vieți, am generat o creștere a nivelului conștiinței grupului meu prin descoperirea unei ierbi care, amestecată cu un mineral, putea calma sistemul nervos și ascuți percepțiile creierului. Aceasta i-a făcut pe oamenii tribului meu mai puțin primitivi și mai raționali.

Pe scurt, este de reținut că toate experiențele vieților anterioare influențează evoluția sufletului, unele mai mult decât altele. Cu toate acestea, regresionistul spiritual îl poate ajuta pe client să coreleze lecțiile însușite pe parcursul acestor experiențe cu cele din viața sa actuală în timp ce acesta își vizualizează viața în lumea spiritelor. Alegerea fiecărui trup, pentru fiecare viață, constituie, de fapt, suma psihologică a tuturor alegerilor anterioare ale corpurilor, aici și pe alte planete.

La începutul Părții a Patra din acest text, am discutat despre nevoia ocazională de a desensibiliza trauma cauzată de scenele morții din viețile anterioare, înaintea regresionării clienților în lumea spiritelor. Nu este nici o îndoială că amprente negative ale trupurilor din trecut pot afecta viața de astăzi a anumitor oameni. Sunt totuși de părere că, deși terapia de regresie în viețile anterioare a fost foarte mult discutată, proprietățile terapeutice ale regresiei în viața dintre vieți nu le-a fost acordată considerația cuvenită. Aceasta deoarece terapia de regresie spirituală în viața dintre vieți reprezintă un domeniu nou.

Există terapeuți ai vieților anterioare foarte calificați, care au păreri ferme în legătură cu efectele traumelor psihologice suferite de suflet în viețile sale anterioare și care au fost transmise în corpul actual al acestuia. Ei pun accentul cu precădere pe dezechilibrul mental din viața actuală, care implică sentimentele de teamă și mânie ale subiectului (provenite din faptul că într-o viață anterioară a fost victimă), respectiv de vinovăție (în urma faptului că în viețile sale anterioare a cauzat rău

altora). Duc această idee mai departe, exprimându-și credința că rezidurile unor modele karmice negative încă mai există, în ciuda faptului că sufletul și-a însușit deja respectivele lecții și de aceea trebuie eliminate. Acesta este un concept mai vechi, care necesită reexaminarea. Misticismul tibetan și filozofia religiilor orientale declară următoarele: conștiința noastră este influențată de ceea ce se numește 'cauzalitate dependentă'. *Samskaras* este un termen pe care anticii îl foloseau pentru a descrie modelele karmice negative, ce trec de la un corp la altul și afectează psihicul acestora. Aceste doctrine au influențat terapia vieților anterioare.

Aș argumenta că anticii nu aveau cunoștințele pe care le avem noi astăzi despre lumea spiritelor. Mulți practicanți ai regresiei în viețile anterioare, nefamiliarizați cu terapia de regresie spirituală în viața dintre vieți, uită să ia în considerare faptul că gândurile și sentimentele negative din viețile noastre anterioare sunt în mare parte vindecate în lumea spiritelor. Este ușor să dăm vina pe amprente negative ale vieților anterioare pentru problemele care ne supără. Sincer vorbind, chiar și în cei mai ocupați ani ai practicii mele, am avut de-a face numai cu foarte puține cazuri în care clienții erau afectați în mod semnificativ de amprente de vieți anterioare. Dacă acest lucru este adevărat, atunci de ce sunt oare sufletele atât de des în conflict cu propriul lor corp? Cred că răspunsul constă în faptul că, pentru mulți oameni, tulburările mentale constituie rezultatul unei conexiuni dificile între suflet și corp. Voi reveni mai în detaliu la acest aspect al terapiei de regresie spirituală în viața dintre vieți în Partea a Cincea, la capitolul dedicat conexiunilor între corp și suflet.

Trecerea în revistă a altor activități din lumea spiritelor

La un anumit punct al sesiunii, după momentul în care clientul dumneavoastră s-a prezentat înaintea consiliului său, dar înainte de a-l transporta către locul alegerii vieții, vă sugerez să-i adresați o întrebare capcană:

Îmi spui și mie niște detalii despre celalalte activități din lumea spiritelor? Mă gândesc la acele perioade în care nu ești evaluat de consilieri și nici nu urmezi o anumită pregătire. Poate că am putea începe cu activitatea ta de recreere favorită.

În capitolul șapte din *Destinul Sufletelor*, discutând despre activitățile de recreere, redau multe episoade referitoare la o varietate de activități ale sufletelor, pe care ați putea să le recitiți din când în când pentru a vă face o idee. Bineînțeles, ceea ce un client consideră a fi recreere, un altul o poate considera o activitate de pregătire. Ceea ce urmează este o listă a categoriilor de activități spirituale care s-ar putea dovedi folositoare în investigațiile dumneavoastră:

- A. Zone din cadrul lumii spiritelor unde sufletele sunt antrenate să-și folosească energia în mod creativ.
- B. Zone din afara lumii spiritelor, ce pot include lumi fizice nelocuite, unde sufletele își pot folosi îndemânarea de a crea, prin manipularea energiei, atât obiecte vii, cât și inerte.
- C. Zone din alte dimensiuni, inclusiv lumi mentale, în care sufletele călătoresc pentru a studia sau pentru a se juca.

- D. Zone de comunitate, unde sufletele pot merge pentru relaxare. Aici ele pot cânta, dansa, spune povești și juca anumite jocuri.
- E. Zone de singurătate, pentru studiu și reflecție.
- F. Zone de adunare, unde sufletele se întâlnesc cu celelalte, pentru activități precum ascultarea conferințelor anumitor profesori.

Există multe modalități de a dezvolta ulterior investigațiile, pornind de la aceste categorii generale. Un exemplu ar fi putea extinderea categoriei C, referitoare la călătoriile interdimensionale, prin aceste întrebări:

De ce ești un călător interdimensional?

Este oare combinată realitatea noastră cu una paralelă în cadrul aceluiași spațiu dimensional?

Câte dimensiuni poți vizita și care este diferența dintre acestea și universul nostru?

Vezi și intri în contact cu alte ființe inteligente în cadrul acestor realități interdimensionale?

Ești implicat atât în dimensiuni fizice cât și mentale? Și dacă da, descrie-mi te rog diferențele dintre ele.

Acțiunea de a asista un client în examinarea unei game cât mai complete de activități va dezvălui multe aspecte ale caracterului acestuia, precum și nivelul său de dezvoltare. Clienții ale căror suflete sunt situate la Nivelul III și chiar peste acesta se specializează probabil în anumite activități ce se potrivesc talentelor, intereselor și experiențelor lor. Am enumerat unele dintre aceste domenii speciale în capitolul opt al lucrării *Destinul Sufletelor*, dedicat dezvoltării sufletelor.

Trecerea în revistă a activităților din lumea spiritelor în care se implică subiecții dumneavoastră vă oferă posibilitatea de a observa și nivelul progresului colectiv al grupului lor de suflete. În acest context, vă atrage atenția asupra unei activități pe care eu o numesc psihodrama spirituală, care se petrece între sufletele din același grup și a cărei observare poate da la iveală multe informații semnificative.

Presupun că psihodramele pot fi trecute în rândul activităților de învățare din clase, dar adesea observ că această activitate se desfășoară

și în afara sălilor de clasă, chiar și în lipsa profesorilor. Seamănă cu un grup de studiu, în cadrul căruia evaluarea performanțelor este realizată de către ceilalți colegi. Veți avea clienți care nu se angajează în aceste psihodrame efectuate în cadrul grupului de suflete, dar cei care o fac, consideră un lucru foarte instructiv să-și analizeze propriul comportament într-un corp fizic și să-l compare cu performanțele similare ale prietenilor lor. Consider că această activitate merită o atenție deosebită în cadrul terapiei de regresie în viața dintre vieți. Puteți începe examinarea prin următoarea întrebare:

Te angajezi împreună cu prietenii tăi din lumea spiritelor în vreo activitate prin care să vă evaluați unul altuia performanțele din viețile anterioare?

Există grupuri de suflete care se angajază în practica interpretării rolurilor, prilej cu care își re-crează viețile fizice, fiecare suflet jucând câte un rol. Este mai degrabă asemenea unei camere pline de oameni care joacă bridge pe echipe. Se procedează astfel pentru a vedea cine poate oferi și aplica strategia optimă pentru cea mai productivă viață. Sufletele din cadrul aceluiași grup se vor provoca unele pe altele să-și schimbe rolurile în același corp, pentru a-și putea compara ulterior performanțele. Juriul este format din ceilalți prieteni ai lor. În timp ce psihodrama este privită ca un joc cu multe provocări și distracții, ea este totodată și o activitate foarte instructivă.

Întregul exercițiu este gândit ca sufletele să înțeleagă mai bine cum anume sunt selectate anumite corpuri și minți în vederea îndeplinirii unor sarcini într-un set de circumstanțe date. Re-crearea acestor scene interactive vă permite să asistați la reprezentarea prin care subiectul dumneavoastră, împreună cu sufletele din grupul său, studiază toate variabilele majore ale unei situații date dintr-o viață anterioară. Desigur, multe dintre aspectele trecute legate de rezolvarea problemelor pot implica unele condiții din viața actuală. Astfel, puteți trage multe concluzii în timp ce asistați la o scenă de psihodramă. Iată numai trei exemple în acest sens:

1. Clientul dumneavoastră s-a comportat asemenea unui lup singuratic sau a acționat în colaborare cu alții, atunci când a avut de făcut o alegere grea, la o răscruce a vieții?
2. A fost această alegere motivată de un interes personal sau a fost provocată de dorința de a aduce o schimbare pozitivă a situației, mai ales dacă implică și viețile altora?

3. În ce fel și-a schimbat clientul dumneavoastră tipul de răspuns în fața situațiilor dificile (cu precădere cele care implică relația cu ceilalți) din viața actuală, în urma noilor percepții dobândite prin prisma psihodramei vieților trecute?

Veți vedea că mulți dintre actorii piesei din lumea spiritelor se află pe scenă din nou, cu roluri importante în piesa actualei vieți a clientului dumneavoastră.

Atunci când căutați anumite indicii legate de unele chestiuni particulare din viața clienților, este înțelept să acordați atenție tuturor aspectelor activității lor din lumea spiritelor. Fiecare client are o tendință diferită față de amintirile sale spirituale. Un anumit stil de a întreba poate funcționa cu succes pentru un client, dar nu și pentru altul. Astfel, veți întâlni clienți care vor avea numai amintiri vagi despre viața lor spirituală, în timp ce alții vor da numeroase detalii grafice despre o mulțime de lucruri, stimulându-vă să puneți noi și noi întrebări. Nu uitați niciodată că un client obișnuit nu oferă informațiile neapărat în mod voluntar. În orice ședință este ușor să ratați un indiciu dacă nu adresați întrebările metodic. Voi da ca exemplu un caz în care am trecut prea ușor peste anumite activități spirituale.

Eram aproape de punctul de a încheia ședința referitoare la viața dintre vieți a lui Jack, când l-am întrebat, după o perioadă de reflexie: 'Au existat vreun fel de instrucțiuni între precedentă ta viață și cea actuală, pe care nu le-am menționat și care era de așteptat să le aplici în prezent?' După o pauză lungă, Jack a spus: 'Ah, presupun că te referi la momentul în care am făcut o vizită la bibliotecă împreună cu alte 15 suflete pe care nu le cunoșteam.' Nu aveam idee despre ce vorbește Jack, dar am răspuns în cel mai serios mod cu putință: 'Da, la acea întâlnire mă refer. Până număr la trei, vreau să te întorci la acel moment și să-mi spui totul despre el ...unu, doi, trei!'

Jack mi-a spus apoi că i s-a cerut să asiste la o activitate de genul "ce-ar fi dacă", ce avea loc într-o așezare asemănătoare unui mic templu Greco-Roman, cu rânduri de scaune dispuse circular. Un instructor se afla în centru. Activitatea în sine consta în faptul că instructorul adresa fiecărui suflet prezent întrebări referitoare la ce anume ar face într-o anumită împrejurare din timpul unei încarnări. Când a venit și rândul lui Jack, chiar nu știam la ce să mă aștept. Fața i s-a întunecat și a vorbit cu voce șovăielnică:

Oh...asta este! Întrebarea care-mi este adresată ... se referă la bunătatea față de animale...și cred că am picat testul. În

viețile mele anterioare am fost fie crud, fie indiferent cu animalele, în mod special cu caii pe care i-am călărit în luptă. (după o lungă pauză) Nu îmi plac pisicile...Nu sunt prea drăguț nici cu câinele meu...ei sunt aici pentru a mă învăța ce este compasiunea. Trebuie să-mi amintesc asta! Profesorul îmi adresează o întrebare legată tocmai de tratamentul aplicat animalelor.

Poate că la o primă vedere această vizualizare a clientului meu cu privire la activitatea descrisă mai sus nu pare a avea consecințe prea mari în schema problemelor karmice. Aceasta ar fi însă o presupunere eronată. Jack și cu mine am fost capabili să analizăm atitudinea lui față de problemele generale ale blândeții și compasiunii din viața lui, precum și a modului în care calitățile animalelor pot îmbogăți înțelegerea noastră asupra oricărui lucru viu. Lui Jack nu îi plac animalele, dar familia lui insistă să le aibă.

Întrebându-l pe Jack în continuare de ce anume crede că profesorul i-a adresat o întrebare legată tocmai de tratamentul aplicat animalelor în viețile sale anterioare, am descoperit că era vorba de fapt despre prejudecățile sale față de ceea ce considera el a fi 'o formă de viață inferioară'. Pentru că animalele sunt diferite față de noi, ele sunt subevaluate și luate în derâdere de unii oameni. Mergând mai departe, am descoperit că atitudinea sa față de animale constituia o manifestare exterioară a nevoii lui Jack de a se simți superior oamenilor diferiți de el. Activitatea spirituală explicată în fragmentul de mai sus a constituit un semnal de alarmă înaintea vieții sale actuale. A fost un noroc că am reușit să descoperim această amintire a lui Jack referitoare la evenimentul amintit chiar înaintea încheierii ședinței.

Când terminați șirul de întrebări referitoare la numeroasele activități spirituale ale clienților dumneavoastră, fiți conștient de diferențele de percepție existente între sufletele mai avansate și celelalte. Poate că limitele creierului nostru fizic impun un filtru în ceea ce privește informațiile sufletului provenite din lumea spiritelor. La un moment dat în expunerea lor, clienții de nivel mediu înclină să scoată o anumită imagine vizuală sau activitate. Totuși, unii clienți (deși puțini) găsesc o unitate permanentă a înțelepciunii spirituale. Ei par a primi un flux simultan de mesaje semnificative din toate activitățile lor ca suflete.

Alegerea vieții și a corpului

Ultima fază majoră a sesiunii de regresie spirituală în viața dintre vieți îl transpune pe clientul dumneavoastră înapoi în momentul și locul unde a văzut corp său, prezent chiar înainte de încarnare. Sufletele nu merg în această zonă spațială decât dacă sunt pregătite să se încarneze într-o altă viață. Capitolele doisprezece și treisprezece din *Călătoria Sufletelor* precum și capitolul nouă din *Destinul Sufletelor* prezintă multe detalii despre felul în care clienții își văd viețile viitoare și trupurile ce li se oferă pentru aceste noi vieți. Așa cum se întâmplă și în cazul altor zone spațiale din lumea spiritelor (cu precădere cele ce au anumite funcțiuni specifice), clienții dumneavoastră le vor denumi în mod diferit. Cele mai întâlnite apelative sunt locul de selecție al vieții, camera ecranelor sau inelul destinului.

Veți descoperi că locul menit selecției vieții și vizualizării corpurilor este de regulă descris ca fiind rotund și înconjurat de o serie de panouri mari (sau ecrane) care arată ca niște pânze transparente de energie lichidă. Este prezentat asemenea unui teatru circular, în interiorul căruia se derulează scene cu oameni și evenimente din viitor, pentru sufletul gata să intre într-o nouă viață. În funcție de acțiunile lor din acest spațiu, clienții dumneavoastră se vor încadra în două categorii:

- A. Suflete care preferă doar să observe scenele.
- B. Suflete care își doresc să participe chiar la acestea, intrând în scenele pe care le-au ales.

Aceste două preferințe manifestate în locul de alegere a vieții depind de caracterul sufletului, de înclinațiile sale particulare în momentul vizitei, precum și de natura vieții care urmează. Unele suflete, mai ales cele tinere, se mulțumesc să accepte ceea ce li se oferă, în timp ce altele au o natură mai analitică și mai investigativă.

De la panourile aflate în fața lor, multe suflete par a fi capabile să controleze derularea scenelor care arată un număr de posibile desfășurări ale viitorului în vieți diferite. Pare logic că această manipulare este realizată de mintea sufletului și, totuși, clienții folosesc o serie de termeni mecanici pământești pentru a descrie această funcție: butoane, manetă, discuri și pârghii. În cărțile mele anterioare am afirmat că, în conformitate cu declarațiile majorității subiecților, specialiștii care controlează acest spațiu nu sunt văzuți de către suflete. Totuși, sufletul care se încarnează este conștient că există cineva responsabil care monitorizează acțiunea. Unele suflete sunt însoțite de ghizii lor, altele nu.

Cazurile mele indică faptul că, în timpul alegerii vieții, clientului îi sunt înfățișate și reperele temporale implicate în anumite evenimente asociate cu diferitele corpuri prezentate pe panouri. Acestea depind de natura vieții care urmează, de lecțiile karmice ce vor trebui însușite, precum și de sufletul implicat. Printre multe alte variabile, se numără și faptul că aceluiași suflet îi pot fi oferite spre vizualizare mai multe variante în unele vieți și mai puține în altele, la fel cum înainte de unele vieți mi se dau mai multe variante de corpuri decât înaintea altora. Veți avea clienți care au văzut cea mai mare parte din viața lor viitoare în fragmente din perioada copilăriei, adolescenței, maturității și bătrâneții, în timp ce alți indivizi au văzut numai un segment scurt al vieții lor.

Înainte unora dintre vieți, clientului dumneavoastră i se va oferi numai una sau două variante de corpuri, altă dată însă aceluiași client îi pot fi oferite (înaintea altor vieți însă), până la cinci variante. Există întotdeauna un candidat principal, aflat pe poziția de 'lider'. Sufletele par să știe ce trup va constitui cea mai bună alegere a lor pentru a învăța și, de regulă, îl aleg pe acesta. De exemplu, clientul dumneavoastră poate spune că există trei variante: una ușoară, una moderată în ceea ce privește adaptabilitatea și, în fine, una care implică un corp foarte dificil. Astfel, alegerile vieților aferente acelor corpuri pot fi definite ca fiind necomplicate, destul de grele, respectiv extrem de dificile. Motivul pentru această gamă a alegerilor legate de viețile viitoare depinde de motivație și de anumite chestiuni karmice, ca și de vârsta evolutivă și performanțele din trecut ale sufletului în chestiune. Destul de des, clientul dumneavoastră va fi incapabil să explice rațiunea și înțelepciunea din spatele tuturor variabilelor legate de o anumită viață și de corpurile oferite pentru aceasta.

Repererele temporale viitoare constituie o parte integrantă a camerelor de selecție a vieții. În timpul fizic, pământean, ecranele par să ofere

niște secvențe ale evenimentelor, cu posibilități și probabilități. Aparent, pe Pământ nu există certitudinea nici unui eveniment viitor, deoarece altminteri viețile noastre ar fi în totalitate determinate și lipsite de liberul arbitru. Dacă am fi guvernați în totalitate de soartă, laboratorul de pe Pământ nu ar fi decât o biată școală de încercări și teste. În ceea ce mă privește, cred că există un număr nedefinit de viitoruri, legate de eternul prezent ce se desfășoară în timpul *acum* din lumea spiritelor. Și totuși, deși ar trebui să existe mai multe viitoruri, sufletele par să le vadă numai pe cele mai plauzibile, într-o matrice a posibilităților și probabilităților. Pe ecrane, evenimentele și oportunitățile unei vieți viitoare pot fi mărite, scoase sau reduse în dimensiuni pentru ca sufletul să le poată analiza cât mai atent. Este ca și când te-ai uita la un copac, examinând atât trunchiul acestuia, cât și diferitele ramuri, unele mai mari, altele mai mici. Folosesc această analogie deoarece unele repere temporale combinate cu anumite scene din viață par a fi mai proeminente decât altele.

Am vorbit deja despre modul în care timpul prezent din lumea spiritelor pare a fi un conglomerat de trecut, prezent și viitor. Fluxurile și undele de energie conținând evenimente plutesc fie spre exterior, către viitor, fie înapoi, spre trecut și se întâlnesc în centru, în vârtejul lumii spiritelor. Stând în bibliotecă și privind un dispozitiv asemănător unui ecran de computer, sufletele de pe pământ pot vizualiza toate nuanțele vieților lor trecute. În camera de selecție a vieții li se dau aceleași oportunități de examinare a viitorului imediat, dar cu mai puține detalii. Din moment ce ne sunt prezentate 'mostre' ale viitorului, acest angajament trebuie să vină sub incidența progresiei timpului viitor.

Sentimentele mele despre reperele temporale și liberul arbitru sunt exprimate mai în detaliu în capitolul nouă din *Destinul sufletelor*. Voi adăuga aici faptul că există oameni de știință, specialiști în teoria cuantică, ce cred că, de fapt, noi ne găsim mereu într-o serie de evenimente prezente, derulate în timpul *acum*, care au o probabilități foarte ridicate și astfel înclină balanța către determinism. Astfel, din cauza unui număr mai mic de posibilități, viitorul ar face mai puțin egale șansele liberului arbitru datorită pre-determinismului. Totuși, clienții mei sunt convinși de faptul că viitorul oferă multe variante diferite de alegere, și fiecare cadru din timpul *acum* există în mod simultan cu toate celelalte variante ale aceluiași timp *acum*. Nu putem ști dacă aceste realități alternative se interconectează în cadrul aceleiași realități sau dacă, dimpotrivă, există o serie de realități paralele adiacente una față de cealaltă.

Este foarte posibil ca, în timpul *acum* din lumea spiritelor, evenimentele de pe Pământ să nu fie cu adevărat în mișcare, ci doar să

se afle pe repere temporale diferite, ce par să se miște în universul nostru fizic care îmbătrânește. Eu cred că în cazul fiecărui eveniment oamenii au șansa de a face alegeri și de a efectua corecții în parcursul vieții lor. Deoarece putem aborda același eveniment în maniere diferite, rezultatele evenimentelor ce ne influențează pot fi schimbate. Îi întreb pe aceia care cred că evenimentele nu pot fi schimbate prin intermediul liberului arbitru, dacă pot să accepte măcar faptul că reacțiile și comportamentul nostru față de aceste evenimente pot modifica rezultatele într-o anumită măsură.

Unii clienți potențiali se întrebă dacă eu conduc progresii hipnotice. Nu o fac. Aparent, în camera de selecție a vieții, sufletele sunt capabile să vadă numai scene din viața viitoare și nu din cea trecută. Întâmplător, dacă am un client în vârstă de patruzeci de ani, care analizează ceea ce a văzut înainte de viața actuală, această persoană nu va fi capabilă să relateze nimic dincolo vârsta de patruzeci de ani. Evenimentele situate dincolo de vârsta de patruzeci de ani nu s-au petrecut, așa că el nu poate să arunce nici o privire!

În perioada de început a carierei mele, experimentând progresia în viitor, am descoperit că majoritatea clienților sunt blocați de ghizii lor spirituali, pentru a nu-și putea vedea viețile departe în viitor. Acest lucru permite ca sufletele să se autodescopere pe termen lung. Din când în când, un client va avea o viziune a unui viitor posibil, precum acela că s-ar afla pe o navă spațială, în secolul XXIII, dar această imagine este vagă și greu de distins. În cazurile mele 'Star Trek', nu am putut să nu simt că dorințele conștiente ale clienților (ca așteptarea de a deveni căpitanul unei nave spațiale) au interferat cu relațiile lor obiective. Cei mai mulți clienți cred că privitul în viitor ar fi mai bine să fie lăsat pe seama planificatorilor. În plus, nu cred că încercarea de a facilita progresia hipnotică în viitor este productivă în terapia vieții dintre vieți.

Odată ce v-ați pregătit clientul pentru camera de selecție a vieților, veți fi martorul procesului de luare a deciziei cu privire la viața și corpul prezent al acestuia. Următoarea serie de întrebări va dezvălui informații cât mai semnificative:

1. Cum ești anunțat că este timpul să te reîncarnezi și cine îți spune acest lucru?
2. Ai descrie dorința ta de a merge mai departe încă o dată ca fiind puternică, moderată sau slabă?

3. Ai spus vreodată că nu ești pregătit pentru o nouă viață? Dacă da, atunci care au fost circumstanțele și rezultatele finale?
4. Mergi la locul de selecție al vieții singur sau împreună cu ghidul tău?
5. Ai cunoștință despre existența unor ființe superioare care lucrează în camera de selecție a vieții?
6. Descrie-mi împrejurimile și spune-mi ce anume vezi și ce faci.
7. Câte variante de corpuri îți sunt puse la dispoziție? Te rog să le descrii pe fiecare în detaliu.
8. Ce crezi că îți oferă fiecare corp?
9. Există un corp considerat a fi 'candidatul principal'? Dacă da, pe acesta l-ai ales? De ce le-ai refuzat pe celalalte?
10. Când îți vezi corpul pe care l-ai ales în viața actuală, îl vezi pe ecran în acțiune? Poți regla acțiunea tu însuși sau pare că altcineva controlează mișcarea scenelor pentru tine?
11. Ești numai un observator sau poți chiar să intri în scenele din viața ta curentă ca participant?
12. Ce scene te interesează cel mai mult și de ce?
13. Ce ai învățat înainte să vii în locul de selecție al vieții și te-a ajutat să te hotărăști pentru un anumit corp?
14. În timp ce privești o varietate de scene de viață, există unele care sunt mai potrivite pentru anumite corpuri decât pentru altele?
15. Ce reprezintă acest corp pentru tine ca avantaje și dezavantaje? Explică-mi aspectul cel mai important al corpului tău - atât cel pozitiv, cât și cel negativ.
16. Prin ce diferă creierul acestui corp de ale celorlalte corpuri pe care le-ai avut recent?
17. Care este misiunea ta principală în viață? S-a schimbat față de ce ai văzut tu în camera de selecție a vieții?
18. Țelurile din această viață sunt diferite de cele din alte vieți? Dacă da, în ce privință?

19. Vezi cumva pe ecrane anumite persoane cu care trebuie să lucrezi în această nouă viață?
20. Există ceva ce vezi pe ecrane și despre care nu am discutat? Există cineva care te împiedică să-mi spui tot ceea ce vezi?

Clienții descriu în multe feluri această experiență spirituală. Unii vă vor oferi descrieri detaliate ale tuturor scenelor, în timp ce alții sunt destul de vagi. Veți avea clienți care vor privi sau vor participa la scene un timp și apoi, după ce vor alege corpul, nu vor mai dori să vadă nimic despre viața viitoare. Există suflete care au următoarea atitudine: "Am încredere că ei știu ce fac și nu am nevoie să văd nimic". Amintiți-vă întotdeauna că în timp ce clienții își vizualizează experiența în camera de selecție a vieții, ei sunt capabili să răspundă la întrebări despre viața actuală. Cea mai evidentă întrebare care poate fi pusă clienților aproape de finalul experienței de selecție a vieții este legată strâns de întrebarea 17:

Îți trăiești viața în conformitate cu ceea ce vezi pe ecrane?
Dacă nu, ce anume este diferit și de ce?

Legături între corp și suflet

În camera de selecție a vieții, unii clienți văd mai întâi corpul lipsit de suflet pe care la un moment dat îl vor ocupa. Aceasta se datorează faptului că acțiunea *live* nu a început încă să se desfășoare pe ecrane. Îmi amintesc un client spunându-mi: „Prima dată privim imagini ale corpurilor neînsuflețite aliniate în fața noastră. Au creiere, dar corpurile sunt robotice și goale.” Odată ecranele activate, clienții se vor conecta rapid la aceste corpuri, astfel încât să poată vedea cum ar fi pentru sufletele lor să fie parte din ele.

Din când în când, un client va spune că respinge un corp pentru că „simte că nu este potrivit.” Foarte rar veți avea un client care să spună că a făcut o greșală în ceea ce privește alegerea corpului într-o viață anterioară, cerând să fie eliberat din acel corp după prima lună de intrarea în fetus. Un alt suflet va prelua această misiune. Totuși, din toate cazurile pe care le-am avut, nu am întâlnit nici măcar o singură dată un suflet care să se unească cu un corp după naștere. Încerc să nu fiu moralizator în timpul cursurilor de pregătire în domeniul regresiei spirituale în viața dintre vieți, dar există o serie de practicanti ai hipnozei care sunt atrași de această teorie (că sufletul s-ar putea alătura corpului după momentul nașterii), iar acest lucru mă deranjează.

Opiniile mele referitoare la acest subiect sunt exprimate în capitolul trei din *Destinul Sufletelor*. Știu că totul este posibil, dar clienții mei neagă existența acestei posibilități, deoarece maestrul nostru spirituali sunt prea înțelepți pentru a permite o asemenea oroadă precum posedarea minții de către alte entități. Întregul concept referitor la entitățile exterioare care sunt capabile să ocupe mințile noastre se bazează pe superstiții și temeri datând din Evul Mediu. Oamenii care mă contrazic argumentează că respectiva pătrundere ar fi un act de bunăvoință.

Dacă citiți studiile mele de caz anterioare, referitoare la modul în care sufletele se alătură fetusurilor pentru a se contopi cu creierul uman în dezvoltare, veți vedea că este vorba de un proces lent și delicat, de o

subtilitate incredibilă. Un bun exemplu este cazul lui Nancy, pe care îl descriu pe parcursul acestui text. Procesul de acomodare cu fetusul începe cu blândețe, sufletul urmând cu grijă neurotransmițătorii creierului în timp ce își acordează propriile vibrații energetice cu mintea copilului. Imaginați-vă șocul resimțit de o persoană adultă în cazul în care un suflet ar substitui energia caracterului său imortal cu un altul în mijlocul vieții. Cred că acest lucru ar duce fie la nebunie, fie la moarte.

Integrarea unui suflet în creierul uman constituie unul dintre cele mai complexe elemente ale regresiei spirituale. Am expus numeroase aspecte ale parteneriatului suflet-creier prin intermediul studiilor de caz în ambele mele cărți. În esență, cei mai mulți dintre oameni se simt relativ confortabil cu dualitatea suflet-creier care există în corpul lor. Totuși, există alții care pot fi deranjați (mai puțin sau mai mult) de această relație. Terapeutul regresiei spirituale în viața dintre vieți trebuie să fie precaut când judecă aspecte referitoare la sursa tulburării mentale a clientului.

De exemplu, oamenii m-au întrebat adeseori dacă nu cumva cauza Sindromului Personalității Multiple n-ar putea fi o reparație a personalităților din viețile anterioare care ies la suprafață. Consider că acest sindrom reprezintă o reprimare a unei singure personalități actuale, traumatizată de o serie de evenimente timpurii ale vieții *prezente*. Cei afectați de această tulburare vor să se disocieze de amintiri dureroase, adeseori legate de abuzuri din copilărie. Ei evadează în alte personalități (dar nu din vieți anterioare) pentru a evita realitatea propriului psihic. În cazul persoanelor obișnuite, cred că o asociere disruptivă între suflet și creier (dualitate sufletească) este mult mai de așteptat să creeze confuzii de personalitate decât simptomele Sindromului Personalității Multiple.

Un alt considerent pe tema bolilor mintale este faptul că anumite corpuri au o predispoziție spre dezechilibre hormonale, precum și spre o chimie cerebrală anormală. Combinate cu abuzul fizic și emoțional în timpul copilăriei, obțineți formula sigură a unei minți tulburate. Cred că dacă o asemenea minte are un suflet mai tânăr și mai neexperimentat, oamenii sunt mai puțin capabili să facă față situației și, astfel, se contaminatează, rămânând chiar prizonierii unei minți biologice bolnave. În aceste condiții, sufletul nu poate funcționa cum trebuie.

Sufletul are un caracter nemuritor, care este combinat cu un creier uman și cu un sistem nervos central, producând astfel un anumit temperament emoțional în cadrul corpurilor noastre. Această mixtură crează o singură personalitate temporară, într-o singură viață.

Denumesc această esență Principiul Sinelui. Identitatea personală implică atât amintirile conștiente, cât și cele din subconștient și, astfel, căutarea adevăratului Sine poate fi evazivă. În formarea unei percepții despre cine sunt cu adevărat, oamenii se bazează prea mult pe examinarea reacțiilor emoționale și senzoriale la informațiile provenite de la creier. Minte fizică ne poate păcăli, făcându-ne să credem că *suntem* și în realitate ceea ce considerăm că suntem pe baza influențelor de mediu ale acestei planete sau pe reacțiile noastre emoționale la ele.

Sinele este indentificat la modul general prin gânduri, amintiri și percepții despre viață, care sunt influențate de conștiința nemuritoare reprezentată de sufletul nostru. Ne uităm în oglindă și ne întrebăm: „De ce sunt oare eu *acesta*?” Pe lângă această confuzie privitoare la identitate, personalitatea noastră (eul nostru sufletesc și eul biologic) se dezvoltă și se schimbă inegal pe parcursul vieții. În timp ce eul biologic se schimbă rapid pe parcursul unei vieți, evoluția eului sufletesc durează mult mai mult. Sinele central oferă fundament personalității noastre reale care, la rândul ei, influențează temperamentul emoțional și personalitatea. Toate aceste elemente sunt integrate într-o singură ființă umană. Consider că atunci când această integrare delicată este fracturată, ea generează boala mintală și, posibil, un comportament criminal.

Când sinele nostru sufletesc este atins, suntem capabili să percepem distincțiile interne ale caracterului nostru nemuritor. Acest lucru ne oferă un sentiment profund al adevăratei individualități și o mai bună înțelegere conceptuală asupra a cine suntem cu adevărat ca persoană în totalitatea ei. Astfel, terapia regresiei spirituale în viața dintre vieți caută să ajute clientul să-și recunoască sinele complet, prin recuperarea unor amintiri din subconștient cu privire la alăturarea minții și corpului. Terapia regresiei spirituale în viața dintre vieți reprezintă, de fapt, o căutare spirituală îndreptată spre o mai bună înțelegere de sine.

Sinele sufletului unui client poate fi foarte diferit sau asemănător temperamentului emoțional al corpului gazdă. Sufletele se bazează pe planificatorii lumii spiritelor pentru a găsi cei mai buni candidați pentru un parteneriat care să ia în considerare atât punctele lor tari, cât și slăbiciunile lor. Alegerea unui anume corp este menită să combine defectele și calitățile de caracter ale unui suflet cu anumite temperamente emoționale umane puternice sau slabe pentru a produce combinații de trăsături specifice în scopul unui beneficiu reciproc. Mentea biologică a ființei umane este legată de un suflet care îi oferă imaginație, intuiție, perspicacitate și conștiință. Ca urmare a acestei

unificării, suntem o singură persoană care se confruntă cu două forțe interne pe parcursul vieții. Această combinație reprezintă dualitatea minții și spiritului în interiorul corpurilor noastre.

Cele două euri pot colabora bine sau pot arăta unele impulsuri conflictuale, care să genereze manifestări de anxietate neurotică. Ele pot fi în opoziție unul cu celălalt, după cum este la fel de posibil să lucreze conjugat. Însă, simplul fapt că două euri se află în opoziție nu înseamnă automat lipsa armoniei și echilibrului. Exemplul pe care îl dau de obicei este cel al unui suflet pasiv și cu energie scăzută, care dorește să se combine cu un creier neobosit și agresiv, pentru a combate inclinația naturală a sufletului spre o viață liniștită. Pe de altă parte, dacă un suflet puternic, indulgent cu sine și care are o tendință spre a-i controla pe ceilalți este reunit cu un corp agresiv, amestecul se poate dovedi volatil.

Identificarea adevăratului sine prin intermediul terapiei regresiei spirituale în viața dintre vieți nu reprezintă o garanție că emoțiile și atitudinile conflictuale vor fi rezolvate de către client. Totuși, prin intermediul observației personale și auto-evaluării această terapie ajută mult la sedimentarea unui fundament psihologic mai echilibrat al imaginii de sine. Acest lucru ar trebui să determine o percepție superioară, precum și o vindecare în viața clientului. Pentru dumneavoastră, ca terapeut, un considerent major al ședinței de regresie spirituală în viața dintre vieți este acela de a explora dualitatea eurilor din interiorul fiecărui subiect hipnotizat.

Am un caz care ilustrează un conflict între două euri opuse unul celuilalt. Atunci când includ acest caz într-un seminar de pregătire, auditoriul tinde să-l numească „Cazul Duo-ului Dinamic.” Următorul pasaj aparține unei femei de 35 de ani, nemăritată, pe nume Lois, care este manager de vânzări în cadrul unei mari companii internaționale. Lois are un suflet destul de tânăr, pe nume Mawana, care a venit pe Pământ doar de vreo cinci sute de ani. În toate viețile sale anterioare, acest suflet s-a încarnat ca bărbat. Până la viața prezentă, Mawana a selectat întotdeauna corpuri pe baza compatibilității. Acum, toate acestea s-au schimbat. Scena pe care o voi descrie s-a petrecut atunci când am purtat pe subiectul în zona de alegere a vieții, chiar înainte de viața prezentă:

Dr. N: Câte opțiuni de corpuri gazdă ai la dispoziție?

Mawana: Două: Unul este bărbat și altul femeie. Am opțiunea de a alege un alt bărbat, ca și în viețile anterioare. Dar voi alege femeia, pentru că trebuie să încep să mă extind.

Dr. N: Bine, Mawana, cum ți se pare că arată Lois când o vezi pentru prima oară?

Mawana: Uh...slabă, cu păr pe peste tot...Doamne, este așa de...violentă. Oh, o să fie ca și cum ai lucra cu un pistol...De data aceasta chiar mă înham la greu...

Dr. N: Vrei să spui că celelalte corpuri din trecut nu au fost atât de dificile în ceea ce privește contopirea, iar această alegere va constitui o schimbare pentru caracterul tău natural?

Mawana: Da. Înțelegi, eu sunt un suflet tăcut și analitic. Mă gândesc mult înainte de a lua o decizie.

Dr. N: Și de ce ai nevoie de o schimbare?

Mawana: Pentru că după ce am analizat toate posibilitățile care se pot ivi în toate situațiile, sfârșesc dorind să nu-mi asum nici un risc în viețile mele.

Dr. N: Vrei să-mi spui că ai un suflet indecis?

Mawana: Oh...nu cred...sunt doar precaut.

Dr. N: În ceea ce privește corpul Lois-ei, care este temperamentul ei?

Mawana: O bombă gata să explodeze! Mereu inițiază proiecte care o conduc spre încurcături emoționale.

Dr. N: Mawana, dată fiind această deosebire majoră între caracterul tău și temperamentul corpului gazdă, ce vei avea de câștigat de pe urma acestei asocieri, ce element pe care nu-l aveai înainte în celelalte corpuri?

Mawana: (pauză lungă) Îmi vine greu să recunosc asta, dar m-am simțit confortabil în corpuri reci din punct de vedere emoțional. Îmi este atât de ușor să fiu un observator și să nu mă dedic unor lucruri...în mod special în relațiile mele. Nu am fost...deschis cu oamenii.

Dr. N: Înțeleg, și cum a fost viața pentru tine în corpul lui Lois?

Mawana: O cursă de mountain-russe! Ea este atât de... complicată... aruncându-se în situații fără să se gândească prea mult. Întotdeauna gata să se dăruiească total pentru orice. Eu evit anxietatea, ea nu. Eu trudesco din greu; ea se automotivează.

Dr. N: Ea se exprimă mai direct în timp ce tu ești mai indirect?

Mawana: Asta e puțin spus. Încerc să o încetinesc, dar ea este aproape nepăsătoare...(vărsând lacrimi) mai ales cu mine. Realmente, există momente când scapă de sub control și ne provoacă atâta suferință emoțională, încât devine copleșitor.

Dr. N: Și cum te fac toate acestea să te simți, Mawana?

Mawana: Prins ca într-o capcană.

Observație: Mă opresc aici pentru o clipă pentru a oferi un pic de alinare clienței mele, ajutând-o să se concentreze din nou asupra cauzei pentru care a ales acest corp și cum poate învăța de la el.

Mawana: (după ce și-a revenit) Amândurora ne pasă în felul nostru. Eu sunt mai empiric în felul meu. Ea aduce o căldură în natura mea pe care cu greu am putut să o exprim în trecut. Amândoi avem o mândrie intensă și nu suntem iuți din fire sau răzbunători cu oamenii care ne-au rănit.

Dr. N: Deci acest aspect al dualității eurilor voastre a fost mai degrabă armonios?

Mawana: (oarecum reținut) Mmm, da...această parte a beneficiat de o adaptare mai ușoară...

Dr. N: Bine, atunci, de care trăsătură a ei ai beneficiat cel mai mult, Mawana?

Mawana: Ea este mereu gata să acorde încredere, pentru că iubește oamenii. Nu mă simt niciodată plictisit și singur ca în viețile anterioare. Ea mă împinge de la spate.

Dr. N: Și în ce o ajuți cel mai mult?

Mawana: Mi-a luat foarte mult timp dar, în sfârșit, o fac să mai încetinească puțin și să se gândească înainte să se arunce cu capul înainte.

Am analizat diferențele dintre corpurile bărbătești și cele femeiești și am aflat că Mawana, ca bărbat, a fost mai degrabă egoist cu femeile. Cred că schimbarea de direcție a acestui suflet, datorată nu într-o mică măsură consilierii serioase dintre vieți pe care a primit-o din partea ghidului, este rezultatul propriei saturații de relații sărace în afecțiune, cauzate de lipsa de dăruire ca bărbat. Consider că ședința noastră împreună le-a ajutat pe Lois și Mawana să se vadă într-o lumină mai clară.

Lois a început să dea mai multă ascultare sinelui interior, după lunga serie de relații emoționale destructive avute până atunci. La multe luni după ședința noastră, Lois mi-a scris că acum este mai conștientă de faptul că ambele ei euri învață unul de la celălalt și că încearcă să aducă echilibrul în „personalitatea ei amestecată”, cum o numește ea. Aparent, cele două euri au atins în sfârșit o relație de simbioză.

Atunci când comportamentul unei persoane pare să aibă mică legătură (sau nici una) cu sinele, mă gândesc la un individ care se luptă să-și găsească sufletul. Un client mi-a spus: „Sunt un suflet tăcut, cu o afinitate spre minți umane deschise și tolerante. Este mai ușor pentru mine să mă contopesc cu ele.” Alt client a avut un punct de vedere diferit: „Vreau să mi se opună rezistență din partea creierului chiar din primul moment, pentru că munca este mai solicitantă, iar provocarea mai mare atunci când nu ne asemănăm. Amândoi vom avea de câștigat de pe urma acestei asocieri.” Nu există formule magice în lucrarea de regresie spirituală în viața dintre vieți. Fiecare caz trebuie evaluat individual.

Atunci când interacționez cu un client pe tema dualității corp-suflet îmi pun trei întrebări de bază:

- A. Este scopul eului sufletesc al clientului meu contracarat de diferite interese și motivații ale corpului prezent? Care sunt acțiunile ce produc satisfacție, în sensul de opus al anxietății?
- B. Dualitatea minții sufletului și minții corpului clientului mei le aduce pe acestea în conflict sau le reunește; este vreuna din aceste condiții deliberată din rațiuni ce țin de progres?
- C. Este clientul meu integrat în mediul său și în societatea umană sau acest individ se simte depersonalizat, gândindu-se că poate nu aparține Pământului?

În general, în lungul lor șir de încarnări fizice, sufletele întâmpină o rezistență sporită în unele corpuri în comparație cu altele. Pentru regresionistul spiritual care lucrează cu clienți tulburați aflați în transă, poate părea chiar că are loc o luptă, sufletul încercând să se adapteze la afecțiunea sistemului nervos suferită de organismul uman. Dacă spiritul are puterea de a vindeca corpul, acesta din urmă are puterea de a 'închide' sufletul prin intermediul unor mecanisme de apărare primitive. Un scop principal al terapeutului regresiei spirituale în viața dintre vieți

este acela de a-i asista pe clienți în căutarea lor pentru armonie interioară, prin intermediul unei mai bune cunoașteri de sine și a propriilor origini. Veți dori, desigur, ca această autoevaluare realizată de client să continue mult timp după ce seria de ședințe s-a terminat.

În timpul prelegerilor sunt adeseori întrebat: „Ce se întâmplă cu acele suflete din corpurile cu dizabilități? De ce și-ar dori cineva să aleagă asemenea vieți limitate și dureroase?” Unii membri ai auditoriului meu cred că sufletele care au ocupat corpuri cu handicapuri au fost trimise acolo fără să știe dinainte, pentru că nici un alt suflet nu ar dori acest lucru. Din experiența mea, acest lucru nu este adevărat. Sufletele se oferă voluntar pentru vieți dificile și sunt încurajate în camera de selecție a vieților să vadă ce le va aștepta în viață. Nu suntem constrânși de către ghizi. Sufletele știu dinainte despre lecțiile karmice specifice pe care le vor trăi, precum și ce anume au de câștigat de pe urma unei vieți problematice.

Am avut o clientă care este profesoară pentru copii cu dizabilități. Unul dintre elevii săi, un băiat pe nume Josh, este imobilizat în scaunul cu roțile. Acest băiat este atât de handicapat, încât cu greu se poate mișca sau vorbi. Ea mi-a spus că Josh „vorbește” prin ochii săi și prin expresiile faciale și că are un zâmbet minunat. În timpul unei hipnoze profunde, clienta mea l-a văzut pe Josh ca fiind membru al unui grup de suflete mai avansat, căruia îi aparține și ea. Am aflat că Josh are un suflet agresiv, dominant și orientat spre acțiune, cu vibrații de energie atât de puternice, încât tinde să depășească majoritatea corpurilor introvertite și tăcute pe care le-a ales anterior. Acest suflet face ca trupurile extrovertite și puternice să-și piardă controlul. Mi-a spus că s-a hotărât de comun acord că sufletul lui Josh trebuie să experimenteze un corp care să-l oblige să fie liniștit și contemplativ. Această misiune pare să funcționeze.

În mod natural, atât sufletele extrovertite, cât și cele introvertite, învață de pe urma tuturor asocierilor lor cu miile de corpuri de pe parcursul încarnărilor. Ni se dau corpurile de care avem nevoie pentru a depăși anumite obstacole majore întâlnite în viață. Se spune că nu ni se dă mai mult decât putem duce - și în mare măsură acest lucru pare să fie adevărat. Suntem cine suntem prin constituție. Există o întrebare pe care îmi place s-o adresez clienților și care poate fi foarte edificatoare:

Dintre toate corpurile pe care le-ai ocupat, pe care l-ai preferat și de ce?

Beneficiile terapeutice ale regresiei spirituale

În calitate de hipnoterapeut al regresiei spirituale în viața dintre vieți, preferințele dumneavoastră pot înclina spre abordarea psihanalitică, comportamentală, terapia Gestalt, a introspecției sau cea a liberei asocieri, asta ca să numesc doar câteva terapii. De fapt, am întâlnit o mare diversitate de orientări filozofice la studenții mei. Poate pentru că mulți practicieni ai hipnozei sunt niște umaniști eclecticici. Deși acest manual reflectă propriul meu stil, consider că nu există o modalitate „corectă” atotcuprinzătoare pentru practicarea terapiei de regresie spirituală în viața dintre vieți. Multe abordări psihologice pot fi integrate eficient în activitatea de regresie spirituală. Ocazional, un client care prospectează, în special cineva care a fost expus anterior unei terapii tradiționale, va pune o serie de întrebări mai detaliate (trecând dincolo de ceea ce se discută în mod normal în timpul unui interviu preliminar) cu privire la aspectele psihologice și clinice ale hipnoterapiei pentru regresie spirituală în viața dintre vieți.

Cred că pentru început este preferabil să evitați explicațiile psihologice lungi, chiar dacă simțiți că vreți să le oferiți, pentru că nu aceste aspecte dorește clientul să le afle. Am descoperit că, de regulă, atenția celor mai mulți dintre clienți este captată de o discuție pe scurt, purtată în termeni generali, cu privire la hipnoterapie și utilitatea terapeutică a acesteia în descoperirea sufletului. Accentuez importanța armoniei energetice între sufletul-minte și corpul uman. În măsura posibilului, mențineți explicațiile la un nivel simplu, pentru a evita îngrijorările, mai ales în cazul unui client care este temător față de orice fel de intervenție de acest gen. Este bine să clarificați faptul că în timp ce hipnoza asociată regresiei spirituale în viața dintre vieți reprezintă un instrument puternic pentru anamneza spirituală și rezolvarea conflictelor, ea nu este în sine o psihoterapie.

Clienților care insistă cu privire la terapie le pot spune că regresia în mintea inconștientă, pentru a recupera amintiri din viețile anterioare și

din starea de suflet dintre acele vieți, devine curativă abia atunci când se produce o pătrundere mai profundă în Sinele nostru adevărat. Le spun clienților că acest proces permite o mai bună iluminare a minții conștiente, în mod particular odată cu descărcarea oricăror energii negative. Ca să fiu sincer, prefer să nu intru în prea multe detalii referitoare la această arie terapeutică înainte de începerea ședințelor, pentru că aceasta ar putea genera o falsă percepție asupra terapiei. Vreau ca subiectul să înceapă terapia cu o minte deschisă. Totuși, revelațiile terapeutice de la sfârșitul ședinței reprezintă altă chestiune.

Odată ce clienții dumneavoastră se găsesc într-o stare supraconștientă, ei vor ști, mai bine decât v-ați imaginat, ce anume le blochează potențialitățile din punct de vedere psihologic. Cu cât înaintează ședința de terapie, această autoconștientă capătă proporții mai mari. În opinia mea, diferența dintre regresia în viețile anterioare și regresia spirituală este aceea că terapia regresiei spirituale în viața dintre vieți permite o transformare a percepției. Clientul evoluează de la stadiul în care se percepe trăind în vieți alcătuite din mai multe personalități temporare, la cel în care vede o adevărată versiune a Sinelui, emanând de la un singur caracter nemuritor pe care-l recunoaște într-un decor spiritual.

Când ședința de regresie se apropie de sfârșit, vreau să aflu următoarele informații terapeutice:

- A. Se află clienții mei într-un stadiu al ședinței în care pot să identifice dorințele și aspirațiile sufletului lor?
- B. Sunt ei capabili să realizeze interpretări semnificative ale mesajelor spirituale pe care le-au receptat?
- C. În cadrul scenariului lor de viață, au ei capacitatea de a acționa pe baza noilor conștientizări, restructurând modelele negative?

În ciuda faptului că au beneficiat anterior de psihoterapie, mulți clienți vin la dumneavoastră cu modele comportamentale negative și cu o atitudine de om slăbit. Regresia hipnotică oferă terapeutului capacitatea de a evalua mai repede sursele rănilor emoționale. Dar trauma nu se vindecă doar prin rememorarea sursei acesteia. Un client trebuie să înțeleagă sensul din spatele evenimentelor și modul în care toate experiențele afectează sufletul. Prin intermediul terapiei regresiei spirituale în viața dintre vieți, reducerea distorsiunilor și a confuziilor

apărute ca urmare a dilemelor emoționale prezente, oferă clientului șansa de a ridica o cortină, scoțând la iveală Sinele superior. Acest lucru îi permite să-și observe întreaga personalitate într-o lumină mai obiectivă.

Lucrarea cu clienții aflați în stadiu de suflet nu se limitează doar la vizualizarea vieții dintre vieți. Cu anumiți subiecți este posibil să folosiți dualitatea minții și spiritului în mod efectiv, în cazul unor scene traumatice care implică încarnarea prezentă a clientului, pentru a extrage informații direct de la sufletul acestuia. Această tehnică este similară conversațiilor în trei, purtate între facilitator, subiect și ghid, pe care le descriu la cazul treisprezece din *Călătoria Sufletelor*. Comunicarea în trei poate fi la fel de eficientă și între facilitator, subiect și suflet. Sunetele vocii clientului se pot schimba atunci când aceștia vorbesc prin intermediul propriului suflet, la fel cum se pot schimba atunci când un ghid comunică prin ei.

În cadrul propriei mele ședințe de regresie spirituală în viața dintre vieți (în care eu am fost subiectul și nu facilitatorul), condusă de un hipnoterapeut priceput și intuitiv, am intrat într-o scenă din viața mea prezentă când, la vârsta de șapte ani, am fost dus la un pension. Sufletul meu părea să plutească deasupra corpului meu. Mai târziu, când am ascultat înregistrarea audio a acestui fragment al ședinței, mi-am dat seama că am vorbit pe un ton vocal diferit, în timp ce sufletul meu descria într-un mod obiectiv nevoia de a insufla curaj și hotărâre minții unui băiețel copleșit de singurătate și de tristețea generată de părăsirea părinților. Intensitatea acestei căi terapeutice este foarte revelatoare.

În toți anii mei de activitate am aflat că atunci când clienții se percep în ochii minții ca fiind niște ființe nemuritoare și descoperă că nu se află aici doar dintr-o coincidență biologică, ei încep să se concentreze și să se adreseze adevărului lor interior. Evaluând conflictele din trecutul lor, eliberându-le și reformulându-și percepțiile despre cine sunt cu adevărat, ei pot avansa mai departe în viață. Clienții sunt mai capabili să se împace cu locul lor în planul lucrurilor atunci când își descoperă nemurirea. După o ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți, ei află că există ordine și scop și că au de jucat un rol în acest plan. Această înțelegere permite restructurarea modelului lor de viață și gestionarea atingerii scopurilor stabilite.

Deși este gândită ca o terapie pe termen scurt, nu susțin că terapia de regresie spirituală în viața dintre vieți ar reprezenta o rezolvare rapidă pentru problemele clientului. Foști clienți mai vechi mi-au scris ani de zile după ședințele de regresie spirituală în viața dintre vieți,

explicându-mi că procesează în continuare informațiile obținute. Cu toate acestea, ei au o înțelegere mai bună a realității și a locului lor într-o lume absconsă. Ei se simt mai concentrați, mai productivi și, nu în ultimul rând, mai conștienți de suferințele celorlalți.

Regresia spirituală oferă clienților înțelegerea faptului că nu sunt singuri, chiar dacă viața lor este solitară. Aceasta se datorează faptului că sunt în stare să vadă legăturile lor nemuritoare cu o comunitate de tovarăși de suflet care se află, ori s-au aflat, în corpurile rudelor, persoanelor iubite, prietenilor și cunoștințelor. Să știi cu siguranță că ești valoros pentru alte ființe din cosmos, indiferent de circumstanțele vieții prezente, este un fapt care are darul de a-ți reîmprospăta puterile. Le recomand clienților mei să petreacă în fiecare zi o perioadă de timp în tăcere, intrând în contact cu puterile care îi veghează. Acest lucru este mai ușor de realizat în urma noilor cunoștințe acumulate și generează liniște interioară. Solitudinea, departe de nebunia cotidiană, deschide canale spre o voce interioară intuitivă.

Când îi întreb pe clienții aflați în stadiul de suflet ce anume fac în lumea spiritelor pentru a dobândi o conștiență mai intensă, ei răspund că intră oarecum într-o izolare și că se concentrează asupra stării pure a ființei lor. Bineînțeles, acest lucru este mai ușor pentru cei neîntrupați, deoarece aceștia nu sunt încurcați de impulsurile senzoriale și emoționale ale corpului fizic sau de tulburările materiale ale vieții. Chiar și așa, conceptul este același și pentru un suflet încarnat. Unul dintre câștigurile reconectării la lumea spiritelor în urma unei ședințe de regresie spirituală în viața dintre vieți este reprezentat de contactarea ghidului spiritual.

Am remarcat beneficiile regresiei spirituale atunci când clienții devin familiari cu proprii ghizi spirituali. Când lucrez cu un client în cadrul terapiei de regresie spirituală în viața dintre vieți, simt atât prezența propriului meu ghid, cât și pe cea a ghidului clientului. Ambii ghizi mă urmăresc cu atenție pe toată durata sesiunii. Nu mă îndoiesc că sunt asistat în descoperirea elementelor psihologice care pot inhiba progresul clientului meu. Nu uitați niciodată că principalul terapeut este ghidul clientului, nu dumneavoastră. După ce clientul părăsește cabinetul dumneavoastră, el se va adresa mentorului său pe viitor pentru consiliere și ajutor. Ghizii spirituali reprezintă cel mai intim terapeut.

Indiferent de intențiile fiecărui client și de frustrările întâlnite pe parcursul acestei munci, toți subiecții trebuie tratați cu respect și înțelegere. Cred în provocarea clienților mei, dar un facilitator al regresiei spirituale în viața dintre vieți trebuie să aibă grijă să nu plaseze

niciodată clientul în defensivă sau să-l facă să se simtă amenințat de revelațiile pe care le-a descoperit cu ajutorul său. Deoarece utilizarea hipnoterapiei în lucrarea de regresie spirituală în viața dintre vieți reprezintă un mijloc extrem de puternic, aceasta îl poate deturna pe terapeut într-un joc de putere personală.

Smerenia reprezintă cheia pentru a fi un vindecător eficient, deoarece sunteți ghidat de o forță superioară. Provocarea este mult mai mare atunci când trebuie să dați dovadă de grijă și înțelegere decât atunci când trebuie să arătați autoritate. Acest lucru se leagă de problema propriului concept de sine, precum și de îndemânare în exprimare și experiență. Regresia spirituală, ceea ce implică expunerea sufletului, încorporează o încredere sacră, pe care trebuie să o onorăm.

PARTEA A ȘASEA

ÎNCHEIEREA SESIUNII

Pregătirea pentru îmbarcare

Atunci când analiza ultimei vizite a clientului dumneavoastră în lumea spiritelor (mă refer, desigur, la cea din zona de selecție a vieții) se încheie, trebuie să știți că ședința se apropie de sfârșit. Capitolul paisprezece din *Călătoria Sufletelor* este dedicat în întregime pregătirii sufletului pentru îmbarcare. În clasele mele de pregătire, studenții mă întreabă adesea: “Oare toate sufletele se pregătesc pentru o nouă viață în același mod?” Răspunsul meu este că nu. Nu numai că există diferențe în modul în care sufletele se pregătesc pentru următoarea încarnare, dar chiar și aceleași suflete se pot pregăti în moduri diferite de la o viață la alta.

În acest moment al ședinței, mi-aș putea întreba clientul:

Aș vrea să îmi explici ce anume faci înainte de a părăsi lumea spiritelor pentru a te încarna în viața ta curentă.

Veți primi o mare varietate de răspunsuri din partea clienților, în funcție atât de natura vieții ce va veni, cât și de nivelul de evoluție al sufletului. Redau în cele ce urmează o scurtă listă a motivelor aflate în spatele reacțiilor diferiților clienți.

- A. Unii clienți nu își vor aminti nimic despre faza finală a pregătirilor pentru încarnare. Tot ceea ce pot spune aceștia este că au finalizat selecția vieții și apoi au ajuns în pântecul mamei.
- B. Unii clienți vor vorbi despre frecventarea unei clase de pregătire menite revizuirii finale a aspectelor esențiale ale vieții ce va veni. Există aici două variabile:
  - 1. Ei se pot întâlni numai cu ghizii lor spirituali.
  - 2. Se pot întâlni atât cu ghizii, cât și cu alte suflete ce vor juca un rol important în următoarea lor viață.

- C. Unele suflete își vor lua un scurt rămas bun de la câțiva prieteni din grupul lor de suflete, apoi vor pleca imediat către locul de îmbarcare, fiind însoțiți de ghizii lor.
- D. Unele suflete par a sta în solitudine înainte de a părăsi lumea spiritelor. Și aici există două variabile:
1. Ele nu au cunoștință de faptul că un ghid le-ar însoți și se trezesc deodată în fetus.
  2. Ele sunt escortate de un ghid la locul îmbarcării și experimentează același tip de călătorie spre fetus ca majoritatea celorlalte suflete.

Nu vreau să las cititorul cu impresia că sufletele nu-și iau rămas-bun de la colegii lor de grup. Depinde însă când anume apare această ‘ceremonie’ a despărțirii în succesiunea evenimentelor spirituale. Un scurt moment de bun rămas ce survine exact atunci când sufletul este pregătit de plecare nu înseamnă în mod obligatoriu absența despărțirilor mai lungi într-o fază anterioară. De asemenea, amintiți-vă faptul că o parte din energia dumneavoastră nu părăsește niciodată lumea spiritelor, așa că nu este vorba deloc despre o plecare a întregii dumneavoastră ființe. Ceea ce a mai rămas din ființa noastră se poate manifesta deopotrivă activ sau inactiv, în funcție de cât de multă energie am luat cu noi în respectiva încarnare, după cum am menționat deja în secțiunea dedicată diviziunii sufletului. Oricum ar fi, despărțirea unui suflet de prietenii săi poate fi foarte intensă, în special dacă îi privește pe aceia care se vor încarna alături de noi în viața viitoare.

Clasele de pregătire sau de recunoaștere, menite sufletelor ce părăsesc lumea spiritelor, sunt de multe ori conduse de directori – coordonatori, care nu sunt aceleași ființe cu ghizii personali ai sufletelor care iau parte la aceste clase. Directorii aceștia, cunoscuți și ca îndrumători, sunt specialiști în repetiția generală a scenelor semnificative din viața ce urmează. În esență, ei sunt aceia care conduc ultima împropătare a memoriei sufletelor care urmează a se încarna. Nu este un fapt neobișnuit ca sufletele să-și cunoască sufletele-companion și cele afiliate care urmează să joace roluri importante în piesa ce tocmai stă să înceapă. Timpul exact al nașterii acestei noi generații de copii nu condiționează în vreun fel urmarea acestor clase de pregătire. De exemplu, puteți fi cu cinci ani mai în vârstă decât soția dumneavoastră, dar

amândoi ați urmat aceeași clasă de pregătire referitoare la întâlnirea voastră.

Există clienți care își vor descrie clasele de pregătire ca fiind orientate în principal către viitoarea recunoaștere a sufletelor pereche. Alții vă vor spune că au experimentat consolidarea anumitor lecții karmice, pentru ca alții să declare că respectivul curs a implicat o combinație de elemente. Atunci când oamenii încearcă sentimente de déjà vu și sincronicitate în legătură cu anumite evenimente inexplicabile din viață, este foarte posibil ca aceste senzații să fie amintiri ale clasei lor de pregătire.

Există multe tipuri de întrebări pe care le puteți adresa clienților în această fază a sesiunii.

1. Ce elemente declanșatoare sau indicii ți s-au dat pentru a te ajuta să îți amintești de importanța anumitor evenimente?
2. Poți să îmi spui cum trebuia să îți amintești de oamenii importanți din viața ta?
3. Care este cel mai important aspect al ultimei tale clase de pregătire?

Rareori puteți auzi un client susținând faptul că în momentele imediat anterioare îmbarcării către o nouă viață ar fi avut nevoie ca ghidul lor să le insufle ceva mai multă convingere sau încredere. În timp ce aceste situații sunt foarte neobișnuite, nici un suflet nu este forțat să se reîncarneze. El se poate retrage în orice moment, dacă dorește acest lucru. Am menționat deja faptul că am întâlnit foarte rar un suflet care să ceară să fie înlocuit odată ce se afla în fetus. Majoritatea clienților dumneavoastră vor susține că, departe de a încerca senzații de anxietate, erau plini de bucurie, speranță și așteptări în legătură cu viața ce urmează. Mai bine de 80% dintre clienți s-au încadrat în această ultimă categorie. Din moment ce un mic procent dintre clienți exprimă o oarecare temere, v-aș recomanda să aveți în vedere adresarea următoarelor întrebări legate de atitudinea cu privire la re-naștere.

1. Care a fost motivul principal al venirii tale în lume?
2. Ai simțit cumva că este de datoria ta să vii, ca și cum o nouă încarnare ar fi fost inevitabilă, sau ai fi putut rămâne?

3. Cum ai caracteriza atitudinea ta privitoare la renaștere?

- a. Bucuroasă și plină de așteptări legate de oportunitatea unei noi reîncarnări?
- b. Indiferentă față de o nouă viață?
- c. Prudentă sau chiar șovăielnică?

Am prezentat deja un exemplu de întoarcere pe Pământ a unui suflet, la capitolul cincisprezece, cazul douăzeci și nouă, din *Călătoria sufletelor*. Dacă subiectul dumneavoastră este capabil să descrie această procedură, el va afirma că a fost însoțit de ghidul său, pentru o scurtă perioadă, până la un fel de poartă de ieșire, înainte de a se despărți. Apoi sufletul a avut senzația că trece înapoi către Pământ printr-un un fel de vârtej sau tunel. În multe cazuri, clientul își amintește doar vag ultima fază a re-nașterii. El va spune: “Am trecut dinspre lumină în întuneric (poarta) și apoi am simțit o căldură (în pântec).”

Încheierea regresiei spirituale

După încheierea analizei pregătirilor de îmbarcare este momentul să trageți concluziile și să încheiați propriu-zis ședința. De multe ori, ajungând în această etapă, adresez întrebări deschise, precum: “Bine, cum te simți acum în legătură cu tot ce ai învățat?” Veți afla că, după ce au experimentat adevăratul sens al vieții prin intermediul regresiei spirituale, clienții sunt de multe ori șocați de cât de serios au abordat probleme lipsite de orice însemnătate. Faptul că văd scopul superior din spatele tuturor experiențelor lor conferă clienților o perspectivă largită. După ședințe, clienții îmi scriu că acum acordă mai multă atenție aspectelor cu adevărat importante ale vieților lor.

După vizionarea existenței lor spirituale dintre vieți, deciziile majorității clienților își găsesc o nouă modalitate de rezolvare. Ei conștientizează că trupul lor este un dar prețios, la alegerea căruia au contribuit ei înșiși. Văd viața ca pe o oportunitate de a învăța și de a se dezvolta, simțind o mai mare încredere în ei înșiși. Dincolo de toate, ei înțeleg faptul că realitatea lor are ordine și scop.

La sfârșitul unei ședințe ce a durat peste trei ore, atât dumneavoastră, cât și clientul sunteți foarte obosiți. La un moment dat, în apropierea finalului, adresez clienților o întrebare menită să facă un rezumat:

Înainte de a încheia ședința și de a părăsi lumea spiritelor, vreau să arunci o ultimă privire în jur și să-mi spui dacă există vreun aspect a cărui semnificație am scăpat-o și despre care ai vrea să discutăm.

Cei mai mulți dintre clienți răspund că nu. Poate din motivul că și ei sunt la fel de epuizați ca mine! Cu toate acestea, din când în când, se întâmplă ca unii să amintescă o activitate care ne-a scăpat sau un anumit aspect ce trebuie încă lămurit. La sfârșitul ședinței, cei mai mulți dintre clienți cred că și-au revăzut amintirile la care puteau avea acces.

Trezirea clientului regresiei spirituale în viața dintre vieți

Clientul regresiei spirituale în viața dintre vieți trebuie scos din starea de transă adâncă cu multă atenție. După o lungă perioadă de hipnoză, cea mai mare parte petrecută în cadrul stării supraconștiente Tetha, subiecții vor simți o mare îngreunare și chiar o amortire a corpului. Ei pot, de asemenea, să se simtă puțin dezorientați pentru câteva minute. Acest lucru se petrece deoarece fiecare persoană experimentează o transformare a eului, de la angajarea totală în starea de suflet, înapoi la personalitatea sa curentă. Din acest motiv, trezirea trebuie realizată încet și cu grijă.

Simplul fapt că i-ați scos din transă nu înseamnă că subiecții vor pierde imediat legăturile realizate cu sufletul lor. Într-adevăr, clienții vor păstra o conexiune internă mai puternică cu propriul suflet pentru tot restul vieții lor. Atunci când se trezesc, clienții vin dintr-un loc foarte sigur - sanctuarul căminului lor permanent – și ajung în mediul fizic solicitant al planetei Pământ. De aceea, această tranziție nu trebuie să fie abruptă.

Aș dori să dau un exemplu despre cum îmi încep instrucțiunile de trezire, la sfârșitul regresiei spirituale.

Pe măsură ce începem să părăsim sfera superioară a sufletului tău, precum și frumoasa ta existență în lumea spiritelor, vreau să-ți amintești că această lume minunată este mereu cu tine. Tot ceea ce am discutat (toate gândurile, amintirile și trăirile tale) vor rămâne alături de tine pentru a te ajuta și a-ți da putere să continui viața ta actuală cu energii și scopuri reînnoite. Permite acestei înțelegeri atotcunoscătoare să se așeze lin în mintea ta conștientă. Îngăduie-ți și ție să te simți acum complet și întreg, ca o singură persoană, așa cum și ești în realitate. Sinele tău

nemuritor este pe deplin unit cu sinele uman, ca o singură ființă, pe măsură ce ne întoarcem, din ce în ce mai puternic, înapoi prin tunelul timpului, în prezent.

Cu siguranță, această mantră poate fi considerată o sugestie post hipnotică pentru client, dar eu o folosesc pentru trecerea la starea conștientă. Ca regulă generală, nu cred că tradiționala folosire a sugestiilor post-hipnotice ar constitui o componentă necesară a regresiei spirituale, mai ales din moment ce trimiteți clientul acasă împreună cu benzile pe care este înregistrată ședința sa. Sugestiile post-hipnotice pot dura o vreme, dar cred că regresia spirituală are prin ea însăși o calitate durabilă. Din experiența mea, toate amintirile accesate cu privire la lumea spiritelor vor fi reținute de client și în lipsa unor sugestii post-hipnotice formale.

Toate studiile despre sugestiile post-hipnotice indică faptul că atunci când sunt folosite, informațiile, în mod special cele relevante, vor avea o mai mare durabilitate. Am menționat anterior, la secțiunea dedicată ghizilor, că puteți afirma: “nu veți uita niciodată imaginile și discuțiile purtate cu ghidul dumneavoastră spiritual”. Folosirea sugestiilor post-hipnotice poate fi adecvată și în alte domenii specifice, precum desensibilizarea traumelor din viețile anterioare.

Totodată, nu exclud posibilitatea ca aceste consolidări ale amintirilor să poată fi necesare în ceea ce-i privește pe unii clienți (din rațiuni ce țin de vindecarea acestora), mai ales dacă sunt legate de un anumit suflet sau de înfățișările înaintea consiliului. Aceste judecăți trebuie făcute în funcție de fiecare client și ședința acestuia. Nu aș recomanda să încercați să spargeți blocajul amnezic în ceea ce privește accesul la informațiile din lumea spiritelor nici unui client, și nici să-l îndemnați să-și privească viitorul destin prin folosirea sugestiilor post-hipnotice.

Toți practicanții hipnozei au propria lor metodă de a-și întoarce clienții la starea de conștientă deplină. Ceea ce am oferit în paginile de față este propria mea metodă de pregătire înaintea instrucțiunilor pentru trezirea finală, când voi începe numărătoarea inversă. În acest timp, voi cere clientului să respire adânc, adăugând obișnuita comandă pentru focalizarea vizuală și claritatea minții. Solicit totodată clienților să-și accelereze circulația, încurajându-i să se simtă relaxați, mulțumiți și pe deplin împliniți.

Interviul final

După ce clienții dumneavoastră se trezesc din experiența lor spirituală, mulți vor privi în gol pentru câteva minute, cuprinși de venerație pentru ce au văzut. Unii vor avea ochii scăldați în lacrimi, în timp ce alții vor râde de bucurie. Mulți vor simți greutatea așteptărilor pe care maestrul lor spiritual le au de la ei. La început încerc să spun foarte puține lucruri, pentru că doresc să îi acord clientului meu acest moment de liniște pentru a reflecta. Îl voi încuraja numai să stea liniștit și să-și revină, în timp ce îi ofer un pahar cu apă și pregătesc înregistrările audio.

Veți întâlni două tipuri de răspunsuri din partea clienților, cu privire la sesiunea lor de regresie spirituală în viața dintre vieți. Unii nu vor dori să vorbească prea mult despre ceea ce au văzut, deoarece este atât de intim și personal, încât vor să-și adune propriile gânduri în zilele ce urmează fără a fi influențați în vreun fel de dumneavoastră. De multe ori se va întâmpla să vă contacteze ei înșiși mai târziu. Totuși, majoritatea clienților vor vrea imediat să discute despre momentele esențiale ale ședinței lor. Vă sfătuiesc să îi lăsați pe ei să conducă discuția la început, în orice direcție își doresc. Sunt copleșiți de faptul că s-au descoperit pe ei înșiși. La nivelul conștient, ei realizează acum că s-a deschis un canal spre propriul lor sine interior. În timp ce simt un mare entuziasm, încercă totodată sentimentul responsabilității divine față de viețile lor. Această validare intens personală a propriei identități le dă clienților autenticitate și un loc în lume.

Este important să realizați faptul că mulți clienți vă vor cere sfaturi despre semnificația ședinței lor - și că trebuie să fiți prudent în acest punct. Obiectivul nostru este să ne ajutăm clienții în descoperirea propriilor interpretări ale vizualizărilor din lumea spiritelor. Clienții au tendința de a dori să fie direcționați și ajutați de dumneavoastră prin aceste interpretări. Bineînțeles, puteți să vă exprimați opiniile cu privire la viața lor în lumea spiritelor, dar eu aș fi atent în ceea ce privește orice comentariu referitor la deciziile lor viitoare.

O idee bună este să le adresați o serie de întrebări generale, cum ar fi:

1. Ce anume consideri a fi principalul aspect câștigat din această ședință?
2. Te înțelegi mai bine pe tine însuși în urma celor aflate?
3. Înțelegi acum mai bine viața și locul tău în ea?
4. Ce posibilități și alternative vezi că îți sunt deschise acum, odată ce deții aceste informații?

Este posibil ca subiecții dumneavoastră să nu fie în stare să răspundă niciuneia dintre aceste întrebări imediat după ședință. Regresia spirituală are intenția de a da clienților mai multă informație asupra direcției și scopului lor, dar felul în care aleg să o facă depinde numai de ei. Este posibil să aibă nevoie de mult timp pentru auto-evaluare.

Unul dintre avantajele interviului final este acela că-i permite clientului să devină conștient pe deplin, după o lungă ședință de hipnoză. Interviul final poate dura cel puțin o jumătate de oră. Bineînțeles că nu veți dori ca ei să se grăbească și să sară direct în mașină până când nu s-au adunat pe deplin. Acesta este motivul pentru care privesc atent ochii și mișcările corporale ale clienților mei. În timp ce subiectul își revine după hipnoza adâncă, îi explic că în zilele și săptămânile ce urmează, multe fragmente din amintirile sale sufletești vor putea continua să iasă la suprafață în flash-uri și vise. Le cer insistent să păstreze un jurnal în care să noteze tot ceea ce li se pare a fi semnificativ în această privință. Acest jurnal, alături de înregistrările lor audio, se pot dovedi extrem de utile pentru o nouă ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți.

Din moment ce o singură ședință nu va conține niciodată toate informațiile pe care oamenii ar vrea să le aibă în legătură cu propria existență, este normal pentru unii clienți să vorbească despre o a doua vizită în cabinetul dumneavoastră. Este posibil chiar să vă solicite acest lucru pe loc. Cel mai adesea însă, decizia lor de a vă vedea din nou survine abia după ce au ajuns acasă, au ascultat benzile audio, au reflectat asupra anumitor părți din ședința lor de regresie spirituală în viața dintre vieți și au decis că trebuie să afle mai multe. Recomandarea mea este să avertizați cu toată sinceritatea clientul, înainte să părăsească biroul dumneavoastră, că este posibil să nu-și amintească nimic în plus în ședința următoare.

Motivul pentru care o a doua ședință de regresie spirituală în viața dintre vieți nu ar fi productivă, poate ține atât de capacitatea clientului însuși, cât și de înclinațiile ghidului său spiritual, de lecțiile ce trebuie învățate sau nivelul de dezvoltare al sufletului său. Pe de altă parte, nici nu încap discuție că o ședință repetată poate scoate la iveală informații importante despre viața spirituală a anumitor clienți. Nu există nici o abordare prestabilită în a repeta sau nu ședințele. Subiecții cărora le-a fost necesar mult efort pentru a atinge lumea spiritelor sunt cei pe care ați dori probabil să-i duceți înapoi, pe ruta propriei copilării - viața anterioară - lumea spiritelor. Cu alți clienți puteți evita regresia în copilărie, lucrând numai pe ruta inducție - cufundare - viața anterioară.

Cufundarea poate să nu dureze la fel de mult a doua oară, mai ales dacă i-ați dat clientului o sugestie post-hipnotică prin care i-ați transmis faptul că orice altă sesiune ulterioară de regresie împreună cu dumneavoastră va merge repede și ușor. Ar trebui să folosiți o altă viață trecută în cazul ședințelor repetate, pentru a intra în mod natural în lumea spiritelor. Viața trecută trebuie să fie diferită de cea folosită la prima sesiune de regresie spirituală, pentru a-i acorda clientului varietate și detalii suplimentare. Mai mult, grație repetării ședințelor, amândoi veți afla mai multe despre auto-actualizarea sufletului subiectului în diferitele corpuri.

Concluzii

Mulți dintre clienții mei părăsesc cabinetul apucându-și casele audio ca și cum ar fi din aur. Mereu mă întreb cum vor pune în aplicare ceea ce au învățat pentru a da o nouă direcție vieții lor. Întotdeauna simt că aș fi putut săpa după mai multe informații, că aș fi putut să-i ajut mai mult și să fac mai multe pentru a le facilita o mai mare conștiință a minunilor din viața lor spirituală. Fiecare ședință este unică și de fiecare dată când pot asista un client în dezvăluirea cunoștințelor ascunse despre existența sa nemuritoare, mă simt privilegiat.

Când am început, cu multi ani în urmă, am pătruns pe un teren virgin, trebuind să deschid o perspectivă cu totul nouă în domeniul folosirii hipnozei pentru a ajunge la viața dintre vieți. Dumneavoastră nu va trebui să faceți acest lucru. În același timp, știu că regresioniștii spirituali care îmi vor urma vor duce această lucrare mult mai departe decât am făcut-o eu. *Hipnoterapie pentru regresie spirituală în viața dintre vieți* presupune o mare responsabilitate și reclamă să dați tot ce puteți, dat fiind că sensibilitatea clienților este atât de complexă.

Descoperindu-și caracterul nemuritor, clienții regresiei spirituale în viața dintre vieți își percep existența ca pe o succesiune neîntreruptă. Aceasta îi face să-și înțeleagă locul în șirul vieții, morții și re-nașterii. În ciuda circumstanțelor lor actuale, oamenii vor părăsi cabinetul dumneavoastră știind că au un loc permanent în viața de apoi, un loc al iubirii, păcii și iertării, alături de ființe avansate care le poartă de grijă.

Veți avea clienți care vor întreba ce vor face cu toate informațiile pe care le-au dobândit despre ei înșiși. Ei sunt îngrijorați cu privire la îndeplinirea obiectivelor pentru care au fost aduși în această viață. Încerc să îi liniștesc, spunându-le că maeștrii noștri au o răbdare infinită cu noi. Le mai spun clienților care se pregătesc să plece că nu suntem măsurați atât după ceea ce facem pentru noi înșine, cât după cum i-am

ajutat pe alții de-a lungul vieții. Le explic că în fiecare viață putem șovăi, putem greși, putem alege căi incorecte sau opta într-un fel mai puțin fericit, dar continuăm să ne dezvoltăm cu fiecare oportunitate și decizie. Emblema unei vieți deosebite constă în a avea curajul de a ne aduna după eșecuri și de a ne duce destinul la capăt cu încredere.

Anexă

CALEA SUFLETELOR

Principii spirituale

1. Sufletul nu poate fi definit sau măsurat deoarece nu are limite observabile în ceea ce privește creația divină. Cele mai consistente rapoarte cu privire la demonstrarea esenței sufletelor postulează că acestea reprezintă o energie inteligentă, nemuritoare, manifestată prin anumite unde vibraționale de lumină și culoare.
2. Toate ființele umane au un suflet ce rămâne atașat până la moarte de corpul fizic ales. Sufletele joacă într-adevăr un rol în selecția următoarei vieți fizice, în cursul unor cicluri ale reîncarnării. În mod tipic, sufletul se alătură corpului fizic după concepție, într-o perioadă cuprinsă între luna a patra și naștere.
3. Fiecare suflet are un caracter unic, imortal. Când se unește cu creierul uman, acest caracter se îmbină cu temperamentul emoțional (sau eul uman) al aceluși corp, pentru a produce o personalitate singulară și temporară pentru acea viață. Acest lucru se înțelege prin dualitatea minții noastre.
4. În timp ce memoria sufletului poate fi ascunsă nivelului conștient prin intermediul amneziei, modelele de gândire ale sufletului influențează creierul uman pentru a da motivație anumitor acțiuni.
5. Sufletele se reîncarnează în ființe umane pentru nenumărate vieți în scopul avansării de-a lungul nivelelor de dezvoltare prin rezolvarea anumitor sarcini karmice rămase din existențele anterioare. Fiecare personalitate, în fiecare viață, contribuie la evoluția

sufletului. Sufletele cresc în cunoaștere și înțelepciune în timpul acestui proces de învățare, precum și prin analizarea acțiunilor lor anterioare care se realizează în perioada cuprinsă între încarnări - prilej cu care sufletele sunt ajutate de profesorii lor spirituali.

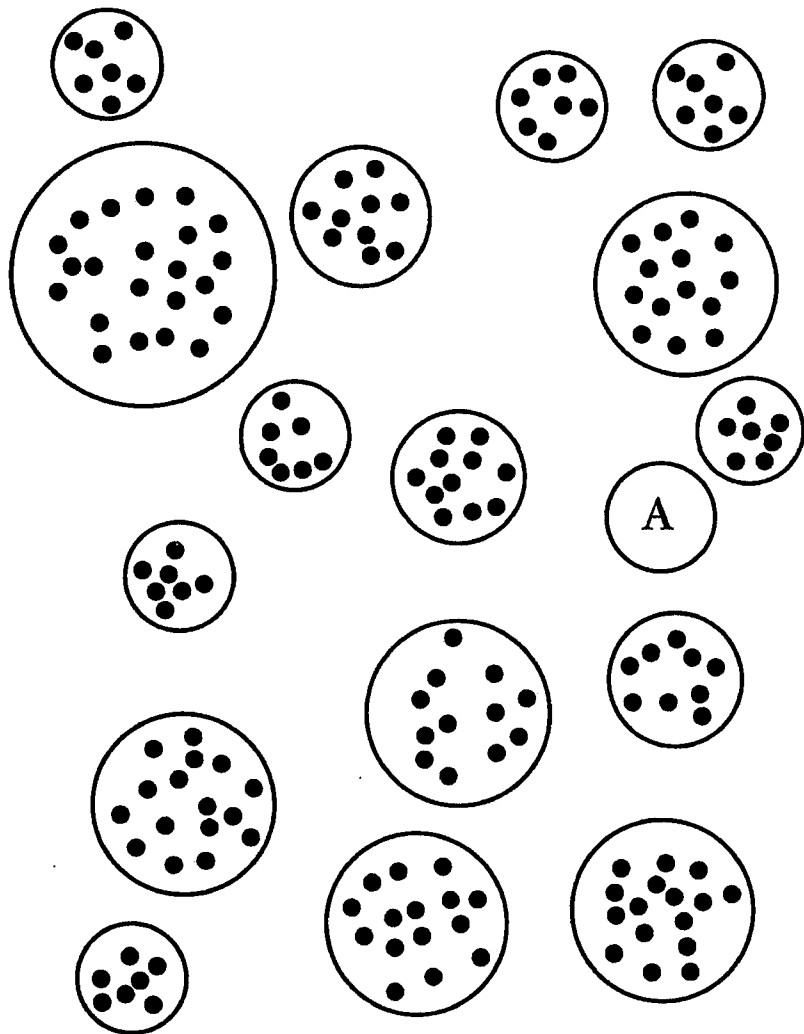
6. Planeta noastră face parte dintr-un număr incalculabil de lumi, ce servesc ca școli de antrenament pentru avansarea sufletelor. În timpul încarnării fizice temporare de pe Pământ, sufletelor le este prevăzută oportunitatea de a se dezvolta prin încercări și greșeli, acumulând astfel înțelepciune. Oamenii nu sunt legați de o existență predeterminată. Numeroasele posibilități și probabilități provenite din influența karmică anterioară constituie subiectul liberului arbitru al sufletului.
7. Pământul este un loc de o mare frumusețe și bucurie, dar cuprinde și insule ale ignoranței, urii, și suferinței, alături de dezastrele planetare naturale, asupra cărora avem puțin control. Faptul că noi trebuie să ne confruntăm cu aceste elemente deopotrivă pozitive și negative ne este cunoscut dinainte. Această planetă constituie mai curând un tărâm de testare pentru suflete decât un loc al răului și al influențelor demonice din afara lumii noastre. Nu există nici un fel de rea-voință spirituală în cadrul ordinii divine a iubirii și compasiunii, care înconjoară originile noastre spirituale.
8. Iluminarea personală emană din interiorul fiecăruia dintre noi. Ea dă posibilitatea tuturor oamenilor să-și cultive capacitatea de a ajunge la propria putere divină fără ajutorul nici unui intermediar.
9. În momentul morții fizice, sufletul se întoarce în lumea spiritelor și la sursa creației sale. Din moment ce o parte a energiei sufletului nu a părăsit niciodată lumea spiritelor în timpul încarnării, sufletul ce se întoarce se reîntâlnește cu propria sa esență. Astfel, procesul învățării spirituale nu încetează niciodată pentru suflet. Lumea spiritelor oferă sufletelor și oportunitatea de a se odihni și reflecta între viețile fizice.
10. Sufletele par a face parte dintr-o serie de grupuri-macă specifică, cărora le-au fost repartizate chiar din momentul propriei creații. Profesorii fiecărui grup sunt ghizii spirituali

personali ai tuturor membrilor aceluși grup. Sufletele din același grup se reîncarnează și își asumă roluri semnificative unele în viețile celorlalte pe Pământ.

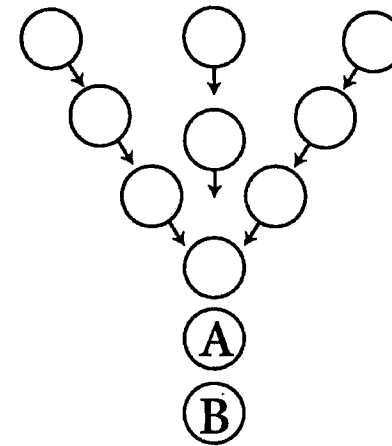
11. Departe de a putea fi definit ca un loc al sublimiei inacțiuni sau nirvana, lumea spiritelor apare a fi un loc de tranziție al sufletelor ce evoluează în forme superioare de energie. Astfel, acestea pot dobândi capacitatea de a crea atât obiecte însuflețite, cât și neînsuflețite. Însăși energia sufletului a fost creată de o forță superioară. Lumea spiritelor are o arie de influență nedefinită, cu excepția faptului că se pare că include universul nostru și dimensiunile din apropierea acestuia.
12. Nici una dintre zeitățile religiilor de pe Pământ nu este văzută în lumea spiritelor de către sufletele care se întorc aici. Cea mai apropiată legătură a sufletului cu o putere divină este cea cu ghidul personal și cu membrii consiliului său, care monitorizează acțiunile și dezvoltarea fiecărui suflet. Unele suflete provenite de pe Pământ simt prezența unei Surse care emană de undeva de deasupra acelor ființe înțelepte care formează componența consiliului.
13. Lumea spiritelor pare a fi condusă de unele suflete foarte dezvoltate, care nu se mai încarnează. Acestea conduc și monitorizează lucrarea sufletelor pe care le au în grijă. Atunci când sufletele care se încarnează ating nivele mai înalte de înțelepciune și performanță, ele vor înceta să se mai încarneze, ocupându-și locul printre acești specialiști care ajută sufletele. Aceste suflete supraspecializate par a fi recrutate în baza motivației, talentului și performanțelor lor.
14. Țelul suprem al tuturor sufletelor pare a fi dorința de a căuta și de a găsi perfecțiunea, de a se contopi în cele din urmă cu Sursa care le-a creat.

LEGENDĂ IMAGINI

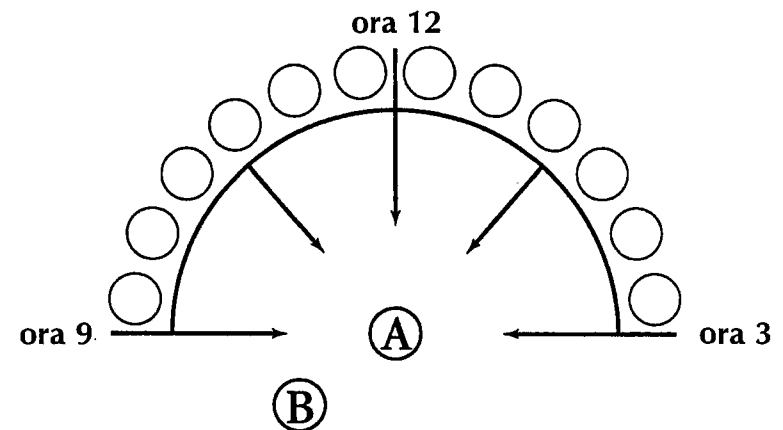
Pe pagina următoare.

Figura 1: Marea sală a centrului comunității. Diagrama reprezintă prima imagine pe care o văd cei mai mulți oameni și înfățișează o serie de grupuri primare de suflete, care, laolaltă formează un grup mare secundar, de circa 1.000 de suflete. Grupul primar A este propriul grup de suflete al subiectului.

Figura 2 indică poziția de falangă romboidală a unui grup primar de suflete, care salută întoarcerea sufletului A. Ghidul grupului (B), se află în spate. Aici se ascund unul în spatele celui alt multe suflete așteptând să le vină rândul să-l salute pe membrul grupului care tocmai sosește.

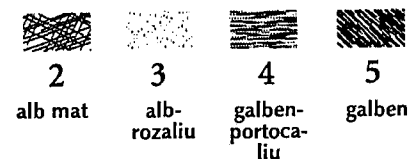

Figura 3 indică poziționarea cea mai obișnuită, în semicerc, a unui grup de suflete care așteaptă să salute întoarcerea sufletului A. Ghidul (aflat în poziția B) poate fi sau nu prezent. Pe limbile ceasului redat în diagramă, sufletele înaintează atunci când le vine rândul, de pe pozițiile din interiorul unui arc de cerc de 180 grade. De obicei, sufletele care întâmpină un nou-venit nu se apropie din spatele lui A, adică din poziția aflată la ora 6.

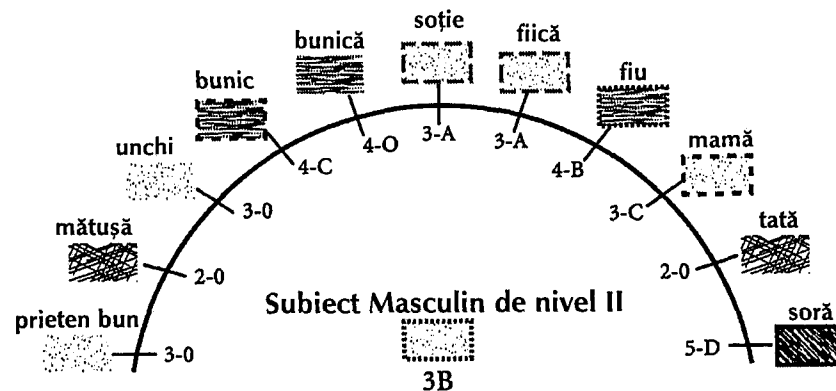
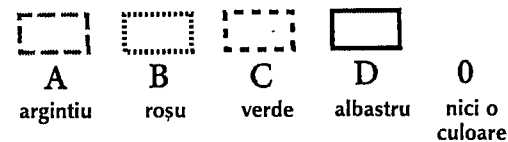
Nivel I	alb	alb mat	alb gri/	alb mat
			gri/	de roz
Nivel II	alb și roz spre roșu	alb și roz spre roșu	galben-portocaliu deschis	galben-portocaliu deschis
			cu nuanțe de alb	cu nuanțe de alb
Nivel III	galben	galben	auriu închis/auriu	auriu închis/auriu
Nivel IV	verde sau maro-verzui	verde sau maro-verzui	verde sau maro-verzui	verde sau maro-verzui
			cu nuanțe de maron	cu nuanțe de maron
Nivel V	alb-închis	alb-închis	alb-închis	alb-închis
Nivel VI	alb-pur	alb-pur	alb-pur	alb-pur
			de nuanțe de pur-pur	de nuanțe de pur-pur
Nivele Avansate				

Figura 4: Spectrul culorilor aurelor spirituale. Acest tabel de clasificare indică felul în care culorile centrale primare ale sufletului devin mai închise, de la începătorii din căsuța 1, la maestrii avansați din căsuța 11. Culoarea nimbului, care este acoperită parțial de diferite nuanțe, poate înconjura culorile centrale ale sufletului. Există, de asemenea, o suprapunere parțială a culorii aurei între sufletele de la nivelul 1 la nivelul 6.

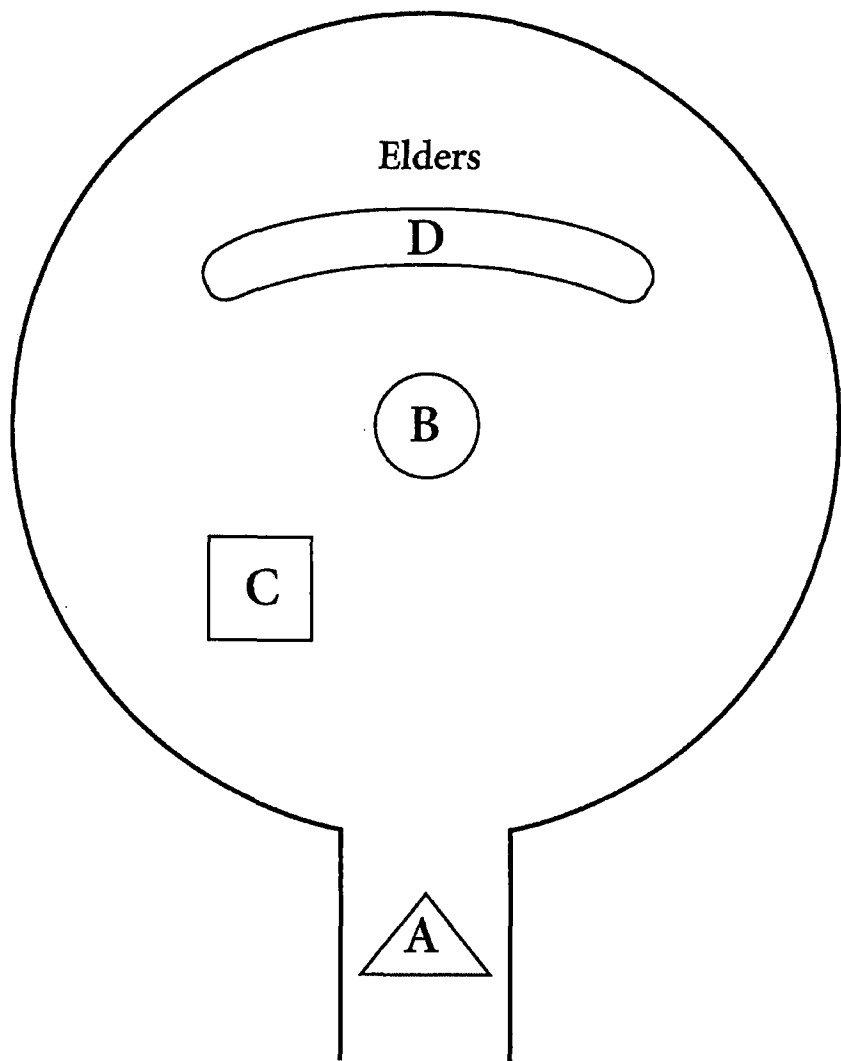
Culorile Primare ale Centrului Sufletului

Culorile Aurelor Secundare

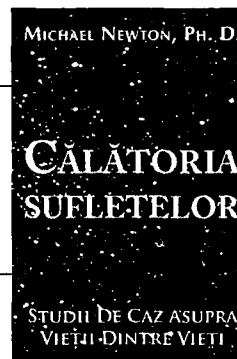

Figura 5: Culorile energiei etalate de un grup de suflete. Acest tabel indică rudele încarnate în viața actuală a subiectului, precum și un prieten al acestuia (3B). Căsuțele pentru fiecare rudă se potrivesc cu cele din figura 4, atât în ceea ce privește culorile centrale, cât și culorile haloului. Căsuțele numerotate cu 2,3,4 și 5 constituie culorile primare. Căsuțele marcate cu A,B,C și D sunt culorile secundare ale haloului, etalate de membrii grupului.

Figura 8: Camera Consiliului. Modelul structural tipic în care Bătrânii întâmpină sufletele. Această cameră spațioasă apare majorității oamenilor ca o rotondă mare, cu un tavan în formă de cupolă. Sufletele intră în această cameră printr-un capăt al coridorului (A), sau dintr-o nișă. Sufletul este poziționat în centru (B), având ghidul în spate, în mod obișnuit în partea stângă (C). Bătrânii stau de regulă la o masă lungă (D), aflată în fața sufletului. Masa poate părea și rectangulară.

Prezentarea cărților anterioare

Călătoria Sufletelor

Studii de caz asupra vieții dintre vieți

MICHAEL NEWTON, PH. D.

Această carte remarcabilă descoperă – pentru prima dată – misterele vieții în lumea spiritelor, după viața pământească. Doctorul hipnoterapeut Michael Newton a descoperit propria sa tehnică de hipnoză pentru a ajunge la amintirile ascunse ale subiecților săi referitoare la viața dintre vieți. Narațiunea este gândită ca o călătorie progresivă, de-a lungul declarațiilor a 29 de oameni, aflați în stare supraconștientă. Aflați în stare de hipnoză adâncă, acești subiecți descriu ceea ce li s-a întâmplat în timpul încarnărilor lor anterioare pe Pământ. Ei dezvăluie detalii plastice despre cum anume este să mori, cine ne întâmpină după moarte, cum arată lumea spiritelor, încotro mergem și ce anume facem în calitate de suflete, precum și de ce anume alegem să ne întoarcem în anumite corpuri.

După citirea *Călătoriei Sufletelor*, veți obține o înțelegere mai adecvată asupra caracterului nemuritor al sufletului uman. Mai mult, veți da piept cu greutățile vieții de zi cu zi într-un mod mai conștient, pe măsură ce începeți să înțelegeți motivele ce se află în spatele evenimentelor din viața dumneavoastră.

Prezentarea cărților anterioare

MICHAEL NEWTON, PH. D.

Destinul sufletelor

NOI STUDII DE CAZ
ASUPRA
VIEȚII DINTRE VIEȚI

Destinul Sufletelor

Noi studii de caz asupra vieții dintre vieți

MICHAEL NEWTON, PH. D.

Un pionier în ceea ce privește descoperirea secretelor vieții, recunoscut la nivel internațional ca hipnoterapeut spiritual, dr. Michael Newton vă duce încă o dată în inima lumii spiritelor. Cercetările sale au fost publicate mai întâi în best-sellerul *Călătoria Sufletelor*. Acum, în *Destinul Sufletelor*, saga continuă cu 70 de cazuri ale unor persoane reale ce au fost regresionate în viața dintre vieți. Dr. Newton răspunde cererii miilor de cititori ai primei sale cărți care au dorit să primească mai multe detalii referitor la diferite aspecte ale vieții de dincolo.

Destinul Sufletelor se adresează, de asemenea, și celor care nu au citit prima sa carte, *Călătoria Sufletelor*.

Această carte remarcabilă descoperă – pentru prima dată – misterele vieții în lumea spiritelor, după viața pământească. Doctorul hipnoterapeut Michael Newton a descoperit propria sa tehnică de hipnoză pentru a ajunge la amintirile ascunse ale subiecților săi referitoare la viața dintre vieți. Narațiunea este gândită ca o călătorie progresivă, de-a lungul declarațiilor a 29 de oameni, aflați în stare supraconștientă. Aflați în stare de hipnoză adâncă, acești subiecți descriu ceea ce li s-a întâmplat în timpul încarnărilor lor anterioare pe Pământ. Ei dezvăluie detalii plastice despre cum anume este să mori, cine ne întâmpină după moarte, cum arată lumea spiritelor, încotro mergem și ce anume facem în calitate de suflete, precum și de ce anume alegem să ne întoarcem în anumite corpuri.

Apariții editoriale la Editura Cartea Daath

Din colecția „Știință și Spiritualitate“

Călătoria sufletelor – Michael Newton, Ph.D.

Destinul sufletelor – Michael Newton, Ph. D.

Telepatia și vehiculul eteric – Alice Bailey

Universul holografic – Michael Talbot

Putere versus forță - David. R. Hawkins, M.D., Ph.D

Din colecția „Terapii pentru minte, inimă și trup“

Orice poate fi vindecat - Martin Brofman, Ph.D.

Karma de fiecare zi - Carmen Harra

Din colecția „Poezii, Gânduri, Desene“

Eternul exercițiu – Daniela Marin - poezii

Dumnezeu mi-a vorbit – Eileen Caddy

În căutarea Armoniei – Ioan Gyuri Pascu

În curs de apariție:

Ochiul Sinelui - David R. Hawkins

Deschiderea porților lăuntrice - Eileen Caddy

Anatomia Spiritului - Caroline Myss